Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium Benedictinum, Pars aestivalis - Cod. Lichtenthal 130

[Frauenalb], [1518 Druck; Handschrift 1522]

Incipit co[mmun]e s[an]ctor[u]m paschale ...

urn:nbn:de:bsz:31-40520

Visual Library

¶ Incipit cōe ſctōꝝ paſchale qđ deſeruit dumtaxat feſtis inť diē paſche ꝛ pēthecoſtes occurrētib⁹. Nā feſ. cuiuſcūq ſcti ſiue etiā dedicationis ecclie īfra hebđ. pēthe. occur. ſortiť offi. quātū ad hoř. quēadmodū faceret ſi poſt trinitatꝭ occur. āne tñ ad bñ⁹/ ꝛ ad mgt ꝛ ſuffragia patronoꝝ tpe paſchali ꝯſuetaꝟſq ad feſ. trini. ꝯtinuari debēt. ¶ Hic ǧ aduertēdū ꝙ pſl. cātica. hym. capľa. orōnes ꝛ ꝟſi. ſuanť vt in cōi alřs cōſucto ꝟſib⁹ adiuncto allľa. vno ī medio ꝛ vno in fi. Pro ānis. ad veſ. ſup pos. ad no. laud. ꝛ hoř. ſeruantur allľa. ſicut inť diē paſche ꝛ pēthe. de tpe cātať/ ꝙ nūꝙ alterāť niſi a feſto aſcenſiōis ad veſ. tñ et ad lau. Reliqua patebūt infra. ¶ De martyri. ad veſ. Rꝫ. Precioſa ī ꝯſpectu. vt infra primū. Ad mgt ān.

Filie hierľm venite ꝛ videte martyres cū corona q̄ coronauit eos dñs. In die ſolēnitatis et letitie allľa allľa. Inuiť. de oī gñe ſctōꝝ tpe paſcha. occurrentium. Allľa allľa allľa. Ps. Venite. Rꝫ. j. Precioſa ī ꝯſpectu dñi allľa. Mors ſctōꝝ ei⁹ allľa. ꝟ. In ꝯſpectu oīs ppľi eius Mors. Rꝫ. ij. Juſtoꝝ aīe in manu dei ſunt. Et nō tanget illos tormentū malitie allľa. ꝟ. Viſi ſūt oculis inſipiētiū mori illi aūt ſunt ī pace. Et nō. Rꝫ. iij. Tanꝙ aurū ī fornace ꝓbauit electos dñs/ et quaſi olocauſti hoſtiā accepit eos. Alleluia alleluia. ꝟ⁹. Exultent iuſti in conſpectu dei/ ꝛ delectentur in letitia. Alleluia. Rꝫ. iiij. Lauerunt ſtolas ſuas. Et candidas eas fecerunt in ſanguine agni alleluia. ꝟſus. Iſti ſunt qui venerūt ex magna tribulatione ꝛ lauerunt ſtolas ſuas. Et. ¶ In. ij. nocť. Rꝫ. v. Triſtitia vřa allľa. Cōuertetur in gaudium allľa alleluia. ꝟſus. Mundus quidem gaudebit/ vos aūt contriſtabimini: ſꝫ triſtitia vřa. Conuerteť. Rꝫ. vj. Lux ppetua lucebit ſāctis tuis dñe. Et eťnitas tpm allľa allľa. ꝟ. Vox exultatiōis ꝛ ſalutis in tabernaculis iuſtorum. Et eter. Rꝫ. vij. Juuenes et virgines ſenes cū iunioꝛib⁹ laudēt nomē dñi. Qꝛ exaltatū eſt nomē ei⁹ ſoli⁹ allľa. ꝟ. Cātate dño cāticū nouū laus ei⁹ in ecclia ſctōꝝ. Qꝛ. Rꝫ. viij. Gaudete iuſti in dño al

leluia. Rectos decet collau
datio all'a all'a. ℣. In memo
ria et'na erunt iuſti/ab audi
tione mala nõ timebũt. Re.
¶ In. iij. noc. ℟. ix. Ego ſuʒ
vitis vera et vos palmites.
Qui manet ĩ me et ego ĩ eo
hic fert fructũ m'tũ. all'. all'.
℣. Manete in dilectiõe mea
ſicut dilexi vos. Qui manet
℟. x. Via ſctã vocabit᷑ ⁊ alie
nus nõ trãſibit ꝑ eã/ ſed am
bulabũt ꝑ eã. Qui liberati
fuerit a dñ̃o all'a. ℣. Letitia
ſempiterna ſup capita eoꝝ
gaudiũ ⁊ letitiã obtinebunt
Qui li. ℟. xi. In ſeruis ſuis
all'a. Conſolabit᷑ deꝰ all'a. ℣.
Iudicabit dñs pp'lm ſuũ/et
in ſeruis ſuis. Cõſo. ℟. xij.
Filie hier'lm venite ⁊ videte
martyres cũ corona qua co:
ronauit eos dñs. In die ſo:
lẽnitatis ⁊ letitie all'a. ℣. In
duit eos dñs ſtola gl'ie/ ⁊ co
ronauit eos. In die. Ad l.
℟. bre. Scti tui dñe bñ̃di:
cent te. All'a all'a. ℣. Gl'iã re
gni tui dicẽt et potẽtiã tuã
loquentur all'a. Ad bñꝰ ãn.
Iuſtoꝝ aĩe in manu dei ſũt
all'a/ ⁊ nõ tãget illos tormẽ
tũ mortis all'a/ ĩ pace ſũt ea
que poſſidẽt all'a. In. ij. veſ.
℟. j. in lau. Ad mꝰt ã. Lux
ꝑpetua lucebit ſanctis tuis

dñe all'a et et'nitas tp̃m all'a
all'a all'a. ¶ De vno marty.
adveſ. ℟. Btũs vir q̃ metuit
vt infra. j. Ad mꝰt ãn. Filie
hier'lm. in ſingulari. In p'mo
noc. ℟. j. Beatꝰ vir q̃ metuit
dñm all'a in mandatis eius
cupit nimis. All'a all'a all'a.
℣. Potẽs ĩ terra erit ſemen
eius gñatio rectoꝝ bñ̃dice:
tur All'a. ℟. ij. Letabit᷑ iu:
ſtus in dñ̃o/ ⁊ ſperabit in eo/
⁊ laudabunt᷑ Oẽs recti cor
de all'a all'a. ℣. Letamini in
dñ̃o ⁊ exultate iuſti/ ⁊ gloria
mini. Omnes. ℟. iij. De ore
prudẽtꝫ ꝑcedit mel all'a dul
cedo mellis ẽ ligua eiꝰ all'a
Fauus diſtillãs labia eius
all'a all'a. ℣. Sapiẽtia reqe
ſcit in corde eiꝰ ⁊ prudentia
in ſmone illiꝰ. Fauꝰ. ℟. iiij.
In diademate capitꝫ aarõ
lapides precioſi fulgebant.
Duʒ ꝑficeret᷑ opus dei all'a
all'a all'a. ℣. Corona aurea
ſuper caput eius/ expreſſa ſi
gno ſanctitatis. Dum perſi.
℟ia. in. ij. et. iij. noct. vtã de
marty. hoc attẽto quod ℟.
Filie hier'lm. canit᷑ in ſingu.
Ad l. ℟. bre. Letabit᷑ iuſtꝰ ĩ
dñ̃o ⁊ ſpabit in eo: all'a all'a.
℣. Et laudabuntur om̃es re
cti corde All'a. Ad bñꝰ ãn̄
All'a ego ſuʒ vitis vera all'a

vos palmites mei all'a all'a
Jnſcðis veſ. R. breue vtō. i
laud. Ad magt āñ Qui ma=
net i me ⁊ ego in eo/ hic fert
fructum multū all'a. ¶ De
cōfeſſo. tā pōtifice ꝙ non pō=
tifice Ad veſ. R. De ore pru
dēts. vtō de vno mar. R. iij.
Ad mgt ā. Beat⁹ vir q̇ me=
tuit dn̄m all'a/ in mādatꝫ ei⁹
cupit nimis all'a. Rem vnde
cimū vtō. d vno mar. R. xij.
Docete filios vr̄os all'a. Ut
mēoriter teneāt all'a/ et ore
decantēt all'a all'a. V. Filij q̇
naſcent ⁊ exurgent/ enarra
bunt filijs ſuis. Ut mēorit.
Ad lau. R. bre. Amauit eū
dn̄s ⁊ ornauit eū. All'a all'a.
V. Stola gl'e iduit eū All'a.
Ad bn̄⁹ ā. Jſte cognouit iu
ſtitiam all'a/ et vidit mirabi
lia magna ⁊ exorauit altiſſi=
mū et inuent⁹ eſt in numero
ſctoꝝ all'a all'a all'a. Jn. ij.
veſ. R. bre. vtō. in laud. Ad
mgt ā. Btūs vir q̇ inuēt⁹ eſt
ſine macula all'a/ ⁊ opat⁹ eſt
iuſtitiā all'a. ¶ Ambroſij epi
xij. l. Sctōꝝ patrū. f. xxxiij.
Euāge Uos eſtis ſal terre.
fo. xliij. ¶ Tiburtij ⁊ vale=
riani marty. Comme. Orō.
PReſta q̄s oīps de⁹ vt
q̇ ſctōꝝ tuoꝝ tiburtij
valeriani ⁊ maximi ſolēnia
colim⁹/ eoꝝ etiā ỽtutes imi=
temur. Per xp̄z do. ¶ Geor
gij marty. Comme. Oratio
DEus q̇ nos bti geor=
gij martyrꝫ tui meritꝫ
⁊ intcceſſione letificas ꝯcede
ꝓpiti⁹/ vt q̇ ei⁹ bn̄ficia poſci=
mus dono tue grē cōſequa=
mur. p xp̄m. ¶ Marci euā=
geliſte. xij. lec. Capl'a oīa et
orōnes ad. vj. ⁊ ad. ix. de euā
geliſtis. hym. V. et ps. de cōt
apl'oruꝫ. Ad veſ. R. De ore
prudentis. vtō. de vno mar.
iij. Ad mgt āñ. Filie hieruſa
lem. in ſingulari. Oratio.
DEus qui btm̄ mar=
cum euāgeliſtā tu
um euāgelice pre=
dicatiōis grā ſub
limaſti ⁊ tribue q̄s eius nos
ſemp ⁊ eruditiōe ꝓficere/ et
orōne defendi. Et faꝫ p do.
¶ Lectiōes. Manete i me.
fol. iiij. Rem. ix. vtō. de vno
mart. tēpore paſchali. R. x.
Uirtute magna reddebant
apl'i. Teſtioniū reſurrectio
nis ieſu xp̄i dn̄i nr̄i all'a all'.
V. Repleti quidē ſpūſctō lo=
quebātur verbū dei cū fidu
cia. Teſti. R. z. xj. Uidi portā
ciuitatis ad orientē poſitā ⁊
apl'orū noīa ⁊ agni ſup eam
ſcripta ⁊ ſuper muros eius
angelorum cuſtodiā all'a. V.

Uidi ſctā̃m ciuitatē hierl'm deſcēdentē de celo oꝛnataꝫ tāq̄ ſpōſā viro ſuo Alľa. R. xij. Filie hierl'm i ſingulari. vt's i cōi. ¶ In .iij. noc. l'c. ix. Lcō. ſ. euā. ſꝫ iohēꝫ. Cꝫ. xv.

I N il. t. d. i. d. ſ. Ego ſū vitis vera: et paṫ me⁹ agricola ē. Et reľ. Homeľ. bti auguſtini epi: de ea. l'c.

Iſte loc⁹ euāgelic⁹ frēs vbi ſe dn̄s vitē dicit: ⁊ diſcipulos ſuos palmites: ſcd̄ꝫ hoc dicit q̄ ē caput eccľe noſq̄ȝ mēbꝛa ei⁹: mediatoꝛ dei ⁊ hoim hō xp̄s ieſus. ¶ Uni⁹ quippe nature ſunt vitis ⁊ palmites. Propter quod cuꝫ eſſet deus cui⁹ nature non ſum⁹/ fact⁹ eſt hō: vt in illo eſſet vitis humana natura: cuius ⁊ nos homines palmites eſſe poſſumus. Tu. Lectio. x.

Q Uid ḡ eſt Ego ſū vitis vera? Nunq̇d vt adderet v̄a/ hoc ad eādē vitā retulit: vñ iſta ſiľitudo trāſlata eſt? Sic eni dicit vitis p ſiľitudinē non p ꝓpꝛietatē: quēadmodum dicit ouis/ agn⁹/ leo/ petra/ lapis angularis ⁊ cetera hm̄oi que magis ip̄a ſūt vera: ex q̇b⁹ dicunt iſte ſimilitudines nō ꝓpꝛietates. ¶ Sꝫ cū dicit ego ſum vitis v̄a: ab illa vtiq̄ȝ ſe diſcernit cui dicit. Quō ꝯuerſa es in amaritudinē vitis aliene? Nā quo pacto ē vitis v̄a q̄ expectata eſt vt faceret vuas: fecit aūt ſpinas? Tu. Lcō. xi.

Q Uid eſt ergo ego ſum vitis vera? Id eſt ſapientia/ innocētia/ iuſtitia v̄a: id eſt nō p gr̄am/ ſed p naturā: a quo vos accepiſtis/ vt ſitis ſapiētes/ innocētes ⁊ iuſti. Ego ſū inq̇t vitis v̄a: ⁊ pater me⁹ agricola ē. Oēm palmitē in me nō ferētē fructū tollet eū: ⁊ oēꝫ q̇ fert fructū purgabit eū: vt fructū plus afferat. Nunq̇d vnū ſūt agricola ⁊ vitis? Scd̄m hoc ḡ vitis xp̄s/ ſcd̄m q̄d ait paṫ maioꝛ me eſt: ſcd̄ꝫ aūt id q̄d ait ego ⁊ pater vnū ſum⁹/ et ip̄e agricola eſt. Nec talis quales ſunt/ q̇ extrinſecus opando exhibēt miniſteriū: ſꝫ talis vt det etiā intrinſec⁹ incrementū. Nā neq̄ȝ q̇ plātat eſt aliquid neq̄ȝ q̇ rigat: ſed qui incremētū dat de⁹. Sed vtiq̄ȝ de⁹ eſt xp̄s: q2 de⁹ erat verbū. Unde ipſe et pr̄ vnuꝫ ſunt. Et ſi verbuꝫ caro factū eſt quod nō erat: manet q̄d erat. Tu aūt. Lcō. xij.

D Eniq̄ȝ cū de pr̄e tāq̄ de agricola dixiſſꝫ q̄ infructuoſos palmites tol-

lat:fructuoſos autē purget vt plus afferāt fructum⁹ cōti nuo etiā ſeipm mundatorez palmitū oſtēdēs:iam vos in qt mūdi eſtis:ꝓpter ſmonē quē locut⁹ſū vobis. Ecce et ipe mūdatoꝛ eſt palmitū qꝺ ē agricole nō vitis officiū:q̄ etiā palmites operarios ſuos facit. Nam et ſi non dant incrementuz: impendunt tñ aliquod adiumētum:ſed nō de ſuo:quia ſine me īquit nihil poteſtis facere. Audi etiā ipſos cōfitentes. Quid autē eſt apollo? Quid vero paulus? Miniſtri per quos credidiſtꝫ. Et vnicuiqꝫ ſicut dn̄s dedit. Ego plantaui⁹ apollo rigauit. Et hoc ꝗ ſicut vnicuiqꝫ dn̄s dedit. Nō vtiqꝫ de ſuo. Jam vero quod ſequit ſed deus incrementum dedit:non per illos ſed ꝑ ſeipꝫ facit. Excedit hoc humanā humilitatē:excedit angelicā ſublimitatē:nec oīno ꝑtinet niſi ad agricolam trinitatez.

Lu. Scꝺz iohā. Cā. xv. Lu.

In illo tempoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego ſum vitis vera:et pater meus agricola eſt. Omnem palmitem in me non ferentem fructum tollet eum: et omnem qui fert fructuz purgabit eum vt fructum plus afferat. Jam vos mūdi eſtis: pꝛopter ſermonem quem locutus ſum vobis. Manete ī me: ꝛ ego ī vobis. Sicut palmes nō pōt ferre fructum a ſemetipſo niſi manſerit in vite:ſic nec vos niſi in me manſeritis. Ego ſum vitis: vos palmites. Qui manet in me ꝛ ego in eo hic fert fructum multum: quia ſine me nihil poteſtis facere. Si quis in me non manſerit: mittet foras ſicut palmes et areſcet: et colligent eum ꝛ in ignem mittent et ardet. Si manſeritis in me et verba mea ī vobis manſerint:quodcūqꝫ volueritis petetis:et fiet vobꝫ Amē. Oratio. Deus q̄ btīn vtā. Ad lau.et ad.ij.veſ. Re. Cōſtitues eos ꝑncipes ſup oēm trā. Allā all. ℣. Memores erūt noīs tui dn̄e. Allā. Ad bn̄⁹ ā. Allā ego ſuz. Ad mag. ān. Qui manet in me.

¶ Uital mar. Cōme. Oro.

Preſta queſum⁹ omnipotens deus: vt interce dente beato vitale martyre tuo:et a cunctis aduerſitatibus liberemur in coꝛpe: et a pꝛauis cogitationibus mundemur in mente. ꝑ xp̄z.

¶ Philippi ꝛ iacobi apoſt'

loꝝ. Ad veſ. R. Tanto tpe vobiſcum ſum et non cognouiſtis me: philippe qui videt me videt et patrem all'a: nō credis Quia ego in patre ꝛ pater in me eſt all'a all'a. V. Si cognouiſſetis me ꝛ prēꝫ meuꝫ vtiqꝫ cognouiſſetis: et amodo cognoſcetis eū. Or ego. Ad mag. ā. Stabūt iuſti i magna cōſtātia aduerſ⁹ eos q̄ ſe anguſtiauerunt ꝛ q̄ abſtulerūt labores illoꝝ all'.

Ad horas ꝯſuetas. Oratio.

DEus q̄ nos annua apoſtoloꝝ tuoꝝ philippi et iacobi ſolennitate letificas pſta q̄s: vt quoꝝ gaudem⁹ meritꝫ iſtruamur exemplis. Et fa: p d. Lec. j. Sermo bti auguſtini epi: de verbis dn̄i q̄b⁹ ait. Si cognouiſſetis me et prēꝫ meū vtiqꝫ cognouiſ.

COnnectēs dn̄s pcedētia cū ſeqntibus ſi cognouiſſetis me inquit: et prēm meuꝫ vtiqꝫ cognouiſſetis. Hoc eſt q̄d ait: nemo venit ad prēꝫ niſi p me Deinde ſubiūgit. Et āmodo cognoſcetꝫ eū: ꝛ vidiſtis eū ¶ Sed philippus vnus ex apl'is q̄d audierat nō intelligēs: dn̄e inqt oſtēde nobis patrē: et ſufficit nobis. Cui dn̄s tanto inqt tēpore vobiſcum ſū ꝛ nō cognouiſtis me. Philippe: q̄ videt me videt et patrē. Tu aūt. Reta ad vu os noc. vtā de martyrib⁹ in cōmuni paſchali. Lectio. ij.

ECce icrepat q tanto tpe cuꝫ ipſis erat: et nō cognoſcebat. Nōne ipſe dixerat ꝛ quo ego vado ſcitꝫ et viā ſcitꝫ: et ſe neſcire dicētes: eos hec ſcire cōuicerat addendo atqꝫ dicendo: ego ſum via veritas ꝛ vita: Quō nūc dicit tanto tpe vobiſcuꝫ ſuꝫ ꝛ nō cognouiſtis me: cuꝫ pfecto et quo iret et viā ſcirent: nō ob aliud q̄ q ipſum vtiqꝫ ſcirent: ¶ Sed facile iſta ſoluit queſtio: ſi dicam⁹ q eū aliq eoꝝ ſciebant: aliq neſciebant atqꝫ in his q̄ neſciebāt ꝛ philippus erat: vt q̄d ait: et quo ego vado ſcitꝫ et viā ſcitis: illis dixiſſe intelligat q̄ ſciebant: non philippo cui dictū eſt: tāto tpe vobiſcū ſum: et nō cognouiſtis me philippe. Lectio. iij.

HIs ergo q̄ filiū iaꝫ nouerāt etiā illud de patre dictū eſt ꝛ āmodo cognoſcetis eū: et vidiſtis euꝫ. Dictū eſt eni propt oīmodā ſimilitudinē que illi cū prē ē: vt ideo āmodo dicerent noſ

ſe patrē qꝛ nouerant ſimilez
filiū. Ergo iam ſciebant fili=
um: et ſi nō oēs: certe q̇dam
ipſoꝝ q̇bus dicit̄ et quo va
do ſcitis et viā ſcitis. Ipſe ē
eni via. ¶ Sed patrē neſcie
bant: et ideo audiūt. Si co=
gnouiſſetis me: et p̄rem me
um vtiqꝫ cognouiſſetis. Per
me vtiqꝫ et illū. Ali⁹ eni ego
ſuz: ali⁹ ille. Tu aūt. Lec.iiij

SEd ne putarēt diſſimi
lem et āmodo inq̇t co
gnoſcetis eū: ꝛ vidiſtis eum
Viderēt ei ei⁹ ſimillimū filiū:
ſꝫ admonēdi fuerāt talē etiā
eſſe patrē quē nondum vide=
bāt: qualis eſt filius quē vi=
debant. Et ad hoc valet qꝺ
poſtea philippo dicit̄: qui vi
det me videt et p̄rem. ¶ Nō
ꝙ ipſe eēt pater et filius qꝺ
in ſabellianis q̇ vocant̄ etiaz
patripaſſiani catholica fi=
des dānat: ſed ꝙ tā ſimiles
ſint pater et filius: vt q̇ vnuz
norit ābos nouerit. Solem⁹
eniz de ſimillimis duob⁹ ita
loqui eis q̇ vnū eorū vident:
et qualis eſt ali⁹ volūt noſſe
vt dicamus. Vidiſtis iſtum:
illū vidiſtis. Tu. In.ij.noct.

HIc ergo dictū eſt R.v.
q̇ videt me videt et pa
trē nō vtiqꝫ vt ipſe ſit pater
q̇ filius: ſed ꝙ a patris ſimi
litudine ī nullo prorſus diſ=
crepet filius. Nam niſi duo
eēnt pater et filius: nō dictū
eēt ſi cognouiſſetis me: ꝛ pa
trē meū vtiqꝫ cognouiſſetis
Vtiqꝫ enim: qꝛ nemo inq̇t ve
nit ad p̄rem niſi ꝑ me. Si co
gnouiſſetis me et patrē me
um vtiqꝫ cognouiſſetis: q̄m
ego ꝑ quē venit̄ ad patrē per
ducā vos ad eū: vt ip̄m etiaz
cognoſcatis. Sꝫ q̄m illi ſum
oīno ſimillimus: āmodo co=
gnoſcetis eū cū cognoſcetꝭ
me: et vidiſtis eū ſi oclīs cor
dis vidiſtis me. Lectio.vj.

QVid ergo eſt qꝺ dicis
philippe: oſtende no=
bis patrez et ſufficit nobis:
Tanto inq̇t tp̄e vobiſcū ſuz:
et nō cognouiſtis me: Phi=
lippe qui videt me: videt et
patrē. Qꝺ ſi ad te multū eſt
hoc videre: ſaltem qꝺ non vi
des crede. Quō eni dicis in
q̇t oſtende nobis patrez: Si
me vidiſti q̇ oīmode ſimilis
ſuz: vidiſti illū cui ſimilis ſū
Quod ſi videre non potes
nō ſaltē credis: qꝛ ego in pa
tre: et p̄r in me eſt: Tu. R.vij.

POterat hic dicere phi
lippus. Video q̇dē te:
et credo ſimillimū eē patri.
Sed nūq̇d arguendus eſt ꝛ
obiurgand⁹: q̇ cū ſimilem vi=

det etiā illū cui ſil'is eſt vult
videre: Similē qdē noui ⁊ ſꝫ
adhuc alterū ſine altero no
ui. Non mihi ſufficit ⁊ niſi et
illū cui ē iſte ſimilis noueri
Oſtende itaqꝫ nobis patrē:
⁊ ſufficit nobis. Sꝫ ideo ma
giſter diſcipulū arguebat:
qm̄ coꝛ poſtulantis videbat.
Tanꝙ eni melioꝛ pat eēt ꝙ
filius ita philippus patrem
noſſe cupiebat: ⁊ ideo nec fi
liū ſciebat: q meliꝰ aliquid
eſſe credebat. Lectio. viij.

AD hūc ſenſū corrigē-
dū dictū eſt: q videt
me videt ⁊ pr̄ez. Quō tu di-
cis oñde nobꝫ patrē: Uideo
quō tu dicis. Non alteruꝫ q̄-
ris videre ſimilē: ſed illū pu-
tas eſſe meliorē. Nō credis
quia ego in patre ⁊ pater in
me eſt: Cur in ſimilibꝰ diſtā
tiaꝫ cupis cernere: cur inſe-
parabiles ſeparatim deſide
ras noſſe: Deinde nō ſolum
ad philippū ſed ad eos plu
raliter loquitur ⁊ q̄ non ſunt
his anguſtijs coartanda: vt
adiuuante ipſo diligentius
exponātur. Tu autem dñe.

In. iij. noc. l. ix. Lec. ſcti euā
gelij ſcdm̄ iohānē. Cp̄. xiiij.

IN illo tpe. d. i. d. ſ. Nō
turbetur coꝛ veſtrum
Creditis in deū: ⁊ in me cre-
dite. Et reliq̄. Homel. beati
auguſtini epī: de eadē lctōe

Erigēda eſt nobis fratres
chariſſimi ad deū maioꝛ in-
tentio: vt verba ſancti euā-
gelij q̄ mō in nr̄is auribꝰ ſo-
nuerūt: etiā mēte capere vt
cūqꝫ poſſimus. Ait eni dñs
ieſus xp̄s. Nō turbetur coꝛ
veſtrū. Creditis in deū: et i
me credite. ¶ Ne mortē tan
ꝙ homini timerēt ⁊ ideo tur
barent: conſolat eos: etiam
ſe deū eſſe conteſtans. Cre
ditis inqt in deū: ⁊ in me cre
dite. Conſequēs eſt eni: vt ſi
in deū creditis: et in me cre
dere debeatis. Quod nō eſ-
ſet conſequēs: ſi xp̄s nō eſſet
deus. Tu aūt. Reia tria ſeqn
tia vts̄ de ſcō marco. Lec. x.

CRedit is īquit in deū
et ī me credite: cui na
tura eſt nō rapina eſſe equa
lē deo. Semetip̄m eni exina
niuit: non tamē formam dei
amittens: ſꝫ formā ſerui ac-
cipiēs. Mortē metuitis hu-
ic forme ſerui: non turbetur
coꝛ veſtrū: ſuſcitabit illā for
ma dei. ¶ Sed quid ē quod
ſequitur ī domo patris mei
manſiones mlte ſunt: niſi qꝛ
et ſibi metuebant: vnde au-
dire debuerunt nō turbetur
coꝛ veſtrū: Quis eni eorum

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

non metueret cum petro di-
ctū eſt fidentior atqꝫ prom-
ptior: non cantabit gallꝰ do
nec ter me neges. Tu. lc. xi.

Tanqꝫ ergo ab illo eſ
ſent pituri merito tur
babantur: ſed cū audiunt in
domo patris mei māſiones
multe ſunt: ſi quo minus di-
xiſſē vobis quia vado vobis
parare locū: a perturbatio-
ne recreantur: certi ac fiden
tes etiam poſt pericula tem
ptationū ſe apd deū cū chri
ſto eſſe manſuros. Quia ⁊ ſi
aliꝰ eſt alio fortior: aliꝰ alio
iuſtior: alius alio ſapientior
alius alio ſanctior: in domo
patris mei multe ſunt man
ſiones. Nullus eorū aliena-
bitur ab illo domo: vbi mā-
ſionem pro ſuo quiſqꝫ acce-
pturus eſt merito. Tu autē.

Denarius quidē lc. xii
ille equalis eſt oībus
quē patfamilias eis q̄ ope-
rati ſunt in vinea iubet dari
oībus: non in eo diſcernens
qui minꝰ et q̄ ampliꝰ labora-
uerunt. Quo vtiqꝫ denario
vita ſignificatur eterna: vbi
āplius alio nemo viuit: quo
niā viuēdi non eſt diuerſa in
eternitate menſura. Sꝫ mā-
ſiones mlte: diuerſas meri-
torū in vna vita eterna ſigni
ficant dignitates. Alia enī
glīa ſolis: alia gloria lune:
alia glīa ſtellarū. Stella ei
a ſtella differt in gloria. Sic
⁊ reſurrectio mortuorū. Tā
q̄ ſtelle: ſancti diuerſas mā-
ſiones: diuerſe claritatis: tā
q̄ in celo ſortiunt in regno:
ſed propt vnū denariū nul-
lus ſeparat a regno. Atqꝫ
ita deꝰ erit oīa i oībꝰ: vt qm̄
deus charitas eſt: per chari
tatē fiat vt qd habent ſingu
li cōmune ſit oībus. Sic enī
quiſqꝫ etiā ipſe habet: cum
amat i altero qd ipſe nō ha
bet. Non itaqꝫ erit aliqua in
uidia i paris claritatis: quo
niā regnabit i oībus vnitas
charitatis. Tu āt. Re. xii. Tā-
to tempore. vrs inveſ. Sequē
tia ſcti euāgelie. io. Cp. vbi ſu.

In illo tpe: d. i. d. ſ. Nō
turbet cor vrꝫ. Credi
tis in deuꝫ: et in me credite
In domo pr̄is mei: māſiōes
multe ſunt. Si quo minꝰ di-
xiſſem vobis: quia vado parare
vobis locū. Et ſi abiero ⁊ p̄-
parauero vobis locū: iteruꝫ
veniā et accipiā vos ad me-
ipſuꝫ: vt vbi ſū ego ⁊ vos ſitꝫ
Et quo ego vado ſcitis: ⁊ vi-
am ſcitis. Dicit ei thomas.
Dn̄e: neſcimus quo vadis.
Et quō poſſumus viā ſcire?

Dicit ei ieſus. Ego ſuz via ⁊ veritas et vita. Nemo venit ad prẽz: niſi ꝑ me. Si cognouiſſetis me et prẽm meũ vtiqꜫ cognouiſſetis: et ãmodo cognoſcetis eum et vidiſtis euz. Dicit ei philipp⁹. Dñe: oſtẽde nobis prẽm ⁊ ſufficit nobis. Dicit ei ieſus. Tanto tꝑe vobiſcũ ſũ: et nõ cognouiſtis me? Philippe: q̇ videt me videt et prẽz. Quõ tu dicis oſtẽde nobis prẽm? Non credis q꜡ ego in patre et pater in me ẽ? Verba q̃ ego loquor vobis: a meipſo non loquor. Pat̃ aũt in me manẽs: ipſe facit oꝑa. Nõ credis q̇a ego in patre et pr̃ in me eſt? Alioquin: propter oꝑa ipſa credite. Amẽ amen dico vobis: q̇ credit ĩ me oꝑa q̃ ego facio et ipſe faciet: et maiora horũ faciet: q꜡ ego ad patrẽ vado. Et q̊cũqꜫ petieritis patrẽ ĩ noĩe meo: hoc faciã. Amẽ. Oro. De⁹ q̇ nos. ℟. Cõſtitues eos, vts ĩ cõi apl'oꝝ. f. j. Ad bñ⁹ ã. Nõ turbet cor vr̃z neqꜫ formidet: creditis in deũ ⁊ in me credite: ĩ domo prĩs mei manſiones mlte ſũt all'a al. Ad mgt ã. Si mãſeritꝫ ĩ me ⁊ vba mea ĩ vobꝫ mãſerint q̊cũqꜫ petieritꝫ fiet vobis al. al. al. ¶ In

inuẽ. ſ. cru. ad vẽ. Cp. ſ. pe. iij.

Chriſt⁹ pctã noſtra ꝑtulit in corꝑe ſuo ſuper lignũ: vt peccatis mortui: iuſticie viuamus: cuius liuore ſanati ſum⁹. Deo g̃. ℟. Dulce lignũ. vt infra. ic. hy⁹. Salue crux ſctã. f. lxv. ℣. Hoc ſignũ crucis erit in celo all'a. Cũ dñs ad iudicandũ venerit all'a. Ad mag. ã. O crux bñdicta q꜡ in te pepẽdit ſaluator mundi: ⁊ in te triũphauit rex angeloꝝ all'a. Oro.

Deus q̇ in preclara ſalutifere crucꝫ iuẽtione paſſiõis tue miracula ſuſcitaſti: concede vt vitalis ligni precio eterne vite ſuffragia ꝯſequamur. Et fa. Qui viuis. ¶ Eodẽ die alexãdri euẽtij ⁊ theodoli mar. Comme. ã. Filie hierl'm. Oratio.

Preſta q̃s oĩps de⁹: vt q̇ ſctõꝝ tuoꝝ alexãdri euẽtij et theodoli natalicia colim⁹: a cũctis malis imminẽtib⁹ eoꝝ intceſſionib⁹ liberemur. ꝑ xp̃m. Ad mat. vſqꜫ ad. iij. noc. ſuat de martyri. Lectiões Admonẽt nos. f. xvj. In. iij. noc. Canti. Dñe audiui. Pro iniq̇tate. Egreſſus es. f. lxiij. ℣. Mihi aũt abſit gl'iari all'a. Niſi in cruce

dñi nr̃i ieſu xp̄i allꝰa. Rꝫ. ix.
Dulce lignũ dulces clauos
dulce pōdꝰ ſuſtinuit. Q̄ꝺ di
gnũ fuit portare p̄ciũ huiꝰ ſe
culi allꝰa. ℣. Hoc ſignũ cruc̃
erit in celo cum dñs ad iudi
candũ venerit. Q̄ꝺ dig. Re. x.
Hoc ſignum crucis erit ĩ ce
lo cũ dñs ad iudicandum ve
nerit. Tunc manifeſta erunt
abſcōdita cordis vr̃i allꝰa al.
℣. Cũ ſederit filiꝰ hoīs ĩ ſe
de maieſtat̃ ſue: ⁊ ceperit iu
dicare ſcꝫ ꝑ ignē. Tũc ma
nife. Re. xi. O crux bñdicta
Que ſola fuiſti digna porta
re regē celoꝝ ⁊ hoīꝫ allꝰa. ℣.
O crux āmirabilis euacua
tio vulneris reſtitutio ſanita
tis. Que ſo. Rꝫ. xij. O crux
glꝰioſa: o crux adoranda: o li
gnũ p̄cioſũ ⁊ ammirabile ſi
gnũ. Per qꝺ ⁊ diabolꝰ ē victꝰ
⁊ mundus xp̄i ſanguīe redē
ptus allꝰa. ℣. Adoremꝰ cruc̃
ſignaculũ ꝑ qꝺ ſalutis ſũpſi
mꝰ ſacramētũ. Per qꝺ. Le
ctio. ix. Lectio ſcī euāgelij:
ſcꝺm iohēm. Capitulo. iij.
IN illo tp̄e: Erat hō ex
phariſeis nicodemus
noīe: p̄nceps iudeoꝝ. Hic ve
nit ad ieſũ nocte. Et reliqua
Home. vene. be. pbr̃i de e. l.
Sicut ex lectiōe ſcī euāge
lij fr̃es kmĩ audiſt̃: p̄nceps
iudeoꝝ venit ad ieſũ nocte
cupiēs ſecreta eiꝰ allocutio
ne pleniꝰ addiſcere myſteria
fidei: cuiꝰ aperta oſtēſione: ſi
gnoꝝ aliquatenꝰ iā rudimē
ta ꝑcepat. Qui qm̄ prudē
ter ea q̄ ab illo fieri videbat
intelligere curauit: ſublimi
ter ea q̄ ab illo q̄rebat inue
ſtigare ꝓmeruit. Rabbi in
quit ſcimꝰ quia a deo veniſti
magr̃. Nemo em̄ pōt hec ſi
gna facere que tu facis: niſi
fuerit deꝰ cũ eo. Tu. Lec. x.
ADeo igit̃ ieſuꝫ veniſſe
ad magiſteriũ celeſte
mundo exhibēdũ ꝯfeſſus ē:
deũ fuiſſe cũ illo miraculis
ꝓdentibꝰ intellexit: necduꝫ
tamē ipꝫ deũ eſſe cognouit
Sed qꝛ quē magiſtrũ no
uerat ꝟitatis ſtudioſe docē
dus adijt: merito ad agnitio
nē diuinitatis eiꝰ ꝑfecte do
ctus ſubijt: merito vtriuſqꝫ
natiuitatis eiꝰ diuīe ſcꝫ ⁊ hu
mane: ſꝫ ⁊ paſſiōis atqꝫ aſcē
ſionis ipiꝰs archana perce
pit: necnō etiam modũ ſcꝺe
generatiōis ingreſſumqꝫ re
gni celeſtis: aliaqꝫ perplura
doctrīe euāgelice ſacramē
ta dño reuelāte didicit. l. xi.
REſpōdit ei ieſus: ⁊ di
xit ei. Amē am̄ dico ti
bi: niſi qs natꝰ fuerit denuo/

nō poteſt videre regnū dei.
Que ſnīa tāto apertius cun=
ctis fidelibꝰ lucet: q̄to con=
ſtat ꝙ ſine huiꝰ luce fideles
eſſe nequeūt. Quis etem̄ ſi=
ne lauacro regenerationis
remiſſionē pctōꝝ cōſequi: ꝛ
regnum valet ītrare celoꝝ?
Sed nicodemꝰ qui nocte ve=
nit ad dominū: necdū lucis
myſteria cape nouerat. Nā
et nox in qua venit: ipam eiꝰ
qua premebatur ignorātiā
deſignat. Necdū em̄ eorum
numero ſociatꝰ erat quibus
ait apl'us: fuiſtis aliqñ tene=
bre: nūc aūt lux ī dño: ſz int
eos potiꝰ remanebat: q̄bꝰ lo=
quit eſaias: ſurge illumiare
hierl'm: qr venit lumē tuum:
ꝛ glīa dñi ſup te orta ē. Is. lx.

R Eſpondit ergo dño ꝛ
ait. Quō poteſt homo
naſci cum ſit ſenex? Nunq̄d
pōt ī vētrē mr̄is ſue iterato
introire ꝛ naſci? Qr eni ſcđe
natiuitatꝭ adhuc neſciꝰ pſe=
uerabat de ſalute autē ſua
iā ſolicitꝰ extiterat: neceſſa=
rio de vna quā nouerat nati
uitate an poſſet iterari vel
quo ordine regeneratio poſ
ſet īpleri querebat: ne huiꝰ
expers remanendo vite ce=
leſtis particeps eſſe neq̄ret
Notandū autem quia qđ de
carnali dixit: hoc etiā de ſpi
rituali eſt gñatiōe ſentiēdū:
nequaꝙ videlicet eā poſtꝙ
ſemel expleta fuerit poſſe re
peti. Tu. Seq̄ntia ſcti euan
ge. ſm io. Ca. iij. vbi ſupra.

I N il. tpe: Erat hō ex
phariſeis nicodemus
noīe: pnceps iudeoꝝ. Hic ve
nit ad ieſū nocte: et dixit ei.
Rabbi ſcimꝰ qr a deo veniſti
magiſter. Nemo ei pōt hec
ſigna facere q̄ tu facis: niſi
fuerit deꝰ cum eo. Rñdit ie=
ſus: et dixit ei. Amen amen
dico tibi: niſi quis natꝰ fue=
rit denuo: non pōt videre re
gnū dei. Dicit ad eū nicode
mus. Quō pōt hō naſci cum
ſit ſenex? Nūq̄d pōt in vētrē
matrꝭ ſue iterato introire et
naſci? Rñdit ieſꝰ. Amē amē
dico tibi: niſi q̄s renatꝰ fue
rit ex aqua et ſpū nō pōt in=
troire in regnū dei. Qđ na=
tū eſt ex carne caro eſt: et qđ
natū eſt ex ſpū ſpiritus eſt.
Nō mirerꝭ qr dixi tibi: opor
tet vos naſci denuo. Spiritꝰ
vbi vult ſpirat: et vocē eius
audis: ſz nō ſcis vnde veniat
aut quo vadat. Sic ē omnis
qui natus eſt ex ſpiritu. Re=
ſpondit nicodemꝰ: et dixit ei
Quō poſſunt hec fieri? Rñ=
dit ieſꝰ: et dixit ei. Tu es ma

giſter in iſrl'? ⁊ hec ignoras?
Amē amē dico tibi: q2 qđ ſci
mus loq̇mur et qđ vidimus
teſtamur ⁊ teſtimoniū nr̄m
nō accepitꝭ. Si terrena dixi
vobis ⁊ nō creditꝭ: quō ſi di=
xero vobis celeſtia credetꝭ?
Et nemo aſcēdit ī celū niſi
q̇ deſcēdit de celo: fili⁹ hoīs
q̇ eſt ī celo. Et ſicut moyſes
exaltauit ſerpētē ī deſerto
ita exaltari oportet filiū ho=
mis: vt oīs q̇ credit ī ip̄m nō
pereat: ſꝫ habeat vitā eťnaꝫ.
Am̄. ¶ Ad l. cp̄. hy⁹. ℣. ⁊ orõ
vt in. j. veſ. ℟. bre. Mihi aūt
abſit gl'iari. All'a all'. ℣. Niſi
ī cruce dñi nr̄i ieſu xp̄i. All'.
Ad bñ⁹ā. Ecce crucē dñi fu
gite ptes aduerſe / vicit leo
de tribu iuda radix dđ all'a
poſt Bñdicam⁹. Cō. de ſcis
ā. Juſtoꝝ a. ¶ Ad. iij. ℣. Di
cite ī natiōib⁹ all'a? Q2 dñs
regnuit a ligno all'? Cp̄. ⁊ orõ
vt s l. j. veſ. ¶ Ad. vj. Cap̄. j.
Verbū crucꝭ (ad co. j.
peūtib⁹ q̇dē ſtultitia
eſt: his aūt q̇ ſalui fiūt / id eſt
nobis dei ꝟtus ē. ℣. Salua
nos xp̄e ſaluator al'? Per vir
tutē ſctē crucis all'a? Orõ.
DE⁹ q̇ vnigēiti tui dñi
nr̄i ieſu xp̄i p̄cioſo ſā
guine hūanū gen⁹ redimere
dignat⁹ es / ꝯcede ppitius?

vt q̇ ad adorādā viuificā ei⁹
crucē aduenīūt / a pctōꝝ ſuo
rū nexib⁹ liberent. Et fa? p
eū. ¶ Ad. ix. Cp̄. Ad ga. uj
Chriſtus nos redemit
de maledicto legꝭ / fa
ctus p nobis maledictū? q2
ſcriptū ē maledict⁹ oīs q̇ pē
det in ligno: vt in gētib⁹ bñ
dictio abrahe fieret ī xp̄o ie
ſu. Deo g̃. ℣. Mihi aūt abſit
gl'iari all'a? Niſi ī cruce dñi
noſtri ieſu xp̄i all'a? Oratio
Adeſto nobis dñe de⁹
nr̄? ⁊ quos ſctē crucꝭ
letari feciſti honore / ei⁹ q̄q3
perpetuis defēde ſubſidijs.
Et fa? p đ. ¶ In. ij. veſ. Cp̄.
℟. hy⁹. ℣. ⁊ orõ vt ī lau. Ad
mēt ā. Sctifica nos dñe ſi=
gnaculo ſctē crucis / vt fiat
nobꝭ obſtaculū ꝯtra ſeua ia=
cula inimicoꝝ / defende nos
dñe p lignū ſctm̄ ⁊ p p̄ciū tu
ſti ſanguinis tui in q̄ nos re=
demiſti all'a. poſt Bñdica.
Cō. de ſctis ā. Lux ppetua.
¶ Johānis ante portā lati.
ad veſ. Cp̄. Eccleſia. xv. Cp̄.
Qui timet deū faci.
et bona? ⁊ q̇ ꝯtinēs
eſt iuſtitie apphē=
det illā: ⁊ obuiabit
illi quaſi mater honorifica=
ta. Deo g̃. ℟. Vox tonitrui
tui deus in rota iohannes

eſt euãgeliſta mũdi p̱ ãbitũ/
predicãs lumẽ celicũ q̇ triũ
phans rome. Lauit in vino
ſtolã ſuã/et in ſanguie oliue
palliũ ſuũ al'. ℣. Victo ſena
tu cũ ceſare v̾gineo corpore
tripudiat in igne. Lauit. ℣.
Gl'ia p̄ri ⁊ filio ⁊ ſpũi ſctõ/ſi
cut erat in p̀ncipio. Lauit.
hy⁹. Exultet celũ. f.lxiij. ℣.
Nimis honorati ſt. Ad mḡt
ã. In feruẽtꝫ olei doliũ miſſ⁹
iohẽs apl's diuia ſe ꝑtegen
te gr̄a illeſ⁹ exiuit all'a. Orõ
DEus q̇ ꝯſpicis qꝛ nos
vndiqꝫ mala nr̄a per
turbãt p̄ſta q̄s ꝛ vt bt̄i iohis
apl'i tui int̄ceſſio gl'ioſa nos
ꝑtegat. Et fa ꝛ Per do. Ad
noc. hy⁹. Et̃na xp̄i. excepto
v̾ſu. Terrore victo ſeculi.
fo. xliiij. Lect. ad duos noc.
Manete i me. f. iiij. Reliq̃ oia
vt̄s de ſacto marco excepto
xij. q̇d erit. Vox tonitrui tui.
vt̄s in. j. veſ. In. iij. noc. Lcõ
ix. Lec. ſ. euã ꝛ ſꝫ mat. Cp̄. xx
IN illo tp̄e ꝛ Acceſſit
ad ieſum mr̄ filioꝝ ze
bedei/cũ filijs ſuis: adorãs
et petẽs aliq̇d ab eo. Et rel'.
Ex ꝯmẽtario bt̄i hieronymi
p̄bri ꝛ de eadem lectione.
VNde opinionem regni ha
bebat mater filiorum zebe=
dei vt cũ dñs dixerit filius
hominis tradetur principi=
bus ſacerdotum et ſcribis/⁊
condẽnabunt eum morte/ ⁊
tradent eũ gentibus ad illu
dendũ et flagellandũ ⁊ cru=
cifigendũ/ ⁊ ignominiã paſ=
ſionis diſcipulis timẽtibus
nũciarit ꝛ illa gl'iaꝫ poſtulet
triũphantis. Hac vt reor ex
cauſa ꝛ qꝛ poſt om̄ia dixerat
dñs: et die tertia reſurget.
Putauit eni mulier cũ poſt
reſurrectionẽ illico regna=
turũ ꝛ et q̇d in ſcd̄o aduentu
ꝓmittitur primo eſſe ꝯplen
dũ: ⁊ auiditate femiea p̄ſen
tia cupit imemor futurorũ.
¶ Qd̄ aũt interrogat dñs
et illa petẽte reſpõdet quid
vis: nõ de ignorantia venit/
ſed ex ei⁹ p̱ſona dicitur qui
flagellandus et crucifigen=
dus erat ꝛ quõ i hemorroiſſa
quis me tetigit: et de lazaro
vbi poſuiſtis eũ ꝛ ⁊ in veteri
teſtamento adã vbi es: et de
ſcẽdens videbo ſi iuxta cla=
morem ſuũ qui venit ad me
perfecerit ſin autem non eſt
vt ſciam. Tu aũt. Lectio. x.
POſtulat ãt mr̄ filioꝝ
zebedei errore mulie
bri ⁊ pietatis affectu ꝛ neſci=
ens q̇d peteret. Nec mirum
ſi iſta arguatur imperitie ꝛ
cum de petro dicatur quan=

do tria vult facere taberna
cula: neſciens quid diceret.
Reſpondens autē ieſus di=
xit eis. Neſcitis q̄d petatis
Mater poſtulat ſꝫ dñs diſ=
cipulis loquit̃ ⁊ intelligens
preces ei⁹ ex filiorū volūta
te deſcēdere. ¶ Poteſtis bi
bere calicē quē ego bibitur⁹
ſū? Calicē in ſcripturis diui
nis/paſſionē intelligim⁹: vt
eſt illud in paſſione dñi. Pa
ter ſi poſſibile eſt: tranſeat a
me calix iſte. Et in pſalmo.
Quid retribuā dño: pro oī=
bus q̄ retribuit mihi? Cali=
cem ſalutaris accipiā: ⁊ no=
mē dñi inuocabo. Statimq;
infert q̄s ſit iſte calix. Pre=
cioſa in cōſpectu dñi: mors
ſanctoꝝ ei⁹. Tu. Lectio. xj.

Ait illis. Calicē q̄dē
meū bibetis: ſedere
aūt ad dexterā meam ⁊ ſini
ſtrā nō eſt meū dare vobis:
ſed q̄bus paratū eſt a patre
meo. Querit quomō calicē
martyrij filij zebedei iacob⁹
et iohānes biberint: cū ſcri=
ptura narret iacobū tantū
apoſtolū ab herode capite
truncatū/iohannes aūt pro
pria morte vitā finierit. Sꝫ
ſi legam⁹ eccleſiaſticas hy=
ſtorias in q̄bus fert̃ q ⁊ ipſe
propter martyriū miſſus ſit
in feruētis olei doliū/ et inde
ad ſuſcipiendā coronā xp̄i
athleta pceſſerit/ ſtatiq; ſit
relegatus in pathmos inſu
lā: ſic videm⁹ aīo martyriū
nō defuiſſe/ ⁊ bibiſſe calicē
paſſionis iohānē quē ⁊ tres
pueri in camino ignis bibe
runt: licet pſecutor ſangui=
nem nō fuderit. Lectio. xij.

Quod aūt dicit ſedere
ad dexterā meā ⁊ ſini
ſtrā nō eſt meū dare vobis:
ſed q̄bus paratū eſt a patre
meo: ſic intelligendū eſt. Re
gnū celorū nō eſt dātis: ſed
accipiētis. Non eſt eni pſo=
narū acceptio apd deū: ſed
q̄cunq; ſe talē pbuerit vt re
gno celorū dignus fiat: hic
accipiet qd nō pſone/ ſed vi=
te paratū eſt. Si itaq; tales
eſtis q̄ regnū celoꝝ cōſequi
poſſitis qd pater me⁹ triū=
phantib⁹ et victoribus pre
parauit: et vos quoq; acci=
pietis illud. Alij de moyſe
et helia dictum volūt/ quos
pauloante in monte cum
eo viderant loquentes: ſed
mihi nequaq̄ videtur. Ideo
enim ſedentium in regno ce
lorum vocabula non dicun
tur: ne paucis nominatis:
ceteri viderentur excluſi.
Tu autem. R. Vox toni=

trul. vtſ. Se. mat. cp. vbi ſu.
In ſl. tpe. Acceſſit ad
ieſum mr̄ filiorū zebe
dei cū filijs ſuis adorans: ꝛ
petens aliquid ab eo. Qui
dixit ei. Quid vis? Ait illi.
Dic vt ſedeant hi duo filij
mei: vnus ad dexteram tu-
am/ ꝛ vnus ad ſiniſtraʒ in re
gno tuo. Rn̄dens aūt ieſus
dixit. Neſcitis quid petatis
Poteſtis bibere calicez quē
ego bibiturus ſum? Dicunt
ei. Poſſum⁹. Ait illis. Cali
cem quidē meū bibetis: ſe-
dere aūt ad dexterā meam
et ſiniſtram non eſt meū da
re vobis/ ſed quibus para-
tuʒ eſt: a patre meo. Amen.
Ad lau. cp. ℣. et oro vtſ in
primis veſ. ℟. bre. Cōſtitu-
es eos. Ad benedictus an.
Alla ego ſū vitis. ¶ Ad. iij.
Cap. et oro vt in pri. veſpis.
¶ Ad. vj. cap. Eccl'ia. xv.
In medio eccleſie ape
riet os eius/ ꝛ imple-
bit eū dn̄s ſpū ſapiētie ꝛ in-
tellect⁹: ſtola glie veſtiet eū
℣. Conſtitutes. Oro etiam
ad. ix. vt de euāge. in ꝯmuni
¶ Ad. ix. cap. Eccleſia. xv.
Iocunditatem ꝛ exul
tationem theſauriza-
bit ſup eū: et noie eterno he
reditabit illū dn̄s deus nr̄.

℣. Dediſti hered. In. ij. veſ.
cp. ℟. hy⁹ ℣. et oro vt i lau.
Ad magt an. Qui manet.
vtſ. ¶ Gordiani et epima-
chi marty. Com. Oratio.
Da q̄s ops deus vt q̄
btōrum martyrū tuo
rum gordiani atq₃ epima-
chi ſolēnia colimus/ eorum
apud te interceſſionib⁹ ad-
iuuemur. Per chriſtum.
¶ Nerei achillei atq₃ pan-
cratij mar. Cōme. Oratio.
Preſta q̄s ops de⁹/ vt
qui ſctōrū tuoꝝ nerei
achillei ꝛ pācratij natalitia
colim⁹/ a cūctis malis imminē
tib⁹ eorū interceſſiōib⁹ libe-
remur. Per xp̄m. ¶ Serua
tij epi. Cō. ¶ Urbani pape
et martyris. Com. Oratio.
Da q̄s ops deus vt q̄
beati vrbani martyris
tui atq₃ pontificis ſolemnia
colimus eius apud te inter-
ceſſionib⁹ adiuuemur. Per
xp̄m. ¶ Marcellini et petri
martyrum. Com. Oratio.
Deus q̄ nos ānua bea
torum martyrū tuoꝝ
marcellini ꝛ petri ſolēnita
te letificas: cōcede ꝓpitius
vt quorū gaudem⁹ meritis/
prouocemur exemplis. Per
xp̄m. ¶ Bonifacij ꝛ ſocioꝝ
eius martyrū. xij. lectiones

Miſſis ꝑdicatoꝛib⁹. f. xviij.
Euāg. Deſcēdēs ieſ⁹ de mō-
te. fo. xxiiij. ¶ Primi et feli
ciani martyꝝ. Com. Oꝛatio
FAc nos dñe q̄s ſācto
rū tuoꝝ ꝑmi ꝛ felicia-
ni ſemꝑ feſta ſectari / quoꝛū
ſuffragijs pꝛotectionis tue
dona ſentiamus. Per xp̄m.
¶ Barnabe apl'i. xij. kl'. Nō
vos me elegiſtis. ꝛc̄. fol'. vij.
Euāg. Deſignauit dñs. f. x.
Et nota ſi an̄ penthecoſtes
venerit oīa ſuant vtū̄ de ſcō
marco exceptis capl'is ꝛ oīo
nib⁹ que erūt de cōi aplo'ꝛū
¶ Baſilidis cirini naboꝛis
nazarij ꝛ celſi mar. Cō. Oīo
SAnctoꝝ baſilidis ciri
ni naboꝛis nazarij et
celſi q̄s dñe natalitia nobis
votiua reſplēdeāt / ꝛ qḋ illis
cōtulit gl'ia ſempiterna fru-
ctib⁹ nr̄e deuotionis accre-
ſcat. Per xp̄m. ¶ Viti mode
ſti ꝛ creſcentie martyꝝ. Cō.
¶ Marci ꝛ marcelliāi. mr.
Cō. oꝝ. vtū̄ Nerei ꝛ achillei
¶ Geruaſij et ꝓthaſij mar.
Cō. oꝝ vtū̄ Marcelli ꝛ petri
mutat̄ noīb⁹ Albāi mr. Cō.
¶ Decē miliū mart. xij. lec.
Oēs electi. fol'. xix. Euāge.
Cum audieritis. fol'. xxiiij.
Eodez die paulini epī. Cō.
¶ In nat. bti iohis baptiſte

ad pꝛimas veſ. ſup ps an̄.
ECce mitto ange
lum meū q̄ ꝑpa
rabit viā tuā an
te faciē tuā. an̄.
Locut⁹ ē āgel⁹
dñi ad zachariā dicēs / gña
bis pueꝝ in ſenectute tua / ꝛ
habebit nomē iohēs. an̄. Jo
hānes vocabit nomen ei⁹ / ꝛ
in natiuitate ei⁹ multi gau-
debūt. an̄. Iſte puer magn⁹
corā dño / nā ꝛ man⁹ eius cū
ipſo eſt. Capl'm eſaie. xlix.
AUdite inſule ꝛ atten-
dite populi de lōge:
dñs ab vtero vocauit me: de
ventre mr̄is mee recoꝛdat⁹
eſt noīs mei. Deo g̃. Rz. Tu
puer ꝓpheta. vt infra. x. hy⁹.
Ut queāt laxis. ex integro.
fo. lxv. V. Fuit homo miſſ⁹ a
deo: Cui nomē erat iohēs:
Ad mgt ā. Ingreſſo zacha
ria templum dñi / apparuit
ei gabꝛiel angelus ſtans a
dextris altaris incēſi. Oīo.
PReſta q̄s oīs deus vt
familia tua ꝑ viā ſalu
tis incedat: ꝛ bti iohis pꝛe-
curſoꝛis hoꝛtamēta ſectan
do / ad eū quez ꝑdixit ſecura
ꝑueniat. Et fa: ꝑ eū. ¶ In-
uita. Regē ꝑcurſoꝛis dñm.
Venite adoꝛem⁹. ps. Veni-
te exul. hy⁹. Antra deſerti.

cū duob⁹ ꝯſib⁹ ſequentib⁹ et
vltimo.fo.lxv.In .j.noc.ān.
Priuſq̄ te formarē in vtero
noui te/ꝛ anteq̄ exires de vē
tre ſctificaui te.ps.j. Btūs
vir.fo.j.ā.Ad oīa q̄ mittā te
dicit dn̄s ibis/ne timeas/et
que mādauero tibi loquer
ad eos.p̄.ij. Quare fremue.
fol.j.ān. Ne timeas a facie
eorū q꞉ ego tecum ſum dicit
dn̄s.p̄.iiij. Cū inuoca.fo.j.ā.
Miſit dn̄s manū ſuam ꝛ teti
git os meū/ꝛ ꝓphetā in gen
tibus dedit me.ps.v.Verba
mea.fo.j.ā.Ecce dedi verba
mea in ore tuo/ ecce ꝯſtitui
te ſup gētes ꝛ regna.p̄.viij.
Domie dn̄s.fol.ij.ān. Dn̄s
ab vtero vocauit me/de ven
tre mr̄is mee recordatus eſt
noīs mei.p̄.x. In dn̄o ꝯfido.
fo.iij.℟.Priuſq̄ te formarē i
vtero noui te. Et anteq̄ exi
res de vētre ſanctificaui te.
℟ʒ.j. Fuit hō miſſus a deo
cui nomen iohēs erat. Hic
venit vt teſtimonium ꝑhibe
ret de lumie ꝛ pararet dn̄o
plebē ꝑfectā.℣.Erat iohan
nes in deſerto predicās ba=
ptiſmum penitētie. Hic ve.
℟ʒ.ij. Elizabeth zacharie
magnum virū genuit iohā=
nem baptiſtam precurſorez
dn̄i.Qui viam dn̄o prepara
uit in eremo.℣. Hic venit
in teſtimoniū vt teſtimoniū
perhiberet de lumie. Qui.
℟ʒ.iij. Hic precurſor dire=
ctus ꝛ lucerna lucens ante
dn̄m ipe eſt eni iohēs q̄ viaz
dn̄o preparauit in eremo.
Sed ꝛ agnum dei demōſtra
uit ad illuſtrandas mentes
hoim.℣. Fuit in deſerto pre
dicans baptiſmuz penitētie
in remiſſionē pctōruz. Sed.
℟ʒ.iiij. Priuſq̄ te formarem
in vtero noui te/ꝛ anteq̄ exi
res de vētre ſanctificaui te.
Et ꝓphetam in gentibus de
di te. ℣. Ne timeas a facie
eoꝝ quia ego tecū ſum. Et.
¶ In.ij.nocꝉ.ān. Poſuit os
meū dn̄s quaſi gladiū acu=
tuz/ſub vmbra manus ſue ꝓ
texit me.ps.xiiij. Dn̄e quis
fo.iiij.ā. Formās me ab vte
ro ſeruum ſibi dn̄s in lucez
gentium/vt ſim ſalus ei⁹ ab
extremis terre.ps.xx.Dn̄e
in vir.fol.vj.ā.Reges vide=
būt ꝛ ꝯſurgent principes/et
adorabunt dn̄m deum tuuz
qui elegit te.p̄.xxiiij.Dn̄i eſt
tra.fo.vij.ān.Nazareus vo
cabitur puer iſte vinū ꝛ ſice=
ram non bibet/ et omne im=
mundum non manducabit
ex vtero matris ſue.p̄.xxxiij.
Bn̄dicā.fo.xj.ān.Ex vtero

ſeneſcentis et ſterilis iohan
nes natus eſt precurſor dñi.
ℏ. lxxiij. Te decet. fol. xxi. ā.
Ipſe preibit ante illū in ſpū
et virtute helie parare dño
plebē pfectā. ℏ. xci. Bonuz
eſt. f. xxxij. ℣. Ecce dedi ℣ba
mea in ore tuo: Ecce ꝯſtitui
te ſup gentes ꝛ regna. ℞. v.
Ecce ꝯſtitui te hodie ſuper
gētes ꝛ ſup regna dicit dñs
vt euellas et diſſipes et edi
fices et plantes. In nomine
meo. ℣. Ad oīa que mittā te
ibis et vniuerſa q̄ mandaue
ro tibi loq̄ris. In no. ℞. vj.
Gabriel angelus apparuit
zacharie dicens / naſcet tibi
filius / nomen eius iohānes
vocabit. Et multi in natiui=
tate eiꝰ gaudebunt. ℣ꝰ. Erit
enī magnus corā dño vinū
et ſicerā non bibet. Et mul.
℞. vij. Ipe preibit ante illū
in ſpiritu ꝛ virtute helie. Ut
conuertat corda patrū in fi=
lios / ꝛ incredulos ad prudē
tiam iuſtoꝝ parare domino
plebē perfectā. ℣. Erit enim
magnus corā domino / ꝛ ſpi
ritu ſancto replebit. Ut con.
℞. viij. Locutꝰ eſt angelus
dñi ad zachariā dicēs gene
rabis puerum in ſenectute
tua. Et habebit nomē iohan
nes. ℣ꝰ. Iſte puer magnus
coram domino / nā ꝛ manus
eius cum ipſo eſt. Et habe.
¶ In. iij. noc. ān. Pro eo ꝙ
non crediſti verbis meis
eris tacēs et non poteris lo
qui vſq; in diem natiuitatis
eius. Canticū. Beatus vir.
fol. lviij. ℣ꝰ. Dominꝰ ab vte=
ro vocauit me: De vētre ma
tris mee recordatus eſt no=
minis mei. ℞. ix. Innuebāt
patri eiꝰ quem vellet vocari
euz / et poſtulās pugillarem
ſcripſit dicens. Johānes eſt
nomen eiꝰ. ℣. Apertū eſt il=
lico os zacharie et pphera=
uit dicens. Johan. ℞. x. Tu
puer propheta altiſſimi vo=
caberis. Preibis enī ante fa
ciē domini / parare vias eiꝰ.
℣ꝰ. Ad dandam ſciētiam ſa=
lutis plebi eiꝰ in remiſſionē
peccatorū eorum. Preibis.
℞. xj. Precurſor domini ve=
nit de quo ipſe teſtat. Nul=
lus maior īter natos mulie=
rum iohanne baptiſta. ℣ꝰ.
Hic eſt eñī ppheta ꝛ pluſꝙ p
pheta de quo ipſe teſtatur.
Nullus. ℞. xij. Inter natos
mulierū non ſurrexit maior
iohāne baptiſta. Qui viam
dño preparauit in eremo. ℣.
Fuit hō miſſus a deo cui no
men erat iohannes. Qui vi.
lcō. j. Sermo. b. maximi epi.

SOlẽnitates nobis di
uerſoꝝ martyꝛũ fr̃es
kr̃mi vite pñtis occaſ⁹/ ⁊ ſuſ=
cepta ab eis ꝑ xp̃i noie paſ=
ſio cõſecrauit. Multimoda
nãqꝫ veteꝝ relatione vidici=
mus nonnullos martyꝛum
ꝓſtratos gladio⁏ igni alios
ꝯcrematos: complures be=
ſtiarũ dilaceratos dẽtibus⁏
innumeros etiaꝫ varijs toꝛ=
mẽtoꝝ cruciatib⁹ affectos:
ſpꝛeta ſui coꝛpis moꝛte/ xp̃i=
ane fidei teſtimoniuꝫ reddi=
diſſe. ❡ Btũs vero baptiſta
iohẽs cui⁹ nũc feſtiuitate le
tamur⁏ celeſtia mundo gau
dia ſterili ab vtero hodie na
tus inuexit. Et illi quidẽ in=
dubitata iã gl'ia regnãtẽ cõ
feſſi ſunt dei filiũ⁏ hic aũt et
naſciturum dñm ꝓphetalis
ſpũs illuminatiõe pꝛeuidit:
⁊ natũ pꝛiuilegio gr̃e ſingu
laris oſtendit. Lectio ſc̃da.

IUtm̃ autẽ i eo ſpãlis
fulſit electio⁏ vt ante
mereret annũciare dñm: q̃
naſcẽdi iitiũ vel linguã qua
enunciare poſſet acciperet.
❡ Deniqꝫ elizabeth illa ve=
tus mulier ⁊ noua mr̃ q̃ añ
partũ ſuũ de futuri filij ſui
letabat officio⁏ veniẽti ad ſe
btẽ marie in ipo ſalutatiõis
occurſu ait. Ecce ex q̃ facta
eſt vox ſalutatiõis tue i au
rib⁹ meis⁏ exultauit in gau
dio infãs i vtero meo Lc. iij.

QUid eſt hoc miraculi
fr̃es q̃ tantoꝛũ noui=
tas gaudioꝝ⁏ vt habere ſe i
vtero elizabeth teſtaret ifã=
tem/ q̃ necdũ ſemetipm̃ ſen=
tiẽs/ dñicũ iã ſentiret aduẽ
tũ⁏ Uere hic oim btiſſimus
paruuloꝝ⁏ q̃ itra viſcera ad
huc matna ꝯcluſ⁹/ adeſſe ſal
uatoꝛẽ mũdi qꝛ necdũ ſmo
ne poterat: ꝓphetico gau=
dio reuelauit. ❡ Null⁹ igno
rat kr̃mi oẽꝫ paruulũ matno
ab vtero ꝓdeuntẽ inf ipa lu
cis exoꝛdia meſtis ꝯcrepa=
re vagitibus⁏ ſol⁹ baptiſta
dñi vltra legẽ naſcentiũ/ na=
tiuitatẽ ſuã letitia ⁊ exulta=
tione ꝑuenit. Tu Lctõ. iiij.

ET q̃ decuit fr̃es/ vt
de mr̃e ſterili naſce=
ret q̃ fecunditatẽ vginis re=
uelaret⁏ quaten⁹ mirabilem
partũ mirabilit nat⁹ oñde=
ret. ❡ Illud etiam q̃ ſtupẽ
dũ eſt q̃qꝫ magnificũ q̃ za=
charias pat futur⁹ ꝓphete/
qꝛ hoc ipm qḋ gerebat ange
lo loq̃nti non credidit/ vſum
loq̃ntis amiſit⁏ donec ꝓmiſ=
ſione ꝯpleta nat⁹ noui hois
pꝛeco paterne lingue vincu
la relaxaret. Os ei qḋ ange=

lus clauſerat: promiſſus ab
angelo fili9 reſerauit. Lec. v.
NAm cum de nũcupa
tione paruuli cogna
torũ vicinorũqȝ heſitaret ar
bitrium: proprietatẽ veri no
minis ei9: quã ãgelo dictan=
te didicerat recepta ſubito
priſtini facultate ſermonis:
pater mutus aperuit: vt cu=
ius natiuitatẽ preceptione
celeſti tacitus expectabat:
natiuocabulum loqueretur:
et agnoſceret anxius ſenex
per eũ ſe ſibi redditũ: quem
de ſe non crediderat naſcitu
rũ. Nec dubitaret vltra celi
tus illũ vel pmiſſuȝ fuiſſe vl
natum: cui9 cauſa et amiſiſ=
ſeſe pbabat et recepiſſe ſer=
monem. Tu aũt. Lectio. vj.
QUid hac fr̃es religio=
ne glorioſius: Quid
hac inſigni9 fide: in qua ſteri=
lis cõcipit: Virgo pturit: mut9
loquitur: et i ſecreto materno
rũ viſcerũ paruuli toti9 mũ=
di gaudia futura p̃ludunt:
Nec ei poterat veteri ſub le=
ge ordinẽ ſuuȝ mortalis ſer=
uare natura: qñ p nouã diui
nitatis gr̃aȝ nouũ ſaluti oĩȝ
myſteriũ parabat. Tu. l. vij
HIc ergo eſt iohannes
de q̊ pphetauit eſai=
as dicens. Uox clamantis
in deſerto parate viã dñi: re
ctas facite ſemitas dei nr̃i.
Uox inquit clamãtis. Quaȝ
bene vox dicit: qui venienteȝ
de celeſtib9 ĩ carne hominis
vnigenitũ dei pleno let9ore
clamabat. Recte vox dicit:
cuius intonante p̃conio: ſa=
cramentũ redemptionis hu
mane ſurda dudũ cepit au=
dire mortalitas. Ut eniȝ ve=
nerandus baptiſta muto pa
tri aperuit liguã: ita aures
hominũ ſalutaris gratie in=
nouauit auditu. Tu. lc. viij.
CLamabat autẽ in de=
ſerto: vbi predicatio=
nem eius nec inſolẽs turba
pſtreperet: nec infidelis ri=
deret auditor: ſed hi tm̃ au=
dire poſſent: q̇ predicãtẽ ver
bũ ſalutꝫ cura tm̃ diuini cul
tus expeterẽt: ⁊ aduerterẽt
eũ vera ãnũciare de xp̃o: q̇
p aſſertiõeȝ iuſtitie vt illici=
tas herodis nuptias ĩcrepa
ret: nec regẽ timuiſſȝ offẽde
re nec ſqualorẽ carcerꝫ decli
naſſet nec tyrannico gladio
refugiſſet occidi. T. Lec. ix.
Lec. ſcti euãg: ſm lucã. ca. j.
IN illo tpe: Elizabeth
impletũ eſt tp̃s pariẽ
di: ⁊ pepit filiũ. Et rel. Ho=
mel. ve. bede pbr̃i: de ea. lc.
Precurſoris dñi natiuitas

ſicut ſacratiſſima lectionis
euãgelice ꝓdit hyſtoria mul
ta miraculoꝝ ſublimitate re
fulget: qꝛ nimiꝝ decebat vt
ille quo maior int̃ natos mu
lierũ nemo ſurrexit: maiore
pre ceterꝭ ſctis i ipõ mox or-
tu vtutũ iubare claresceret
¶ Senes ac diu īfecũdi pa
rẽtes dono nobiliſſime ꝓlis
exultãt: ipi pr̃i quẽ icreduli
tas mutũ reddiderat: ad ſa-
lutãdũ noue ꝑconẽ gr̃e os ⁊
ligua reſerat̃: nec ſolũ facul
tas deũ bñdicẽdi reſtituit̃ ſꝫ
de eo etiaꝫ prophetandi vir
tus augetur. Lect. x.

Excitati fama fcti oẽs
vicini ãmiratiõe ac metu ꝑ-
cellunt̃: oĩm qui audiere cir-
cũquaqꝫ ad aduentũ noui ꝑ
phete corda preparant̃. Vñ
merito ſctã ꝑ orbeꝫ eccl̃ia q̃
tot btõꝝ martyrũ victorias
q̃bꝰ igreſſum regni celeſtis:
meruere freq̃ntat: huiꝰ tãtũ-
modo poſt dñꝫ etiã natiuita
tis diẽ celebrare conſueuit.
¶ Qđ nullatenꝰ ſine euãge
lica auctoritate i cõſuetudi
nẽ veniſſe credẽdũ eſt: ſꝫ attẽ
tius aĩo recõdẽduꝫ: qꝛ ſicut
nato dño paſtoribꝰ apparẽs
angelus ait: ecce euãgelizo
vobis gaudiũ magnũ quod
erit oĩ ppl̃o qꝛ natꝰ eſt vobis
hodie ſaluator q̃ ẽ xp̃s dñs:
ita etiã angelꝰ naſcituruꝫ za
charie predicans iohẽm: et
erit inq̃t tibi gaudiũ et exul
tatio: et multi in natiuitate
eius gaudebunt: erit eni ma
gnus corã dño. Tu. Lec. xi.

Ure igit̃ vtriuſqꝫ nati-
uitas feſta deuotione
celebrat̃: ſꝫ i illiꝰ tanq̃ in xp̃i
dñi tãq̃ i ſaluatoris mundi:
tãq̃ i filij dei oĩpotentis: tã-
q̃ in ſolis iuſtitie natiuitate
oĩ ppl̃o gaudiũ euãgelizat̃:
in huiꝰ autẽ tãq̃ in precurſo-
ris dñi: in hui dei eximij: i lu
cerne ardẽtis ⁊ lucẽtis exor
tu multi gauiſuri eẽ memo-
rant̃. Iſte magnꝰ coraꝫ dño
futurus narrat̃: de illo autẽ
ꝓpheta teſtat̃: qm̃ magnus
dñs et laudabilis nimis: et
magnitudinis eiꝰ nõ ẽ finis.
Iſte pctõꝝ ꝯſortia declinãs
ab oĩ qđ inebriare põt abſti-
nebat: ille aũt int̃ pctõres cõ
uerſatꝰ: pcti oĩs immunis ꝑ
manſit. Hic adhuc ex vtero
mr̃is ſpũ ſctõ repletꝰ eſt: in il
lo habitat oĩs plenitudo di-
uinitatꝭ corpaliter: q̃ dono
ſui ſpũs ſedẽ ſibi vteri vgi-
nalis i quo carnẽ ſuſcipet ip
ſe conſecrauit. Tu. Lect. xii.

Iſte multos filioꝝ iſ-
rael ſuo tpe ꝑdicando

ad dñʒ cõuertit: ille multos
quotidie de vniuerſis ꝑ orbẽ
nationibꝰ ad ſuã fidẽ et cha=
ritatẽ interiꝰ illuſtrãdo ꝯuer
tere nõ deſiſtit. Hic in ſpũ ⁊
ꝟtute helie ꝓceſſit añ illũ vt
plebẽ eiꝰ aqua baptizãs ad
ſuſcipiendũ eũ vbi appare=
ret doceret eſſe ꝑfectã: huic
ſucceſſit ille in ſpũ ⁊ in ꝟtu=
te dei pr̃is: vt plebẽ ſuã ſpũ
ſancto ⁊ igni baptizãs ad vi=
dẽdã faciẽ pr̃is ſui donaret
eẽ ꝑfectã. Johanne nato cõ=
gratulabant vicini et cogna
ti genitrici illiꝰ: qꝛ magnifi=
cauit dñs miam ſuã cũ illa:
dño aũt nato ꝯgratulabant
eccl̃ie: qꝛ venit tp̃s miſeren=
di eiꝰ: ſpũs angelici q̇ ſunt vi
cini et cognati eiꝰ: ciues vide
licet eiuſdẽ pr̃is celeſtꝫ: quã
et ipſa expectat: q̇ ⁊ hymnuʒ
gl̃ie deo canẽdo q̇d illa ꝑ or
bem eſſet actura priores ip
ſi de celis admonebãt. Tu.

Scđm lucã Cap. vbi ſupra.

In illo tp̃e: Elizabeth
impletuʒ eſt tempus
pariendi: et peperit filiũ. Et
audierunt vicini et cognati
eius quia magnificauit dñs
miſericordiam ſuã cum illa:
et congratulabantur ei. Et
factum eſt in die octauo ve=
nerunt circuncidere puerũ:
et vocabant eum nomine pa
tris ſui zachariã. Et reſpon
dens mater eius dixit. Ne=
quaq̃: ſed vocabitur iohan=
nes. Et dixerunt ad illã. Qꝛ
nemo eſt in cognatione tua:
q̇ vocet hoc noĩe. Innuebant
aũt pr̃i eiꝰ: quẽ vellet vocari
eũ. Et poſtulãs pugillareʒ
ſcripſit dicẽs. Johẽs eſt no=
mẽ eiꝰ. Et mirati ſũt vniuer
ſi. Aptũ eſt aũt illico os eiꝰ
⁊ lingua eiꝰ: ⁊ loq̃bat bene=
dicẽs deũ. Et factꝰ eſt timor
ſup oĩes vicinos eoꝝ: ⁊ ſup
oĩa montana iudee diuul=
gabantur oĩa verba hec. Et
poſuerunt oĩes qui audie=
rant in corde ſuo dicentes.
Quis putas puer iſte erit?
Etenim manus dñi erat cũ
illo. Et zacharias pater eiꝰ
impletus eſt ſpirituſancto:
et prophetauit dicens. Be=
nedictus dominꝰ deus iſra=
el: quia viſitauit et fecit: re=
dẽptionẽ plebis ſue. Amen

Oratio vt infra. ¶ Ad lau=
des ãn. Elizabeth zacharie
magnũ virũ genuit iohãneʒ
baptiſtã ꝓcurſorẽ dñi. p̃. xcij
Dñs regnauit. f. xxxij. Cp̃.
Audite iſule. vtõ. R̃. breue.
Ecce dedi verba mea. In
ore. ℣. Ecce ꝯſtitui te ſuper
gẽtes et regna. In ore. hyꝰ.

Nõ fuit vaſti. f. lxviij. ℣. Fuit
hõ miſſ⁹. Ad bñ⁹ ã Aptum
eſt os zacharie ⁊ pphetauit
dicens bñdict⁹ de⁹ iſrl. Or.
D Eus q̃ preſentẽ diem
honorabilẽ nobis in
beati iohãnis natiuitate fe
ciſti: da populis tuis ſpiri-
tualium gratiaꝫ gaudiorum
et oim fideliũ mentes diri-
ge in viã ſalutis eẽne. Et fa⁹
p d. ¶ Ad. i. ã. Innuebãt pa
tri ei⁹ quẽ vellet vocari eũ: et
ſcripſit dicẽs iohẽs ẽ nomẽ
ei⁹. ¶ Ad. iij. ã Johẽs ẽ no-
men eius: vinũ et ſicerã non
bibet/et multi in natiuitate
ei⁹ gaudebũt. Cp. et o͞ro vt i
lau. ℟ Priuſq̃ te formarem
vtẽ ¶ Ad. vi. ãn Tu puer
ppheta altiſſimi vocaberis
preibis añ dñꝫ parare vias
eius. Cp. hieremie pmo cp
P Riuſq̃ te formareꝫ in
vtero noui te: ⁊ anteq̃
exires de vulua ſanctificaui
te: ⁊ pphetã i gẽtib⁹ dedi te
Deo gra. ℣. Ecce dedi ꝟba
mea in ore tuo. Oratio
O Mñps ſempiẽne deus
da cordib⁹ nr̃is illam
tuarũ rectitudinẽ ſemitaꝝ
quã beat⁹ iohãnes baptiſta
in deſerto vox clamãtis edo
cuit. Et fa⁹ Per d. ⁊c. ¶ Ad
ix. ã. Int natos mulieꝝ non
ſurrexit maior iohãne bapti
ſta. Cp. Hiere. primo cap.
M Iſit dñs manũ ſuam
et tetigit os meũ ⁊ di
xit mihi: ecce dedi ꝟba mea
in ore tuo: ecce ꝯſtitui te ho
die ſup gentes et ſup regna
Deo gra. ℣⁹. Dñs ab vtero
vocauit me. ⁊c. Oratio.
D Eus q̃ ꝯſpicis q2 nos
vndiq3 mala nr̃a con
triſtant: p p̃curſoreꝫ gaudij
corda noſtra letifica. Et fa⁹
Per d. ¶ In. ij. veſ. ſup ps
ãne. j. iiij. de primo noc. Cp.
℟. hy⁹. ℣⁹. et o͞ro vt in laud.
Ad mgt ãn Puer q̃ nat⁹ eſt
nobis pluſq̃ ppheta eſt: hic
eſt eni de quo ſaluator ait: i-
ter natos mulierũ nõ ſurre-
xit maior iohanne baptiſta.
¶ Infra octa. de eodẽ. Ad
lau. Cõme. cũ ãn Tu puer.
vtẽ ad. vi. ℣⁹. Fuit hõ. Or.
C Oncede q̃s oĩps de⁹:
vt q̃ beati iohãnis ba
ptiſte ſolẽnia colimus: eius
apud te itercessione muniã
mur. Per xp̃ꝫ. Ad veſ. de eo-
dẽ. Cõ. cũ ã Int natos. vtẽ
ad. ix. ¶ Johannis et pauli
martyrũ. xij. lectio. Oratio.
Q Ueſumus oĩps deus:
vt nos geminata leti-
tia hodierne feſtiuitatis ex-
cipiat: q̃ de beatoꝝ iohãnis

et pauli glorificatione pro=
cedit quos eadē fides ⁊ paſ
ſiovere fecit eſſe germanos
Et fa⁊ Per do. Lectiones.
Qui ſanctorū .fo.xxi. Euā
gelium. Attendite a fermē=
to. fol. xxij ¶ Leonis pape.
Commemoratio. Oratio.
DEus qui beatū leonē
pōtificē ſanctorū tuo
rū meritis coequaſti: cōcede
propitius: vt qui ꝯmemora=
tionis eius feſta percolimꝰ/
vite quoqꝫ imitemur exēpla
Per xp̄m. ¶ In natali ſan=
ctorū petri et pauli aplorū.
Ad veſ. ſup p̄s ān. Iſti ſūt
viri ſancti quos elegit dn̄s ī
charitate nō ficta: ⁊ dedit il
lis gloriā ſempitnā: quoruꝫ
doctrina fulget eccl'ia vt ſol
et luna all'a. ā. Iſti ſunt triū
phatores et amici dei: q̄ cō=
tēpnentes iuſſa principum
meruerūt p̄mia eterna: mo=
do coronantur et accipiunt
palmam. ān. Aſtiterunt iu=
ſti ante dominum ⁊ ab inui
cem non ſunt ſeparati: cali=
cem domini biberunt ⁊ ami
ci dei facti ſunt. ān. Fulge=
bunt iuſti et tanq̄ ſcintille ī
arundineto diſcurrent: iudi=
cabunt natiōes et regnabūt
ineternum. Ad horas cōſue
tas. Capitulū actuum. xij.

MIſit herodes rex
manus vt affligē
ret q̊ſdā de eccl'a:
occidit autē iaco
bū fratrē iohānis gladio: vi
dens autē quia placeret iu=
deis appoſuit apprehende=
re et petrum. Deo gratias.
℟. Si diligis me ſimon pe=
tre paſce oues meas: dn̄e tu
noſti quia amo te. Et animā
meā pono pro te. ℣. Si opor
tuerit me mori tecū nō te ne
gabo. Et a. hyꝰ. Aurea luce
ex integro. fo. lxvi. ℣. Nimis
honorati. Ad mḡt ān. Iſti
ſunt due oliue et duo cāde=
labra lucentia ante dn̄m: ha
bent poteſtatē claudere ce=
lum nubibus et aperire por
tas eius: quia lingue eorum
claues celi facte ſunt. Orō.
PReſta q̄s omp̄s deus:
vt nullis nos p̄mittas
perturbationibꝰ concuti: q̊s
in apoſtolice cōfeſſionis pe
tra ſolidaſti. Et fa⁊ Per do.
¶ Inuita. Xp̄m regē reguꝫ
adoremus dn̄ꝫ. Qui marty=
rio crucis beatum glorifica
uit petrū apoſtolū. p. Veni=
te. hyꝰ. Exultet. fol. lxiij. In
primo noc. ān. Petrus et io=
hannes aſcendebāt in tēplū
ad horam orōnis nonam. ps.
xviij. Celi enā. fo. vj. ā. Clau=

dus quidā cū vidiſſet petruz
et iohēm / cepit rogare eos
vt elemoſynā acciperet. ps.
xxiii. Dñi eſt ter. f. vii. ā. Ar=
gentū ⁊ aurū nō eſt mihi qd
autē habeo hoc tibi do. ps.
xxxii. Exultate iuſti. fo. xi. ā.
In nomīe ieſu xpi nazareni
ſurge ⁊ ambula in pace. ps.
xxxiii. Benedicam. fo. xi. ān.
Exiliit claudus et ambula=
bat / ⁊ intrauit cū illis ambu
lās et laudās deū. ps. xliiii.
Eructauit. fol. xv. ān. Vidit
populus claudū ambulan=
tem ⁊ laudātē deū ⁊ repleti
ſunt ſtupore ⁊ extaſi ī eo qd
contingerat illi. p. xlvi. Om
nes gentes. fo. xvi. Vſus. In
omnem. Re. i. Quem dicunt
homines eſſe filiuz hominis
dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis: re=
ſpondens petrꝰ dixit / tu es
chriſtus filiꝰ dei viui. Et ego
dico tibi / quia tu es petrus
et ſuper hanc petram edifi=
cabo eccleſiam meā. V. Bea
tus es ſymon bariona / qr ca
ro ⁊ ſanguis nō reuelauit ti=
bi / ſz paṫ meꝰ q̇ eſt ī celis. Et
ego. Re. ii. Beatus es ſymon
bariona / qr caro et ſanguis
non reuelauit tibi / ſed pater
meus q̇ eſt ī celis. Dicit do
minꝰ. V. Et ego dico tibi q̇a
tu es petrus et ſup hanc pe=
trā edificabo eccl'iam meā.
Dicit. Re. iii. Tu es petrꝰ et
ſuper hanc petrā edificabo
eccl'iam meaz / et porte infe
ri nō preualebunt aduerſus
eam. Et tibi dabo claues re
gni celoꝝ. V. Quodcunqꝫ li=
gaueris ſuper terram erit li
gatū et in celis / ⁊ quodcūqꝫ
ſolueris ſup terraz erit ſolu=
tū et in celis. Et. Re. iiii. Qd
cūqꝫ ligaueris ſup ṫrā erit li
gatū et in celis. Et qdcūqꝫ
ſolueris ſup terraz erit ſolu=
tū et ī celis. V. Et tibi dabo
claues regni celorū. Et qd.
¶ In. ii. noc. ān. Petrꝰ autē
ſeruabatur in carcere / ⁊ orō
fiebat pro eo ſine intmiſſio=
ne ab eccleſia ad deuz. p. lx.
Exaudi deꝰ depre. fol. xxi. ā.
Dixit angelus ad petrū / cir
cunda tibi veſtimētum tuuz
et ſeq̄re me. p. lxiii. Exaudi
deꝰ ora. fol. xxi. ā. Miſit dñs
āgelū ſuū ⁊ liberauit me de
manu herodis. ps. lxiiii. Te
de. fo. xxi. ā. Corneliꝰ centu
rio vir religioſus ac timens
deū vidit manifeſte angeluz
dei dicētē ſibi / corneli mitte
⁊ accerſi ſimonē q̇ cognomi
naṫ petrꝰ hic dicet tibi q̇d te
oporteat facē. p. lxxiiii. Cō
fitebimur. folio. xxxi. ā. Ad=
huc loquente petro cecidit

ſpūſſctūs ſup omēs q̄ audie
bāt verbū/ ⁊ erāt loq̄ntes lin
guis et magnificātes deum
tūc petr⁹ iuſſit eos baptiza=
ri in noīe dn̄i ieſu xp̄i. p̄. xcvi
Dn̄s reg. ex. f. xxiiij. ā. Bea
tus petr⁹ apl's vidit ſibi xp̄z
occurrere: adorās deū dixit
dn̄e q̄ vadis: venio romā ite
rū crucifigi. p̄s. xcviij. Dn̄s
reg. iraſ. f. xxxiiij. ℣. Cōſtitu
es eos. ⁊c. ℟. v. Dn̄e ſi tu es
iube me venire ad te ſuper
aq̄s. Et oſtendēs manū app̄
hendit eū ⁊ dixit ieſus modi
ce fidei quare dubitaſti? ℣.
Cūq3 vidiſſet vētū validū ve
niētem timuit: ⁊ cū cepiſſet
mergi clamauit dicēs/ dn̄e
ſaluū me fac. Et oſtē. ℟. vi
Petr⁹ q̄dem ſeruabat in car
cere. Orō aūt fiebat ſine in=
termiſſiōe ab eccl'ia ad deuz
pro eo. ℣. Erat petr⁹ dormi=
ens int' duos milites vinctus
cathenis duab⁹. Orō autē.
℟. vij. Surge petre et īdue
te veſtimēt' tuis/ accipe for=
titudinē ad ſaluādas gētes.
Qꝛ ceciderunt cathene de
manib⁹ tuis. ℣. Angel⁹ dn̄i
aſtitit ⁊ lumen refulſit in ha
bitaculo carceris/ pcuſſoq3
latere petri excitauit euz di
cens/ ſurge velocit'. Qꝛ ceci.
℟. viij. Nūc ſcio vere ait pe=
trus ad ſe reuerſus. Qꝛ mi=
ſit dn̄s angelū ſuū. ℣. Et erē
puit me de manu herodis ⁊
de oī expectatiōe plebis iu=
deorū. Qꝛ. ¶ In. iij. noc. ān.
Tu es paſtor ouiū pꝛinceps
apl'orū/ tibi tradite ſunt cla=
ues regni celorū. Cā. Vos
ſcti. f. lviij. ℣. Dediſti he. ℟.
ix. Ego p̄ te rogaui petre.
Ut non deficiat fides tua/ et
tu aliquādo cōuerſus confir
ma fratres tuos. ℣. Ecce ſa
thanas expetiuit vos vt cri=
braret ſicut triticum ego au
tem rogaui pro te. Ut. ℟. x.
Si diligis me ſimon petre
paſce oues meas dn̄e tu no
ſti quia amo te. Et aiaz meā
pono p̄ te. ℣. Si oportuerit
me mori tecū nō te negabo.
Et. ℟. xi. Petre amas me?
tu ſcis dn̄e qꝛ amo te. Paſce
oues meas. ℣. Simō iohis
diligis me plus his? tu ſcis
dn̄e qꝛ amo te. Paſce. ℟. xij
Corneli⁹ cēturio vir religioſ⁹
ac timēs deuz/ vidit manife=
ſte angeluz dei dicentē ſibi
Corneli mitte et accerſi ſi=
monē q̄ cognomiat' petr⁹ hic
dicet tibi q̄d te oporteat fa=
cere. ℣. Cū oraſſet corneli⁹
nondū in xp̄o renatus appa
ruit ei angel⁹ dicens. Corne.
Lc. j. Sermo bti maximi ep̄i.

GLoriosiſſimos xp̄iane
fidei principes annuis
ſolēnitatib⁹ honorātes fra=
tres chariſſimi: ip̄m dñz ac
deū noſtrū q̇ hui⁹ auctor eſt
fidei: debita religione vene=
ramur. Apoſtoli namq̧ lati
no ſermone dicuntur miſſi.
¶ Qui ergo honorant miſ=
ſos: manifeſtū eſt eos hono
rare mittentē: q̄m dignitas
que defertur miniſtris: illi ſi
ne dubio cui⁹ miniſtri ſūt ex
hibetur: vt ait ipſe ſaluator
ad diſcip̄los ſuos. Qui vos
audit me audit: ⁊ q̇ vos reci
pit me recipit. Uere btā apo
ſtoloꝝ merita: ī q̇b⁹ ſe xp̄us
et recipi predicat et audiri.
Vtī nihilomin⁹ et illi: quoꝝ
deuotio delata ap̄lis recur
rit in xp̄m. Tu autē. Lec. ii.

VEnētes itaq̧ fr̄es tā
te huius ꝑmiſſiōis fi
dē: de ſupplicijs patrū nr̄o=
rū pro xp̄i confeſſione ſuſce
ptis: fidelib⁹ gaudijs exulte
mus: q̄m q̇ de martyrū mor
te letat̄: martyres non dubi
tat cū xp̄o regnare poſt mor
tē. ¶ Nos vero eccleſiarum
oīz reuerēdiſſimos pr̄es pe
trū dico et paulūz pijſſimis
ſtudijs honoremus: quibus
xp̄i preſtante gratia: factus
eſt hodie de morte natalis:
quib⁹ finis vite viuendi ini=
tiū dedit: quibus vt ait apo
ſtolus paulus viuere xp̄us
erat: et mori lucrū. Tu. Lc. iii.

ERat vtiq̧ xp̄s eis viue
re / q̇b⁹ vita nō erat ſi=
ne xp̄o. Erat eis xp̄s viuere:
quia totū ꝑficiebat xp̄i eccle
ſijs q̄ viuebant. Erat eis et
mori lucrū / qui tali morte vi
tā ſibi mercabant̄ eternam.
¶ Erat eis mori lucrū: quo
rum corruptioni īcorruptio
ſuccedebat: et dāna preſen=
tiū tēporꝫ lucra perpetua ſe
quebant̄. Sed iā neceſſariū
chariſſimi reor: vt proprias
eorum ſpecialeſq̧ virtutes:
prout ariditas lingue nr̄e ī
genijq̧ tenuitas patitur: im
mo vt miſericors deus ānue
rit ꝑloquamur. Lectio iiii.

HIc itaq̧ ille eſt petr⁹
q̇ cōfitēdo xp̄m dñz vi
ui dei eſſe filiū: validiſſima ī
uictaq̧ nobis credendi fun
damēta ꝯſtituit. Nā ꝑcūctā
ti dño quis eē ab hominib⁹
diceretur reſpondit. Tu es
xp̄s filius dei viui: id eſt tu
dñe de carne virginis fact⁹
es xp̄us: qui viui dei es fili⁹
ſempiternus. ¶ Tu dñe ho
minib⁹ nat⁹ es homo: qui in=
cogitabili maieſtate de⁹ es
apud deū. Tu es xp̄s: qui ꝑ

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

redemptione nr̃a ad paſſio
nem veniēs ipaſſibilis ꝑma
nes apud patrē. Lectio. v.
Quis igit vnq̃ in tantū
hoc icōphēſe deitatis
archanū hūani ſensꝰ attol-
lere potuiſſet obtutum: niſi
ab ore petri ſalutaris huiꝰ ſi
dei veritas radiaſſet. Quis
meritoꝝ eiꝰ gl'iam q̃uis ma
gno eq̃pare poſſet eloq̊o: a
q̊ nobis adorāde diuinitatꝫ
fides et cepit et permanet.
Quid tāto gl'ioſius viro: q̊
fidē ſecreti inſcrutabilis lo-
quēdo edidit/ viuēdo docuit
patiēdo firmauit. Tu. Lc. vj.
Ut aūt ꝯfeſſiōis huiꝰ
quāta eſſet magnitu-
do ſaluator oñderet: ait ei.
Btūs es ſimon bariona: q̊a
caro et ſanguis nō reuelauit
tibi/ ſed pr̃ meꝰ q̊ eſt in celis:
et tibi dabo claues regni ce
lorū. Quis ergo xp̃m ꝑ car
nē et i carne natū oīpotētis
pr̃is eſſe filiū ſentire potuiſ-
ſet: niſi ꝑpitiꝰ hoc ipſe pater
per petrū nobis reuelaſſet
e celo: Hec illi confeſſio de
dit: vt ante claues regni ce-
lorum acciperet: q̃ celi ianu
as introiret. Tu. Lctō. vij.
Sed ne qua vos fr̃es
de creditis petro cla-
uibus regni more noſtrarū
clauiū cogitatio frena ꝑmo
neat. Clauis eī celi ligua eſt
petri: q̊ ſinguloꝝ merita cē
ſendo apl's vnicuiq̃ regnū
celoꝝ aut claudit aut aperit
Nō eſt ergo clauis iſta mor-
talis artificꝫ aptata manu:
ſed data a xp̃o ptās eſt iudi
cādi. Deniq̃ ait eis. Quorū
remiſeritꝫ pctā remiſſa erūt:
et quorū detinueritis detē-
ta erūt. Hic ē petrꝰ: quē xp̃i
eſſe ꝯfidētiſſimū ſubiecta ve
ſtigijs eiꝰ maria ꝓbauerūt.
Nā a dño ſuo nouos ſibi da
ri in fluctibꝰ greſſꝰ vt fidelis
popoſcit: et vt dilectꝰ emeru
it. Qui ob hoc ſolū trepidaſ-
ſe viſꝰ ē: vt fragilitas hūana
cognoſceret quāta eēt iter
dñm ſeruūq̃ diſtātia: dū ag
grauata pctīs caro mergit
et imaculati neſcit plāta deſi
dere. Simil' et ill'd: ne dū ſuꝑ
aq̃s ābulās petrꝰ pede itre-
pido ꝑueiſſet ad xp̃m: dñi for
te ſui ꝟtutibꝰ eq̃ret. Lc. viij.
Sed q̊d illū tantopere
dicimꝰ trepidaſſe: cū
pia trepidatio ſua maiorē ꝑ
fecerit ad fidē. Ut eni credi
dit petrꝰ iperio dñi ſui poſſe
ſe a fluctibꝰ ſuſtētari: ita ni-
hilominꝰ dū mergit credidit
ipſius dñi ſe ꝟtute ſaluādū
Uere bti petri: et dū trepidat

mirabilis fides꞉ quã nec per
urgẽtis piculi potuit turba
re formido. Clamãdo ei dũ
mergit dñe libera me/ de ſe
diffiſus ẽ: nõ de dño dubita
uit. Nec q̇s ergo timorẽ hũc
gl'ioſiſſimi petri ducat i vici
uꝫ꞉ qm̃ timor iſte q̃uis pmã
eiꝰ turbauerit fidẽ: cõfidẽtiã
tñ in eo repate credulitatis
ornauit. Tu. ℟c. ix. Lctõ ſcti
euãg꞉ ſm mattheũ. Cp̃. xvi.

I N il. tpe꞉ Uenit ieſꝰ in
ptes ceſaree philippi
et interrogauit diſcipulos ſu
os dicẽs. Quẽ dicũt hoies
eẽ filiũ hois? Et rel'. Ex cõ
men. bti hylarij epi꞉ de ea. l'.

I N pceſſu ſmõis atqꝫ opis
abſolutiꝰ dñs diſcipulis co
gnitionẽ ſui pſtat꞉ et quãdã
intelligẽdi ſe formã rationẽ
qꝫ ꝯſtituit. Eſt aũt hec vera
ꝛ iuiolabil' fides꞉ ex deo eter
nitatꝫ cui ob id qꝺ ſp filiꝰ fue
rit ſp ꝛ illiꝰ pr̃is et nomẽ ſit/
ne ſi nõ ſẽp filiꝰ/ nõ ſp et ius
patris ꝛ pater ſit/ dei filium
naſcẽdo pfectum fuiſſe: cui
ſit ex eternitate parentis eter
nitas. Naſci autẽ eum volũ
tas eius fuit꞉ cuius in virtu
te ac poteſtate ierat vt na
ſceretur. Tu aũt. Lectio. x.

E St ergo filius dei de
deo deꝰ꞉ vnꝰ in vtroqꝫ
Theotetã eni quã deitatem
latini nũcupant/ eterni eius
parẽtis ex quo naſcẽdo eſt
pfectꝰ accepit. ¶ Accepit
autẽ hoc qꝺ erat et natũ eſt
verbũ qꝺ fuit ſemp in pr̃e꞉
atqꝫ ita filiꝰ et eternꝰ et natꝰ
eſt꞉ qꝛ nõ aliud in eo natũ eſt
q̃ qꝺ eternũ eſt. ¶ Hunc igit
aſſumpſiſſe corpus ꝛ hoiem
factũ eſſe pfecta ꝯfeſſio eſt:
qꝛ ſicut eternitas nature no
ſtre corpus accepit꞉ ita co
gnoſcendum eſt naturã cor
poris nr̃i eternitatis aſſume
re poſſe ṽtutẽ. Tu. Lctõ. xi.

I Gitur qꝛ ſummũ in fi
de iſta bonũ ẽ: a diſci
pulis requirit queꝫ ſe hoies
eſſe dicerent꞉ ꝛ adiecit hois
filiũ. Hec eni ꝯfeſſiõis tenẽ
da eſt ratio꞉ vt ſicut dei filiũ
ita ꝛ filiũ hois meminerimꝰ:
qꝛ alteꝝ ſine altero nihil ſpei
tribuit ad ſalutem. Editis
itaqꝫ que diuerſe de eo erãt
hoim opinionibus꞉ qd de ſe
ipſi ſentiãt querit. Petrꝰ rñ
dit. Tu es xp̃s filiꝰ dei viui.
Sed petrꝰ conditionẽ ppoſi
tionis expanderat. Dñs eni
dixerat. Quẽ me hoies eſſe
dicunt filiũ hois? Et certe fi
lium hois ꝯtemplatio corpo
ris afferebat꞉ ſed addendo
quẽ me eſſe dicunt preter id

qđ in ſe videbat ſignificauit aliud eſſe ſentiendu. Erat enim filiꝰ hoīs. Lectio .xij.

Quod igit opinādi de ſe iudiciū deſiderabat nō illđ arbitramur qđ de ſe ipe ꝯfeſſus eſt: ſꝫ occultum erat de quo querebat: in qđ ſe credētiū fides debebat extēdere. Et dignū plane ꝯfeſſio petri premiū ꝯſecuta eſt: qꝛ dei filium in hoīe vidiſſet Beatꝰ hic eſt ⁊ vltra humanos ocl'os ⁊ intēdiſſe ⁊ vidiſſe laudatꝰ ē: nō id qđ ex carne ⁊ ſanguine erat ꝯtuēs: ſꝫ dei filiū celeſtꝭ pr̄is reuelatiōe ꝯſpiciēs: dignuſqꝫ iudicatꝰ / q̇ qđ ī xp̄o dei eſſet primus agnoſceret. O in nūcupatiōe noīs felix eccl'ie fundamentū: dignaqꝫ illiꝰ edificatiōe petra: q̄ īferni leges: ⁊ tartari portas / ⁊ oīa mortꝭ clauſtra diſſolueret. O beatus celi ianitor cuius arbitrio claues eterni aditꝰ traduntur: cuius terreſtre iudicium preiudicata auctoritas ſit in celo: et que in terris / aut ligata ſint aut ſoluta / ſtatuti eiuſdem conditionem obtineāt et in celo. Tu autem domine. Sequentia ſancti euangelij: ſecundum mattheum. Cap. vbi ſupra.

In illo tpe: Venit ieſꝰ in partes ceſaree philippi: et interrogauit diſcipulos ſuos dicēs. Quē dicunt hoīes eſſe filiū hoīs? At illi dixerūt. Alij iohēꝫ baptiſtā / alij vo heliā / alij hieremiā / aut vnū ex ꝓphetis. Dicit illis ieſꝰ. Vos aūt quē me eē dicitis? Reſpondens ſimon petrus dixit. Tu es xp̄s filius dei viui. Reſpondēs aūt ieſꝰ: dixit ei. Beatꝰ es ſimon bariona: qꝛ caro et ſanguis nō reuelauit tibi / ſꝫ pr̄ meꝰ q̇ in celis eſt. Et ego dico tibi qꝛ tu es petrus / ⁊ ſuper hāc petrā edificabo eccl'iam meam. Et porte inferi non ꝑualebunt aduerſꝰ eam. Et tibi dabo claues regni celorū. Et qđcūqꝫ ligaueris ſup terrā erit ligatū ⁊ ī celis: ⁊ qđcunqꝫ ſoluerꝭ ſup terrā: erit ſolutū et in celis. Amē. hyꝰ. Te decet. Orō vt īfra. Ad lau. ā. Petre amas me paſce oues meas: tu ſcis dn̄e qꝛ amo te. p̄. xcij. Dn̄s reg. fo. xxxij. cp̄. Miſit herodes rex. Re. bre. Cōſtitues eos. hyꝰ. Aliue bine. Sit trinitati. fo. lxvj. ℣. Nimis honora. Ad bn̄ꝰ ā. Petrꝰ apl's ⁊ paulꝰ doctor gentiū ipſi nos docuerunt legē tuā dn̄e. Orō.

DEus qui hodiernam
diẽ apl'orum tuorum
petri et pauli martyrio con=
ſecraſti: da eccl'ie tue eoꝝ in
oĩb⁹ ſequi preceptũ/ ꝑ quos
religionis ſumpſit exordiuꝫ
Et fa: Per dñm. ¶ Ad. i. ã.
Simon iohãnis diligis me
plus his: tu ſcis dñe quia
amo te. ¶ Ad. iij. ãn. Ego ꝓ
te rogaui petre vt non defi=
ciat fides tua: ⁊ tu aliquãdo
ↄuerſus cõfirma fr̃es tuos.
Cpm ⁊ oro vt in laudi. Vſ⁹.
In oẽm ter. ¶ Ad. vj. ã Si
gnificauit dñs petro q̃ mor=
te clarificaturus eſſet deuꝫ.
Capl'm. Actuum. xij. Cap.
ANgelus dñi aſtitit ⁊
lumẽ refulſit in habi=
taculo: ꝑcuſſoq; latere pe=
tri excitauit eum dicẽs ſur=
ge velociter: ⁊ ceciderũt ca
thene de manib⁹ ei⁹. Deo g̃.
V. Cõſtitues eos. R. Oro.
OMnĩps ſempiterne de⁹
qui eccl'iam tuã i apo=
ſtolica ſoliditate fundatam
ab infernoruꝫ eruis terrore
portarũ: preſta vt in tua ve=
ritate perſiſtens nulla reci=
piat conſortia perfidorum.
Et fa: Per do. ¶ Ad. ix. ãn.
Tu es petrus ⁊ ſuper hanc
petrã edificabo eccl'iã meã
Capitulum. Actuũ. xij. cp̃.

PEtrus ad ſe reuerſus
dixit/ nũc ſcio vere q̃a
miſit dñs angelum ſuum: ⁊
eripuit me de manu hero=
dis: ⁊ de omni expectatiõe
plebis iudeorũ. Deo gr̃as.
Vſ⁹. Dediſti heredi. Oratio
FAmiliam tuã dñe ꝓ=
pitius intuere/ ⁊ apo
ſtolicis defende preſidijs:
vt eorũ precib⁹ gubernetur
quibus nititur te ↄſtituente
principib⁹. Et fa: Per dñꝫ.
In ſcdis veſ. ſup ps ãe. vt
in primis veſ. Cpm. Re. V. et
oro vt in l'. hy⁹. Aurea luce.
ex ītegro. f. lxvj. Ad mgt ã.
Gl'ioſi principes terre quõ
in vita ſua dilexerunt ſe ita
et in morte non ſunt ſepati.
¶ Nota q̄ hic nõ fit ſpecia
lis com. de ſcõ paulo aplo.
¶ In ↄme. ſcti pauli apli.
Inuitat. Regem apl'orum.
folio. j. hy⁹. Exultet celum.
fol. lxiij. In primo noc. ãn.
¶ Ubi nota q̄ finitis pſal=
mis V. añarũ prius legũtur
deinde mox ãn. ſubiũgũtur
Siliter fit de ſctõ laurẽ. ãn.
Qui operatus eſt petro in
apoſtolatu operatus eſt et
mihi inter gentes: et cogno
uerunt gr̃am q̃ data eſt mi=
hi a xp̃o domino V. Qui me
ſegregauit ex vtero matris

mee: ꝛ vocauit per gratiam ſuā. p̄. xviij. Celi enar. fo. vj. ān. Scio cui credidi ꝛ cert⁹ ſū: qꝛ potēs ē depoſitū meū ſeruare ī illū diē iuſt⁹ iudex. ℣⁹. De reliq̄ repoſita eſt mihi corona iuſtitie. ps. xxiij. Dñi ē ter. f. vij. ā. Mihi viuere xp̄s eſt ꝛ mori lucrū gl'iari me opꝫ ī cruce dñi mei ieſu xp̄i. ℣. Per quē mihi mundus crucifix⁹ ē ꝛ ego mūdo. p̄. xxxij. Exultate. f. xj. ā. Bonū certamē certaui curſum ꝯſummaui fidē ꝯuaui. ℣. De reliq̄ repoſita eſt mihi corona iuſtitie. ps. xxxiij. Benedicā. fo. xj. ā. Repoſita ē mihi corona iuſtitie: quaꝫ reddet mihi dñs ī illū diē iuſt⁹ iudex. ℣. Coopante gr̄a ſpiritus ſcti. p̄. xliiij. Eructauit. f. xv. ā. Ne magnitudo reuelationū extollat me: dat⁹ eſt mihi ſtimul⁹ angelus ſathane q̄ me collaphizet: propter qḋ ter dñm rogaui vt auferret a me: et dixit mihi dñs: ſufficit tibi paule gr̄a mea. ℣⁹. Nam virt⁹ in infirmitate perficit. p̄. xlvj. Oēs gētes. fo. xvj. ℣. In omnē terrā exiuit ꝛc̄. Re. j. Qui operat⁹ eſt petro in apl'atu opat⁹ eſt et mihi int̄ gētes ꝛ cognouer̄t gr̄am dei. Que data eſt mihi. ℣⁹. Gr̄a dei in me vacua nō fuit: ſed gr̄a ei⁹ ſemp ī me manet. Que. Re. ij. Scio cui credidi ꝛ cert⁹ ſū: qꝛ potēs ē depoſitū meū ſeruare. In illū diē. ℣⁹. Repoſita eſt mihi corona iuſtitie: quam reddet mihi dñs. In. Re. iij. Bonuꝫ certamē certaui curſū ꝯſūmaui: fideꝫ ſeruaui. Ideoqꝫ repoſita eſt mihi corona iuſtitie. ℣⁹. Gr̄a dei ſum id qḋ ſum: ꝛ gr̄a eius in me vacua non fuit. Ideoqꝫ. Re. iiij. Mihi viuere xp̄s ē: ꝛ mori lucrū Gl'iari me oportet in cruce dñi mei ieſu xp̄i. ℣. Per quē mihi mūdus crucifix⁹ eſt/ et ego mūdo. Gl'iari. ¶ In. ij. noc. ā. Saulus q̄ et paulus magn⁹ predicator a deo cōfortat⁹: conualeſcebat/ ꝛ cōfundebat iudeos. ℣⁹. Affirmās q̄m hic eſt xp̄s fili⁹ dei viui. ps. lx. Exaudi de⁹ dep̄. fo. xxj. ā. Magn⁹ ſctūs paulus vas electionis/ vere digne eſt gl'ificādus: q̄ et meruit thronū duodecimū poſſidere. ℣. In regn̄atione cū ſederit fili⁹ hoīs ī ſede maieſtatis ſue. p̄. lxiij. Exaudi deus orōnē. fol. xxj. ān. Vos q̄ reliquiſtis oīa ꝛ ſecuti eſtis me centuplū accipietis ꝛ vitam eternā poſſidebitis. ℣⁹.

Dixit iesus diſcipulis ſuis.
ps.lxiiii. Te decet. fol.xxi.
an Tu es vas electiõis ſan
cte paule apoſtole predica=
tor veritatis in vniuerſo mũ
do. ℣ Per quem oẽs gẽtes
cognouerunt gratiã dei. ps.
lxxxiii Cõfitebimur. f.xxvi
an Sctẽ paule aplẽ p̃dica=
tor veritatis ⁊ doctor gẽtiũ
intcede pro nobis ad deũ q̇
te elegit. ℣ Ut digni efficia=
mur gr̃a dei. p̃.xcvi. Dñs re
gna.ex. f.xxxiiii.ã. Uos q̇ ſe
cuti eſtis me ſedebitꝫ ſup ſe
des iudicãtes duodeci trib⁹
iſrael dicit dñs. ℣. Cũ ſede=
rit fili⁹ hois in ſede maieſta
tis ſue. p̃.lxviij. Dñs regna.
iraſ. fo.xxxiiii. ℣⁹ Cõſtitues
eos. ⁊c̃. ℟. v. Repoſita ẽ mi=
hi corona iuſtitie: quam red
det mihi dñs in illũ diẽ. Iu
ſtus iudex. ℣ Scio cui cre=
didi ⁊ cert⁹ ſum: qꝛ potẽs eſt
depoſitũ meũ ſeruare i illũ
diẽ. Iuſtus. ℟. vj. Audiſtis
eni ↄuerſationẽ meã aliquã
do in iudaiſmo: qm̃ pficiebã
Supra multos coetaneos
meos ĩ genere meo. ℣ Abũ
danti⁹ emulator exiſtẽs pa=
ternarum meaꝝ traditionũ
Supra. ℟. vij. Cũ aũt pla=
cuit ei qui me ſegregauit ex
vtero mr̃is mee: ⁊ vocauit p

gratiam ſuã vt reuelaret fi=
liũ ſuũ p me. Ut euãgeliza=
rẽ illũ in gẽtib⁹. ℣. Cõtinuo
non acq̇eui carni et ſangui=
ni: neqꝫ veni hieroſolymã ad
ãñceſſores meos aplos. Ut
euã. ℟. viii Saul⁹ aũt magꝭ
ac magis ↄualeſcebat ⁊ cõ=
fundebat iudeos q̇ hĩtabãt
damaſci. Affirmans qm̃ hic
eſt xp̃s. ℣. Et cõtinuo ĩgreſ=
ſus ſynagogam p̃dicabat ie
ſum. Affir. ¶ An. iii. noc. ãn.
Euãgeliũ meũ qđ euãgeli=
zatũ eſt nõ eſt a me: neqꝫ ab
hoie accepi illđ: ſꝫ p reuela=
tionẽ ieſu xp̃i dñi mei. Cãt.
Uos ſcti. f.lix. ℣. Dediſti he
reditatẽ. ℟. ix. Ne magnitu
do reuelationũ extollat me
dat⁹ eſt mihi ſtimul⁹ carnis
mee angelus ſathane vt me
collaphizet. pp̃t qđ ter dñm
rogaui vt diſcederet a me: et
dixit mihi ſufficit tibi gratia
mea. Nã ℣tus in ĩfirmitate
perficit. ℣⁹ Libenter igitur
glĩabor in infirmitatib⁹ me=
is: vt inhabitet ĩ me ℣t⁹ xp̃i.
Nam vir. ℟. x. Gratia dei
ſum id qđ ſum. Et gr̃a ei⁹ in
me vacua nõ fuit ſꝫ ſemp in
me manet. ℣⁹ Qui operat⁹
eſt petro in apl'atu operat⁹
eſt et mihi int gẽtes. Et. ℟.
xj Sãcte paule aple p̃dica

toꝛ ꝟitatis ⁊ doctoꝛ gentiū. Intercede ꝓ nobis ad deuȝ qui te elegit vt digni efficia mur grā dei. ℣. Tu es vas electiōis ſancte paule apl̃e predicatoꝛ veritatis ī vniuer ſo mūdo. Inter. ℟. xij. Ma gn⁹ ſctūs paul⁹ vas electio nis. Uere digne eſt gloꝛifi candus/ q̄ ⁊ meruit thꝛonuȝ duodecimum poſſidere. ℣. A xp̄o de celo vocatus ⁊ in terrā ꝓſtrat⁹ ex ꝑſecutoꝛe ef fect⁹ eſt vas electiōis. Uere.

Lectio. j. Sermo btī iohīs ep̄i: de laud' ſancti pauli.

Beat⁹ paul⁹ q̄ tātaȝ vim hūane alacri tatis oſtēdit/ vt ad celum q̄q3 ip̄m va leat ſubuolare ꝑtermittens āgelos ⁊ archāgelos/ aliaſq3 virtutes/ aliqñ quidē ſuo ex emplo xp̄i nos fieri imitato res iubet dicēdo imitatoꝛes mei eſtote/ ſicut et ego xp̄i: aliqñ aūt de ſe reſipiſcēs ad ipſi⁹ nos dei imitatiōem ac cendit dicēs: eſtote imitato res dei ſicut filij kmi. ❡ Iaȝ vero demōſtrās q2 nihil ita hanc imitationē pariat/ ꝙ ſi ita viuat aliq̄s vt bonū ei⁹ in cōe proficiat: atq3 vniuerſis vtilioꝛa prouideat: adiūxit. Ambulate ī charitate. ℟c. ij.

Ideo cū dixiſſet imita toꝛes dei eſtote/ conti nuo de charitate diſſeruit: q2 hec ꝑcipue ꝟtus deo ꝓxi mos facit. Quāte enī cunq3 ſint alie ꝟtutes inferioꝛē te nētes locū/ cūcta erga hoīȝ ſtudia verſant: vt eſt contra cōcupiſcentiā pugna: vt q̄ɜ aduerſus gulā gerit bellū: vt in auaricie interitū acies oꝛdinata: vt cū iracūdie fu roꝛe ꝯflict⁹. ❡ Diligere vero nobis deoq3 ꝯmune eſt. Pꝛo pt̃ea ⁊ dn̄s īperabat. Oꝛa te ꝓ perſequentib⁹ ⁊ calūni antib⁹ vos: vt ſitis filij pr̄is vr̄i q̄ in celis eſt. Hoc igit̃ et paul⁹ cūctoꝛū intelligēs eē caput bonoꝛū: oī ī ſe ſtudio exprimere curauit. ℟cō. iij.

Nemo enī ita dilexit ī imicos: nemo īſidia toꝛes ſuos tam bñficus fuit nullus pro afflictoꝛib⁹ ſuis tanta ꝑpeſſus eſt. Nō enim illa q̄ patiebat̃ ſ3 nature co pulā cogitabat: quātoq3 am plius efferebant̃ inimici: tā to ampli⁹ eoꝛū miſerebat̃ in ſaniā. ❡ Ut enī aliq̄s indul gētiſſimus pr̄ afficit̃ erga fi liū freneſi ꝯprehenſū cuius quāto mag̃ ꝯuicijs ictibuſq3 pulſatur tāto eū potius mi ſerat̃ ac defletur: ita paulus q̄

de ipa magnitudie paſſionū
eoꝝ a q̇b⁹ affligebaꝶ eſtima
ret furorē: maiora illis adhi
bebat fomēta pietatꝭ. Lc. iiij.
A Udi igitur ꝙ cōpatiē
ter ꝙꝗ manſuete no:
bis ꝓ illis loquaꝶ q̇ eū qui:
quies verberarāt: q̇ cathe:
nis onerauerant: q̇ vinculis
ſepe cōſtrinxerāt: q̇ ipm ei⁹
ſitiebant cruorē: quiꝗ illum
quotidie diſcerpere cupie:
bāt. Teſtimoniū inq̇t illis ꝑ
hibeo ꝙ emulationē dei ha
beant: ſed nō ſcd̄m ſciētiam
¶ Rurſus illos q̇ ſe ſupra
eos ſupbius efferebat refre
nās noli ait altū ſapere / ſed
time: ſi ei deus naturalibus
ramis nō pepercit: ne forte
nec tibi ꝑcat. Qz eni cogno:
uerat dn̄icam iā in illos ꝓ:
ceſſiſſe ſentētiā: qd̄ vnū ⁊ ſo:
lū in ſua erat poteſtate p̄ſta
bat. Tu. ¶ In. ij. nocꝶ. Lc. v.
S Epe lachrimabaꝶ ve:
hemēter ꝓ illis dole:
bat: volētes eis inſultare ꝓ:
hibebat: atꝗ inquātū pote:
rat laborabat vmbrā eis ali
quā excuſationis obtēdere
Et qz propter cōtumaciam
eorū atꝗ duriciaꝫ ꝑſuadere
illis fidē ſermone non pote:
rat: ad orōnes ꝯuertebatur
aſſiduas. Frēs inq̇t: volun:
tas q̇dem cordis mei ⁊ obſe
cratio ad deū fit ꝓ illis i ſalu
tem. Spe q̇ꝗ illos meliore
ſollicita dicens. Sine pn̄ia
eni ſunt dona ⁊ vocatio dei:
vt nō ꝑtinaci vſꝗ ad finē de:
ſperatiōe moriantꝶ. Tu Lc. vi
Q Ueꝝtiꝗ oia ſūt aman
tis ⁊ valde eoꝝ vtilita
tib⁹ prouidentis: vt cū dicit
veniet in ſiō q̇ eripiat ⁊ auer
tat īpietatē ab iacob. Mor
debatur namꝗ vehementer
ac penitus diſſecabaꝶ: cum
eos peūtes videret. Propꝶ
qd̄ et multa ſolatia adhibe:
bat dolori: aliqn̄ q̇dē dicēs /
veniet ex ſiō q̇ eripiat ⁊ auer
tat īpietatē ab iacob: aliqn̄
vero: et iſti non crediderunt
in illorū miam vt ipſi miam
conſequantur. Lectio. vij.
P Utas autē qz erga ſo
los iudeos talis exti:
terit: ad alios ꝙ vel dome:
ſticos vel extraneos non ſe
multo etiā p̄buerit mitiorē?
Audi igiꝶ q̇d ad timotheuꝫ
ſit locut⁹. Seruum inq̇t dn̄i
nō opꝫ litigare: ſed manſue
tū eē ad oēs: doctorē patiē
tē / cū modeſtia corripiētem
eos q̇ reſiſtūt: neqn̄ det illis
de⁹ penitentiā ad cognoſcē:
dā ꝙ veritatē: et reſipiſcāt a dia:
boli laqueis / a q̇ capti tenē

tur ad ipſius volũtatẽ. l. viij.
Vis aũt ꝓbare ꝙ mo-
deſte etiã illis loquat
q in peccata corruerũt: Au
di qd corinthijs dixerit. Ti-
meo inqt ne cum venero hũi
liet me de⁹ apd vos: ⁊ lugeã
multos ex his q ante pecca
uerũt ⁊ nõ egerũt penitẽtiã
ſup imũdicia et fornicatiõe
⁊ ipudicitia quã geſſerũt Et
ad galathas filioli ait mei
quos iteꝝ ꝑturio donec xp̄s
formet in vobis. Et in cauſa
eius q fuerat fornicatus nõ
minus eo ip̄o q pro peccato
ſuo lamẽtabat dolet: proꝙ
illo alios dep̄catur dicens.
Confirmate in illo charita-
tẽ. Tu aũt. Jn. iij. noc. lc. ix.
Euange. Ecce nos reliqm⁹
Cum cõmentario bti hyla-
rij. Multa ſunt. reqre in cõi
apoſtolorũ. fo. xj. Ad laud.
ãn. Ego plãtaui: apollo riga
uit: de⁹ aũt incrementum de
dit. ℣. Unuſqſqꝫ ꝓpriã merce
dẽ accipiet ſm ſuũ laborẽ. p.
xcij. Dñs re. f. xxxij. Cap. ij.
Ego iã de- ad Thi. iiij
libor ⁊ tp̄s mee reſolu
tiõis inſtat: bonũ certamen
certaui: curſum ꝯſummaui:
fidẽ ſeruaui: de reliquo repo
ſita eſt mihi corona iuſtitie
quã reddet mihi dñs i illuꝫ
diez iuſt⁹ iudex. Rꝫ. bre. Cõ
ſtitues. hy⁹. Doctor egre. ℣.
Sit trinitati. ℣⁹. Numis ho-
norati. Ad bñ⁹ ãn. Jn rege-
neratiõe cũ ſederit fili⁹ hois
in ſede maieſtatis ſue ſede-
bitis et vos iudicãtes duo-
deci trib⁹ iſrl dicit dñs. or.
Deus qui mltitudinẽ
gentiũ bti pauli apli
p̄dicatiõe docuiſti/ da nobis
q̄s: vt cui⁹ natalitia colim⁹:
ei⁹ apd te patrocinia ſentia
mus. Et fa: Per dñm. Poſt
Bñdicam⁹. Cõmemoratio
prima de ſancto petro ã. Si
gnificauit dñs. vtã. ℣ſ⁹. Jn
Deus q (oẽꝫ ter. Or.
aplo tuo petro colla
tis clauib⁹ regni celeſtis li-
gandi atqꝫ ſoluẽdi põtificiũ
tradidiſti: ꝯcede vt intceſſio
nis ei⁹ auxilio a pctõꝝ nroꝝ
nexibus liberemur. Qui vi.
et reg. Scda cõmemoratio
nisi ſit dñica de ſctõ iohãne.
¶ Ad primã. ã. Gratia dei i
me vacua nõ fuit: ſꝫ gr̃a ei⁹
ſemꝑ i me manet. ℣. Gratia
dei ſuꝫ id qd ſum. ¶ Ad. iij.
ã. Ter virgis ceſ⁹ ſum ſemel
lapidat⁹ ſum ter naufragiũ
ꝑtuli ꝓ xp̄i noie. ℣. Nocte ac
die i ꝓfundo maris fui. Co.
et oro vt in l. ℣. Jn oẽm ter.
¶ Ad. vj. ã. Damaſci p̄poſi

tus gẽtis arethe regꝭ voluit
me ɔp̄rehẽdere a frĩbꝰ ꝑ mu
rũ ſubmiſſꝰſum ĩ ſporta ⁊ ſic
euaſi manꝰ eiꝰ in noĩe dñi. ℣.
Deꝰ ⁊ pr̄ dñi nr̄i ieſu xp̄i ſcit
qꝛ nõ mẽtioꝛ. cp̄. j. ad cori. xv
EGo ſum minimꝰ apl'o-
rũ q̇ nõ ſum dignꝰ vo-
cari apl's qm̃ pſecutꝰ ſuz ec
cleſiã dei: grã aũt dei ſuz id
q̃d ſuz. ℣. Cõſtitues eos. oꝛ.
PRotege dñe ppl'z tu-
umꝰ et apl'i tui pauli
p̄rocinio ɔfitẽtẽ ꝑpetua de-
fenſiõe cõſerua. Et fa: Per
do. ¶ Ad. ix. ã. Libẽter glo
riaboꝛ in infirmitatibꝰ meis
vt ĩhabitet ĩ me ꝟtus xp̄i. ℣.
Qñ ei ĩfirmoꝛ tũc fortioꝛ ſũ
et potẽs. Cap̄. ad ephe. iij. c.
MIhi oĩm ſctõꝝ mini-
mo data eſt grã hec ĩ
gẽtibꝰ euãgelizare ĩueſtiga-
biles diuitias xp̄i. ℣. Dedi
ſti hereditatem. Oratio.
EſTo dñe plebi tue ſcti-
ficatoꝛ et cuſtos: vt
apl'i tui pauli munita preſi-
diis/ ⁊ ɔuerſatiõe tibi place
at et ſecura deſuiat. Et fa:
ꝑ do. ¶ In. ij. veſ. ĩr pos ãc.
pme quattuoꝛ d̃. j. noc. ſine
ꝟſibꝰ. Cp̄. R. hyꝰ ℣. et oro vt
ĩ lau. Ad mgt ã. Tu es vas
electiõis ſctẽ paule apl'e p̄-
dicatoꝛ ꝟitatꝭ ĩ vniuerſo mũ

do: ꝑ quẽ oẽs gentes cogno
uerũt grãz dei: intcede ꝑ no
bis ad deũ q̇ te elegit. Poſt
Bñdicamꝰ. Prima cõmẽo.
de ſctõ iohãne ãn. Ingreſſo
zacharia. ℣. Fuit hõ. Oro.
Cõcede. vrã. Scda de ſctõ
petro ã. Tu es petrus. ℣. et
oro vtrã. Tertia ɔmẽo. d̃ do.
ſi fuerit. ¶ In oct. bti iohan
nis baptiſte oĩa ſuant vt in
die ſctõ: exceptꝭ ſubſcriptis.
l'c. j. Sermo bti maximi epi.
CVnctoꝝ q̇dẽ ꝑphe
tarũ frẽs chariſſi-
mi venerãda recoꝛ
datio eſt: beatꝰ aũt
iohãnes baptiſta cuiꝰ hodie
genuinꝰ natalis honoꝛat in-
tm̃ oĩm illoꝝ ſingulari q̇dã
merito ſupgreſſꝰ eſt gloriã:
vt dñz ieſuz ſaluatorẽ nr̄z nõ
ſolũ eſſe vẽturũ: ſz aduẽtaſ-
ſe iam et cohabitare hoĩbus
ꝟitate pñtꝭ teſtimonij reue-
laret. ¶ Quẽ cuz int promi-
ſcuas turbas ad baptiſmuz
ſuuz ꝑperare vidiſſet: velut
digito demõſtrãs ait. Ecce
agnꝰ dei: ecce q̇ tollit pecca-
ta mũdi. Tu. Lect. ij.
QVam innocens ẽ huiꝰ
vita: vl' q̃ poſſumꝰ deuotiõe
eiꝰ merita ɔpenſare: q̇ agni
celeſtis aduẽtũ ⁊ p̄mꝰ agno
uit ⁊ ſolꝰ oñdit: Quã mirabi

leē vniuerſis eiꝰ ꝑconiū: de
cuiꝰore primū abſolutionez
ſuā mūdꝰ audiuit. ¶ Hic eſt
chariſſimi de q̊ ꝓphetica an
nūciatiōe ꝑdictū ē. Uox cla:
māt; i deſto parate viā dñi:
rectas facite ſemitas dei nr̄i
Clamaturꝰ erat ſicut et cla=
mauit: vt vociferāte ſalutis
ꝑcone: obturatas diu aures
mortaliuz ꝑdicatio celeſtis
aperiret. Tu aūt. ℟. iij.
Quis ergo huiuſmodi
ꝓphetam nō tota āmiratiōe
ſuſcipiat: quem tm̄ recogno
ſcit obtinuiſſe de deo vt an̄
eiꝰ merita laudarēt q̄ natiui
tas formaret: ¶ Hic ergo
zacharie iuſtiſſimo ſacerdo=
ti cū mlta eēt etate ꝓuectꝰ:
⁊ ſterilitate ſeniſſime ꝯiugis
ſucceſſionē votiui germinis
deſperaſſet: oīpotēt; dei cu=
ra ꝑ āgelū ꝓmittiṫ naſciturꝰ
Et bn̄ ſeniſſimis parētibus
nouꝰ filiꝰ daṫ q̄ ſeneſcēti la=
bētiq; mūdo vnigenitū dei
ad ſpem future iuuētut; oſtē
deret. Lectio quarta
Quid illud quātoq; eſt
ſtupore mirādum q̄ zachari
as ipe dū ꝑcurſorē ſalutar;
vbi ꝯcipiēdū ſenili aluo pau
lo tardiꝰ crederet ſilentio re
pentine taciturnitat; obmu=
tuit: nec priſtinū loq̄ndi re=
cepiſſet vſū: niſi nomē pueri
q̊ vocandꝰ eſſet clauſi oris ei
vincula relaxaſſet: ¶ Atq;
ita factū ē: vt os ſacerdota=
le qđ trepidatio colligaue=
rat dubitātis meritū filij na
ſcēt; abſolueret: ⁊ repata pa
tris ligua īfātis glīaz teſta=
Quid aūt ⁊ rel. Tu. ℟. v.
De cōtinētie eiꝰ vtute
qđ de amore iuſtitie loquar:
cui ſicut legiṫ iimitabilis vi
ctꝰ: et luce ipa charior vitas
fuit: Cōuerſatꝰ ei i deſto ve
ſtimētū habens de pilis ca
meli: ⁊ zonā pelliceam circa
lūbos ſuos: locuſtas edebat
⁊ mel ſilueſtre: vt īcrepaturꝰ
hoīz mala: nullā penitꝰ habe
ret vl̄ iveſte vl̄ i epulis volu
ptatē. Deniq; tāta eiꝰ mētē
diuine legis emulatio poſſi
debat: vt et prauitatē ꝑfide
generatiōis ꝓphetico vigo
re corripet: ⁊ auctoritate fer
uētis i ſe ſpūs ſcti regē ītre
pidꝰ icrepa ret errātē. Malu
itq; vir btiſſimꝰ ſub denūcia
tiōe iuſtitie furētis ſuccūbē
gladio: q̄ reticere vitatē: q̄
manifeſtare venerat aucto=
rez. Tu. ℟. vj. Itē ſmo. cu. ru.
Feſtiuitatē p̄ntis diei
fr̄es kmi venerandi
iohannis baptiſte genuina
natiuitas ꝯſecrauit. Qui id

circo in hoc ſeculū ſupna diſpēſatione direct⁹ eſt: vt non ſolū ipſe pphetali ſublimaret glīa: ſed vt et oīm etiā p eū pphetarū pconia firmarent. Nec immerito illū pcipuo honore nunc veneramur: q ſpeciali qdam grā ob hoc redēptorē mūdi nouiſſim⁹ prophetauit: vt oſtēderet eū pmus. Hic eni ſol⁹ eſt pphetar q dnm nrm ieſum xpm quē alij i lōga tpa futur preſcierūt: proprijs ocl'is videre meruit: et ānūciare pñtē. Nā ſicut ſacratiſſimū euāgeliū refert: veniēte dño ad baptiſmū ei⁹ huiuſmodi prupit in vocē. Ecce agnus dei: ecce q tollit pctā mūdi. Propt hoc nimirum ſaluator ipſe de illo dicebat ad turbas. Quid exiſtis i deſertū videre: Prophetā: Dico vobis: et plus q ppheta. Tu. R. vij.

Plus reuera eſt q prophetar: qm ceteri oēs vēturi adhuc xpi fuere pcones: hic aūt pbatiſſimus venit dñi pſentis aſſertor. Pl⁹ q propheta eſt: cuius manibus qd nulli ē pſtitum pphetarū baptizandū ſe dei fili⁹ inclinauit. Plus q ppheta eſt cui⁹ tanta eſt prerogatiua meritorū vt vno eodēq momento celi freq arbitrū ſubmerſū aqs tigeret i iordane: ſpiritui quoq ſancto venientez cerneret i colūba: et atteſtātis vocē prīs audiret e celo. Hic ē ille: quā inſpirāte deo pſci⁹ annūciat eſaias dicēs. Vox clamātis i deſerto: parate viā dñi. Quā cōgrue fres chariſſimi beat⁹ iohānes pdicat⁹ eſt vox: q celeſtis vbi et pco mittebat et teſtis. Tu. R. viij.

Hic eſt ille: cui⁹ p āgelū gabrielē pnūciat natiuitas: et nomē et meritū. Hic ē q iudicio celeſtis ſententie cunctis mortalib⁹ ātefert: dicēte dño: nō ſurrexit int natos mulierū maior iohanne baptiſta. Quā pulchre dictū eſt int natos mulier non eſſe maiorē: q ille omnimodis maior erat iohāne: q de virgine naſcebat. Hic eſt etiā q maluit a rege pſterni: q regē nō increpare peccātē. Quib⁹ pſpectis aduertite dilectiſſimi: quantā huic reuerētiā: quātū deuotiōis debeam⁹ ipendere: q vt honorabilis ſit: a ſctō ē ſpū pphetatus: pmiſſus ab angelo: laudat⁹ a dño: et ppetua ſctē mortis glīa cōſecrat⁹. Decebat nāq vt myſticā natiuitatez ei⁹ mirabilis

vita ſeqreť⁊ ſctā₃ pfectāq₃ vitā mors deo deuota ɔclu=deret. Propť qđ fr̄es rectiſ=ſime toto hodie orbe xp̄i ec=cleſia primordia natiuitatis ei⁹ letiſſima feſtiuitate cōce=lebrat⁊q̄ cťna mortalib⁹ ad=eſſe gaudia ſtupēti mūdo te=ſtis fideliſſim⁹ reuelauit. T.

l.ix. Lec.ſ.euāз ſm lucā. ij.c.

In illo tp̄e: Elizabeth ipletū ē tp̄s pariēdi: ⁊ pepit filiū. Et rel. Ex com=mēta. bti ambro. ep̄i: de ea. l.

Habet ſctōꝝ editio letitiaз plurimorū: quia ɔmune eſt bonuз Juſtitia eni ɔmunis eſt virtus. Et ideo in ortu iu=ſti future vite inſigne p̄mitti=tur: et gratia ſecuture virtu=tis exultatiōe vicinorū prefi=gurāte ſignatur. Pulchre aūt tp̄s quo fuit in vtero p=pheta deſcribiť ne marie p̄=ſentia taceať: ſed tp̄s ſileť in=fantie: eo q̄ p̄ntia dn̄i mater no in vtero roboratus īfan=tie impedimenta neſciuerit. Etiō ī euāgelio nihil ſuper eo legim⁹ niſi ortū ei⁹ et ora=culū: exultationē ī vtero: ⁊ vocē in deſerto. Tu. Lec.x.

Neq₃ em̄ vllaз infantie ſētit etatē: q̄ ſupra na=turā: ſupra etatē: ī vťo factus m̄ris: a mēſura pfecte cepit etatꝫ plenitudinis xp̄i. Et nota q̄ de iohānis vocabulo erat vicinoꝝ heſitatio. Vn̄ ī dubitāter ſcimus: q: cui⁹ no=mē angelo nūciāte pať in tē=plo cognerat: eiuſdē vocabu=lum ſpūs pphetie elizabeth m̄ri reuelauerat. Vn̄ ⁊ ɔq̄rē=tes dicūt. Quia nemo eſt in cognatiōe tua: qui vocetur hoc nomine. Tu aūt. Lec.xj.

Et reſpōdit maťei⁹ et dixit. Nequaq̄: ſed vo=cabiť iohēs. Et rn̄derunt ad illam. Nemo eſt in cognatio=ne tua: q̄ voceť hoc nomine. Innuebāt ⁊ p̄ri eius quē vel=let vocari eū. Et accepit pu=gillarē ⁊ ſcripſit: iohēs ē no=mē ei⁹. Et mirati ſunt om̄es Cōtinuo aūt reſoluta eſt lin=gua ei⁹ ⁊ apertū eſt os eius: ⁊ loquebať bn̄dicens deum Mire ſctūs euāgeliſta p̄mit=tendū putauit: q̄ plurimi in=fantē p̄ris noīe zachariā ap=pellādum putauerūt: vt ad=uertas m̄ri non nomē alicu=ius diſplicuiſſe degenerꝫ: ſꝫ id ſctō infuſuз ſpū qđ ab an=gelo an̄ zacharie fuerat pre=nūciatū. Tu. Lectio.xij.

Et q̄dē zacharias mu=tus ītimare vocabulū filij nequit vxori: ſꝫ p pphe=tiā elizabeth didicit: qđ non

dídicerat a marito. Johēs
ē inqt nomē ei⁹. Hoc ē. Nos
ei nomē nō īponim⁹: qꝛ iam
a deo nomē accepit. Habet
vocabulū ſuum qđ agnoui=
m⁹ nō qđ elegimus. Habēt
hoc merita ſctōꝛuꝫ: vt a deo
nomē accipiāt: ſicut iacob iſ
rael dicit qꝛ deuꝫ vidit: ſicut
dn̄s nr̄ ieſ⁹ noīat⁹ eſt: añq̄ na
tus: cui nō āgel⁹ ſꝫ pr̄ nomē
impoſuit. Eſdras dicit. Re=
uelabit em̄ inqt fili⁹ me⁹ ieſ⁹
cū his q̇ cū eo iocūdabunt:
q̇ relicti ſunt ī annis quadri
gētiſ. Et erit poſt ānos hos:
ꝛ moriet fili⁹ me⁹ xp̄s: ꝛ con=
uertet ſeculū. Tu. Euā. vtš
in die ſctō. Oro vtš. ꝑuatis
dieb⁹ infra oct. Ad bn̄d⁹ ān.
Et fctm̄ ē ī die octauo: vene
rūt circuncidere pueꝝ: ꝛ vo
cabāt eū nomine pr̄is ſui za
chariā: ꝛ reſpōdens mat ei⁹
dixit: nequaq̄ ſꝫ vocabit io=
hānes. Or. Cōcede q̄s. vtš
poſt Benedicamuꝫ. ꝛ dein=
ceps ꝑ octa. ſuffragabit de
aplis petro ꝛ paulo. In lau
di. ꝑ ꝯme. ā. Petrus apl̄s et
paul⁹. In ſcdis veſ. ꝑ cōme.
de eiſdē ā. Glo̓ſi ꝑncipes.
℣. Nimis honorati. Oratio.
DE⁹ cui⁹ dextera btm̄
petrū apl̄ꝫ ambulātē
in fluctib⁹ ne mergeret ere=
xit: et coapl̄m ei⁹ paulū ter=
tio naufragātē de ꝓfūdo pe
lagi liberauit exaudi nos ꝓ=
pitius ꝛ ꝯcede: vt amboꝛum
meritis eternitatis gl̄iam ꝯſe
quamur. Et fa: Qui vi. ꝛc.
¶ In feſto viſitationis bea=
te marie virginis ad pꝛimas
veſperas ſuper ꝑs ān.
AUe maria gratia
plena dn̄s tecum:
bn̄dicta tu in mu=
lieribus allā. ān.
Ecce ācilla dn̄i fiat mihi ſe=
cūdū ꝟbū tuū. ā. Diffuſa eſt
grā ī labijs tuis: ꝓpterea
bn̄dixit te de⁹ ī eternū. ā. Be
nedicta eſt incōparabilit q̄
et diuini germinis ſuſcepit
gl̄iaꝫ et coꝛonā integritatis
ſeruauit. Capl̄m Canti. ij.
ECce iſte venit ſaliēs ī
montib⁹: trāſiliēs col
les: ſimilis eſt dilectus me=
us capꝛee hinnuloq̄ꝫ ceruo
rum. Deo gratias. ℟m Ex
clamauit elizabeth. vt infra
iij. Hymn⁹. Aue maris ſtel
la. f. lxvj. ℣ſ⁹. Benedicta tu
ī mulieribus: Et benedict⁹
fruct⁹ vētris tui: Ad mag. ā
Btām me dicēt oēs genera
tiones: qꝛ ancillā humilē re=
ſpexit deus. Oratio.
OMnipotēs ſempit̄ne
de⁹: q̇ exabūdātia cha

ritatis btām mariā tūo filio impgnatā ad ſalutationem elizabeth inſpiraſti: pſta q̄s vt p ei9 viſitationē donis ce-leſtibus repleamur: ⁊ ab oī-bus aduerſitatib9 eruamur. Et fa: p eū. Poſt Bn̄dica-mus. Prima 9me. de ſctō io-hāne baptiſta cū ān. Puer q̄ nat9 eſt. ℣ Fuit hō miſſus. Oro Cōcede q̄s. vſq̄ ij. cō-me. de apo. cu a Glioſi pnci pes. ℣ et oro. vſq̄ iij. de do. ñ fuerit. ¶ Eodem die Pro ceſſi et martiniani martyꝝ Commemoratio. Oratio.

Deus q̄ nos ſcōꝝ mar tyꝝ tuorū proceſſi et martiniani 9feſſiōib9 glioſis circūdas ⁊ ptegis: da nobis ⁊ eoꝝ imitatione pficere: et in eoꝝ interceſſiōe gaudere. Per do. ¶ Inui. In honore btiſſime marie vgis. Jubilem9 dn̄o p Uenite. Hy9. Fit porta. f. lxvj ¶ In. j. nock. ā. Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra ocli tui colūbaꝝ. p. viij Dn̄e dn̄s. f. ij. ā Sicut liliū inter ſpinas: ſic amica mea inē filias. ps. xviij Celi enar. f. vj. ā. Fau9 diſtillans labia tua ſpōſa: ⁊ odor veſti mētoꝝ tuoꝝ ſicut odor thu-ris. p. xxiij. Dn̄i ē ter. f. vij. ā. Emiſſiōes tue paradiſ9 ma-loꝝ punicoꝝ cū pomoꝝ fru ctib9. p. xliiij Eructauit. fo. xv. ā. Fōs ortoꝝ pute9 aqua rū viuē tiū: q̄ fluūt ipetu de li bano. p. xlvj. De9 nr̄. f. xvj. ā. Ueniat dilect9 me9 in ortum ſuū: vt comedat fructuz po-moꝝ ſuoꝝ. p. xlvij. Magn9 dn̄s. f. xvj. ℣ Gaude maria. ℟. j Exurgēs maria abijt ī mōtana cū feſtinatiōe ī ciui tatez iuda. Et ſalutauit eli zabeth. ℣ Et ītrauit ī domū zacharie. Et ſalu. ℟. ij. Et factū eſt vt audiuit ſaluta-tionē marie elizabeth. Ex-ultauit īfans īvtero ei9. ℣9. Exurgēs maria abijt ī mō-tana ⁊ dum ſalutaret eliza-beth. Exultauit. ℟. iij. Ex-clamauit elizabeth voce ma gna ⁊ dixit: bn̄dicta tu inter mulieres: ⁊ bn̄dict9 fruct9 vē tris tui. Et vn̄ hoc mihi vt ve niat mat dn̄i mei ad me: ℣9. O glioſa femina nō ſolū bn̄ dicta inter mulieres: ſed inē mulieres benedictas maio ri benedictione ſpecialiē in-ſignis. Et vnde. ℟. iiij Ecce vt facta eſt vox ſalutationis tue in auribus meis. Exul-tauit in gaudio infans ī vte-ro meo. ℣ Repleta eſt ſpiri-tu ſancto elizabeth: et excla mauit voce magna et dixit.

Exultauit. ¶ In .ij. no. ã. Ueni ĩ ortũ meũ ſoror mea ſpõſa: meſſui myrrhã meaꝫ cum aromatibꝰ meis. ps. lxxxiiij. Benedixiſti. f. xxx. ã. Comedi fauum cũ melle meo: bibi vinũ meũ cũ lacte meo. ps. lxxxv. Fundamẽta fol. xxx. ã. Talis eſt dilectꝰ meꝰ: ⁊ ipſe eſt amicꝰ meus filie hierl'm. ps. xcv. Cãtate .j. fol. xxxiij. ãn. Uulneraſti cor meum ſoror mea ſpõſa: vulneraſti cor meum. ps. xcvj. Dñs regnauit exultet. f. xxxiiij. ã. Dilecte mi apprehẽdã te: ⁊ ducã te in domũ matris mee: et in cubiculũ genitricis mee ibi me docebis p̃cepta dñi. ps. xcvij. Cantate. ij. fo. xxxiiij. ã. Deſcẽdi in ortũ meũ vt viderem poma conuallium: et inſpicereꝫ ſi floruiſſent vinee et germinaſſent mala punica: reuertere reuertere ſunamitis: reuertere reuertere vt intueamur te. ps. xcviij. Dñs regnauit iraſ. f. xxxiiij. ℣. Specioſa facta es. ℟. v. Beata es q̃ credidiſti. Quoniã perficientur in te que dicta ſunt tibi a dño. ℣ꝰ. Multe filie cõgregauerũt diuitias tu ſupergreſſa es vniuerſas. Quoniã. ℟. vj. Magnificat aĩa mea dñm et exultauit ſpiritus meus in deo ſalutari meo. Qr reſpexit humilitatem ancille ſue. ℣. Ecce eim̃ ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia reſpexit. ℟. vij. Beatam me dicent omnes generatiões. Qr fecit mihi dñs magna quia potẽs eſt ⁊ ſanctum nomen eius ℣ſꝰ. Magnificat aĩa mea dñm et exultauit ſpiritus meus ĩ deo ſalutari meo. Qr fe. ℟. viij. Suſcepit dñs iſrael pueruꝫ ſuum: recordatus miſericordie ſue. Sicut locutꝰ eſt ad patres noſtros abraham et ſemini eius in ſecula. ℣. Benedictus dñs deꝰ iſrael q̃a viſitauit et fecit redemptionem plebis ſue. Sicut locutus. ¶ In .iij. noct. ãn. Gaudẽs gaudebo ĩ dño: ⁊ exultabit aĩa mea ĩ deo meo. Cãn. Audite me. f. x. ℣. Dignare me. ℟. ix. Quaꝫ pulchra es amica mea q̃ pulchra es et decora: oculi tui colũbaruꝫ Abſqꝫ eo quod intrinſecus latet. ℣ſꝰ. Sicut vita coccinea labia tua ⁊ eloquiũ tuũ dulce. Abſqꝫ. ℟. x. Benedicta et venerabilis es virgo maria. Cuiꝰ viſcera meruerũt portare dñꝫ xpꝫ. ℣. Benedicta tu in mulieribus et

benedictus fructus ventris tui. Cui⁹. R̃. xi. O glorioſa femina nō ſolū bñdicta inter mulieres/ſed inter mulieres benedictas. Maiori benedictiōe ſpecialiter inſignis. V. Benedicta eſt icomparabiliter/que et diuini germinis ſuſcepit grãm/ ⁊ coronā integritatis ſeruauit. Maiori.

R̃. xij. Felix nāq; es ſacra virgo maria/ et omni laude digniſſima. Quia ex te ort⁹ eſt ſol iuſtitie xp̄s deus noſter. V⁹. Ora pro populo interueni pro clero/ intercede p deuoto femineo ſexu/ ſentiant oēs tuum leuamē quicunq; celebrāt tuā viſitationem. Or. Lcō. j. Homel. venerabilis bede pbr̄i ſuper euange. Exurgens maria.

LEctio quam audiuimus ſancti euāgelij fres chariſſimi ⁊ redemptionis noſtre nobis ſemper veneranda primordia p̄dicat: et ſalutaria ſemper imitende humilitatis remedia cōmendat. Nam quia peſte ſuperbie attactum genus humanū perierat: decebat vt medicamētum humilitatis quo ſanaret: prima mox incipiētis ſalutis tp̄a pretēderent. ¶ Et quia per temeritatē ſeducte mulieris mors in mundum intrauerat: congruū fuit vt in iudicium vite reuertentis mulieres ſe deuote humilitatis inuicē ac pietatis p̄uenirēt obſequijs. Prior ergo nobis beata dei genitrix ad ſublimitatē patrie celeſtis iter oſtendit humilitatis: non min⁹ religionis: q̄ caſtitatis exemplo venerabilis. Tu. Lectio ſcda.

SIquidem gloria virginei ⁊ itemerati corporis qualis ſit vita ſuperne ciuitatis ad quā ſuſpiram⁹ inſinuat: vbi neq; nubēt neq; nubentur/ſed ſunt ſicut angeli dei in celis: ac virtutem mentis eximiā qua ad hanc pertingere debeamus indicat. ¶ Nam ſicut precedēte ſancti euangelij lectione cognouimus/ poſtq̄ angelica viſione ⁊ allocutione meruit ſublimari/ poſtq̄ celeſti ſe onuſtandā partu didicit nequaq̄ ſe de donis celeſtibus quaſi a ſe hec eſſent extulit: ſed vt magis magiſq; donis eſſet apta diuinis/in cuſtodia humilitatis greſſū mentis fixit: ita euangelizāti ſibi angelo reſpondēs/ecce ancilla dn̄i / fiat mihi ſm verbum tuū. Tu. Lectio. iij

VT vero hodierna le=
ctione audiuimꝰ: eā=
dem quam angelo exhibue=
rat humilitatem/ hominibꝰ
quoqꝫ curauit exhibere: et
q̄ȝ maioris eſt virtutis/ hoc
etiam minoribus. Quis eni
neſciat virginem deo conſe=
cratam/ muliere deo dedita
gradum habere potiorem?
¶ Quis dubitet matrem re
gis eterni/ iure matri militꝫ
eſſe ꝑferēdā? Attñ ipſa me=
mor ſcripture precipientis/
quāto magnus es humilia
te in omnibus: mox vt ange
lus qui loquebatur ei ad ce=
leſtia rediit/ ſurgit ac monta
na conſcendit: geſtanſqꝫ in
vtero deum/ ſeruorū dei ha=
bitacula petit ac requirit al
loquia. Tu. Lectio quarta.

ET apte poſtviſionem
angeli in montana ſu
biit: q̄ guſtate ſuauitate ſu=
pernorum ciuium/ humilita
tis greſſibus ad virtutuȝ al
ta ſe tranſtulit. Intrat ergo
domum zacharie atqꝫ eliza
beth quam ſeruū ac precur
ſorem domini pariturā no=
uerat ſalutat: non quaſi du
bia de oraculo quod accepe
rat: ſed vt cōgratulatura de
dono quod conſeruam acce
piſſe didicerat. ¶ Nō vt ver
bū angeli mulieris atteſta=
tione ꝓbaret: ſed vt mulie=
ri ꝓuecte etatis/ virgo iuuē
cula miniſteriū ſedula īpen
deret. Ut aūt audiuit ſalu=
tationē marie elizabeth ex=
ultauit infans in vtero eiꝰ:
et repleta eſt ſpirituſancto
elizabeth. Tu. Lectio. v.

APeriente os ad ſalu
tanduȝ beata maria/
repleta eſt mox ſpirituſan=
cto elizabeth: repletus eſt ⁊
iohānes: atqꝫ vno eodemqꝫ
ſpiritu ambo edocti illa ſa=
lutantē que eſſet agnouit ⁊
matrem dñi ſui debita cum
benedictione venerata eſt:
ille ipm̄ eſſe dñm qui in vte=
ro virginis portaretur intel=
lexit: ⁊ quia lingua necdum
valuit/ animo exultāte ſalu=
tauit: officiumqꝫ ſue precur
ſionis ꝙ libēter ꝙqꝫ deuote
iuuenis eſſet īpleturus an=
teq̄ naſceretur aduenienti
dño quibus valebat indiciis
intimauit. Aderat nāqꝫ tēpꝰ
quo impleretur āgeli ſermo
quem dixerat: quia ſpiritu=
ſancto replebitur adhuc ex
vtero mr̄is ſue. Lectio. vi.

REpleta eſt ergo ſpiri
tuſancto elizabeth: et
exclamauit voce magna. Re
cte voce magna: q̄a magna

dona dei cognouit. Recte
voce magna: quia illũ vbiqꝫ
preſentem nouerat: etiã cor-
poraliter adeſſe ſentiebat.
Magna eteni voce: non tam
clamoſa q̄ deuota intelligē-
dũ eſt. Neqꝫ eni modice vo-
cis deuotione dñm laudare
valebat/ q̄ ſpũſctõ plena fla-
grabat: q̄ et illũ in vtero ge-
ſtabat quo in natis mulierũ
nemo maior eſt: ⁊ eum adue-
niſſe gaudebat/ q̇ conceptꝰ
ex carne mr̃is virginis filiꝰ
altiſſimi vocaretur et eſſet.
Exclamauit autem et dixit
Bñdicta tu īter mulieres:
et benedictus fructus ven-
tris tui. Tu aũt. Lectio. vij.

BEnedicta tu inter mu-
lieres. Nõ ſolũ bñdi-
cta int̄ mulieres: ſꝫ int̄ mu-
lieres bñdictas maiori bñ-
dictiõe ſpalit̄ inſignis. Bñ-
dictꝰ fructꝰ ventris tui. Nec
ipſe generali ſctõꝝ more bñ-
dictꝰ: ſed ſicut ait apl's quo-
rũ p̄res ⁊ ex q̇bus xp̄s ſecũ-
dum carnē: q̇ eſt ſup oĩa deꝰ
bñdictꝰ in ſecula. De huiꝰ or-
tu fructu pſalmiſta myſtico
ſermone teſtat̄ dicēs. Eteni
dñs dabit benignitatē: ⁊ ter-
ra nr̃a dabit fructũ ſuũ. De-
dit q̇ppe dñs benignitatē:
qr genꝰ hũanũ a reatu p̄ua-
ricationis ꝑ vnigenitũ ſuũ
liberare diſpoſuit. Dedit be-
nignitatē: qr eiꝰ īgreſſui v̄gi-
nalis vteri tēplũ ſpũſſancti
grã ꝯſecrauit. Tu. Lcõ. viij

ET terra nr̃a dedit fru-
ctũ ſuũ: qr eadē v̄go q̄
de terra corpꝰ habuerat fili-
um genuit: diuinitate q̇dem
deo pr̃i coequalē ſed ſibi car-
nis veritate cõſubſtantialē.
De hoc ⁊ eſaias tēpus hũa-
ne redēptionis intuens ait.
In illa die erit germē dñi ī
magnificētia et glr̃ia: et fru-
ctꝰ terre ſublimis. Germen
nãqꝫ dñi fuit in magnificen-
tia ⁊ glr̃ia: cũ ſēpiternꝰ dei fi-
lius in carne tpaliter appa-
rēs magnitudine v̄tutũ cele-
ſtium mundo clarus effulſit
Fructus quoqꝫ t̄re ſublimis
effectus eſt: quando carnem
quã de nr̃a natura deꝰ mor-
talem ſuſceperat virtute re-
ſurrectionis īmortalem iam
redditã ad celos ſublimauit
Tu aũt. R̄c. ix. Lectio ſancti
euãgelij ſcd̃m lucã. Cap. j.

IN illo tp̄e: Exurgēs
maria abijt ī mõtana
cũ feſtinatiõe in ciuitatē iu-
da: ⁊ intrauit ī domũ zacha-
rie ⁊ ſalutauit elizabeth. Et
reliqua. Ex cõmentario bti
ambroſij epiſcopi: de ea. R̄c.

Moꝛale eſt oībus⁊ vt q̄ fidē
exigūt fidē aſtruāt. Et ideo
angelꝰ cū abſcondita nūcia
ret⁊ vt fides aſtruerent exem
plo ſenioꝛis femīe ⁊ ſterilis
cōceptū ꝟgini marie nūcia
uit: vt poſſibile deo oē qđ ei
placuerit aſſereret. ❡ Ubi
audiuit hoc maria nō quaſi
icredula de oꝛaculo/ nec q̄ſi
incerta de nuncio/ nec quaſi
dubitās de exemplo⁊ ſʒ qua
ſi leta pꝛo voto/ religioſa ꝓ
officio/ feſtina pꝛo gaudio: i
mōtana pꝛexit. Quo eni iā
deo plena⁊ niſi ad ſuperioꝛa
cū feſtinatione ꝯſcenderet⁊
Neſcit tarda molimina ſpi=
ritusſācti gratia. Lectio. x.

Diſcite et vos mulie=
res ſctē ſedulitateʒ⁊
quā ꝑgnātibꝰ debeatis exhi=
bere cognatis. Mariā q̄ añ
ſolā i itimis penetralibꝰ ver
ſabatur nō a publico ꝟgini=
tatis pudoꝛ⁊ non a ſtudio a=
ſpitas mōtiū: nō ab officio
ꝓlixitas itineris retardauit
In montana ꝟgo cū feſtina
tione conſcendit⁊ virgo offi=
cij memoꝛ iiurie imemoꝛ af=
fectu vꝛgēte nō ſexu: relicta
pꝛexit domo. ❡ Diſcite ꝟgi
nes nō circuncurſare ꝑ alie
nas edes⁊ non demoꝛari in
plateis: nō aliq̄s in publico
miſcere ſermones. Maria i
domo ſera⁊ feſtina in publi=
co: manſit apud cognatā ſu
am mēſibus tribus. Eteni q̄
ꝓpter officiū venerat⁊ inhe=
rebat officio. Mā ſit tribus
menſibus/ nō q̄ domꝰ eā de=
lectaret aliena⁊ ſed quia fre
quentius videri in publico
diſplicebat. Tu. Lectio. xi.

Didiciſtis ꝟgines pu
doꝛē marie⁊ diſcite et
humilitatē. Uenit ꝓpinqua
ad pꝛoximā⁊ iunioꝛ ad ſenio
rē: nec ſolū venit ſed etiā pꝛi
oꝛ ſalutauit. Decet enim⁊ vt
quāto caſtioꝛ ꝟgo tāto hūi=
lioꝛ ſit. Nouerit deferre ſeni
oꝛibus⁊ ſit magiſtra humili
tatis/ in qua eſt pꝛofeſſio ca
ſtitatis eſt et cauſa pietatis
eſt etiā noꝛma doctrine. Cō
tuēdū eſt eni/ qꝛ ſupioꝛ venit
ad inferioꝛē/ vt iferioꝛ adiu
uetur⁊ maria ad elizabeth/
xp̄s ad iohēm. Deniqꝫ etiaʒ
poſtea vt ſctificaret baptiſ=
mum iohānis dn̄s venit ad
baptiſmuʒ. Tu. Lectio. xij.

Cito q̄qꝫ aduētꝰ marie
⁊ pꝛeſentie dn̄ice bn̄=
ficia declarant. Simul autē
vt audiuit ſalutationem ma
rie elizabeth: exultauit īfās
in vtero eiꝰ⁊ ⁊ repleta eſt ſpi=
ritu ſancto. Uide diſtinctio=

nem⁊ſingulorūq; verboruʒ
proprietates. Vocem prior
elizabeth audiuit⁊ ſed iohā
nes prior gratiam ſenſit. Il
la nature ordine audiuit⁊
iſte exultauit ratione myſte
rij. Illa marie⁊ iſte dn̄i ſēſit
aduentū. Femina mulieri⁊ ⁊
pignus pignori. Iſte gr̄am
loquūt illi int⁹opantur⁊ pie
tatiſq; myſterium maternis
adoriuntur ꝑfectibus dupli
ciq; miraculo mr̄es prophe
tāt ſpū paruulorū. Tu aūt.
Secundū lucā. Cap. vbi ſu.
In illo tpe⁊ Exurgēs
maria abijt ī mōtana
cū feſtinatione in ciuitatem
iuda: et intrauit in domū za-
charie ⁊ ſalutauit elizabeth
Et factū eſt vt audiuit ſalu-
tationē marie elizabeth: ex-
ultauit infans in vtero eius
Et repleta eſt ſpū ſancto eli
zabeth: et exclamauit voce
magna et dixit. Bn̄dicta tu
inter mulieres: et bn̄dictus
fructus vētris tui. Et vnde
hoc mihi vt veniat mat̄ dn̄i
mei ad me⁊ Ecce enī vt fctā
eſt vox ſalutatiōis tue in au
ribus meis: exultauit ī gau
dio infans in vtero meo. Et
beata q̄ credidit: qm̄ ꝑficien
tur ea q̄ dicta ſunt ei a dn̄o.
Et ait maria. Magnificat
anīa mea dn̄m⁊ et exultauit
ſpūs meus in deo ſalutari
meo. Qr reſpexit hūilitateʒ
ancille ſue: ecce enim ex hoc
beatā me dicent oēs gn̄atio
nes. Qr fecit mihi magna q̄
potēs eſt: ⁊ ſctm̄ nomē eius
Et mīa ei⁹ a progenie in ꝓ-
genies timētibus eū. Fecit
potentiā in brachio ſuo: diſ-
perſit ſuperbos mente cor-
dis ſui. Depoſuit potentes
de ſede ⁊ exaltauit humiles
Eſurientes impleuit bonis
⁊ diuites dimiſit ianes. Suſ
cepit iſrael puerum ſuū: re-
cordat⁹ mīe ſue. Sicut locu-
tus eſt ad patres noſtros⁊
abrahā et ſemini eius in ſe-
cula. Manſit aūt maria cuʒ
illa quaſi menſibus tribus:
et reuerſa eſt in domū ſuam
Amen. Orō. Omp̄s ſempi.
vtš. Ad laud. ān. Exurgēs
maria abijt ī mōtana cū fe-
ſtinatione in ciuitatē iuda: ⁊
intrauit in domū zacharie ⁊
ſalutauit elizabeth. ps. xcij.
Dn̄s reg. de. f. xxxij. Cp̄. ℣.
et orō vt in. j. veſ. ℟. breue.
Adiuua nos tuis p̄cib⁹ Mr̄
xp̄i maria. ℣⁹. Oraculū vite
eterne claritas celorū. Mr̄.
vtš. hy⁹. Quē t̄ra. Cui lūa.
Beata mater. Benedicta.
Gloria tibi dn̄e. f. lxvij. Ad

bñ9 ān. Et factū eſt vt audi
uit ſalutationē marie eliza=
beth/ exultauit infans in vte
ro ei9. ¶ Ad. j. ā. Exclama=
uit voce magna elizabeth ꝛ
dixit bñdicta tu inter mulie
res/ ꝛ bñdict9 fruct9 ventris
tui. ¶ Ad. iij. ā. Ex ꝙ facta
eſt vox ſalutatiōis tue in au
rib9 meis exultauit ī gaudio
īfans ī vtero meo all'a. Cp̄.
ꝛ orōvt in. j. veſ. ℣9. Gaude
maria. ¶ Ad. vj. ān. Btā es
maria ꝙ credidiſti/ perficien
tur ī te ꝙ dicta ſūt tibi a dn̄o
all'a. Capm. Cañ. ij. capl'o.

D Ilect9 me9 loquiꝛ mi=
hi: ſurge ꝓpera ami=
ca mea/ colūba mea/ formo=
ſa mea/ et veni. Deo grās.
℣. Specioſa facta es. Orō.

O Mīps ſempiterne de9
qui curā de oībus in
te confidentib9 ſemp habes
preſta queſum9: vt per feſta
viſitationis ꝙ celebramus/
viſitatiōem beate marie vir
ginis ſpecialem ī noſtris ne
ceſſitatibus ſentiamus. Et
faꝛ: Per dn̄m. ¶ Ad. ix. ān.
Manſit aūt maria cū eliza=
beth/ quaſi menſibus trib9/
et reuerſa eſt in domū ſuā.
Cap'm prouerbio. cp̄. xxxj.

M Ulte filie congrega=
uerūt diuitias: tu ſup
greſſa es vniuerſas. Deo ḡ.
℣. Dignare me lau. Oratio

O Mīps ſempiterne de9
qui ꝯmēoratiōnē viſi=
tationis btē marie matris
dei fieri voluiſti/ preſta q̄s:
vt per feſta viſitationis que
agimus/ ab eius viſitatiōis
gratia nullaten9 excidamus
Et faꝛ: Per eū. ¶ In. ij. veſ.
ſup p̄os āne. j. iij. de. j. noct.
Cp̄. ℞. ℣. ꝛ orōvt ī lau. hy9.
Aue maris f. lxvj. Ad mḡt
ān. Exultauit ſpiritus me9
in deo ſalutari meo/ quia re
ſpexit hūilitatē ancille ſue/
ecce eni ex hoc beatā me di
cent omnes generationes.
¶ Priuatis dieb9 ītra octa.
Uenite. dicitur directanee.
¶ In. j. noc. ā. Fons ortorū.
ān. Ueniat dilect9. ān. Ueni
in ortū. ān. Comedi fauum.
p̄. feriales. ℣. Gaude maria.
Lctō bre. Canti. ij. capl'o.

S Urge propera amica
mea/ ſpecioſa mea/ et
veni: columba mea in fora=
minib9 petre: in cauerna ma
cerie. Oſtende mihi faciem
tuā: ſonet vox tua in aurib9
meis. Uox eni tua dulcis: ꝛ
facies tua decora. Tu autē.
℞z. bre. Bñdicta tu In mu=
lierib9. ℣. Et bñdict9 fruct9
vētrꝫ tui. In. ¶ In. ij. noc. ā.

Alla. iij. Cap. Ad gal. iiij.
V Bivenit plenitudo tē
poris miſit de⁹ filium
ſuum/factum ex muliere/ fa
ctū ſub lege: vt eos q̇ ſub le
ge erāt redimeret. Deo gra
tias. ℣. Speciosa. Oratio.
D Eus q̇ v̄ginalē aulaz
beate marie ī qua ha
bitares eligere dignat⁹ es/
da q̄s: vt ſua nos defenſiōe
munitos/iocundos ſue faci
at intereſſe feſtiuitati. Et fa:
Qui viuis. Ad lau. ⁊ ad ho=
ras āe vt in die ſctō. p̄s. fer.
Cap. j. ad timothe. Cap. ij.
M Agnum pietatis ſa=
cramentum q̇d mani
feſtatū eſt in carne/iuſtifica
tum eſt in ſpū: apparuit an
gelis predicatū eſt gentib⁹:
creditū eſt ī mūdo/aſſūptū
eſt in gloria. Deo ḡ. ℟. hy⁹.
℣. ⁊ oro vt in die ſancto. Ad
bened. ān. Dilecte mi app̄.
Ad mḡt ān. Deſcendi in or
tū. Reliqua vt in die ſancto.
¶ Dñica ifra octauā oīa vt
in die ſctō: exceptis ſubſcri
ptis. In. j. veſ. ſup p̄s āne.
Ecce tu pulchra. cū reliq̄s
℟. breue. Adiuua nos. vtō.
¶ In. j. noc. ſup p̄s dñica=
les ān. Fons ortorū. ān. Ve=
niat dilect⁹. ān. Veni in or=
tum. ℣. Gaude ma. Lctō. j.

Ex homel. vene. be. pbr̄i: ſr̄a
per euāgelio. Exurgēs ma.
B Enedicta tu inter mu
lieres. Recte ergo di=
citur bñdicta tu inter mulie
res: ⁊ bñdict⁹ fruct⁹ ventris
tui. Benedicta eſt enī incō=
parabiliter: q̄ ⁊ diuini ger=
minis ſuſcepit gloriā: et co=
ronaz integritatis ſeruauit.
¶ Bñdicta tu int̄ mulieres:
per cui⁹ partū virgineū a na
tis mulier̄/maledictio p̄me
mr̄is excluſa eſt. Tu. lc. ij.
B Enedict⁹ fruct⁹ vētris
illi⁹: per quē ⁊ ſemē ī
corruptionis ⁊ ſup̄ne heredi
tatis quā perdidim⁹ in adaz
fructū recepim⁹. ¶ Et vere
ac ſingularit̄ bñdict⁹: q̇ non
nr̄o more poſtq̄ natus eſt a
dño gr̄az bñdictōis p̄cepit:
ſz ip̄e ad ſaluādū mūdū bñ=
dict⁹ venit ī noīe dñi. Et vñ
hoc mihi: vt veniat mr̄ dñi
mei ad me? ¶ O quāta in p=
phetiſſe mēte hūilitas. Quā
ver⁹ ſmo dñi quē dixit. Su=
per quē reqeſcet ſpūs me⁹:
niſi ſup humilē ⁊ quietū ⁊ tre
mētē verba mea? Tu. lc. iij.
M Atrem q̇ppe dñi que
ad ſe venerat/mox vt
vidit eſſe cognouit: ſed in ſe
nihil talis meriti reperiens
quo digna fieret a tanta ho

ſpite viſitari: vñ hoc mihi in quit vt veniat mr̄ dñi mei ad me? ¶ Q2 nimir ipe ſpūs q̄ ei donū pphetie ↄtulit/ munus parit humilitatꝫ preſtitit: pphetico ſpū repleta genitricem ad ſe aduētaſſe ſaluatoris intellexit: ſed humilitatis ſpū circunſpecta minus dignam ſe ei⁹ aduentu deprehendit. Lectio. iiij.

Ecce vt facta eſt vox ſalutationis tue in auribꝰ meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. Intellexit elizabeth eodē quo impleta erat ſpū reuelante quid illa exultatio ſui ſignificaſſet infantis: hoc eſt illius veniſſe mr̄em: cuiꝰ ipe precurſor ac demonſtrator eēt futurus. ¶ Et q̄ miranda: q̄ cita ſpūs ſcti opatio. Nulla q̄ppe ī diſcēdo mora eſt: vbi ſpūſſctūs doctor adeſt. ¶ In. ij. noc. añ. Comedi fauū. añ. Talis eſt. añ. Vulneraſti. R⁹. Speciosa. Lctō. v.

Nuno eodē q momento cū voce ſalutantis gaudiū naſcit infātis: q2 dū vox ad aures puenit corporales/ vtus ſpūalis cor itrauit audiētis: nec ſolū genitricem ſed ſobolē amore dñi aduenietꝫ accēdit. Vñ mox eadē precurſoris dñi genitrix ea q̄ ī occulto cognouerat his q̄ ſimul aderant ⁊ audiebāt palā euāgelizare curauit. Naz ſubdit. Et beata q̄ credidit: qm̄ pficient ea q̄ dicta ſūt ei a dño. Tu. L. vi.

Nam ⁊ hoc q̄q pſpiritū didicit elizabeth q̄ angelꝰ ad mariā vba ptulerit: q illa mox euāgelizāti crediderit: q hec diuīa operante potētia abſq vlla eſſent dubietate complenda. Mirumq in modum idem ſpūs eam cum repleuit preſentiū ſimul preteritorum ⁊ futurorum ſciētia inſtruxit. De preſentibus nāq ſe edoctā demōſtrauit: cū beatam mariā mr̄em dñi ſui vocans q2 redēptorē humani generis in vtero ſuo geſtaret idicauit: vñ etiā fructū ventris eius ſingulariter bñdictum eſſe pfeſſa eſt. Tu. Lcō. vij.

Preteritoꝝ ſe notitiā accepiſſe ſignauit: q2 verba angeli ad mariā ⁊ cōſenſū marie credētis ſibi innotuiſſe pdidit. Sed et futurorū ſcientiā ſibi nō negatā intimauit: cū pficiēda a domino q̄ ei dicta eſſēt aperuit Quis aūt fratres mei dicere/ q̄s eſtimare ſufficiat/ que

tũc gr̃a ſpũs dei genitricem
repleuerit⸗cũ tãta in matre
ꝑcurſoris lux doni celeſtis
emicuit: Verũ audiamꝰ ver=
ba q̃ dixit⸗ſi forte ex his va=
leamus aliquãtulũ dinoſce
re q̇d itꝰ habuerit. Tu. R. viij
Audita ḡ reſponſione
elizabeth: q̃ eã btãm
inter mulieres p̃dicauit ma
trẽ dñi ſui cognominauit fi=
de fortẽ laudauit: ad cuiꝰ in=
greſſum ſeip̃am cuꝫ filio ſuo
ſpũſctõ repletam eſſe ſigna=
uit⸗nõ ampliꝰ tacere potuit
dona q̃ perceperat: ſꝫ q̃ ſem
per aĩo gerebat: vbi aptum
tp̃s inuenit etiã deuota oris
ꝓfeſſione patefecit. Namq̨
vt v̾ginalẽ decebat pudoreꝫ
acceptũ diuinitꝰ oraculum
aliquãdiu ſilẽtio tegebat: et
archanũ myſterij celeſtis in
ſui pectoris abdito venera=
bat occultũ⸗expectabat re=
uerenter donec ip̃e donorũ
diſtributor q̇d ſibi doni cele=
ſtis tribuiſſet: q̇d ſecreti re=
uelaſſet: quãdocunq̨ vellet
oſtenderet. At poſtꝙ eadeꝫ
que ſibi erant cariſmata pre
ſtita per alios ſpiritu reue=
lante eẽ patefacta cernebat⸗
mox etiam ipſa thezaurum
celi quem in corde ſeruabat
apuit. In. iij. noc. ã. Vi ra.

iiij. Lec. ix. Lec. ſcti euange
lij⸗ſcdꝫ lucã. Cap. vbi ſupra.
In illo tp̃e⸗ Exurgẽs
maria abijt ĩ mõtana
cũ feſtinatione ĩ ciuitatẽ iu
da: ⁊ intrauit ĩ domũ zacha=
rie ⁊ ſalutauit elizabeth. Et
rel. Ex cõmenta. bti ambro=
ſij ep̃i⸗ de eadem lectione.
Exultauit infans in vtero⸗
repleta eſt mater. Non priꝰ
repleta mater ꝙ filius⸗ſed
cuꝫ filius eſſet repletus ſpi
ritu ſancto: repleuit ⁊ mr̃eꝫ
Exultauit iohãnes⸗exulta=
uit ⁊ marie ſpiritus. Exultã
te iohanne replet elizabeth
mariam tñ non impleri ſpũ:
ſed ſpm̃ eiꝰ exultare cogno=
uimꝰ. Incõprehẽſibilis eniꝫ
incõprehẽſibilit opabatur ĩ
mr̃e. Et illa poſt cõceptũ re
pletur⸗iſta ante cõceptum.
Bñdicta tu inter mulieres⸗
et bñdictus fructus vẽtris
tui. Et vnde hoc mihi⸗ vt ve
niat mat dñi mei ad me? No
uit ſermonẽ ſuuꝫ ſpũſſanctꝰ
nec vnꝙ obliuiſcit⸗ et ꝓphe
tia nõ ſolũ rerũ cõplet mira
culis: ſꝫ etiã proprietate ver
borũ. Tu aũt. Lectio. x.
Quis eſt iſte fructꝰ vẽ=
tris⸗ niſi ille de q̃ di=
ctum eſt: ecce hereditas dñi
filij merces fructus vẽtris⸗

Hoc eſt. Hereditas dñi filij
ſunt: qui merces ſunt fruct⁹
illius q̇ de marie ventre p̄=
ceſſit. ¶ Ipſe fructus vētris
ē flos radicis: de quo bene
prophetauit eſaias dicens.
Exiet virga de radice ieſſe
et flos de radice eius aſcen=
dat. Radix enim eſt familia
iudeorum: virga maria: flos
marie chriſtus: q̇ veluti bo=
ne arboris fructus pro nr̄e
virtutis proceſſu nūc floret
nūc fructificat in nobis: nūc
rediuiua corpis reſurrectio=
ne reparat. Tu. Lectio. xi.

Et vnde hoc mihi: vt
veniat mr̄ dñi mei ad
me: Non quaſi ignorans di=
cit. Scit eni ſpūſſancti grāz
eſſe et opationē vt mat pro=
phete a matre dñi ad profe
ctū ſui pignoris ſalutet: ſed
quaſi nō hūani hoc meriti ſz
diuine grē munus eē agno=
ſcat: ita dicit. Unde hoc mi=
hi: Hoc eſt. Quantū bonuz
mihi accidit: vt mr̄ dñi mei
veniat ad me: Nō cognoſco
meuz. Unde hoc mihi: Qua
iuſtitia: qb⁹ factis: pro q̇bus
meritis: Non vſitata hec of
ficia feminarū ſūt: vt veniat
mater dñi mei ad me. Tu āt

Miraculū ſentio: R. xii
cognoſco myſterium
Mat dñi vbo feta: deo ple
na ē. Ecce eni vt facta ē vox
ſalutationis tue in auribus
meis: exultauit in gaudio in
fans in vtero meo. Et beata
q̄ crediditi. Uides nō dubi=
taſſe mariā ſed credidiſſe: 7
ideo fructū fidei conſecutā.
Beata inq̇t q̄ credidiſti. Sz
et vos beati: q̇ auditis 7 cre
ditis. Quecūqz eni credide
rit aīa et concipit 7 generat
dei verbū: et opa eius agno
ſcit. Sit ī ſingulis marie aīa
vt magnificet dñm: ſit in ſin
gulis marie ſpūs vt exultet
in deo. Si ſcdz carnem vna
mat eſt xp̄s: ſecundū fidē ta
men oīm fruct⁹ eſt xp̄s. Tu.
Euan. et orō vt ī die ſancto.
Ad lau. et ad horas diei. ān
Alla. vij. p̄s. do. Capz. apo.

Signū magnū (R. cp̄.
apparuit ī celo: muli
er amicta ſole et luna ſub pe
dibus eius: 7 in capite ei⁹ co
rona ſtellarū duodeci. Deo
gra. Reliqua vt ī die ſancto.
¶ In. ij. veſ. ſup p̄s ān. Ec=
ce tu pulchra. ſola. ¶ Udal=
rici epiſcopi. Cōme. ¶ In
octaua apl'orū petri et pau=
li. Ad horas cōſuetas. Cp.
Eccleſiaſtici. Cap. xliiij.

Hi ſunt viri mīe quorū
iuſtitie obliuionez nō

acceperūt? cū ſemine eorum ꝑmanēt bona: hereditas ſancta nepotes eorū. Deo gra. ℞. Iſti ſūt due oliue. vt iſra viij. hy⁹ Aurea luce. ex īte gro. fo. lxvj. ℣. Nimis hono. Ad mgt̄ā. Gl'ioſi pricipes. Oro. De⁹ cui⁹ dextera. vt ſ. poſt Benedicam⁹. Cō. de viſitatione ¶ Inuita Regem apoſtoloꝝ. hy⁹. Exultet celū. f. lxiiij. ā e p̄s. Cant. ℣. et Rn̄a de cōi apoſtolorū deīn p̄us ℞ijs. iiij. et. viij. Lec. j. Sermo beati maximi ep̄i.

BEatiſſimorū ap'lorū petri ⁊ pauli inſeparabilē fidem paſſionēqꜫ germanā oī deuotiōe nos fr̄es neceſſe ē celebrare? qꜫ ⁊ laudabilis vita eos ad gl'ioſuꝫ perduxit occaſuꝫ: et mirific⁹ obitus ꝑpetuā trāſmiſit ad vitā. ¶ Et licet ī petro fides emineat ī paulo doctrina p̄cellat⁹ magiſteriū tn̄ pauli fidei plenitudo et credulitas petri doctrine eſt fundamētū. Quos tāta celeſtis electionis dignatio viſitauit? vt hic fieret de piſcatore doctor: ille de ꝑſecutore defenſor. L. ij.

SEd ī hoc oīpotētꝫ dei attollēda maieſtas ē: qui inſpiratiōe mirabili docendi gratiā tribuit ī peritoꝝ et inimicū fecit amare quod oderat: et fidē quam īpugnabat aſſerere. Illi⁹ piſcationē nō abſtulit: ſed mutauit? huius cecauit ocl'os vt purgatiore recepto lumine clariſſime mentis acie vltra humanū poſſet videre aſpectum. ¶ Quāti igit̄ meriti apd̄ deum ſuū petr⁹ erat? vt ei poſt nauicule parue remigiū totius eccl'ie gubernacula traderentur? Aut quantum in apoſtolat⁹ ſui miniſterio cōplacuiſſe xp̄o credim⁹ paulum? qui tantū placere potuit ꝑſecutor? Placuit eniꝫ? quia non iniqui pectoris ſtudio: ſed ſimplicis ignorātie īcauta deuotione certabat. L. iij.

DEniqꜫ vt ꝑmū ſenſibus ei⁹ ſpirit⁹ veritatis infuſus eſt: oſtendit cōtinuo nō ſe xp̄i ſeuiſſe odio? ſed amore paterne legis innocenter erraſſe. De quo q̇d ego dicā? cū fideliſſimus ipſe ſibi ſit teſtis? ¶ Qui cum nec ſuas velit iactare laudes: et xp̄i ānūciare cuperet maieſtateꝫ⁹ verecūdi⁹ qd̄ in ſe geſtū ē cōfitetur. Ait eni velut de altero quodā. Scio hoīem in xp̄o ieſu raptū vſqꜫ ad t̄tiū celū⁹ raptū ī ꝑadiſū

et audiuit archana verba q̄
non licet hoī loqui. Tu. L. iiij
QUid hoc apoſtolo ma
gnificētius: cui in me
dio mortaliū cōſtituto: et ſu
pra celos ire datū et ad ter
ras redire conceſſum eſt?
Quid hoc beatius viro: q̄ in
ter ſecreta paradiſi ediſce=
re meruit quod nec hois lin
gua loq̄ poſſit nec quiſq̄ me
retur audire? ¶ Et cū tante
ſint ſublimitatis illa que do
cuit: vt cōprehēdere ea mēs
humana non poſſit: quante
illud putam⁹ eſſe glorie q̄d
prodere ſibi aſſerit non lice
re? Quid etiam de petro re=
ferā cuius tāta a deo eſt ap
probata iuſtitia: tantaq₃ ei
poteſtas attributa eſt iudi=
candi: vt in arbitrio ei⁹ pone
retur celeſte iudicium. Tu.
R. Iſti ſunt duo filij ſplēdo
ris. Qui aſſiſtunt ante dñm
dñatorē vniuerſe tre. V. Iſti
ſūt viri mīe q̄rū iuſtitie obli=
uionē nō acceperūt. Qui. L. v
PErſpicite ergo et eſti
mate quanto nob₃ ſit
petr⁹ aplus honore reueren
dus: cui⁹ ſententiā in terris
prolatā ſempiterni iudicis eq̄=
tas nō repellit. Et ideo dili=
genter attendite q̄ ſit ei⁹ glo
rie magnitudo: cui dum cla
ues regni cōmittunt eterni:
celū illi claudere et aperire
permiſſū ē. Horū itaq₃ cha=
riſſimi per vniuerſum mūdū
veneranda hodie paſſio ce=
lebrat: horum hodie ꝯcurſu
letiſſimo excolit roma mar=
tyriū. Et quorū dudū ipſa p
ſecuta eſt ſanguinē₃: eorum
nūc peculiari deuota patro
cinio gloriat. Tu aūt. Lec.
vj. Item ſermo cui⁹ ſupra.
BEatiſſimorū aplorum
paſſio fr̄es quorum ho
die natalē ſolēniter celebra=
mus cunctis eſt honoranda
credētib⁹: quos pro iuſtitie
pietatiſq₃ plenitudine ſalua
tor mūdi humano generi et
patres dedit eſſe et iudices
Quāte aūt ītegritatis: quā
teue pietatis fuerint hic vel
maxime puidendū eſt: q̄ ille
eos ad emendationē corru=
pti ſeculi: et miniſterium ſue
volūtatis elegit quē nō fal=
lebat electio. Uocauit nāq₃
petrū opibus pauperē: ope
piſcatorē: q̄ a conuerſatiōe
populari et cōmunione vrbi=
um ſegregat⁹ vitā int fluct⁹
agebat innocuā: et victū de
ſimplicitate querebat. Quē
tamē ita dixeri pauperē₃ vt
cōpotens ei ſubſtātia nō de=
eſſet: quē bñ merentē de deo

copiosi mar3 vnda diues pa
scebat. Electus est ergo ad
pdicationē salutaris xbi⁊ vt
mutata vice celestis myste=
rio sacramēti: q̄ captura pi=
scium alebatur: salute hoīz
pasceret. Tu aūt. Lec. vij.

GLoriosissimū etiā pau
lū ad fidē noīs sui xp̄s
vocauit e celo⁊ q̄ q᷑ psequi vi
debatur ecclesiā nō impieta
te irreligiosi animi seuiebat
sed sub nube ignorantie no=
uā nō pspiciēs grāz: amore
antique deuotiōis errabat.
Ideoqꝫ deniqꝫ ab oculis ei⁹
veteris vmbre caligo deter
sa est: vt verū illud lumē qđ
de celestibus choruscabat ⁊
sibi acquireret: et hoībus re
uelaret. Cecat⁹ illuminatus=
qꝫ est: nō alia dispensatione:
nisi vt clausis carnalib⁹ ocu
lis spiritalis ei aspectus ad
inspiciēdā dei gloriā forma
retur. Tu autē. Lectio. viij.

AcCepit et fidelissim⁹
petrus hos oculos⁊
q̄ xp̄m dn̄z i carne positū et
diuinitatē suā sub specie as=
sūpti hoīs occultantē: filiuz
dei esse viui spūssācti radio
illuminat⁹ inspexit. Ait eni
dn̄o pcunctanti: q̄s eē ab ho
minib⁹ putaret⁊ tu es xp̄s fi
lius dei viui. Quis nō respō
sionis plenitudinez piscato=
rē protulisse miret⁊ q̄ cōpen=
dio breuissime confessionis
aperuit: ⁊ qđ de patre habe
bat dn̄s: et qđ de hūana na=
tiuitate susceperat⁊ Christ⁹
eni et filius dei viui vtriusqꝫ
nature īdiuisum cōtinet sa=
cramentū. Uere suscipiendū
cunctis mirabilē piscatorē⁊
qui dū maris profūda rima
tur: ad altissimū maiestatis
eterne puenit archanuz. Hi
sunt itaqꝫ ecclesiarū colūne
petr⁹ et paul⁹⁊ quos et vita
sanctissima venerabilē duxit
ad mortē: et gloriosus occa=
sus fecit eē ppetuos. Quos
non solū honoram⁹ vt mar=
tyres: sed vt magistros p̄fes
sꝫ martyrū veneramur⁊ qui
ecclesiā dei ⁊ celestis predi
cationis doctrina: et pij san=
guinis effusione fundarunt
Tu aūt. R. Isti sūt due oli=
ue et duo candelabra lucen
tia ante dn̄m. Habent pote
statē claudere celū nubibus
⁊ aperire portas eius: q᷑ lin=
gue eorum claues celi facte
sunt. V. Isti sūt duo filij splē
doris q̄ assistunt dn̄atori vni=
uerse terre. Habēt. Lec. ix.
Lec. scī euā⁊ s. mat. Cp̄. xiiij

IN illo tēpore⁊ Iussit
iesus discipulos suos

aſcendere in naiculā: et ꝑ-
cedere eū trās fretū: donec
dimitteret turbas. Et reliq̄.
Home. bt̄i au. ep̄i: ɔ̄ eadē. l.
Cum ſanctuꝫ euangelium
legeretur audiuimꝰ naucel-
lam periclitantem: chriſtum
periclitantibus ſubuenien-
tem: petrum venienti xp̄o oc
currenteꝫ: in quibus oībus
miraculum expectauimus:
myſteriū req̄ramꝰ. Nō̄ ei
poſſumꝰ de diuinis opibꝰ q̄
legunt intellectū alicuiꝰ my
ſtice ſignificatiōis exſculpe
re: quaſi de obtruſis fauorū
cellis: mella ꝓducimus: vel
xp̄i diſcipulos imitātes ſpi-
cas manibꝰ ɔfricamꝰ: vt ad
latentia grana ꝑueniamꝰ et
in eis vitā inueniamꝰ. lc. x.
Aſcēdit aūt dn̄s ieſꝰ
xp̄s vt lectū eſt i mon
tē ſolus orare. Mōs altitu-
do ē. Quid em̄ in hoc mūdo
altiꝰ celo: Quis xp̄o in celum
aſcenderit: nouit optime fi-
des vr̄a. Cur aūt ſolꝰ aſcē
dit: Qr nemo aſcēdit i celū
niſi q̇ deſcēdit de celo filius
hoīs q̇ ē in celo: q̇uis ꝛ in fi-
ne cū venerit: ꝛ nos oēs mē-
bra ſua collegerit ac leuaue
rit in celū etiā tūc ſolꝰ aſcen
dit: qr caput cū corꝑe vnꝰ eſt
xp̄s Nūc aūt ſolꝰ caput aſcē
dit mediator dei et hoīm hō
xp̄s ieſꝰ. Ipē aſcēdit ſolꝰ ora
re: qr ipē aſcēdit ad pr̄em ꝓ
nobꝫ interpellare. Tu. Lec. xi.
Verūtamē chariſſimi
dū ille orat i excelſo:
nauicula turbat in ꝓfundo.
Qr iſurgūt fluctus pōt iſta
nauicula turbari: ſꝫ qr xp̄us
orat nō pōt mergi. Nauicu-
lā q̇ppe iſtā fr̄es eccl'iam co-
gitate: turbulētū mare hoc
ſeculū. Qn̄ aliquis ipie vo-
luntatis maxime poteſtatis
perſecutionē indicit eccl'ie: ꝛ
quantum in ipſo eſt xp̄ianū
nomen conatur extinguere:
ſuꝑ nauiculā xp̄i grandis vn
da conſurgit: ſed i his tēpta
tionibus erigatur antemna:
vt ſuſpenſa arbore crucem fi
guret. Tu autē. Lectio. xii.
Hanc xp̄ianus reſpici
at ꝛ non deficiet: qr ſi
cut dicit apl's petrꝰ: xp̄s paſ
ſus ē ꝓ nobis nobꝫ reliquēs
exemplū: vt ſequamur veſti
gia eiꝰ. Dicit em̄ btūs iohēs
Sicut eni xp̄s ꝓ nobis aiaꝫ
ſuam poſuit: ſic et nos debe
mus pro fratribꝰ aias pone-
re. Huic antēne id eſt cruci
xp̄i ſimplex cōuerſatio ꝛ pu
ra confeſſio tanq̄ candentia
vela religent: ꝛ hec vela no
ſtris fletibꝰ abluant: veſtiſq̄

tendat: vt ſine macula ꝛ ruga
inueniat. Quātūlibet mare
ſeuiat: ventꝰ incūbat: inter
fluctus nauis iſta turbetur:
tū non mergat. Tu. Scdm
mattheum. Cap. vbi ſupra.
IN illo tpe: Juſſit ieſꝰ
diſcipulos ſuos aſcen
dere in nauiculā: ꝛ precede-
re eū trās fretū donec dimit
teret turbas. Et dimiſſa tur
ba aſcendit in montez ſolus
orare. Veſpere aūt facto: ſo
lus erat ibi. Nauicula aūt ī
medio mari iactabat̃ fluctī-
bus. Erat em̄ illis contrari
us ventus. Quarta aūt vigi
lia noctis venit ad eos: am-
bulans ſupra mare. Et vidē
tes eū ſupra mare ambulā-
tē turbati ſūt: dicētes qꝛ fā-
taſma eſt. Et pre timore cla
mauerūt. Statimqꝫ ieſus lo-
cutꝰ eſt eis dicēs. Habete fi
duciā. Ego ſū: nolite timere
Reſpōdēs aūt petrus dixit
Dn̄e: ſi tu es iube me venire
ad te ſup aquas. At ipe ait.
Veni. Et deſcēdēs petrus
de nauicula ambulauit ſup
aquas: vt veniret ad ieſum.
Vidēs ꝟo ventū validū timu-
it. Et cū cepiſſet mergi: cla-
mauit dicēs: Dn̄e: ſaluū me
fac. Et ꝯtinuo ieſꝰ extēdēs
manū apprehendit eū: et ait

illi. Modice fidei: quare du-
bitaſti? Et cū aſcendiſſet in
nauiculā: ceſſauit vētꝰ. Qui
aūt ī nauicula erāt: venerūt
ꝛ adorauerūt eū dicētes. Ve-
re filiꝰ dei es. Amē. Orō vt s
ifra oct. Ad l. hyꝰ. O liue bi
ne. Sit trinitati. fo. lxvj. Ad
bn̄ꝰ ā. Petrꝰ apl̃s. Poſt Bn̄
dicamꝰ. Cōme. d̃ viſita. In
ij. veſ. ſup p̃os. ꝛ ad mag. ān.
vt ī primis veſ. diei ſctē. hyꝰ.
O liue bine. Sit trinitati. fo.
lxvj. Reliq̃ d̃ cōi apo. ¶ Ky-
liani ꝛ ſocioꝝ eiꝰ m̃. Cōme.
¶ In oct. viſita. btē marie.
Ad veſ. ſup p̃os. ā. Ecce tu
pulchra. cū reſ. Reliq̃ oīa vt
ī die ſctō exceptis lectio. l. ſ
Ex homel. vene. bede pbr̃i
ſup euāge. Exurgēs maria.
AIt q̃ maria. Ma-
gnificat aīa mea
dn̄m: et exultauit
ſpūs meꝰ in deo ſa
lutari meo ꝛc̃. Quibus pro
fecto verbis primo dona ſi-
bi ſpecialit̃ conceſſa confite
tur: deīde generalia dei be-
neficia: quibꝰ generi huma-
no in eternū ꝯſulere nō deſi-
ſtit enumerat. ¶ Eius autē
aīa dn̄m magnificat: q̇ oēs
interioris hoīs ſui affectus
diuinis laudibus ac ſeruiti
is mancipatꝰ q̇ obſeruantia

preceptorū dei ſemꝑ ei⁹ po
tentiā maieſtatis ſe cogita=
re demonſtrat. Tu. Lec. ij.

EIus ſpūs in deo ſalu=
tari ſuo exultat: quez
nil in terrenis libet: nulla ca
ducarū rerū affluentia emol
lit: nulla aduerſitas frāgit:
ſed ſola illi⁹ a quo ſalus ſpe
rat eťna: ſui ꝯditoris memo
ria delectat. ¶ Que cū omi
bus ꝑfectis ꝟba recte ꝯue=
niāt: maxie tñ ea btām dei
genitricē ꝓferre decebat: q̄
meriti priuilegio ſingularis
ſpiritali ipſius dilectione fla
grabat: cuius corporali con
ceptiōe gaudebat. L. iij.

QUe iure i ieſu id eſt ſa
lutari ſuo ſpāli pre ce
teris ſanctis gaudio potuit
exultare: quia quez ꝑpetue
ſalutis auctorē nouerat tūc
ipm tēporali ortu de ſua car
ne naſciturum eſſe ſciebat:
quatenus in vna eadēqꝫ per
ſona veraciter ſu⁹ et filius eſ=
ſet et dñs. ¶ Que ſeq̄ntib⁹
quoqꝫ verbis q̄ vilia de ſeip
ſa ſenſerit edocet: et q̄ oē q̄c
quid boni meriti habuit hoc
ſupna grā largiente: ꝑcepe
rit dicēs. Quia reſpexit hu=
militatē ancille ſue: ecce eni
ex hoc btām me dicent oēs
generationes. Lectio. iiij.

HUmilē quippe xp̄i an
cillā ſuo iudicio ſe fu
iſſe demonſtrat ſed reſpectu
grē celeſtis repēte ſublima
tā ꝓnunciat: atqꝫ intātū glo=
rificatā: vt ſua btitudo preci=
pua merito cunctarū genti=
um voce memoreť. Addidit
etiaz adhuc diuine pietatis
munera: q̄ mirabiliter acce=
pit: digna gratiarum actiōe
collaudās. Quia fecit mihi
magna q̇ potēs ē: et ſctm̄ no
men eius. Tu autem. Lc. v.

NIhil ergo ſuis meri=
tis tribuit: q̄ totaz ſu=
am magnitudinē ad illi⁹ do=
nū refert: q̇ eſſentialiter po=
tens et magn⁹ exiſtens: fide
les ſuos de paruis atqꝫ infir
mis: fortes facere cōſueuit
et magnos. Uñ aūt addidit
⁊ ſctm̄ nomē ei⁹: vt admone
ret audientes: immo oēs ad
quos verba ei⁹ ꝑuenirent in
ſtrueret / ad fidē ⁊ inuocatio
nē eiuſdez nomis aduolare:
q̄ten⁹ ⁊ ipi ſctitat᷑ eťne ac ſa
lut᷑ vere poſſēt eē ꝑticipes:
iuxta illō ꝓpheticū. Et erit:
ois q̇ inuocauerit nomē dñi
ſalu⁹ erit. Ipm em̄ eſt nomē
de q̊ ſupra ait: exlťauit ſpūs
me⁹ i deo ſalutari meo. L. vi.

UIde ⁊ adhuc aptius
addidit. Et mia ei⁹ i

ꝓgenies et ꝓgenies: timētibus eū. Progenies aūt ꝛ ꝓgenies vl' vtriuſq; ppl'i iudei videlicet ꝛ gētilis appellat: vel certe ꝑ orbē oīz nationū quas in xp̄o crediturās eſſe preuidebat: q2 ſicut petr9 ait nō ē ꝑſonaꝝ acceptor de9: ſ3 in oī gēte q̄ timet deū ꝛ opat iuſtitiā: accept9 ē illi. R̄c. vij.

Concinit aūt his btē marie ꝟbꝫ ipi9 dn̄i ſermo: quo nō tm̄ mr̄ez q̄ ſe corporalit gn̄are meruit: ſed et oēs q̀ ſua precepta ſuarent btōs eſſe ꝓnūciauit. Cū eni docente illo ppl'm q̊dā loco ꝛ miracula faciente oēs ei9 ſapiētiā ꝛ ꝟtutes mirarēt: extollēs vocē q̊dā mulier dixit illi. Btūs vent q̀ te portauit: ꝛ vbera q̄ ſuxiſti. R̄c. viij.

At ille teſtimoniū veritatis prolatū liber accipiens ꝯtinuo rn̄dit/ bti q̀ audiunt verbū dei ꝛ cuſtodiūt illd': vt ip̄a quoq; mulier/ imo vniuerſe q̀ audiebāt ſe btōs fore ꝯſiderēt: ſi diuinis vellēt obtēperare mādatis. Acſi apte dicat. Quāuis ſingulare btitudis ꝑuilegiū habeat q̄ filiū dei incarnatū ꝟgo iure geſtare pare re ac nutrire digna extitit: precipuū tm̄ in eadē vita ꝑpetuū btitudinis locū/ ꝛ ipſi ſūt habituri: q̀ ei9 fidē ac dilectionē caſto i corpe ꝯcipiunt: q̀ ſedula i mēte p̄ceptorū ei9 mēoriā portāt: q̀ hanc ꝛ in mēte ꝓximoꝝ ſollerti exhortatione nutrire ſatagūt.

Lctō. ix. Lectio ſcti euāgelij: ſcd̄m lucam. Capitulo. j.

In il. tpe: Exurgēs maria abijt i mōtana cuz feſtinatiōe i ciuitate iuda: ꝛ intrauit in domū zacharie/ ꝛ ſalutauit elizabeth. Et reł.

Ex ꝯmē. b. am. epī: de ea. R̄.

Sit in ſingulis marie aīa vt magnificet dn̄z: ſit i ſingulis ſp̄us marie/ vt exultet in deo. Si ſcd̄m carnē vna mat eſt xp̄i: ſcd̄m fidem tm̄ omnium fruct9 eſt xp̄us. Ois eni aīa accipit dei ꝟbū: ſi tm̄ immaculata ꝛ īmunis a vitijs/ intemerato caſtimoniam pudore cuſtodiat. Quecunq; igit talis aīa eē potuerit magnificat dn̄m: ſicut aīa marie magnificauit dn̄m: et exultauit ſp̄us ei9 in deo ſalutari. ¶ Magnificatur enim dn̄s ſicut alibi legit/ magnificate dn̄m mecuz: non quo dn̄o aliq̀d humana voce poſſit adiungi: ſed quia magnificatur in nobis. Imago eni dei chriſtus eſt: et ideo ſi q̀d

iuſtum religioſumqꝫ fecerit
aiaꝛ illam imaginem dei ad
cuius ſimilitudinē eſt crea=
ta magnificat. Et ideo duꝫ
magnificat eāꝛ magnitudis
ei⁹ quadā participatiōe ſub=
limioꝛi: fit vt illam imaginē
ſplendido quodā bonoꝝ co=
loꝛe factoꝝ/ ꝛ quadā emula
tione virtutis in ſe videatur
exprimere. Tu. Lectio. x.
Magnificat autē aīa
marie dn̄m/ ꝛ exultat
ſpūs eius in deoꝛ eo ꝙ ꝛ aīa
ꝛ ſpū prī filioqꝫ deuota vnū
deū ex quo oīa/ ꝛ vnum dn̄m
per quē oīa pio venereꞇ affe
ctu. Sequiꞇ marie quo pſo=
na melioꝛꝛ eo prophetia ple
nioꝛ. ¶ Nec ociosū videꞇ ꝙ
ante iohēm elizabeth ꝓphe
tat ꝛ maria an̄ dn̄m gn̄atio=
nē. Serpūt enī iā tēptamen
ta ſalutis humane. Nā ſicut
pctm̄ a mulieribus cepit ita
etiā bona a mulierib⁹ incho
anꞇꝛ vt femina quoqꝫ mulie
bꝛia opa deponētes infirmi
tati renunciēt: ꝛ aīa q̄ nō ha
bet ſexum/ vt maria q̄ neſcit
erroꝛem religioſo imiteꞇ ſtu
dio caſtitatem. Lectio. xi.
Manſit aūt maria cum
illa menſibus trib⁹ꝛ ꝛ
reuerſa eſt ī domū ſuā. Bn̄
induciꞇ ſancta maria ꝛ exhi
buiſſe officiūꝛ ꝛ myſticū nūe=
rū cuſtodiſſe. Nō enī ſola fa
miliaritatis eſt cauſa ꝙ diu
mā ſitꝛ ſꝫ etiā tāti vatꝭ ꝓfect⁹
Nā ſi ī pꝛio ingreſſu tant⁹ ꝓ=
fect⁹ extitit/ vt ad ſalutatio
nē marie exultaret infās in
vtero/ repleretꞇ ſpū ſctō maꞇ
infantisꝛ quātū putam⁹ vſu
tanti tpis addidiſſe ſctē ma
rie pꝛeſentiāꝛ Tu. Lctō. xij.
Manſit aūt cū illa mē=
ſib⁹ trib⁹. Itaqꝫ quaſi
bon⁹ athleta exercebaꞇꝛ vn=
gebaꞇ in vtero mr̄is ꝓphe=
ta. Amplissimo enī certamī
ni ei⁹ ꝟtus parabaꞇ. Deniqꝫ
tamdiu manſit mariaꝛ quā=
diu elizabeth pariendi tp̄s
impleret. Qđ ſi diligenꞇ ad
uertasꝛ inuenies hoc nuſq̄
poſitū niſi ī generatiōe iuſto
ruꝫ. Deniqꝫ īpleti ſunt dies
vt pareret mariaꝛ īpletū eſt
tp̄s vt pareret elizabeth: im
pletū eſt vite tp̄s cū ſcti viri
ex hoc vite curriculo demi=
grarēt. Plenitudinē iuſti vi=
ta habetꝛ iānes ſunt aūt di=
es impioꝛum. Tu. Euāge. ꝛ
orō vt in die ſctō/ cuꝫ reliq̄s
¶ Septem fratrum marty.
Cōme. Orō. Preſtaq̄s ops
vt ī cōi de mar. ad. vj. f. xuij.
¶ In cōme. ſctiſſimi pr̄is nr̄i
bn̄dicti. Ad. f. veſ. ſup pos ā

Cognouit eum dñs. cū rel.
vīs de cōi vniꝰ ꝯfeſ. pō.in.ij.
vſ.f.xxviij.cp. Dilectꝰ deo.
vt in cōi.f.xxviij. ℞. Sctūs
benedictꝰ. vt infra. iiij.hyꝰ.
Jeſu corona celſior. fo. lxvj.
Et nota ꝙ omittitur ℣ſus.
Anni recurſo. ℣ꝰ. Os iuſti.
vtſ. Ad magnificat Aña.
Sanctiſſime ꝯfeſſor dñi mo
nachorum pater ⁊ dux bene
dicte intercede pro noſtra
omniumꝗ ſalute. Oratio.
Intercesſio nos q̄s
dñe beati bñdicti
abbatis ꝯmēdet: vt
qd nr̄is meritis nō
valemꝰ/eiꝰ p̄ſocinio aſſequa
mur. Et farp d. ❡ Inui. Ju
ſtꝰ florebit ī domo dñi plāta
tꝰ. Gaudeamꝰ ⁊ exultemꝰ in
eiꝰ ſacra ſolēnitate. p. Uēite.
hyꝰ. Te xp̄e rex piiſ. f. lxvij.
In.j.noc.ā. Fuit vir vite vene
rabilis gr̄a bñdictus ⁊ noīe
p̄.j. Btūs vir. fo.j.ā. Ab ip̄o
pueritie ſue tp̄e cor gerens
ſenile/etatē moribꝰ trāſiens
nulli animū dedit voluptati
p̄.ij. Quare fre. fo.j.ā. Dū in
hac terra eſſet quo tp̄aliter
libere vti potuiſſet/iā quaſi
aridū mundū cū flore deſpe
xit. p̄s.iiij. Cū īuoca. fo.j.ā.
Nurſie puīcie exortus/ro=
me liberalibꝰ litterarū ſtu=
diis traditꝰ a parentibꝰ fuit.
p̄s.v. Uerba mea. fo.j.ā. Re
licta domo rebuſꝗ p̄ris ſoli
deo placere cupiēs ſctē con
uerſatiōis habitū queſiuit.
p̄s.viij. Dñe dñs. f.ij.ā. Re
ceſſit igit̄ ſciēter neſciꝰ ⁊ ſa=
piēter indoctꝰ. p̄.x. In dño.
fo.iij.℣. Juſtū deduxit dñs
per vias. ℞.j. Fuit vir vite
venerabilis gr̄a bñdictꝰ et
noīe/ab ip̄o pueritie tp̄e cor
gerens ſenile. Etatē quip=
pe moribus tranſiens nulli
animum voluptati dedit. ℣.
Receſſit igitur ſcienter ne=
ſciꝰ ⁊ ſapiēter indoctꝰ. Eta.
℞.ij. Btūs bñdictus famu
lus domini magnū fecit mi
raculū/fudit preces ad do=
minum. Et reſolidauit con
fractum capiſterium. ℣ſus.
Benedictus puer cum nu=
tricem ſuam flere conſpice=
ret eius dolori compaſſꝰ eſt
Et reſolidauit cōfra. ℞.iij.
Inito conſilio venenū vino
miſcuere/quo oblato ex mo
re ad benedicēdū patri/vir
dei ſignum crucis edidit/et
vas peſtiferi potus ita con=
fractum eſt. Ac ſi lapidē ꝓ
ſigno dediſſet. ℣ꝰ. Intellexit
protinus vir dei quia potū
mortis habuerat quod por=
tare non potuit ſignum vite

Acſi la. ℞. iiij. Sanctus be
nedictus plꝰ appetijt mala
mūdi ꝑpeti ꝙ laudes. Ma=
lens pꝛo deo laboꝛibus fati
gari: ꝙ vite huius fauoꝛibꝰ
extolli. ℣. Diuina nāqꝫ ꝑuen
tus gratia magis ac magis
ad ſupna animo ſuſpirabat.
Malens p. ❡ In. ij. noc. ān.
Hic itaqꝫ cum iam relictis
litteraruꝫ ſtudijs petere de
ſerta decreuiſſet nutrix que
hunc artiꝰ amabat ſecuta eſt
ṕ. xiiij. Dñe qs. f. iiij. ā. Pꝛe
dicta nutrix illiꝰ ad purgan
dū triticū a vicinis mulieri=
bus pꝛeſtari ſibi capiſteriū
petijt/ quod caſu accidente
fractū eſt. ṕ. xx. Dñe inv̄tr.
fo. vj. ā. Cōpaſſꝰ nutrici oꝛa
tionem fudit bñdictus pu=
er/ cuꝫ lachꝛymis capiſteri
um reparauit. ṕs. xxiij. Dñi
eſt ter. fo. vij. ā. Bñdictꝰ dei
famulus magnū fecit mira
culū fudit pꝛeces ad dñm ⁊
reīuxit capiſteriū. ṕ. xxxiij.
Bñdicam. fol. xj. ā. Qui dū
eremum ꝑgeret romanꝰ mo
nachus obuiauit/ eiꝰ cū deſi
derium cognouiſſet et ſecre
tum tenuit ⁊ adiutoꝛiū īpē=
dit. ṕ. lxiiij. Te decet. f. xxj.
ān. Cūqꝫ ī ſpecu poſito ſum
mitti panē diabolus conſpi
ceret/ iactauit lapidē ⁊ tinti
nabulum fregit. ṕs. xcj. Bo
nū ē cō. fo. xxxij. ℣. Amauit
eū dñs. ℞. v Dñe nō aſpici
as peccata mea/ ſed fidē hu=
ius hoīs q̇ rogat reſuſcitari
filiū ſuū/ ⁊ redde in hoc coꝛ=
puſculo aīam quā retuliſti ⁊
ꝯpleta oꝛone reuixit. Et ſa
nū reddidit patri ſuo. ℣. Et
regrediente aīa coꝛpuſculū
oē contremuit: ⁊ ſub oculis
oīm q̇ aderāt viuꝰ apparuit.
Et ſa. ℞. vj. Cunqꝫ ſanctus
benedictus in cella conſiſte
ret eleuatis ſurſuꝫ oculis vi
dit ſoꝛoꝛis ſue animā de coꝛ=
poꝛe eiꝰ egreſſaꝫ. In colūbe
ſpecie celi ſecreta penetra=
re. ℣. Qui tāte eiꝰ glīe ꝯgau
dens oīpotēti deo gratias
reddidit/ eiuſqꝫ obitum fra=
tribus denūciauit/ ⁊ ꝙ eius
animam vidit. In co. ℞. vij.
In tempeſte noctis hoꝛa vir
dei inſtans vigilijs aſſidue
oꝛatiōis velut ſub vno ſolis
radio. Oēm mūdū collectū
ꝯſpexit. ℣. Uidēti eni crea=
toꝛē anguſta eſt oīs creatu=
ra. Oēm. ℞. viij. Pater ſan=
ctꝰ dū intentam oculoꝝ aciē i
ſplēdoꝛe choꝛuſce lucis ha=
bere videret vidit germani
animā capuani epi. In ſpe=
ra ignea in celū deferri. ℣.
Factūqꝫ eſt et reuerētiſſimū

virũ germanuꝫ epiſcopũ is qui miſſꝰ fuerat iã defunctũ reperit. Jn. ¶ Jn. iij. noc. ã. Sãctimonialis aũt femina cũ negãtis v̾ba audiſſet oꝛationẽ fudit/ ⁊ inundatio pluuie erupit. Cañ. Beatꝰ vir. fo. lviij. ℣. Magna eſt gl'ia. ℟. ix. Eodẽ vero anno q̊ de hac vita erat exiturꝰ/ q̇buſdã diſcipulis ſecũ ꝯuerſantibus q̇buſdã longe manentibus. Sanctiſſimi ſui obitꝰ denunciauit diẽ. ℣. Pꝛeſentibus indicẽs vt audita ꝑ ſilẽtiũ tegerent/ abſentibꝰ indicans quale eis ſignũ fieret/ qñ eiꝰ anima de coꝛpoꝛe exiret. Sctiſſimi. ℟. x. Sexto nãqꝫ die poꝛtari ſe in oꝛatoꝛium a diſcipulis fecit/ ibiqꝫ exitũ ſuũ dñicis ſacramẽtis muniuit. Atqꝫ inter diſcipuloꝝ manꝰ expirauit. ℣. Erectis in celũ manibꝰ ſtetit/ et vltimum ſpm̃ inter v̾ba oꝛationis efflauit. Atqꝫ. ℟. xj. Uia recta oꝛientis tramite ab eius cella in celum vſqꝫ tendebat cui venerando habitu vir deſuper clarus aſſiſtens cuius eſſet via quã cernerent inquiſiuit. Jlli aũt ſe neſcire pꝛofeſſi ſũt. ℣. Quibus ipſe ait: hec eſt via qua dilectus domini benedictꝰ aſcendit. Jlli. ℟. xij. O beati viri benedicti ſancta pꝛeconia/ o ineſtimabilis dilectio charitatis. Qui dum ſeculi pompã cõtempſit eterne vite coniunctꝰ eſt. ℣. Cui viuere xp̃s fuit ⁊ moꝛi lucrũ Qui. Lectio. j. Ex libꝛo. ij. dialog. bti gregoꝛij pape.

Quodam tp̃e ſeruandꝰ diaconus atqꝫ abbas eiꝰ monaſterij qđ in cãpanie partibꝰ a liberio quõdã patricio fuerat ꝯſtructum/ ad btm̃ bñdictũ viſitatiõis gr̃a ex moꝛe ꝯuenerat. Eiꝰ quippe monaſteriũ freq̃ntabat: vt q2 iſdẽ quoqꝫ vir doctrine gr̃e celeſtis ĩfluebat/ dulcia ſibijnuicẽ vite verba trãſfunderent: ⁊ ſuauẽ cibũ celeſtis p̃rie/ q2 adhuc ꝑfecte gaudendo nõ poterãt/ ſaltẽ ſuſpirando guſtarẽt. ¶ Cũ v̾o iã hoꝛa q̇etis exigeret: ĩ cuius turris ſupioꝛibꝰ ſe venerabilis bñdictꝰ: ĩ eiuſdẽ q̊qꝫ inferioꝛibꝰ ſe ſeruandꝰ diaconꝰ collocauit. Quo videlicet in loco inferioꝛa ſupioꝛibus paruꝰ ꝯtinuabat aſcẽſꝰ. Añ eãdẽ v̾o turri largiꝰ erat habitaculũ: in q̊ vtriuſqꝫ diſcipuli q̇ſcebãt. Tu. Lctõ. ij.

Cunqꝫ vir dñi benedictus adhuc q̇ſcentis

bus fratribꝰ instās vigiliis/
nocturne orōnis tpa puenis
ſet⁊ ad feneſtrā ſtās et oīpo
tētē deū depcās/ ſubito ī tē
peſte noctis hora reſpiciēs
vidit fuſam lucem deſuper
cunctas noctis tenebras ef
fugaſſe : tantoqꝫ ſplendore
clareſcere vt diem vinceret
lux illa que inter tenebras
radiaſſet. ¶ Mira aūt val=
de res in hac ſpeculatiōe ſe
cuta eſt: quia ſicut ipſe poſt
enarrauit oīs etiā mundus
velut ſub vno ſolis radio col
lectus ante eiꝰ oculos addu
ctꝰ eſt. Qui venerabilis pa
ter dum intentam oculoruꝫ
aciē in hoc ſplendore choru
ſce lucis infigeret⁊ vidit ger
mani capuani epi animā in
ſpera ignea ab angelis ī ce=
lum deferri. Tu. Lectio. iij.

Tunc tāti ſibi teſtē ad=
hibere volēs miracu=
li⁊ ſeruādū diaconē iterato
bis terqꝫ eius noīe cum cla=
moris magnitudine vocauit
Cūqꝫ ille fuiſſet inſolito tā=
ti viri clamore turbatꝰ⁊ aſcē
dit/reſpexit: partēqꝫ iam lu
cis exiguā vidit. Cui tm̄ hoc
obſtupeſcenti miraculū⁊ vir
dei per ordinē q̄ fuerant ge
ſta narrauit. ¶ Statimqꝫ in
caſſinū caſtrū religioſo viro

theoprobo mandauit⁊ vt ad
capuanam vrbē ſub eadē no
cte trāſmitteret : et quid de
germano epo ageret agno=
ſceret et indicaret. Factūqꝫ
eſt ⁊ reuerētiſſimū virū ger
manū epm is qui miſſus fue
rat iam defunctū repperit⁊
et requirēs ſubtiliter agno=
uit eodē momēto fuiſſe illi=
us obitum: quo vir dñi eius
cognouit aſcēſum. Lco. iiij.

Petrus. Mira res val=
de⁊⁊ vehemēter ſtupē
da. Sed hoc qđ dictū eſt/ qr
ante oculos ipſius quaſi ſub
vno ſolis radio collectꝰ oīs
mūdꝰ adductꝰ eſt: ſicut nūq̄
exptus ſū/ ita nec coniicere
ſcio/ q̄ nā ordine id fieri pōtꝰ
vt mūdus oīs ab vno hoīe vi
deat. ¶ Gregoriꝰ fixum tene
petre qđ loquor qr aīe vidē=
ti creatorē anguſta eſt oīnis
creatura. Quālibet et ei pa
rum de luce creatoris aſpe=
xit: breue ei fit oē qđ creatū
eſt: qr ipſa luce viſionis inti=
me mentis laxat ſinus⁊ tāqꝫ
expandit in deo: vt ſuperior
exiſtat mundo⁊ fit vero ipſa
vidētis aīa etiā ſup ſemetip
ſam. Cūqꝫ ī dei lumine rapi
tur ſup ſe ī interioribus am
pliatur⁊⁊ dum ſe ſub ſe con
ſpicit exaltata: comprehēdit

ꝙ breue ſit quod comꝛehē
dere non poterat humiliata
Tu autem. Lectio quinta.
VIr ergo dei q̇ intuēs
globū igneum/ange=
los quoqꝫ ad celū redeūtes
videbat:hec ꝓculdubio cer
nere nō niſi ī dei lumīe pote
rat. Quid itaqꝫ mirū ſi mun
dū añ collectū vidit:q̇ ſub=
leuatꝰ in mentis lumīe extra
mundū fuit: Qđ autē colle
ctus mūdꝰ añ eiꝰ oculos dici
tur:nō celū ⁊ t̃ra ꝯtracta eſt
ſed vidētis animꝰ dilatatꝰ:q̇
in deo raptꝰ ſine difficulta=
te videre potuit oē qđ infra
deū eſt. In illa ergo luce q̃
exterioꝛibꝰ oculis fulſit lux ī
terioꝛ ī mēte fuit ⁊ q̃ vidētis
aīm quia ad ſupioꝛa rapuit
ei ꝙ anguſta eſſent oīa infe=
rioꝛa mōſtrauit. Tu. Lcđ. vj
PEtrꝰ. Videoꝛ mihi vti
liter non intellexiſſe
que dixeras:qñ ex tardita=
te mea tātū creuit expoſitio
tua. Sed qꝛ hec liquido ſen
ſibus meis infudiſti ⁊ q̄ſo vt
ad narrationis oꝛdinē rede
as Gregoꝛiꝰ Libet petre ad
huc de hoc venerabili patre
multa narrare:ſꝫ q̄dā eiꝰ ſtu
dioſe p̄terco:qꝛ ad alioꝝ ge
ſta euoluēda feſtīo. Hoc au
tē nolo te lateat ⁊ ꝙ vir dñi
inter tot miracula quibus ī
mundo claruit:doctrine q̇qꝫ
v̄bo non mediocriter fulſit.
Nam ſcripſit monachoꝛum
regulā:diſcretione p̄cipuā/
ſermone luculētam. Cuiꝰ ſi
quis velit ſubtiliꝰ moꝛes vi=
tāqꝫ cognoſcere / poteſt ī ea
dem inſtitutiōe regule/ oēs
magiſterij illius actꝰ inue=
nire:quia ſanctus vir nullo
modo potuit aliter docere/
ꝙ vixit. Tu aūt. Lectio. vij.
EOdē vero anno q̇ de
hac vita exiturꝰ erat
q̇buſdā diſcipulis ſecū con=
uerſantibꝰ q̇buſdā lōge ma=
nētibus/ ſctiſſimi ſui obitus
denūciauit diē:p̄ñtibus idi
cens vt audita ꝑ ſilentiū te=
gerent: abſentibus indicās
qđ vel quale eis ſignū fieret
qñ eiꝰ aīa de coꝛpoꝛe exiret
Ante ſextū v̄o ſui exitꝰ diē
aperiri ſibi ſepulturā iubet
Qui mox coꝛreptꝰ febꝛibus
acri cepit ardoꝛe fatigari.
Cūqꝫ per ſingulos dies lā=
guoꝛ ī grauеſceret:ſexto die
poꝛtari ſe in oꝛatoꝛiū a diſci
pulis fecit. Ibi exitū ſuū do
minici coꝛpoꝛis ⁊ ſanguinis
ꝑceptiōe muniuit:atqꝫ ī ter
diſcipuloꝛū manus imbecil
lia mēbꝛa ſuſtētans/erectis
in celū manibus ſtetit:⁊ vlti

mum ſpm̄ inter ℣ba oratio
nis efflauit. Tu. Lectio. viij
EA aūt die de eo duo=
b⁹ frīb⁹ vni i cella cō=
moranti/alteri aūt longius
poſito reuelatio vnius atq̃
indiſſimilis viſiōis apparuit
Uiderunt nāq̃ q̄ ſtrata pal
liis atq̃ innūeris choruſca
lampadibus via recto oriē=
tis tramite ab ei⁹ cella in ce=
lum vſq̃ tēdebat: cui venerā
do habitu vir deſuꝑ clarus
aſſiſtēs: cui⁹ eſſet via quam
cernerēt inq̄ſiuit. Illi aūt ſe
neſcire ꝓfeſſi ſūt. Quib⁹ ipſe
ait. Hec eſt via: qua dilect⁹
dño celū bñdictus aſcendit
Tūc itaq̃ ſancti viri obitū
ſicut p̄ſentes diſcipuli vide=
rūt: ita abſētes ex ſigno qđ
eis p̄dictū fuerat agnouerūt
Sepultus vero eſt in orato=
rio bti baptiſte iohānis: qđ
deſtructa ara apollinis ip̄e
ↄſtruxit. Qui et in eo ſpecu
in quo ſub lacu pri⁹ habita=
uit: nūc vſq̃ ſi petētiū fides
exigat miraculis choruſcat
Euange. Ecce nos reliq̄m⁹
cū ↄmētario hieroni Gran=
dis fiducia. fo. xxxvi. ¶ Ad
lau. ā. Elect⁹ a frīb⁹ inuitus
obtinuit q̄ ſciens ſciuit ſe il=
lorū moribus conuenire nō
poſſe. ps. xcij. Dñs reg. fol.
xxxij. Cap. hy⁹. ℣. et oro vts
in .j. veſ. Re. breue. Magna ē
glo. in cōi. fo. xv. Ad bn⁹ ān.
Pr ſctūs dñ in tantā oculorū
aciē in ſplēdore choruſce lu
cis habere viderēt vidit ger
mani aīam capuani epiſco=
pi in ſpera ignea ab āgelis i
celum deferri. ¶ Ad .j. ān.
Cūq̃ ſibi ↄſpicerēt illicita
nō licere aſſueta dolerēt re=
liq̄re conati ſūt de ei⁹ morte
tractari. ¶ Ad .iij. ān. Inito
cōſilio venenū vino miſcue=
re: quo ablato ſignauit ſicq̃
cōfractū eſt: ac ſi ꝑ ſigno la
pidē dediſſet. Cap. et oro vt
in .j. veſ. ℣. Juſtum deduxit.
¶ Ad .vj. ā. Puer q̄dā par=
uulus elephātino morbo ꝑ
cuſſus: ad dei hoiem eſt ad
duct⁹: priſtina ſanitate rece
pta icolumis remeauit ad
propria. Cap. Juſtus cor ſu
um tradet. vt in cōi. f. xxviij
℣. Amauit eū dñs. Oratio.
EXcita q̄s dñe in eccle
ſia tua ſpm̄ cui beat⁹
benedict⁹ abbas ſeruiuit: vt
eodem nos replente ſtudea
mus amare quod amauit: ⁊
opere exercere quod docuit
Et fac: Per dñm. in vni. eiuſ=
dem. ¶ Ad .ix. ā. Tantā gra
tiam ei virtus diuina contu
lerat: vt ſub vno ſolis radio

oēm mūdū collectū cōſpiceret. Cap. Collaudabūt multi. vt in cōi. fo. xxviij. ℣ Magna eſt gloria. Oro. Concede q̄s op̄s de⁹: vt ad meliorē vitā beati benedicti abbatis exēpla nos ꝓuocēt: quaten⁹ cui⁹ ſolennia agim⁹: etiā actus imitemur. Et fa⁹ꝑ ꝰ. ¶ Jn. ij. veſ. ſuper p̄os prime. iiij. ān. de primo noc. Cap. ℟. hy⁹. ℣. ꝛ oro vt in laud. Ad mag. ān. Orabat ſctūs bn̄dict⁹ dn̄e nō aſpicias pctā mea: ſꝫ fidē hui⁹ hoīs: q̇ rogat reſuſcitari filiū ſuū: ꝛ ſub oclīs oīꝫ viuentez pueꝝ reddidit patri ſuo. ¶ Margarete vir. ꝛ m̄. Cō. ¶ Praxedis vir. Cōme. ¶ Jn feſto ſctē marie magdalene. Ad ho. cō. Cp̄. cā. iij

In lectulo meo ꝑ noctes q̄ſiui queꝫ diligit aīa mea: q̄ſiui illū ꝛ nō īueni: ſurgā et circuibo ciuitatem ꝑ vicos et plateas: q̄rā queꝫ diligit aīa mea. D. ḡ. ℟. Acceſſit ad pedes. vt infra. ix. hy⁹ Jeſu xp̄e auctor. f. lxvj. ℣. Adiuuabit eā. Ad mḡt ā. Fidelis ſmo ꝛ oī acceptione dign⁹: q꞉ xp̄s ieſus venit ī hūc mūdū peccatores ſaluos facere: et q̇ naſci dignatus ē de maria ℣gie: tāgi nō dedignat⁹ eſt: de maria peccatrice. Hec ē illa maria: cui dimiſſa ſūt pctā multa q꞉ dilexit multū. Hec eſt illa maria q̄ reſurgētē a mortuis p̄ma oīm videre meruit dn̄m nr̄ꝫ ieſū xp̄ꝫ quē ꝓ nr̄is reatib⁹ oret q̄s ineffnū. oro. Exaudi nos de⁹ ſaluta. vt ī cōi nō ℣ginū. f. xlvi. ¶ Jnuita. Plorem⁹ corā dn̄o cū maria vt veniā mereamur cū illa. ꝰ. Uenite ex. Hy⁹ Uotiua cūctis. f. lxviij. Ad noc. āe p̄s. ℣. et can. vt in cōi nō ℣ginū. Lec. j. Home. bti gre. pape ſup euāgelio. Rogabat ieſū q̇dā phariſe⁹ vt māducaret

Cogitāti mihi cū illo de marie pnīa: flere magis libet q̄ aliq̇d dicere. Cui⁹ eni vel ſaxeū pect⁹ ille hui⁹ peccatricis lachryme ad exēplū penitēdi nō emolliāt? ¶ Cōſiderauit nāqꝫ q̇d fecit: ꝛ noluit moderari q̇d faceret. Sup cōuiuātes ingreſſa eſt: non iuſſa venit: īnt epulas lachrymas obtulit. Diſcite q̊ dolore ardet: q̄ flere et īnt epulas nō erubeſcit Tu. Rez. Soror marthe maria ſedēs ſec⁹ pedes dn̄i. Audiebat ℣bū illi⁹. ℣ Martha ſatagebat circa frequēs mi

niſteriū:at maria. Au. lc.ij
HAnc vero quaz lucas
peccatricē mulierez:
iohēs mariā noiat:illaz ma
riam eſſe credimꝰ:de q̄ mar=
cus ſeptem demonia eiecta
fuiſſe teſtat̄. Et q̄d ꝑ ſeptez
demonia:niſi vniuerſa vicia
deſignant̄: ¶ Q: enī ſeptez
diebꝰ oē tp̄s cōp:ehendit̄: re
cte ſeptenario numero vni=
uerſitas deſignat̄. Septē ḡ
demonia habuit: que vniuer
ſis vicijs plena fuit. Tu. R.
Martha ſtetit et ait: dn̄e nō
ē tibi cure: q̄ ſoro: mea ma=
ria reliq̄t me ſolā. Miniſtra
re. V. Dic ergo illi vt me ad=
iuuet. Miniſtrare. lc.iij.
SEd ecce q: turpitudi=
nis ſue maculas aſpe
xit lauāda ad fontē mīe cu=
currit. Cōuiuātes nō erubu
it: nā q: ſemetipāz grauiter
erubeſcebat intꝰ: nihil eē cre
didit q̄d verecūdaret̄ foris.
¶ Quid igit̄ miramur frēs:
mariā venientē an dn̄m ſuſci=
pientē: Suſcipiētē dicā: an
trahentē: Sed meliꝰ trahē=
tē et ſuſcipientē: q: nimiruz
ipſe eā ꝑ miam traxit intus:
qui ꝑ māſuetudinē ſuſcepit
foris. R. Maria vt ieſū adeſ
ſe audiuit: cito ſurgit et Ad
eū venit. V. In illo loco vbi
occurrerat ei martha maria
Ad eū venit. Lectio quarta.
SEd iā textuz euāgelij
ꝑcurrētes: ipſ̄z q̄q̄ o:=
dinē quo venerat ſanāda vi
deamus. Attulit alabaſtrū
vngenti: et ſtans retro ſecꝰ
pedes ieſu: lach:ymis cepit
rigare pedes eiꝰ: et capillis
capitis ſui tergebat: et oſcu
labat̄ pedes eiꝰ: et vngento
vngebat. ¶ Liquet frēs: q̄
illicitis actibus p:iꝰ mulier
intēta vngentū ſibi p:o odo
re ſue carnis adhibuit. Q̄d
ergo turpit̄ ſibi exhibuerat:
hoc iam deo laudabilit̄ offe=
rebat. R. Cū veniſſet maria
vbi erat ieſus: vidēs eū ceci
dit Ad pedes eiꝰ. Vꝰ. Sicut
pctōrū veniā ſic frī ſuo obti=
nuit vitā. Ad pe. Lectio.v.
OCulis frena cōcuple=
rat: ſ̄z hos ꝑ p̄ſentiam
cōterēs flebat. Capillos ad
ꝯpoſitionē vultꝰ exhibuerat:
ſ̄z iā capillis lach:ymas ter
gebat. Ore ſupba dixerat:
ſed pedes dn̄i oſculās: hoc
in redēptoris ſui veſtigia fi=
gebat. Quod ergo i ſe habu
it oblectamēta: tot de ſe iue
nit olocauſta. Conuertit ad
vtutū numeꝝ: numerū cri=
minū: vt totū ſuiret deo i pe
nitētia: q̄cq̄d ex ſe deū cōte=

pſerat ĩ culpa. Sꝫ hoc pha=
riſeus intuẽs deſpicit: et nõ
ſolũ venietẽ peccatricẽ mu=
lierẽ: ſed etiã ſuſci piẽtẽ dñz:
rephẽdit dicẽs ĩtra ſe. Hic
ſi eſſet ꝓpheta: ſciret vtiqꝫ q̃
et qualis eſt mulier q̃ tãgit
euz: q2 peccatrix eſt. Tu. ℟.
Dũ eſſet dñs ĩ bethania ĩ do
mo ſimonis leproſi acceſſit
ad eũ mulier habẽs alaba=
ſtrũ vngẽti ꝓcioſi Et domus
impleta eſt ex odore vngen=
ti. ℣. Et fracto alabaſtro ef=
fudit ſup caput eiꝰ. Et. Lc. vj

E Cce phariſeꝰ veracit
apud ſe ſupbꝰ et falla
citer iuſtus egrã rephẽdit
de egritudine: et medicũ de
ſubuẽtiõe: q̃ ipe quoqꝫ et de
elatiõis vulnere egrotabat
ꝛ ignorabat. Inter duos au
tẽ egros medicꝰ aderat: ſed
vnꝰ eger ĩ febre integrũ ſẽſũ
tenebat: alt̃ vo in febre car=
nis et ſenſꝰ ꝑdiderat mentis
Illa quippe flebat qđ fece=
rat: phariſeꝰ aũt de falſa iu=
ſtitia elatꝰ: vim ſue valitudi
nis exaggerabat. In egritu
dine ergo et ſenſum ꝑdide=
rat: q2 hoc ipm quoqꝫ ꝙ a ſa
lute lõge eſſet ignorabat. ℟
Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis q̇d
moleſti eſtis huic mulieri:
Opꝰ bonũ opata ẽ ĩ me. ℣.
Quod habuit hoc fecit pre=
uenit vngere corpus meuz ĩ
ſepulturã. Opus. Lect. vij.

S Ed int̃ hec nos gemi=
tus cogit q̊ſdã nr̃i or=
dinis ĩtueri: q ſacerdotali of
ficio prediti: ſi q̇d fortaſſe iu
ſte: exteriꝰ vel tenuit egerint
ꝓtinꝰ ſubditos deſpiciunt: ꝛ
peccatores quoſqꝫ in plebe
poſitos dedignãt: eiſqꝫ ꝯpa
ti culpã ſuã ꝯfitẽtibꝰ nolũt:
et velut phariſei more a pec
catrice muliere tangi deſpi=
ciũt. Que profecto mulier ſi
ad phariſei pedes veniſſet:
nimirũ calcibꝰ repulſa diſce=
deret. Inq̇nari eni ſe alieno
pctõ crederet. Sꝫ q2 hũc ve
ra iuſtitia ſua nõ replebat:
de alieno vulnere egrotabat
Tu. ℟. Ubicũqꝫ predicatuz
fuerit evãgeliũ iſtud. In vni
uerſo mundo dicet et ꝙ hoc
fecit in memoriã eiꝰ. ℣. Mit
tẽs hec vngentũ hoc in cor=
pus meũ ad ſepeliendũ me
fecit. In vni. Lec. viij

U Nde neceſſe ſꝑ eſt vt
cũ pctõres quoſqꝫ conſpici=
mus noſmetipſos prius in il
lorũ calamitate defleamꝰ: ꝛ
q2 fortaſſe in ſimilibꝰ aut la
pſi ſumꝰ: aut labi poſſumus
ſi lapſi nõ ſumꝰ. Et ſi cẽſura
magiſterij debeat ſpũ virtute

diſciplinevitia ꝑſequiꝛ opoꝛ
tet tñ vt ſollicite diſcernamꝰ
qꝛ diſtrictionē debemꝰ vici-
is: cōpaſſionē nature. Si ei
feriēdꝰ eſt peccatoꝛ: nutriē-
dus eſt ꝓximꝰ. Cū vero iā ꝑ
penitētiā ꝑcutit ipe qḋ fecit:
iam nō proximꝰ peccatoꝛ nō
eſt: qꝛ cū dei in ſe iuſtitiā cō
tra ſe dirigit hoc in ſe punit
qḋ diuina iuſtitia rephēdit
Tu aūt. ℟. Venit mane ma
ria magdalena cū adhuc te
nebꝛe eſſent ad monumētuꝫ
et vidit lapidem ſublatū A
monumēto. ℣. Igne amoꝛis
accēſa ardebat deſiderio: et
recedentibus diſcipulis nō
recedebat. A mo. Lec. ix. Lec.
ſcti euan: ſcḋm lucā. Cp. vij.

In illo tpe: Rogabat
ieſū qḋam phariſeus:
vt māducaret cū illo. Et in-
greſſꝰ domū phariſei diſcu-
buit. Et reliq̄. Ex home. bti
gregoꝛij pape de eadē lctō.

Quē phariſeus de falſa iu-
ſtitia ꝓſumens: niſi iudaicuꝫ
populuꝫ: quē peccatrix mu
lier ſed ad veſtigia dñi veni-
ens et ploꝛans: niſi conuer-
ſam gentilitatem deſignat:
¶ Que cum alabaſtro ve-
nit vngentum fudit: retro ſe
cus pedes ſtetit: lachꝛymis
pedes rigauit: capillis ter-
ſit: eoſdemq̄ quos infunde-
bat et tergebat pedes oſcu-
lari non deſijt. Nos ḡ nos il-
la mulier expꝛeſſit: ſi toto coꝛ
de poſt pctā ad dñm redea-
mꝰ: ſi eiꝰ pnie luctꝰ imitemur
Tu. ℟. Acceſſit ad pedes
ieſu peccatrix mulier maria
Et oſculata ē ꝛ lauit lachꝛy
mis: ꝛ terſit capillis: ꝛ vnxit
vnguēto. ℣. Dimiſſa ſunt ei
pctā multa qm̄ dilexit mul-
tum. Et oſculata. Lectio. x.

Quid nāq̄ vngentoꝛ ni-
ſi opinionis bonꝰ odoꝛ
exꝓmit: Vñ et paulus dicit
Xp̄i bonꝰ odoꝛ ſumꝰ deo i oī
loco. Si igit recta opa agi-
mus quibꝰ odoꝛe bone opi-
nionis eccl'iaꝫ reſpargamꝰ:
qḋ in coꝛpe dñi niſi vnguētū
fundimꝰ: ¶ Sꝫ ſecꝰ pedes
mulier ſtetit. Cōtra eni dñi
pedes ſtetimꝰ: cū i pctis po
ſiti eius itineribus reniteba
mur. Sꝫ ſi ad verā penitētiā
poſt pctā ꝯuertimur: iam re
tro ſecꝰ pedes ſtamꝰ: qꝛ eiꝰ
veſtigia ſeq̇mur: quē impu-
gnabamus. Tu. ℟. Conſi-
derauit maria qḋ fecit: ꝛ no
luit moderari qḋ faceret ſu
per ꝯuiuātes ingreſſa ē: non
iuſſa venit. Inter epulas la-
chꝛymas obtulit. ℣. Diſcite
q̊ doloꝛe ardet: q̄ flere et inf

epulas non erubeſcit. Ink.
L Achrymis pe= lc. xj.
des mulier rigauit.
Qđ nos q̊q₃ veracit̃ agim⁹:
ſi q̇buſlibet vltimis mēbris
dñi ꝑ cōpaſſionis affectũ in
clinemur: ſi ſanctis ei⁹ in tri
bulatione ꝯpatimur: ſi eorũ
triſtitiã nr̃a₃ putam⁹. Capil
lis mulier pedes quos riga
uerat terſit. Capilli quippe
ſuꝑfluu₃ corꝑi. Et q̇d abun=
dãs trena ſubſtantia: niſi ca=
pilloꝝ ſp̄em tenet: Que dũ
ad vſũ neceſſitatis ſuꝑfluit:
etiã abſciſa nõ ſentit. Capil
lis ergo pedes dñi tergim⁹:
qñ ſanctis ei⁹ q̇bus ex chari
tate cõpatimur etia₃ ex his
q̄ nob₃ ſuꝑfluũt miſeremur:
q̄tinus ſic mens ꝑ cõpaſſio=
nē doleat vt etiã larga ma=
nus affectũ doloꝝ oſtendat.
Tu. Rꝫ. Qđ ſibi maria turpi
ter exhibuerat hoc iam deo
laudabilit̃ offerebat. Quod
i ſe habuit oblectamēta: tot
de ſe inuenit olocauſta. Vſ⁹.
Cõuertit ad numerũ v̄tutũ
numeꝝ viciorũ. Quod. l. xij.
R Igat nãq₃ lachrymis
pedes redēptoris: ſ₃
capillis ſuis nõ tergit: q̇ vt=
cũq₃ primorũ doloꝝ cõpati
tur: ſed tñ eis ex his q̄ ſibi ſu
ꝑfluũt nõ miſeret̃. Plorat et
nõ tergit: q̇ verba quidē do=
loris tribuit: ſ₃ nõ miſtrãdo
q̄ deſũt: vim doloris minime
abſcidit. Oſculabat̃ mulier
pedes quos terſit. Qđ nos
quoq₃ agimus: ſi ſtudioſe di
ligim⁹: quos ex largitate cõ
tinem⁹: ne grauis nobis ſit
neceſſitas ꝓximi: ne ip̄a ei⁹ i
digentia q̄ ſuſtentat̃ ſit one=
roſa: ⁊ cum man⁹ neceſſaria
tribuit: anim⁹ a dilectiõe nõ
torpeſcat. Tu. Rꝫ. Armilla
ꝑforata eſt leuiathan maxil
la: ꝑ cuius foramen ſubtra=
cta es o maria: adiuua ergo
nos vt q̇ in illã incidim⁹ pec=
cãdo: te imitãtes valeamus
ſubtrahi. Penitendo. Vſ⁹. Di=
uina mĩa te intuentiē te nõ ſo
lũ nos i ora leuiathan ire ꝓ=
hibeat ſ₃ ab ore etia₃ redire
ꝯcedat. Penitēdo. Sequen=
tia ſcti euãgel ſcđm lucam.
I N illo (Cꝑ. vbi ſupra
tꝑe: Rogabat ieſu₃ q̇=
dã phariſeus: vt mãducaret
cũ illo. Et ingreſſus domu₃
phariſei: diſcubuit. Et ecce
mulier q̄ erat in ciuitate pec
catrix: vt cognouit ꝙ accu=
buit in domo phariſei: attu=
lit alabaſtrũ vngēti: ⁊ ſtans
retro ſec⁹ pedes eius lachry
mis cepit rigare pedes ei⁹:
et capillis capitis ſui terge=

bat:ꝛ oſculabat pedes eiꝰ et
vngento vngebat. Uidēs au
tē phariſeꝰ q̇ vocauerat euz:
ait ītra ſe dicēs. Hic ſi eſſet
ꝓpheta ſciret vtiq̄ q̄ ꝛ qua-
lis eſſet mulier q̄ tāgit euz:
qꝛ peccatrix ē. Et rn̄dēs ieſꝰ
dixit ad illū. Symō: habeo
tibi aliq̇d dicere. At ille ait.
Magr̄ dic. Duo debitores
erāt cuidā feneratori: vnus
debēbat denarios q̇ngētos
ꝛ aliꝰ quīquagīta. Nō habē-
tibꝰ illis vn̄ redderēt: dona-
uit vtriſq̄. Quis ergo eum
plus diligit? Et rn̄dēs ſimō
dixit. Eſtimo qꝛ is cui plus
donauit. At ille dixit Recte
iudicaſti. Et ꝯuerſꝰ ad mu-
lierem: dixit ſymoni. Uides
hāc mulierē? Intraui ī do-
mū tuā: aquam pedibꝰ meis
nō dediſti. Hec aūt lachry-
mis rigauit pedes meos: et
capillis ſuis terſit. Oſculuz
mihi nō dediſti: hec autē ex
q̄ intraui nō ceſſauit oſcula-
ri pedes meos. Oleo caput
meū nō vnxiſti: hec aūt vngē
to vnxit pedes meos Propt̄
qđ dico tibi: remittūt ei pec
cata multa qm̄ dilexit mul-
tū. Cui aūt minꝰ dimittit: mi
nus diligit. Dixit aūt ad il-
lā. Remittunt tibi peccata.
Et ceperūt qui ſimul accū-
bebāt dicere ītra ſe. Quis ē
hic q̇ etiā peccata dimittit?
Dixit autē ad mulierez. Fi-
des tua te ſaluaz fecit: vade
in pace. Amen. Oratio vt ſ.
in cōi nō vgi. f. xlvj. Ad lau.
ān. Maria ſtabat ad monu-
mētū foris plorās: duz ergo
fleret inclinauit ſe: et proſpe
xit in monumētum. Ps. xcij.
Dn̄s regnauit. f. xxxij. Cap.
hyꝰ. ℣. et oro vt in. j. veſ. ℟.
viij. Audi filia. Ad bn̄ꝰ ān.
Dicit ei ieſꝰ / maria: cōuerſa
illa dixit ei raboni qđ dicit
magiſter: dicit ei ieſꝰ noli me
tāgere nōdū enim aſcēdi ad
patrem meū. ¶ Ad. ij. ā. Et vi-
dit duos āgelos in albis ſe
dētes: vnū ad caput et vnuz
ad pedes: vbi poſituz fuerat
corpꝰ ieſu. ¶ Ad. iij. ān. Di-
cūt ei illi: mulier q̇d ploras?
dicit eis qꝛ tulerūt dn̄z meū
ꝛ neſcio vbi poſuerit eū. Cp.
et oro. vt in. j. veſ. ℣. Diffuſa.
¶ Ad. vj. ā. Hec cū dixiſſet
conuerſa eſt retrorſum: ꝛ vi-
dit ieſum ſtantez et non ſcie
bat quia ieſus eſt. Cap. ℣. ꝛ
oro etiā ad. ix. vt in cōi nō vir
ginū. ¶ Ad. ix. ā. Dicit ei ie
ſus mulier q̇d ploras? quez
queris? dicit ei: dn̄e ſi tu ſuſ
tuliſti eū dicito mihi vbi po
ſuiſti eum: et ego eū tollam.

¶ In .ij. veſ. ſuper pos ān.
Maria ergo vnxit pedes ie
ſu:et exterſit capillis ſuis ⁊
domus impleta eſt ex odore
vngenti. ān. Dñi redempto=
ris ſui maria pedes tetigit:
maculas cordis et corpis la
chrymis abluit: ⁊ cũctꝫ ſpei
⁊ penitẽtie exẽpla ꝯtulit. ān.
Dimiſſa ſunt a dño ieſu ma=
rie magdalene peccata mul
ta qm̃ dilexit multũ. ā. San
cta maria magdalena q̃ xp̃ꝫ
a morte reſurgentez prima
mortaliũ videre meruiſti: te
ſupplices rogamus: vt ip̃m
pro nobis rogare digneris
vt eius quã elegiſti optime
partis nos faciat eſſe parti=
cipes. Cap. R. hyᵒ. V. et oro
vt i lau. Ad mḡt ān. In die=
bus illis mulier q̃ erat in ci
uitate peccatrix vt cognouit
ꝙ ieſus recubuiſſet ĩ domo
ſymonis leproſi:attulit ala=
baſtrũ vngenti: et ſtãs retro
ſecus pedes dñi ieſu lachry
mis cepit rigare pedes eiᵒ:
et capillis capitis ſui terge
bat;et oſculabat̃ pedes eius
et vngento vngebat. ¶ Ap=
pollinaris epi et martyris.
Cõme. ¶ Jacobi apl'i. Ad
veſ. R. et .xij. ad matu Gre=
gez tuũ paſtor eterne nõ de=
ſeras:ſꝫ p btm̃ apl'm iacobũ
Perpetua defenſione cuſto
dias. V. Ut a nr̃is reatibus
abſolutos a cũctis nos q̃ꝫ
periculis. Perpetua. Oro.
Eſto dñe plebi tue
ſanctificator et cu=
ſtosᵗ vt apl'i tui ia=
cobi munita preſi=
dijs:et ꝯuerſatione tibi pla
ceat;et ſecura deſeruiat. Et
faᵗ Per dñz. Lectiones. Nõ
vos me elegiſtis. f. vij. Euã
geliũ Acceſſit ad ieſum ma
ter fi. ze. Regreuts iohãnis
ante portaz latinã. vj. maij.
Reliq oia vt in cõi apl'orum
¶ Eodẽ die xp̃oferi mar. cõ
memo. ¶ Anne matris ma
rie vgi. xij. lectiones Simi=
le eſt regnũ celorũ ſagene.
Euan. de thezauro. cũ com=
menta. bti hieronymi. The=
zaurus iſte. f. liij. Reliq vt in
cõi de ſctã nõ vgine. ¶ Pã=
thaleonis martyris Cõme.
¶ Felicis pape et martyris
Commemoratio. Oratio.
Infirmitatẽ nr̃az reſpi
ce ops deᵒ et quia põ
dus ꝓprie actionis grauat
bti felicis martyris tui atqꝫ
põtificꝫ:interceſſio glorioſa
nos ꝓtegat. p xp̃z. ¶ Eodẽ
die ſimplicij fauſtini et bea
tricis mar. Cõ. Oro.
Preſta q̃s dñe deᵒ nr̃

vt ſicut populus chriſtian⁹
martyrũ tuorũ ſimplicij fau
ſtini et beatricis tꝑali ſolen
nitate congaudet ita ꝑfrua
tur eťna: ꝛ qđ votis celebrat
cõprehẽdat affectu. ꝑ xp̃m.
¶ Abdõ ꝛ ſennes mar. Cõ.
DEus q̇ ſctis tuis or.
abdõ ꝛ ſẽne: ad hanc
gl'iaꝫ veniẽdi copioſũ mun⁹
gr̃e ꝯtuliſti: da famulis tuis
ſuorũ veniã peccatoꝝ: vt ſã
ctoꝝ tuoꝝ inťcedentib⁹ me-
ritis ab oib⁹ mereamur ad-
uerſitatibus liberari. ꝑ xp̃ꝫ.
¶ Petri ad vincula. oia cp̃.
vt in natali ei⁹. ſcꝫ Miſit he
rodes. Ad veſ. ℟. Petr⁹ qui
dem ſeruabať i carcere Ora
tio aũt fiebat ſine inťmiſſio-
ne ab eccl'ia ad deũ ꝓ eo. ℣.
Erat petr⁹ dormiẽs inť du-
os milites vinct⁹ cathenis du
abus. Orõ. hy⁹. Jam bone.
Sit trinitati. fol. lxvi. ℣. Ni-
mis. Ad mgt ã. Angel⁹ dñi
aſtitit ꝛ lumẽ refulſit i habita-
culo carcerꝭ: ꝑcuſſoqꝫ latere
petri excitauit eũ dicẽs: ſur
ge velociť: et ceciderunt ca-
thene de manib⁹ eius. Orõ.
DEus q̇ beatũ petrum
apl'm a vinculis abſo-
lutũ illeſũ abire feciſti nr̃oꝝ
q̃s abſolue vincula pctõꝝ:
ꝛ oia mala a nobis propitia
tus exclude. Et faꝫ Per do.
Que orõ etiam diciť ad ho
ras cõſuetas. ¶ Eodem die
Septẽ machab. mar. Cõ. or.
FRaťna nos dñe mar-
tyrũ tuoꝝ corona le-
tificet q̃ ꝛ fidei nr̃e ꝓbeat inci
tamenta ꝟtutũ: et multipli-
ci nos ſuffragio ꝯſoleť. Per
xp̃ꝫ. ¶ Inuit. Regẽ regum
adorem⁹ dñꝫ. Qui i celo et i
ťra ꝑmũ ſctõ dono dedit pe
tro ius ligãdi atqꝫ ſoluẽdi.
p̃. Venite. hy⁹. Exultet ce. f.
xiij. Ad noc. ã. p̃i. cañ. ℣. ℟.
et ãn. ad horas vt s̃ i natali
apl'oꝝ petri et pauli. f. j. Ex
actibus apoſtolorũ. cap̃. xij.
MIſit herodes rex
manus vt afflige
ret q̊ſdã de eccle-
ſia. Occidit autẽ
iacobũ fr̃em iohãnis gladio
Vidẽs aũt q2 placeret iude
is: appoſuit apprehẽdere ꝛ
petrũ. ¶ Erãt aũt dies azi-
morũ. Quẽ cuꝫ app̃hẽdiſſet
miſit i carcerẽ tradens q̃ttu
or q̃ternionib⁹ militũ cuſto-
diẽdũ volẽs poſt paſcha pro
ducere eum pplo. Tu. ℟c. ij.
ET petr⁹ q̇dẽ ſeruabať
i carcere: orõ aũt fie-
bat ſine inťmiſſiõe ab eccl'ia
ad deũ pro eo. Cũ aũt ꝓdu-
cturus eũ eſſet herodes: in

ipſa nocte erat petrꝰ dormi=
ens int duos milites vinctꝰ
cathenis duabꝰ / ꝛ cuſtodes
añ oſtiũ cuſtodiebãt carcerẽ
¶ Et ecce angelꝰ dñi aſtitit
et lumẽ refulſit in habitacu
lo: ꝑcuſſoqꝫ latere petri ex=
citauit eũ dicẽs. Surge ve
lociter. Et ceciderũt cathe=
ne de manibꝰ eiꝰ. Tu. lcõ. iij.

Dixit aũt ãgelꝰ ad eũ.
Precingere: ꝛ calcia
te caligas tuas. Et fecit ſic.
Dixitqꝫ illi. Circũda tibi ve
ſtimẽtum tuũ: ꝛ ſequere me
¶ Et exiẽs ſeq̃bat eũ: ꝛ ne=
ſciebat qꝛ verũ ẽ qđ fiebat ꝑ
angelũ. Eſtimabat aũt ſe vi
ſũ videre. Trãſeũtes aũt pri
mã ꝛ ſecũdã cuſtodiã venerũt
ad portã ferreã q̃ ducit ad ci
uitatẽ: q̃ vltro apta eſt eis.

Et exeũtes ꝑ (lc. iiij.
ceſſerũt vicũ vnum: ꝛ
ꝯtinuo diſceſſit ãgelꝰ ab eo.
Et petrꝰ ad ſe reuerſꝰ dixit.
Nũc ſcio vere qꝛ miſit dñs ãge
lũ ſuũ / ꝛ eripuit me de mãu
herodis: ꝛ de oĩ expectatiõe
plebis iudeorũ. ¶ Conſide
ranſqꝫ venit ad domũ marie
mr̃is iohãnis q̃ cognoĩatus
eſt marcꝰ: vbi erãt multi cõ
gregati ꝛ orantes. Tu. lc. v.

Pulſãte aũt eo oſtiũ ia
nue: ꝓceſſit puella ad
videndũ hoĩe rode. Et vt co=
gnouit vocẽ petri pre gau=
dio nõ aperuit ianuã: ſed in
trocurrẽs nũciauit ſtare pe
trũ añ ianuã. At illi dixerũt
ad eã. Inſanis. Illa aũt af
firmabat / ſic ſe habere. Illi
autẽ dicebãt. Angelꝰ eiꝰ eſt.
Petrus aũt ꝑſeuerabat pul
ſans. Tu. Lectio. vj.

Cum aũt apuiſſẽt oſti=
um: viderũt eũ ꝛ obſtupuerũt
Annuẽs aũt eis manu vt ta
cerẽt: narrauit quõ dñs eũ
eduxiſſet de carcere: dixitqꝫ
Nũciare iacobo ꝛ fratribus
hec. Et egreſſꝰ abijt ĩ aliũ lo
cũ. Facta aũt die erat nõ par
ua turbatio inter milites q̃d
nã de petro factũ eẽt. lc. vij.

Herodes aũt cũ reqſiſ
ſet eũ ꝛ nõ inueniſſet:
inquiſitione facta de cuſto=
dibꝰ iuſſit eos duci. Deſcen=
dẽſqꝫ a iudea in ceſareã: ibi
cõmoratꝰ eſt. Erat aũt iratꝰ
tyrijs ꝛ ſydonijs. At illi vna
nimes venerũt ad eũ. Et ꝑ=
ſuaſo blaſto q̃ erat ſup cubi=
culũ regis poſtulabãt pacẽ:
eo ꝙ alerent regiones eorũ
ab illo. Statuto aũt die he=
rodes veſtitus veſte regia ſe
dit ꝓ tribunali: ꝛ ꝯcionabat
ad eos. Populus aũt accla
mabat dei voces ꝛ nõ hoĩs.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Cōfeſti aūt ꝑcuſſit eū ange
lus dn̄i: eo ꝙ nō dediſſet ho
norē deo: et cōſūptus a vmi
bus expirauit. Tu. Lcō. vij
Verbū aūt dn̄i creſce
bat et multiplicabat
Barnabas aūt ⁊ ſaulus re-
uerſi ſūt ab hieroſolymis ex
pleto miniſterio: aſſūpto io
hāne q̇ cognoīatꝰ eſt marcꝰ.
Erāt aūt in eccl'ia q̄ erat an
tiochie ꝓphete ⁊ doctores:
in q̇bꝰ barnabas et ſymon q̇
vocabat niger et luciꝰ cyre-
nēſis ⁊ manahē q̇ erat hero
dis tetrache collactaneus
et ſaulus. Miniſtrātibꝰ autē
illis dn̄o ⁊ ieiunātibꝰ: dixit
ſpūſſctūs. Segregate mihi
barnabā et ſaulū: in opꝰ qđ
aſſūpſi eos. Tūc ieiunātes ⁊
orātes iponētesq́ʒ eis manꝰ:
dimiſerūt illos. Tu. Lcō. ix
Lcō. ſ. euāꝫ ſm mat. cᷓ. xvj.
In illo tpe. Uenit ieſꝰ i
ptes ceſaree philippi
et inṫrogauit diſcipulos ſu
os dicēs. Quē dicūt hoies
eē filiū hoīs: Et reli. Ex cō-
mēta. bti hiero. pbri: de e. l.
Philippꝰ iſte eſt frat hero-
dis de quo ſupra diximꝰ te-
tracha yturee ⁊ traconitidis
regiōis: q̇ in honorē tyberij
ceſaris ceſareaꝫ philippi q̄
nunc paneas dicit appella
uit ⁊ eſt ī ꝓuīcia fenicis: imi
tatus herodē prēꝫ ſuū: q̇ in
honorē auguſti ceſaris ap-
pellauit ceſareā q̄ prius tur
ris ſtratonis vocabat: et ex
noīe iulie iulia dā trāſiorda
nē exſtruxit. ¶ Iſte locꝰ eſt
ceſaree philippi vbi iorda-
nis ad radices orit libani: et
habet duos fontes: vnū no
mine ior/ ⁊ alterū noīe dan:
qui ſimul iuncti iordanis no
men efficiunt. Tu. Lctō. x.
Et inṫrogauit diſcipu
los ſuos dicēs. Queꝫ
dicūt hoies eſſe filiū hoīs:
Non dicit quē me dicūt eſſe
hoies filiū hoīs: ne iactāter
de ſe q̄rere videret. Et nota
ꝙ vbicūq́ʒ ſcriptū eſt in vete
ri teſtamēto filii hoīs: in he-
breo poſitū ſit filii adā. Illđ
quoq́ʒ qđ in pſalmo legimꝰ/
filij hoīm vſq́ʒquo graui cor
de: in hebreo dicit filij adā.
¶ Pulchre aūt interrogat
quē dicūt hoies eſſe filiū ho
mis: qr q̇ de filio hoīs loquū
tur hoies ſūt: q̇ vo diuinita-
tē eius itelligunt/ nō hoies
ſed dij appellant. Tu. Lc. xj.
At illi dixerūt. Alij io-
hēm baptiſtā: alij he
liā/ alij vo hieremiā: aut vnū
ex ꝓphetis. Miror quoſdaꝫ
interp̄tes cauſas error̄ inq-

rere ſingulorũ: ⁊ diſputatio
nē lōgiſſimā texere q̄re dñz
nr̄m ieſũ xp̄m/alij iohēm pu
tauerit/alij heliā/alijvo hie
remiā/aut vnũ ex ꝓphetis:
cũ ſic errare potuerit ī heliā
aut hieremiaz quō herodes
errauit i iohēm dicēs. Quē
ego decollaui iohēm ip̄e ſur
rexit a mortuis: ⁊ iō vtutes
opāt i illo. Uos āt quē me eē
dicitis: Rñdēs ſimō petrꝰ di-
xit. Tu es xp̄s filiꝰ dei viui.
PRudēs lector(lc. xij.
attēde: q̄ ex ſeq̄ntibꝰ
textuq; ſmonis / apl̄i neq̄q̄
hoies ſed dij appellant. Cũ
eni dixiſſet quē dicũt hoies
eſſe filiũ hois ſubiecit. Uos
aũt quē me eſſe dicitis: Illis
q: hoies ſũt humana opinā
tibus: vos q̄ dij eſtis quē me
eſſe dicitis: Petrꝰ ex ꝑſona
oim aplōꝝ ꝓfitet: tu es xp̄s
filiꝰ dei viui. Deũ viuũ appel
lat ad ꝯparationē hoꝝ q̄ dij
putantur ſed mortui ſunt: ſa
turnũ/iouē/venerē/cererē/li
berꝝ/herculē/ ⁊ cetera ydo-
lorũ portēta ſignificās. Tu.
Euāg. vtš in natali eiꝰ. orꝫ.
Deus q̄ btm̄ petrum. vtš in
pmis veſ. Ad lau. ca pl̄m.
Miſit herodes. Rꝫ. Conſti-
tues. ⁊c. Hyꝰ Iā bone. fo.
lxvj. V. Nimis ho. Ad bñꝰ ā.

Quem dicũt homines eſſe
filiũ hois dixit ieſus diſcipu
lis ſuis: reſpōdens petrꝰ di
xit: tu es xp̄s filiꝰ dei viui: et
ego dico tibi q: tu es petrꝰ:
⁊ ſuper hanc petrā edificabo
eccl̄iaz meā. Orō vt i. ſ. veſ.
Reliq̄ vt i nata. eiꝰ dēptꝭ his
q̄ ſequunt. ¶ Ad. vj. Orō.
PReſta q̄ſ omp̄s deus
vt nullis nos permit
tas perturbationibus con-
cuti: quos in apoſtolice con
feſſionis petra ſolidaſti. Et
faꝝ Per do. ¶ Ad. ix. Orō.
ADeſto dñe ſupplica-
tionibꝰ nr̄is: et ſperan
tes ī tua mīa intercedēte btō
petro apl̄o tuo celeſti ꝓtege
benignꝰ auxilio. Et faꝝ p d.
¶ In. ij. veſ. ſup ps. ane pri
me quattuor de primo noct.
Cap. Re. hyꝰ. Vꝰ. et orō vt in
lau. Ad mḡt ān Quodcũq;
ligaueris ſup terrā erit liga
tũ ⁊ in celis: ⁊ q̄dcũq; ſolue
ris ſup terrā erit ſolutũ et in
celis: dicit dñs ſymōi petro
¶ Stephani pape et mar-
tyris cōmemoratio. Oratio
DEus q̄ nos btī ſtepha
ni martyris tui atq;
pōtificis ānua ſolēnitate leti
ficas: ꝯcede ꝓpitiꝰ vt cuiꝰ na
talitia colimꝰ: de eiuſdē etiā
ꝓtectōe gaudeamꝰ. per xp̄z

¶ In inuentiōe ſcti ſtepha-
ni protomartyris/ad horas
conſuetas. Cā. Actuum. vj.
Stephanus ple-
nus grā/ꝛ fortitu
dine faciebat ꝓdi-
gia ꝛ ſigna magna
in pplo. ℞. Uidebāt oēs. iij.
Hy⁹. Sctē dei. f. lviij. ℣. Iu
ſt⁹ vt palma florebit: Sicut
cedrus libani multiplicabit
Sup mēt ā. Iſte ſctūs ꝓ le-
ge dei ſui ctauit vſqꝫ ad mor
tē: ꝛ a vbis ipiorꝫ nō timuit:
fūdat⁹ ei erat ſupra firmā pe
DA nobꝫ dñe: trā. Or
qs imitari qđ colim⁹
vt diſcam⁹ ꝛ inimicos dilige-
re: qr ei⁹ inuentionē celebra
musq̄ nouit etiā ꝓ ꝑſecutori
b⁹ exorare. Et fa: ꝑ đ. ¶ In
uitat. Regem ꝓtomartyris
ſtephani. Uenite adoremus
dñm ieſuꝫ xpm. ps. Uenite.
Hy⁹. Martyr dei. fol. lxiiij.
Ad duos noc. ā. ꝓ. ℣. de cōi
vni⁹ mr. f. xiiij. Le. j. ex libro
xxij. btī augu. epī de ciuitate
dei de miraculis ſcī ſtephāi
AD aquas tybilitanas
epō afferēte preiecto
martyrꝫ/glorioſiſſimi ſtephāi
mēoriam: veniebāt magne
mltitudines ꝯcurſuꝫ occur
ſu. ¶ Ubi ceca mulier vt ad
epꝫ portātē duceret orauit:
floresq̄s ferebat dedit: rece
pit ocl'is admouit/ꝓtin⁹ vi-
dit. Stupētib⁹ q̄ aderāt pre-
ibat exultās viā carpens: ꝛ
vie ducē vlt⁹ nō reqrēs. ℞.
Iſte ſctūs. i cōi. f. xiiij. ℞c. ij.
MEmoriā mēorati mar
tyrꝫ q̄ poſita ē i caſtel
lo ſinitēſi qđ hypponēſi colo
nie vicinū ē eiuſdē loci lucil-
lus epš ꝑ pplo ꝓcedēte atqꝫ ſe
quēte portabat: fiſtula cui⁹
moleſtia iā diu laborauerat
ꝛ familiariſſimi ſui medici q̄
eū ſecaret opiebat man⁹ illi⁹
pie ſarcine vectatōe repēte
ſanata ē: nā deiceps eā i cor
pore ſuo nō inuenit. ℞. Ste
phan⁹ aūt plenus grā ꝛ forti
tudine. Faciebat ſigna ma-
gna ꝛ ꝓdigia i pplo. ℣. Cuꝫ
aūt eſſet plen⁹ ſpūſctō ꝛ fide
btūs ſtephan⁹. Fa. Lcō. iij.
EUchari⁹ ē pbr ex hyſ-
pania/calame habita-
bat: veteri morbo calculi la
borabat: ꝑ mēoriā martyris
ſtephani quā poſſidi⁹ illo ad
uexit epš ſalu⁹ fact⁹ ē ¶ Idē
ipe poſtea morbo alio ꝓuale
ſcente mortu⁹ ſic iacebat/vt
ei iā pollices ligarent: opitu
latiōe mēorati martyrꝫ cū de-
mēoria ei⁹ reportata eſſet/
ꝛ ſupiacētis corp⁹ miſſa ipi⁹
pbri tūica: ſuſcitat⁹ ē ¶ Fuit

ibi vir i ordine ſuo primariꝰ
noīe marcial' euo iā grauis⁊
⁊ mlt'ū abhorrēs a religiōe
xp̄iana. Habebat ſane fide=
lē filiā et generū eodē anno
baptizatū⁊ q cū eū egrotātē
multis ⁊ magnis lachrymis
rogarēt vt fieret xp̄ianꝰ pror
ſus abnuit: eoſq; a ſe turbi=
da indignatiōe amouit. Tu.
℟. Uidebāt oēs ſtephanū q
erāt in ꝯſilio. Et intuebātur
vultū eiꝰ tanq̄ vultū angeli
ſtātis inť illos. ℣. Et ꝯcurrē
tes rapuerunt eū: ⁊ adduxe=
runt in ꝯſilium. Et. Lcō. iiij.
Viſū eſt genero egro=
ti vt iret ad mēoriam
ſancti ſtephani ⁊ illi quātuz
poſſet ꝑ eo rogaret⁊ vt deus
daret illi mentē bonā: q cre=
dere nō differret in xp̄z. Fe
cit hoc ingenti gemitu ⁊ fle=
tu ⁊ ſinceriter ⁊ ardente pie=
tatis affectu. Deinde abſce
dēs aliqd de altari flor qd
occurrit tulit⁊ eiq; cū iā nox
eſſet ad caput poſuit. Tunc
dormitū ē. Et ecce añ dilu=
culū clamabat vt ad ep̄z cur
reret⁊ q tūc forte mecū erat
apd hypponē. Cū ꝫ audiſ
ſet eū abſētē⁊ venire pbr̄os
poſtulauit. Venerūt⁊ ⁊ ſtati
credere ſe dixit. Ammirāti
bus atq; gaudētibꝰ oībꝰ ba=
ptizatꝰ eſt. Hic q̄diu vixit in
ore habebat/ xp̄e accipe ſpi
ritū meū⁊ cū hec v̄ba btiſſi=
mi ſtephani qn̄ lapidatꝰ eſt a
iudeis vltima fuiſſe neſciret
q huic q̄q; vltima fuerūt. Nā
nō multo poſt etiā ip̄e defū
ctus eſt. Tu. ℟. Intuēs i ce
lū btūs ſtephanꝰ vidit gl'iaz
dei ⁊ ait. Ecce video celos
aptos: ⁊ filiū hoīs ſtātē a de
xtris v̄tutꝫ dei. ℣. Cūq; aſpi
ceret btūs ſtephanꝰ i celū:
vidit gl'iā dei ⁊ ait. Ec. Lc. v.
Sanati ſunt aūt illic ꝑ
eūdē martyrē etiā po
dagrici duo/ vnꝰ ciuis/ ⁊ pe=
grinꝰ vnꝰ⁊ ſꝫ ciuis oīmō: pe=
regrinꝰ aūt ꝑ reuelatōez qd
adhiberet qn̄ doleret audi=
uit⁊ ⁊ cū hoc facit ꝯtinuo do
lor ꝯquieſcit. Audurus no=
men eſt fundi⁊ vbi eſt eccl'ia
et in eadē mēoria martyris
ſtephani. Puerū quēdā par=
uulū cū in area luderet ex=
orbitātes boues q vehiculū
trahebant rota obtriuerūt⁊
et ꝯfeſtī palpitauit expirās
Hunc mr̄ arreptum ad eādē
mēoriā poſuit⁊ ⁊ nō ſolū re=
uixit: ſꝫ etiā illeſꝰ apparuit.
Tu. ℟. Exclamātes aūt iu
dei voce magna ꝯtinuerunt
aures ſuas. Et eijciētes bea
tuz ſtephanū extra ciuitatē

lapidabāt. ℣. Captabant in
aīam iuſti ⁊ ſanguinē īnocē
tem ꝯdēnabant. Et. Lcō. vi
SAnctimōialis q̄dā in
vicia poſſeſſiōe q̄ caſ-
paliana dicit cū egritudine
laboraret ac deſperaret: ad
eandē mēoriā tunica eiꝰ alla
ta ē: q̄ anteq̄ reuocaret illa de
functa ē. Hac tñ tunica ope
ruerūt cadauer eiꝰ parētes:
⁊ recepto ſpū ſalua facta ē
Apō hypponē baſſus q̄dā
ſyrus ad memoriā ꝓtomar-
tyris orabat ꝑ egrotāte ꝑi
clitāte filia: eoq̄ʒ ſecū veſtez
eiꝰ attulerat. Cū ecce pue-
ri de domo cucurrerūt: q̄ ei
mortuā eā nūciarēt. Sed cū
orante illo ab amicis eiꝰ ex-
ciperent: ꝓhibuerūt eos illi
dicere: ne ꝑ publicū plange
ret. Qui cū domū rediſſet ⁊
iam ſuoꝝ eiulatibꝰ ꝯſonātez
domū audiſſet: et veſtē filie
quā ferebat ſuꝑ eā ꝓieciſſet
reddita ē vite. Tu. ℟. Im-
petū fecerūt vnanimes ī eū
⁊ eiecerūt eū extra ciuitatē.
Inuocātē ⁊ dicētē dñe acci
pe ſpm̄ meū. ℣. Et teſtes de
poſuerūt veſtiméta ſua ſecꝰ
pedes adoleſcētis qui voca
bat ſaulus ⁊ lapidabant eū.
℟. Inuocan. Lectio. vii.
RUrſꝰ ibidē apud nos
hirenei cuiuſdam collecta
rii filius egritudine extinctꝰ
eſt. Cunq̄ʒ corpꝰ iaceret exa
nime atq̄ʒ a lugentibꝰ et la-
mentantibꝰ exeq̄e pararent
amicorū eiꝰ q̄dam inter aliorū
ꝯſolātiū verba ſuggeſſit: vt
eiuſdē martyris oleo corpꝰ
perungeret. Factū eſt: ⁊ re-
uixit. Apud nos vir tribuni-
tiꝰ eleuſinꝰ ſuꝑ mēoriā mar-
tyris q̄ ī ſuburbio eiꝰ eſt/egri
tudine exanimatū poſuit in
fantulū filiū: et poſt orōnez
quam multis cū lachrymis
ibi fudit: viuētē leuauit. ℟.
Lapidabāt ſtephanū iuocā
tē ⁊ dicētē. Dñe ieſu xp̄e ac-
cipe ſpm̄ meū et ne ſtatuas
illis hoc pctm̄. ℣. Poſitꝭ aūt
genibꝰ btūs ſtephanꝰ orabat
dicens. Dñe. Lectio. viii.
NOndū eſt biēniū ex q̄
apō hypponē regiuz
cepit eſſe iſta mēoria: ⁊ mul-
tis qḋ certiſſimū nobis ē nō
datis libellis de his q̄ mira
biliter facta ſūt: illi ipſi q̄ da
ti ſunt ad ſeptuagita ferme
numeꝝ ꝑuenerāt qñ iſta cō
ſcripſi. Calame ꝟo vbi ⁊ ipſa
memoria priꝰ eſſe cepit ⁊ cre
brius dant: incōꝑabili mul-
titudine ſuꝑant. Uſali etiaz
q̄ colonie vtice vicina ē mul
ta ꝓclara ꝑ btm̄ martyrem

ſtephanũ facta cognouim⁹:
cui⁹ibi mẽoria lõge priusq̃
apud nos ab ep̃o euodio cõ
ſtituta eſt:ſ3 libellorũ ibi dã
dorꝝ ↄſuetudo nõ eſt/vel po
tius nõ fuit. Nam fortaſſis
nũc eſſe cepit. Cũ eĩ nup il=
lic eſſemus petroniã clariſſi
mã feminã q̃ ibi mirabilit̃ ex
magno atq3 diuturno ĩ quo
medicorũ adiutoria cuncta
defecerãt lãguore ſanata ẽ/
hortati ſum⁹ volente ſupra=
dicti loci ep̃o:vt libellũ da=
ret q̇ recitaret in populo :et
obedientiſſime paruit. Tu.
Re3. Lapides torrentes illi
dulces fuer̃t. Ip̃m ſequunt
oẽs aie iuſte. V⁹. Mortẽ eni
quã ſaluator dignat⁹ eſt p
oib⁹ pati: hãc ille primũ red
dit ſaluatori. Ip̃3. Gl'ia. Ip
ſum. ¶ In.iij. noc.ã. Sepe
lierũt ſtephanũ viri timora=
ti/⁊ fecerũt plãctũ magnu3
ſup eum. Cañ. Btũs vir q̇.
fo.lviij. V. Magna ẽ gl'ia ei⁹
in ſalutari tuo. ⁊c̃. Lectio
ix. Lectio ſancti euangelij:
ſecundum matthe. Cp̃. xxiij.

IN illo tp̃e: Dixit ieſ⁹
turbis iudeorũ ⁊ prin
cipib⁹ſacerdotu3. Ecce ego
mitto ad vos prophetas/et
ſapientes/⁊ ſcribas:et ex il
lis occidetis et crucifigetis
⁊ ex eis flagellabitis ĩ ſyna
gogis veſtris. Et reliqua.
Ex ↄmẽtario bti hieronymi
preſbyteri: de eadẽ lectiõe.

Hoc quod antea dixeram⁊
vos ĩplete menſurã patrum
vr̃orum ad perſonã dñi ptĩ=
nere eo ꝙ occidendus eſſet
ab eis: poteſt et ad diſcipu=
los eius referri: de quibus
nunc dicit. Ecce ego mitto
ad vos prophetas et ſapiẽ=
tes ⁊ ſcribas:et ex eis cru=
cifigetis ⁊ occidet3:et ex eis
flagellabitis in ſynagogis
veſtris: et perſequimini de
ciuitate in ciuitatẽ:vt ↄplea
tis menſuram patrum vr̃orꝝ
Tu. R. Impij ſup iuſtum ia
cturã fecerunt vt eum mor=
ti traderẽt. At ille gaudẽs
ſuſcepit lapides vt mereret
accipere corona3 glorie. V.
Continuerunt aures ſuas
et impetum fecerunt vnani
mes in eum. At ille. Lcõ. x.

SImul q3 obſ̃ua iuxta
ap̃lm ſcribentẽ ad co
rinthios varia dona eſſe diſ=
cipulorum xp̃i:alios pphe=
tas q̇ ventura p̃dicãt: alios
ſapientes q̇ nouerint qñ de=
beant proferre ſermonẽ:ali
os ſcribas in lege doctiſſi=
mos:ex q̇bus lapidatus eſt
ſtephan⁹/paul⁹ occiſus/pe=

trus crucifix⁹ ⁊ flagellati in
actibus apl'orũ diſcipuli: et
pſecuti ſunt eos de ciuitate
in ciuitatẽ/ expellẽtes de iu
deavt ad gẽtium ppl'm trãſ=
migrarent. ¶ Ut veniat ſup
vos oĩs ſanguis iuſtus q̇ ef
fuſus eſt ſup terrã: a ſangui
ne abel iuſti vſq; ad ſangui=
nem zacharie filij barachie:
quẽ occidiſtis inter tẽplũ ⁊
altare. De abel nulla eſt am
biguitas qui is ſit: quẽ cayn
frater occidit. ¶ Iuſt⁹ autẽ
nõ ſolũ ex dñi nũc ſentẽtia/
ſʒ ex geneſis teſtimonio cõ=
probatᷓ: vbi accepta a deo
ei⁹ narrantᷓ munera. Tu. ℟.
Stephan⁹ ſeruus dei quem
lapidabãt iudei/ vidit celos
aptos vidit ⁊ introiuit. Bea
tus hõ cui celi patebant. ℣.
Stephanus autẽ plen⁹ gra=
tia ⁊ fortitudine faciebat p=
digia et ſigna magna in po=
pulo. Beatus. Lectio. xj.

Q Uerim⁹ q̇s ſit iſte za=
charias/ filius bara=
chie: qꝛ multos legimus za=
charias. Et ne libera nobis
tribuatᷓ errorꝫ facultas: ad=
ditũ eſt quẽ occidiſtis intᷓ tẽ
plũ et altare. In diuerſis di
uerſa legi: ⁊ debeo ſingulo
rũ opiniones exponere. Alij
zachariã filium barachie di
cunt/ q̇ ĩ duodecim pphetis
vndecim⁹ eſt patriſq; in eo
nomẽ conſentit: ſed vbi occi
ſus eſt inter tẽplũ et altare
ſcriptura non loquitᷓ: maxie
cum tẽporib⁹ ei⁹ vix ruine tẽ
pli fuerint. Alij zachariam
patrẽ iohãnis baptiſte intel
ligi volũt: ex q̇buſdam apo
criforũ ſomnis approbãtes
qꝑ ppterea occiſus ſit: qꝑ ſal=
uatoris p̃dicarit aduentum
Et hoc qꝛ de ſcripturis non
habet auctoritatẽ: eadẽ fa=
cilitate ɔtẽnitᷓ/ qua pbatur.
Tu. ℟. Patefacte ſũt ianue
celi xp̃i martyri btõ ſtephão
Qui ĩ numero ſctõꝝ inuẽt⁹
eſt primus/ ⁊ ideo triũphat i
celis coronat⁹. ℣. Uidit bea
tus ſtephanus celos aptos/
vidit ⁊ ĩtroiuit. Qui. Le. xij.

A Lij iſtum volũt eſſe
zachariam qui occi=
ſus eſt a ioas rege iude iter
tẽplũ ⁊ altare: ſicut regnoꝝ
narrat hyſtoria. Sed obſer
uãdũ qꝑ ille zacharias nõ ſit
filius barachie: ſed filius io
iade ſacerdotis. Uñ et ſcri=
ptura refert. Non fuit recor
datus ioas pr̃is ei⁹ ioiade:
q̃ ſibi feciſſet bona. Cũ ergo
zachariã teneam⁹ ⁊ occiſio=
nis ɔſentiat locus: querim⁹
quare barachie fili⁹ dicatᷓ et

nō ioiade? Barachias in lingua nr̄a bn̄dictus dn̄i dicit: et ſacerdotis ioiade iuſtitia hebreo noīe demōſtrat. In euāgelio quo vtunt nazarei pro filio barachie filiū ioiade ſcriptū repim⁹. Simpliciores fr̄es inter ruinas tēpli et altaris ſiue in exitib⁹ portarū/ q̄ ſyloam ducūt rubra ſaxa mōſtrantes: zacharie ſanguie putāt eſſe polluta. Non ꝯdēnamus errorē: q̄ de odio iudeoꝝ ⁊ fidei pietate deſcēdit. Tu. Rez. Sctē dei precioſe ꝓtomartyr ſtephane qui virtute charitatꝫ circūfultus vndiqꝫ dominū ꝑ inimico exoraſti populo. Fūde preces ꝑ deuoto tibi nunc collegio. ℣. Ut tuo ꝓpitiatus interuētu dn̄s nos purgatos a pctō iungat celi ciuib⁹. Fūde. Seq̄ntia ſancti euangelij ſcḋm mat. Cp̄. xxiij

In illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ turbis iudeoꝝ et principib⁹ ſacerdotuꝫ. Ecce ego mitto ad vos prophetas et ſapiētes ⁊ ſcribas: ⁊ ex illis occidetis et crucifigetis/ et ex eis flagellabitis in ſynagogis vr̄is: ⁊ pſeq̄mini de ciuitate in ciuitatē/ vt veniat ſup vos oīs ſanguis iuſtus q̄ effuſus eſt ſup terrā a ſanguine abel iuſti vſqꝫ ad ſanguinem zacharie filij barachie quē occidiſtis īter templū ⁊ altare. Amen dico vobis: veniēt hec oīa ſup generationem iſtā. Hieruſalē hieruſalē que occidis prophetas et lapidas eos qui ad te miſſi ſunt: quotiēs volui congregare filios tuos/ quēadmodū gallina cōgregat pullos ſuos ſub alas et noluiſti Ecce relinquet domus vr̄a deſerta. Dico eni vobis: non me videbitis āmodo / donec dicatis. Bn̄dictus q̄ venit ī noīe dn̄i. Amen. or̄. Da nobis dn̄e. ¶ Adꝟ. ā. Cū autē eſſet ſtephanus plenus ſpiritu ſancto ītēdēs in celū vidit gl'iam dei ⁊ ieſuꝫ ſtanteꝫ ad dexterā prīs. p̄. xcij. Dn̄s regn̄. fo. xxxij. Cp̄. ⁊ orō vt i. j. veſ. ℟. Letabit iuſt⁹. ⁊c. hy⁹ Sācte dei p̄cioſe. f. lx vij. ℣. Juſtus vt palma. Ad bn̄d⁹ a. Patefacte ſunt ianue celi xp̄i martyri ſtephano q̄ ī numero sctōꝝ īuent⁹ eſt prim⁹ ⁊ ideo triūphat ī celis coronat⁹ all'. ¶ Ad. j. ā. Lapidabāt iudei ſtephanū innocētē ⁊ dicētē: dn̄e ieſu accipe ſpiritū meū. ¶ Ad. iij. ā. Adhe ſit aīa mea poſt te: quia caro mea lapidata eſt ꝑ te de⁹

meus. Cap. ꝛ oꝛo vt i. j. veſ.
℣. Glia ꝛ honoꝛe. ¶ Ad. vi.
añ. Poſitis aũt genibus cla
mauit voce magna dicēs ſte
phanus: dñe ieſu ne ſtatuas
illis hoc pctm̃. Ep. Act. vij
Cum eſſet ſtephanus
plen⁹ ſpũſancto intē-
dēs i celũ vidit gloꝛiã dei ꝛ
ieſum ſtãtē a dextris ꝛ ait: ec
cevideo celos aptos et filiũ
hois ſtantē a dextris ꝟtutis
dei. ℣. Poſuiſti dñe. ꝛc. Or.
Omñps ſempiterne de⁹ q̇
pꝛimitias martyꝛum
i bti leuite ſtephani ſangui-
ne dedicaſti tribue q̄s: vt ꝓ
nobis interuentoꝛ exiſtat: q̇ ꝓ
ſuis etiã pſecutoꝛib⁹ exoꝛa-
uit. Et fa: Per do. ¶ Ad. ix.
añ. Stephanus vidit celos
aptos vidit ꝛ introiuit: btũs
hō cui celi patebunt. Cap.
Grauerũt (Act. viij.
ſtephanũ viri timoꝛa
ti: ꝛ fecerũt planctũ magnũ
ſup eũ. ℣. Magna ē glia. Or.
Preſta q̄s ops deus: vt
beat⁹ ſtephanus leui-
ta magnificus ſicut añ alios
imitatoꝛ dñice paſſionis et
pietat; enituit: ita ſit noſtre
fragilitatis pꝛomptus adiu
toꝛ. Et fa: p eũ. ¶ In. ij. veſ.
ſr pos ã. Juſtũ de. ꝛc. cũ re.
f. xv. Cp. ℟. hy⁹. ℣. ꝛ oꝛ vt i

l. Ad mag. ã. Intuēs i celũ
btũs ſtephan⁹ vidit glïaz dei
et ait: ecce video celos aper
tos ꝛ filiũ hois ſtantē a dex
tris dei. ¶ Dñici cõfeſ. Cõ.
¶ Sixti pa. ꝛ mar. xij. l. or.
Deus q̇ ꝯſpicis q̇a ex
nulla nr̃a ꝟtute ſubſi
ſtim⁹: ꝯcede ꝓpiti⁹: vt interceſ
ſione bti ſixti martyꝛ; tui at-
q; põtific; ꝯtra oïa aduerſa
muniamur. Et fa: p d. Lect.
Dicat nũc. fol. xvij. Euã. Si
q̇s vult. fo. xxv. ¶ Eodē die
feliciſſimi et agapiti m̃. Cõ.
¶ Cyriaci ꝛ ſocioꝝ ei⁹ mar.
De⁹ q̇ nos an (Cõ. or.
nua bti cyriaci mar-
tyꝛ; tui ac ſocioꝝ ei⁹ ſolēni-
tate letificas ꝯcede ꝓpiti⁹:
vt q̇ꝛũ natalicia colim⁹: vir-
tutē q̇q; paſſiõis imitemur.
P xp̄z. ¶ Romani m̃. Cõ. In
veſ. ã. Dixit roman⁹. ſine ℣.
iſra. v. Ad l. ã. Quivult. ℣.
ꝛ oꝛo vt i cõi vni⁹ mar. fo. xv.
¶ Laurētij mar. Ad veſ. cp.
Qui pce (ij. Ad coꝛi. ix.
ſeminat: pce ꝛ metet:
ꝛ q̇ ſemiat i bñdictiõib⁹: de
bñdictiõib⁹ ꝛ metet. D. g. ℟.
Leuita lau. iſra. j. hy. Cõſcē
dãt. f. lxvij. ℣. Juſt⁹. Ad mag. ã.
Cõfiteboꝛ t dñe rex: ꝛ collau
dabo te qm̃ liberaſti me a pſ
ſura flãme q̄ circũdedit me ꝛ

i medio ign̄ n̄ ſū eſtuat⁹. or.
Adeſto dn̄e ſupplica-
tionib⁹ nr̄is: ⁊ inſceſſi
one bti laurētij martyꝛ tui
ꝑpetuā nob miaz benignus
īpēde. Et fa: ꝑ ð. ℭ Inuita.
Uenite adoꝛem⁹ regē regū.
Qui btm̄ hodie coꝛonauit
laurētiū. p̄ Uenite ex. Hy⁹.
Martyꝛ dei. fo. lxiij. ℭ In. j.
noc. ſup ꝑs. ãe. Ubi nota ꝙ
finitis ps ꝟ. ãꝛ prius legūt
deide ãe mox ſubiūgūt. ān.
Quo ꝓgrederis ſine filio pat
q̊ ſacerdos ſcē ſine miniſtro
ꝓperas: ꝟ. Btūs laurēti⁹ di
xit. p. j. Btūs vir. f. j. ān. Noli
me derelinqre pr̄ ſctē: qꝛ the
zauros tuos iā expēdi quos
tradidiſti mihi. ꝟ. Quid i me
ꝰ diſplicuit paternitati tue. p̄.
ij. Quare fre. f. j. ān. Nō ego
te deſero fili neq derelinq̊:
ſz maioꝛa tibi debent ꝓ fide
xp̄i certamia. ꝟ. Btūs ſixt⁹
dixit. p. iiij. Cū iuocarē. f. j. ā.
Btūs laurēti⁹ oꝛabat dicēs
dn̄e ieſu xp̄e de⁹ de deo miſe
rere mei ſui tui. ꝟ. Qꝛ accu-
ſat⁹ nō negaui nomē ſctm̄ tu
um: īterrogat⁹ te xp̄z ꝯfeſſus
ſum. p. iiij. Uerba mea. f. j. ā.
Dixit roman⁹ ad btm̄ laurē
tiū: video añ te iuuenē pul-
cherrimū feſtina me bapti-
zare. ꝟſ⁹. Afferēs aūt vrceū
cū aq̄: miſit ſe añ pedes ei⁹.
p. viij. Dn̄e dn̄s. f. ij. ā. Btūs
laurēti⁹ dixit mea nox obſcu
rū nō hz: ſz oīa i luce clare-
ſcūt. ꝟ. Grās t ago dn̄e ieſu
xp̄e: q̇ me ꝯfoꝛtare dignat⁹
es. p. x. In dn̄o. f. iij. ꝟ. Glīa
et ho. Sermo. b. leo. pa. lc. j.
Cum oīm dilectiſſimi
ſūma ꝟtutū: ⁊ toti⁹ ple
nitudo iuſtitie de illo amoꝛe
naſcat q̊ de⁹ primuſq dili-
git: i null ꝑfecto hic amoꝛ ſu
blimi⁹ excellere clariuſq ful
gere ꝙ̄ i btiſſimis martyꝛib⁹
īuenit: q̇ dn̄o ieſu xp̄o ꝓ oīb⁹
hoīb⁹ moꝛtua tā ꝓpinq ſe imi
tatiōe charitatis ꝙ̄ ſilitudine
paſſiōis. Tu. R̷. Leuita lau
rēti⁹ bonū op⁹ opat⁹ ē. Qui ꝑ
ſignū crucis cecos illumiauit
⁊ thezauros eccl'e dedit pau
perib⁹. ꝟ. Diſpſit dedit pau
perib⁹: iuſtitia ei⁹ manet in
ſcl'm ſcl'i. Qui. lc. ij.
Quāuis ei illi dilectiōi
q̄ dn̄s nos redemit nl'la cu-
iuſq benignitas poſſit eq̄ri:
qꝛ alid ē ꝓ iuſto moꝛi hoiem
ſua neceſſitate moꝛituꝝ: ali
ud ꝓ impijs occūbere a de-
bito moꝛtis alienū: multum
tamē vniuerſis hoīb⁹ etiam
martyꝛes cōtulerūt: quoꝝ
foꝛtitudie ita ei⁹ largitoꝛ vſ⁹
ē dn̄s: vt penā moꝛtis ⁊ atroci

tatē crucis nulli ſuoꝝ vellet
eſſe terribilē: ſꝫ multis face-
ret imitabilē. ¶ Si ꝗ nullus
bonꝰ ſibi ſoli eſt bonꝰ: nec cu-
iuſꝙ ſapiētis ſibi tm̄ ſapien-
tia eſt amica: ꝛ hec vera ruꝫ
natura ꝟtutū ē vt mltos a te
nebraꝝ abducat errore: q̇ ea
rū clarꝰ eſt lumie: ad erudiē-
dū dei ppl'm nulloꝝ eſt vtili
or forma ꝙ martyꝝ. Tu. ℞.
Puer meꝰ noli timere qꝛ ego
ſum tecū dicit dn̄s. Cū trāſ
ieris ꝑ ignē flāma non noce
bit te: et odor ignis nō erit i
te. ℣. Liberabo te de manu
peſſimorū: et eruā te de ma-
nu fortiū. Cū. **Lectio tertia**
Sit eloq̄ntia facit ad
exhortandū: ſit rō effi-
cax ad pſuadēdū: validiora
tn̄ ſūt exēpla ꝙ ꝟba: ꝛ plꝰ eſt
ope docere ꝙ voce. ¶ In q̊
excellētiſſimo genere doctri
ne btūs martyr laurētiꝰ: cu-
ius paſſiōe dies hodiernus
illuſtris eſt: ꝙ gl'ioſa polleat
dignitate: etiā pſecutores il
lius ſnie potuerīt: cū illa mi-
rabilis animi fortitudo de
xp̄i pncipalit amore ꝯcepta
nō ſolū ipa nō cederet: ſꝫ eti
am alios exēploſue toleran
tie roboraret. Tu. ℞. Quo
ꝓgrederis ſine filio pat quo
ſacerdos ſctē ſine diacono ꝓ
peras. Tu nūꝙ ſine miniſtro
ſacrificiū offerre ꝯſueueras
℣. Quid in me ergo diſpli-
cuit paternitati tue nūq̇d de-
generē probaſti exꝑire certe
vtrū ydoneū miniſtrū elege
ris cui ꝯmiſiſti dn̄ici ſangui
nis cōſecrationē. Tu. **lc. iiij.**
Dum eni furor gētiliū
ptātū i electiſſima q̄-
ꝗ xp̄i mēbra ſeuiret: ac pre-
cipue eos q̇ ordinis erāt ſa-
cerdotalis īpeteret: in leui-
tā laurentiū q̇ nō ſolū mini-
ſterio ſacramētoꝝ: ſꝫ etiā di
ſpenſatiōe eccl'iaſtice ſubſtā
tie p̄minebat: impiꝰ pſecutor
efferbuit: duplicē ſibi predā
deuiꝰ viri cōprehēſiōe ꝓmit
tēs. Quē ſi feciſſet ſacre pe
cunie traditorē: faceret etiā
vere religionis exortē. Ar-
mat itaqꝫ gemina face homo
pecunie cupidꝰ: et ꝟitatꝭ ini
micꝰ: auaricia vt rapiat au-
rū: īpietate vt auferat xp̄m.
℞. Noli me derelinq̄re pat
ſctē: qꝛ thezauros tuos iam
expendi. Non ego te deſero
fili neqꝫ derelinquo: ſed ma-
iora tibi debentur pro fide
xp̄i certamina. ℣. Nos quaſi
ſenes leuioris pugne curſuꝫ
recipimus: te quaſi iuuenē
manet glorioſior de tyrāno
triumphus: poſt triduū me

ſeq̃ris ſacerdotē leuita. No.
In .ii. noct. añ. Strinxerũt
corporis mēbra poſita ſup
craticulā: miniſtrantib⁹ pru=
nas inſultat leuita chriſti. ℣.
Carnifices ꝯ ourgentes mi
niſtrabant carbones ſubter
cratē ferreā. p̄. xiiii. Dñe qs.
fo. iiii. ã. Igne me examina=
ſti: et nõ eſt inuēta in me ini=
quitas. ℣⁹. Probaſti dñe cor
meum et viſitaſti nocte. ps.
xvi. Exaudi dñe iuſtitiā me
am. fo. iiii. ã. Interrogatus
te dñm cõfeſſus ſum: aſſat⁹
gratias ago. ℣⁹. Gratias ti=
bi ago dñe ieſu xp̃e: qr ianu
as tuas igredi merui. p̄s.
xxiii. Dñi eſt terra. fo. vii. ãn
O hippolyte ſi credis i dñz
ieſum xp̃m/ et thezauros ti=
bi oñdo/ et vitā eternā pmit
to. ℣ Si dictis inq̃t facta cõ
penſas: faciā qd hortaris. p̄.
xxxiii. Bñdicā do. fol. xi. ãn.
Beatus laurenti⁹ dixit: ego
me obtuli ſacrificiũ laudis i
odorē ſuauitatꝫ all'a. ℣ Gau
deo plane quia hoſtia xp̃i ef=
fici merui. p̄. lxiiii. Te decet.
fol. xxi. ãn. Beat⁹ laurenti⁹
orabat dicēs grãs tibi ago
dñe/ quia ianuas tuas ingre
di merui. ℣⁹ Cũq; viuus aſ=
ſaretur pulcherrimo vultu
iocundus. p̄s. xci. Bonũ eſt.
fo. xxxii. ℣. Poſuiſti dñe. l. v.
Poſtulat ſibi ab imma
culato ſacrarii preſu=
le opes eccleſiaſticas: qui=
bus auidiſſim⁹ inhiabat in=
ferri. Cui leuita caſtiſſimus
vbi eas repoſitas haberet
oñdēs: numeroſiſſimos ſan=
ctorũ pauperũ obtulit gre=
ges: in quorũ victu atq; ve=
ſtitu iamiſſibiles cõdiderat
facultates. Que tãto inte
grius erãt ſalue: q̃to ſancti⁹
probantur expenſe. Fremit
igitur predo fruſtrat⁹ et in
odiũ religionis que talē di=
uitiarũ vſum inſtituiſſet in=
ardeſcēs: direptiõe thezau=
ri potiorꝫ aggredit: ap̃d quē
nullā denariorũ ſubſtantiaz
reperiſſet. Tu. ℟. O hippo=
lyte ſi credis i dñz ieſuz xp̃z
Et thezauros tibi oſtendo et
vitā eternā pmitto. ℣. Si di
ctis inquit facta cõpenſes:
faciā qd hortaris: cui beat⁹
laurenti⁹ dixit tuũ tñmodo
p̃be aſſenſum. Et the. lc. vi.
Ut itaq; depoſitũ illd
quo ſacratius erat di
ues auferret: renũciare xp̃o
laurētiũ iubet: et ſolidiſſimā
illam leuitici animi fortitu=
dinē diris parat vrgere ſup
pliciis. Quorũ vbi prima nil
obtinent: vehementiora ſuc=

cedūt. Laceros art⁹ et mul
ta ꝟberꝫ ſectiōe ꝯciſos ſubie
cto ꝑcipit igne torq̄ri vt per
cratē ferreā q̄ iā de feruore
ꝯtinuo vim i ſe hr̃et vrēdi cō=
uerſoꝝ alt̃na mutatiōe mē=
broꝝ fieret cruciatus vehe=
mētior: ꝛ pena ꝓductior. Tu.
R. Btūs laurēti⁹ clamauit
et dixit: deū meū colo et illi
ſoli ſeruio. Et ideo nō timeo
tormēta tua. Vſ⁹. Mea nox
obſcurū nō habet ſed oīa in
luce clareſcūt. Et ideo. f. vij

Nihil obtines nihil ꝓ=
ficis: ſeua crudelitas
Subtrahit inuētis tuis ma
teria mortalis: ꝛ laurentio i
celos abeūte: tu deficis flā=
mis tuis. Supari charitatꝫ
xp̄i flāma nō potuit: ꝛ ſegni=
or fuit ignis q̄ foris vſſit: q̄
q̄ intus accendit. Seuiſti ꝑ=
ſecutor in mr̃em ſeuiſti: ꝛ au
xiſti palmā dū aggeras pe=
nā. Nā q̄d nō ad victorꝫ glo=
riā ingeniū tuuꝫ reperit: qn̄
in honorē triūphi tranſiert
etiā īſtrumēta ſupplicij. T.
R. Strixerūt corpis mēbra
poſita ſup craticulā ſubijciē
tibus prunas īſultat leuita
xp̄i. Beate laurenti martyr
xp̄i intercede pro nobis. V⁹.
Carnifices ꝟo vrgentes mi
niſtrabāt carbones ſubt cra
tē ferreā. Beate. Lec. viij.

Gaudeam⁹ igit dilectiſ=
ſimi gaudio ſpirituali: ꝛ
de feliciſſimo inclyti viri fine
gl̃iemur dn̄o: q̄ ē mirabilis
ī ſctis ſuis: ī q̄b⁹ nobꝫ et ꝑſi=
diū ꝯſtituit ꝛ exēplum: atq̄
ita ꝑ vniuerſū mūdū clarifi=
cauit gl̃iaꝫ ſuā: vt a ſolis or=
tu vſq̄ ad occaſū leuiticoruꝫ
luminuꝫ choruſcāte fulgore
q̄ clarificata ē hieroſolyma
ſtephano: taꝫ illuſtris fieret
roma laurētio. Cui⁹ orōne ꝛ
ꝑrocinio adiuuari nos ſine
ceſſatiōe ꝯfidim⁹: vt q̄ oēs
ſicut ap̄ls ait: q̄cūq̄ volūt i
xp̄o pie viuere ꝑſecutionem
patiūtur corroboremur ſpū
charitatꝫ: et ad ſuperandas
oēs tēptatiōes ꝯſtātis fidei
ꝑſeuerētia muniamur: ꝑ do.
no. ie. xp̄ꝫ viuētē ꝛ regnāteꝫ
cū p̄re ꝛ ſpū ſctō: i ſcl̃a ſclo=
rū am̄. Tu. R. Gaudeo pla=
ne q̄ hoſtia xp̄i effici merui:
accuſat⁹ nō negaui int̃roga
tus xp̄ꝫ ꝯfeſſ⁹ ſū. Aſſat⁹ gra
tias ago. V⁹. Ego me obtuli
ſacrificiū deo i odorē ſuaui
tatꝫ. Aſſa. ¶ In. iij. noct. añ.
Niſi granū frumēti cadēs i
t̃rā mortuū fuerit ip̄m ſoluꝫ
manet. Cāti. Btūs vir. f. lviij
V. Magna ē gl̃ia. Euā. Niſi
granū fru. f. xxiij. R. ix. Hic

ē vir q̇ nō ē derelictꝰ. vtš de
vno m. R̷. x. Btūs vir q̇ iuē-
tus. vtš de cō. R̷. xi. Btūs
laurētiꝰ dixit: ego me obtuli
ſacrificiū deo. In odorē ſua
uitat̄. Vꝰ. Gaudeo plane q̇a
hoſtia xp̄i effici merui. In o.
R̷. xii. In craticula te deū
nō negaui. Et ad ignē appli
catꝰ te dn̄ȝ ieſū xp̄ȝ ꝯfeſſꝰ ſū.
V̷. Probaſti dn̄e cor meū et
viſitaſti nocte. Et ad. Poſt
euā. ōr̄o vt iſra ad bn̄ꝰ. Ad l.
ān Laurētiꝰ igreſſꝰ ē: marty
res ꝯfeſſi ſūt nomē dn̄i ieſu
xp̄i. p̄. xcij Dn̄s reḡ. l. xxxii.
Lp̄. hyꝰ ⁊ V̷. vtš in. i. veſ. R̷.
bre Letabit. Ad bn̄ꝰ ān. In
craticula te deū nō negaui
⁊ ad ignē applicatꝰ te xp̄ȝ cō
feſſꝰ ſū: ꝓbaſti cor meū ⁊ viſi
taſti nocte igne me examīa
ſti: ⁊ n̄ ē iuēta i me īiq̇tas. ōr̄

Da nobis q̄s oīps deꝰ vi
ciorū nr̄oꝝ flāmas ex
tiguere: q̇ btō laurētio mar-
tyri tuo tribuiſti tormētorū
ſuoꝝ icēdia ſupare. Et fa:
ꝑ d. ❡ Ad. i. ā Laurētiꝰ bo-
nū opꝰ opatꝰ ē: q̇ ꝑ ſignū cru
cis cecos illumiauit. ❡ Ad
iij. ā. Adheſit aīa mea pꝰ te
q: caro mea igne cremata ē
ꝑ te deꝰ meꝰ. Lp̄. ⁊ ōr̄o vt in
l. V̷ Gl'ia ⁊ ho. ❡ Ad. vi. ān.
Miſit dn̄s āgelū ſuū ⁊ libe
rauit me de medio ignis et
nō ſum eſtuatꝰ. Lp̄. ec. xxi.

Beatꝰ vir q̇ iuētꝰ ē ſine
macula: ⁊ q̇ poſt aurū
nō abijt: nec ſperauit i pecu
nie theȝauris. D. ḡ. V̷. Poſui
ſti dn̄e. ⁊c. Oratio.

Excita q̄s dn̄e i eccl'ia
tua ſpm̄ cui btūs laurētiꝰ le-
uita ſeruiuit: vt eodē nos re-
plēte ſtudeamꝰ amare quod
amauit: ⁊ ope exercē qd̄ do-
cuit Et fa: Per dn̄ȝ. i vnitate
eiuſd. ❡ Ad. ix. ā Btūs lau
rētiꝰ clamauit ⁊ dixit: deum
meū colo ⁊ illi ſoli ſeruio: ⁊ iō
nō timeo tormēta tua. Lp̄.
ec. xxxi.

Potuit trāſ-
gredi ⁊ nō ē trāſgreſſꝰ
⁊ facē mala ⁊ nō fecit: iō ſta
bilita ſunt bona illꝰ i dn̄o: ⁊
elemoſynas illius enarrabit
oīs eccl'ia ſcōꝝ. D. ḡ. V̷. Ma

gna ē gloria. Oratio.
Deꝰ cuiꝰ charitat̄ ar-
dore: btūs laurētiꝰ edoces i
cēdij flāmas ꝯtēpto pſecuto
re deuicit: ꝯcede vt oēs q̇ mar
tyrij eiꝰ merita veneramur/ ꝓ
tectiōis tue auxilio munia-
mur. Et fa: ꝑ. ❡ In. ij. veſ. ſr
p̄. ā. i. iiij. d. i. noc. ſn̄ V̷. Lp̄. Re
hyꝰ. V̷. ⁊ ōr̄o vt i l. Ad mḡt ā.
Beatꝰ laurētiꝰ cū i craticu-
la ſupra poſitꝰ vrerēt ad im-
piiſſimū tyrānū dixit: aſſatꝰ

ſũ iã ꝟſa ꝛ mãducaꝫ:mã facul
tates eccľie q̄s reqris i cele
ſtes thezauros manus pau
perũ deportauerũt. ¶ Ty-
burcij marty. Cõme. Oro.
BEati tyburcij nos dñe
foueãt ꝯtinuata preſi
dia qꝛ nõ deſinis ꝓpiti⁹ itue
ri q̊s talib⁹ auxilijs cõceſſe
ris adiuuari. p xp̄z. ¶ Hip-
polyti ꝛ ſo. ei⁹ mar. Cõ. Or.
DA q̄s op̄s de⁹ vt bti
hippolyti martyꝛ tui
ſociorũq; ei⁹ venerãda ſolen
nitas: ꝛ deuotionẽ nobis au
geat et ſalutẽ. p xp̄m. ¶ Eu
ſebij ꝯfeſſo. Cõ ¶ In aſſũp.
btẽ ma. ꝟg. in. j. veſ. ſup p̄. ã.
VIrgo prudentiſſi-
ma q̊ progrederis
quaſi aurora valde
rutilãs filia ſiõ: to
ta formoſa ꝛ ſuauis es: pul-
chra vt luna electa vt ſol. ã.
Sctã maria ſuccurre miſerꝫ
iuua puſillanies refoue fle
biles: ora ꝓ pplo: inťueni ꝓ
clero: inťcede ꝓ ðuoto femi
neo ſexu. ã. Sub tuũ p̄ſidiũ
ꝯfugim⁹ dei genitrix: nr̄as
dep̄catiões ne deſpicias in
neceſſitatib⁹ ſed a piculis li
bera nos ſp ꝟgo bñdicta. ã.
Aia mea liq̄facta eſt vt dile
ct⁹ locut⁹ eſt: q̄ſiui et nõ iue-
ni illũ vocaui et nõ rñdit mi

hi iuenerũt me cuſtodes ci-
uitatꝫ ꝑcuſſerũt me ꝛ vulne-
rauert me tulert palliũ meũ
cuſtodes muroꝝ filie hieru-
ſalẽ nũciate dilecto qꝛ amo-
re langueo. Cap. ec. xxiiij.
IN oib⁹ requiẽ q̄ſiui: ꝛ i
hereditate dñi mora-
bor⁹ tũc p̄cepit et dixit mihi
creator oim: et q̊ creauit me
reqeuit i tabernaculo meo.
Deo g̃. Re. Que ẽ iſta q̄ ꝓceſ
ſit. vt infra. iij. hy⁹. Que ťra.
ex itegro. fol. lxviij. ꝟ. Elegit
eã de⁹ ꝛ p̄elegit eã. Et hita-
re facit eã i tabernaculo ſuo
Ad mag. ã. Tota pulchra
es amica mea ꝛ macula non
ẽ i te fau⁹ diſtillãs labia tua:
mel ꝛ lac ſub ligua tua: odor
vngẽtoꝝ tuoꝝ ſuꝑ oia aro-
mata: iã eni hyẽs trãſijt: im-
ber abijt ꝛ receſſit: flores ap
paruert vinee florẽtes odo-
rẽ dedert: ꝛ vox turturis au
dita ẽ i ťra nr̄a: ſurge ꝓpera
amica mea veni de libano ve
ni coronaberis. Oro.
DE⁹ q̊ ꝟginalẽ aulam
btẽ marie i qua hitares eli-
gere dignatus es: da q̄s: vt
ſua nos defenſione munitos
iocũdos ſue faciat inťeſſe fe
ſtiuitati. Et fa. Qui vi. ¶ In
iij. Aue ma. g. p. D. t. p. Ve-
nite ex. hy⁹. Fit por. f. lxvj.

¶ In .i. noc. ã. Uidi ſpecioſã
ſicut colũbam ⁊ circũdabãt
eã flores roſarꝫ ⁊ liliũ ↄual-
liũ. ṗ. viij. Dñe do. f. ij. ã Ue
ni electa mea ⁊ ponam in te
thronũ meũ/ qꝛ ↄcupiuit rex
ſpẽm tuã. ṗ. xviij. Celi enar.
f. vi. ã. Iſta ẽ ſpecioſa int̃ fi-
lias hierl̃m i cubilib⁹ ⁊ i ortꝫ
aromatũ. ṗ. xxiij. Dñi ẽ ter.
fo. vij. ã. Ornatã in monili-
bꝫ hierl̃m dñs ↄcupiuit. ṗ.
xliiij. Eructa. f. xv. ã. Tota
pulchra es amica mea ⁊ ma
cula nõ ẽ i te. ṗ. xlv. De⁹ nr̃.
fo. xvi. ãn. Quã pulchra es
amica mea/ ꝙ pulchra es et
decora oculi tui colũbarꝫ. ṗ.
xlvij. Magnus do. fo. xvi. ℣.
Gaude ma. ℟. i Uidi ſpecio
ſã ſicut colũbã aſcẽdẽtẽ de-
ſup riuos aq̃rꝫ/ cui⁹ ineſtima
bilis odor erat nimis i veſti
mẽtꝫ ei⁹. Et ſicut dies verni
circũdabãt eã flores roſarũ
⁊ lilia ↄualliũ. ℣. Que ẽ iſta
q̃ aſcẽdit ꝑ deſertũ ſicut ꝟgu
la fumi ex aromatibus myr
rhe ⁊ thurꝫ: Et. ℟. ij. Sicut
cedr⁹ exaltata ſũ i libano/ et
ſicut cypreſſus in mõte ſiõ/
q̃ſi myrrha electa Dedi ſua
uitatẽ odorꝫ. ℣. Et ſicut cin-
namomũ ⁊ balſamũ aroma
tizans. Dedi. ℟. iij. Que eſt
iſta q̃ proceſſit ſicut ſol ⁊ for
moſa tanꝙ hieruſalẽ. Uide
runt eã filie ſion et btãm di-
xerunt ⁊ regine laudauerũt
eam. ℣⁹ Sicut dies ꝟni cir-
cundabant eã flores roſarũ
et lilia ↄuallium. Ui. ℟. iiij.
Btãꝫ me dicẽt oẽs gñatõẽs
Qꝛ fecit mihi dñs magna
qꝛ potẽs eſt/ ⁊ ſctm̃ nomẽ ei⁹
℣. Magnificat aĩa mea dñꝫ/
et exultauit ſpũs me⁹ in deo
ſalutari meo. Qꝛ fe. ¶ In. ij.
noc. ã. Exaltata es ſctã dei
genitrix ſuꝑ choros ãgelorꝫ
ad celeſtia regna. ṗ. lxxxiiij.
Bñdixiſti. fo. xxx. ã. Paradi
ſi porte ꝑ te nobis apte ſunt
quas hodie gl'ioſa cũ ange-
lis triũphas. ṗ. lxxxvi. Fun
damẽta. f. xxx. ã Suꝑ ſalutẽ
et oẽꝫ pulchritudinẽ dilecta
es a dño ſãcta dei genitrix.
ṗ. xcv. Cantate. i. f. xxxiij. ã.
Optimã partem elegit ſibi
maria/ q̃ nõ auferet ab ea in
eternũ. ṗ. xcvi. Dñs reg̃. ex.
fo. xxxiiij. ãn. Btã es maria
mr̃ dñi ieſu xp̃i q̇a ex te mũ-
di ſal⁹ aduenit iã ergo gl'io-
ſa gaudes añ dñm intcede
ꝓ nobis ad filiũ. ṗ. xcvij. Cã
tate. ij. fo. xxxiiij. ã Sub tuã
ꝓtectionẽ ↄfugim⁹/ vbi ĩfir-
mi acceperũt ꝟtutẽ ⁊ ꝓpter
hoc tibi pſallimus dei geni
trix ꝟgo. ṗ. xcviij. Dñs reg̃.

traſ. f. xxxiiij. ℣. Sponſa facta
es. ℞. v. Ueni electa mea ꝛ
ponā in te thronū meū. Q2
ↄcupiuit rex ſpeciē tuā. ℣.
Surge ꝓpera amica mea/
veni de libano ꝛ coronabe=
ris. Q2. ℞. vj. Iſta ē ſpecio
ſa īter filias hierl'm/ ſicut vi
diſtis eam plenā charitate ꝛ
dilectione. In cubilibus ꝛ in
ortis aromatū. ℣. Iſta eſt q̄
aſcendit de deſerto delitiis
affluens. In. ℞. vij. Ornatā
in monilib⁹ filiā hierl'm dñs
concupiuit. Et vidētes eā fi
lie ſion btiſſimā predicaue=
runt/ dicentes vngentū effu
ſum nomen tuū. ℣. Aſtitit re
gina a dextris tuis in veſti=
tu deaurato circundata va
rietate. Et. ℞. viij. Super ſa
lutem ꝛ oēm pulchritudinē
dilecta es a dño/ ꝛ regia ce
lorum vocari digna es. Gau
dent chori angelorū conſor=
tes et conciues tui. ℣. Exal=
tata es ſancta dei genitrix
ſuper choros angelorum ad
celeſtia regna. Gaudēt cho.
In. iij. noc. ā. Ortus con=
cluſus es dei genitrix ortus
concluſus fons ſignat⁹/ ſur=
ge/ ꝓpera amica mea. Cātī.
Audite me. f. lviij. ℣. Digna
re me lauda. ℞. ix. Btā es
virgo maria dei genitrix q̄
credidiſti dño/ ꝑfecta ſūt in
te q̄ dicta ſūt tibi/ ecce exal=
tata es ſuꝑ choros āgeloꝝ.
Inẗcede ꝓ nobis ad dñz deū
nr̄m. ℣. Aue maria gr̄a ple
na dñs tecū. Inẗcede. ℞. x.
Salue maria gēma pudici=
tie de qua mundo illuxit ſol
iuſtitie/ ſalue pia mr̄ xp̄iano
rū. Succurre filiis ad filiuz
regē āgeloꝝ. ℣. Uirgo ſola
mē deſolatoꝝ/ ſpes ꝛ mr̄ be
nigna orphanoꝝ. Suc. ℞.
xj. Que eſt iſta q̄ aſcēdit per
deſertū/ ſicut ✠gula fumi/ ex
aromatib⁹ myrrhe ꝛ thuris:
Et vniuerſi pulueris pigmē
tarij. ℣. Iſta eſt ſpecioſa īter
filias hierl'm/ ſicut vidiſtꝫ eā
plenā charitate et dilectiōe
in cubilib⁹ ꝛ ī ortis aromatū
Et. ℞. xij. Felix nāqꝫ es ſa=
cra ✠go maria/ ꝛ oī laude di
gniſſima. Q2 ex te ort⁹ ē ſol
iuſtitie xp̄s de⁹ nr̄. ℣. Ora ꝓ
populo/ interueni ꝓ clero/ ī
tercede ꝓ deuoto femineo
ſexu/ ſentiant oēs tuū leua=
men quicunqꝫ celebrant tu=
am aſſumptionē. Quia. f. j.

Sermo bti hieronymi pbri.

Cogitis me o pau=
la ꝛ euſtochiū/ imo
charitas xp̄i me cō
pellit: vt q̄ duduz
vobis tractatib⁹ loq̄ ↄſueue

ram/nouo loq̄ndi genere ſā
ctis q̄ vobiſcū degunt ꝟgini
bꝰ/latino vtēs eloq̇o/exhoꝛ
tatiōis grā ſermonē faciam
de aſſūptiōe btē ⁊ glīoſe ſp
ꝟgis marie: moꝛe eoꝛū q̇ de
clamatoꝛie ī ecclīijs ſolēt lo
qui ad ppłm. Qđ vtiq; genꝰ
docēdi necdū attigerā. lc. ij

SEd qꝛ negare nequeo
quicq̇d iniungitis ni-
miavi·a deuictꝰ dilectiōe: ex
periar q̄ hoꝛtami affectu in
fantiū moꝛe balbutiētiū: q̇
quecūq; audierint fari geſti
unt: cū necdū poſſint ad ple
nū ꝟba foꝛmare: maxie qꝛ ꝓ
pter ſimpliciores quoſq; id
me depꝛomere ꝯpellitis: vt
habeāt ſermone latino q̇bꝰ
ſe occupent laudibꝰ ex eadē
die q̇buſue diuinis vacēt le-
ctiōibꝰ: ꝑſertim cū ⁊ eadē in
multis feſtiuitatibꝰ multoꝝ
ſctōꝛū patrū ſtudia miro cu
derint eloq̇o: q̄ de hac q̇dem
vberiꝰ vbiq; ī ſcripturꝫ diui-
nis p̄dicata legunt. lc. iij.

QUid eni aliud ſonant
euāgelia: niſi naſcētez
dn̄m ex maria ꝟgie? Et oīa
eiꝰ incrementa quouſq; fuit
in mūdo dūtaxat diuis effe-
runt ꝑconijs. Poꝛro ab exoꝛ
dio ſcti euāgelij gabꝛielē ar
changelū colloq̄ntez marie
audiſtis: ⁊ deīceps reliqua
oīa pleniꝰ legiſti. ¶ Ad pꝛe
ſepe quoq; o paula te teſte
nato puero multitudinē an-
geloꝝ inter crepūdias noui
partꝰ/⁊ q̄relas neſcij ploꝛa-
tus ꝑ feſcenninis glīa in ex
celſis deoꝛ in terra pax hoī-
bus bonevolūtatis cātantē
audiſti ⁊ radiantē ſtellā vidi
ſti: paſtoꝛibꝰ inſuꝑ euangeli-
zātibꝰ credidiſti. ¶ Magos
pꝛeterea tria deferētes mu-
nera ivīſiōe btis oclīs ꝯſpe
xiſti: ⁊ ipſa eadē munera bn̄
intelligendo votis oībꝰ fide
deo obtuliſti. Nā ⁊ cū eiſdem
magis deū puerū in ꝑſepio
adoꝛaſti. Tu. Lectio. iiij.

SEd foꝛte ꝯqueſta me
delatorē ꝙ te ꝑdideri
clamabis. Ad qđ ego. Si ce
latū eē volebas teſte ꝯſciētia
mihi narrare an̄ ꝑſepiū vbi
plurimū lachꝛymata es nō
debueras. Qđ vt vez fatear
xp̄i pꝛeconia etiā ſi voluero
adiuratꝰ/ neq; tuas laudes
om̄ino tacere queo. Idcirco
tue te interrogēt filie quas la
cte nutriſti: tu ea meliꝰ refera
bis: que neſcio ſi ſpeciem ali
quam certe aut ī ſpū vidiſti.
¶ Un̄ vos o filie pulſate ma
trē ꝑcibꝰ: pulſate ad oſtiū ī
uitātis amici: ſi q̊ mō tādē vo

bis aplāt q̄ reſerata ſūt mr̄i.
Uerūtn̄ de his q̇d plura di
cā: Oia ſaluatoris geſta et
obſeq̇a btē marie necnon et
act⁹ vite ex euāgelio didici-
ſtis. Et nunc q̇d ſupeſt vt ab
aliq̊ doctorū req̇ratis? lc.v.

DE aſſūptiōe tn̄ ei⁹ q̄li
ter aſſumpta ē / q̄rid
vr̄a depoſcit intētio / pn̄tia
abſēs ſcribere vobꝫ curaui / q̄
abſentia pn̄s deuot⁹ obtuli:
vt hēat ſctm̄ collegiū vr̄m i
die tāte ſolēnitatꝫ mun⁹ lati
ni ſmōis: i q̊ diſcat tenera i-
fātia lactꝫ expiri dl'cedinē / ꝛ
de exiguis cogitare: quali-
ter fauēte deo per ſingulos
ānos tota hec dies expēdat
i laudē ꝛ cū gaudio celebret:
ne forte ſi venerit in vr̄as ma
nus illd apocrifū de trāſitu
eiuſdē vgis dubia p certꝫ re
cipiatis: qd ml'ti latioꝝ pie
tatis amore ſtudio legendi
chari⁹ āplectūt: pſerti cū ex
his nihil alid expiri poſſit
p certo / niſi q̄ hodierna die
gl'oſa migrauit a corpe. l.vi

MOnſtratur aūt ſepul-
chrū ei⁹ cernentib⁹ no
bis vſq̄ ad pn̄s i vallis ioſa-
phat medio: q̄ vall' ē int mō-
tē ſion ꝛ mōtē oliueti poſita
quā ꝛ tu o paula ocul' aſpexi
ſti. Ubi i ei⁹ honore fabrica-
ta ē eccl'a miro tabl'atu lapi
deoꝝ: i q̄ ſepl'ta fuiſſe vt ſcire
poteſtꝫ ab oib⁹ ibidē pdicat:
ſꝫ nūc vacuū eſſe cernentib⁹
oñdit. Hec idcirco dixerīꝫ:
q̄ ml'ti nr̄oꝝ dubitāt vtrū aſ
ſūpta fuerit cū corpe: an obi
erit relicto corpe. Quō aūt
aut q̊ tpe aut a q̇bus pſonis
ſctiſſimū corp⁹ ei⁹ inde abla
tū fuerit vel vbi tranſpoſitū
vtrūue ſurrexit neſcitur: q̄
uis nonnulli aſtruere velint
eā iam reſuſcitatā: ꝛ btā cuꝫ
xp̄o imortalitate i celeſtib⁹
veſtiri. Qd ꝛ de btō iohāne
euāgeliſta ei⁹ miſtro cui vgi
ni a xp̄o vgo ꝯmiſſa ē / pluri
aſſeuerāt: q̄ i ſepulchro ei⁹
(vt fert) nō niſi māna inenit:
qd ꝛ ſcaturire cernit. l'c.vij.

UErūtamē q̇d horum
veri⁹ cenſeat ābigim⁹
Meli⁹ tn̄ deo totū cui nihil
i poſſibile eſt ꝯmittimus: q̄
aliq̇d temē diffinire velim⁹
auctoritate nr̄a qd non pba
m⁹ / ſicutꝫ de his q̄s cū dn̄o
teſte euangelio reſurrexiſſe
credim⁹: ſed vtrū redierit in
terre puluerē certum nō ha-
bemus: niſi q̄ legim⁹ q̄ mul
ta corpa ſctoꝝ q̇ dormierāt
reſurrexerunt ꝛ venerunt in
ſctām ciuitatē ſcꝫ hierl'm et
appuerūt multis. De q̇b⁹ p

fecto nonnulli doctoꝝ ſenſe
runt/etiã ⁊ in ſuis reliq̃runt
ſcriptis⁊ ꝙ in illis iã ſit per-
petua cõpleta reſurrectio.
Fatent eni ꝙ veri teſtes nõ
eſſent⁊ niſi ⁊ vera eẽt eoꝛum
reſurrectio. Tu. Lctõ. viii.
Vnde ⁊ btũs petr⁹ di-
xiſſe legit cũ de da-
uid loq̃retur in teſtimoniuz⁊
et ſepulchꝛum inq̇t ei⁹ apud
nos eſt: quaſi non ſit auſus
dicere ꝙ ip̃e aut coꝛp⁹ eius
apđ nos eſt/ſ; tm̃ ſepulchꝛũ
quo ꝯdit⁹ fuerat. Hinc aiũt
reſurrexiſſe ⁊ ip̃m cũ ceteris
ſctis⁊ ⁊ ideo vacuũ remãſiſſe
monumentũ ei⁹: vt nunc btẽ
marie cernit. Qđ ſane fctm̃
⁊ de alijs q̇buſlibet loc; ſcri-
ptura ꝝ firmare conãtur⁊ ꝙ
hi iam cũ xp̃o regnent reſu-
ſcitati in et̃na ſocietate. Qđ
q; deo nihil ẽ ĩpoſſibile nec
nos de btã maria factuz ab
nuim⁹⁊ q̃ꝙ ꝓpter cautelam
ſalua fide pio magis deſide
rio opinari opoꝛteat: q̃ꝙ incõ
ſulte diffinire qđ ſine pericu
lo neſcitur. Tu. Lectio. ix.
Lctõ ſcti euãg⁊ ſm mat. cḃ. x.
In illo tp̃e⁊ Intrauit
ie ſ⁹ ĩ quoddã caſtellũ
⁊ mľier q̇dã martha noĩe ex
cepit illũ ĩ domũ ſuã Et reľ.
Homeľ. bti aug. ep̃i⁊ de e. ľ.

Sctm̃ euãgeliũ cũ legeret
audiuim⁹ a femina religioſa
ſuſceptum eſſe dñm hoſpi-
tio⁊ ea q̃ martha vocabatur
Et cũ eſſet ip̃a occupata in
cura mĩſtrandi⁊ ſoroꝛ ei⁹ ma
ria ſedebat ad pedes dñi: et
audiebat v̄bũ illi⁹. Laboꝛa
bat illa vacabat iſta Illa e-
rogabat⁊ hec ĩplebat. Ve
rũtamẽ martha laboꝛãs mľ-
tum in illa occupatiõe et ne
gocio miniſtrandi ĩterpella
bat dñm⁊ ⁊ de ſoroꝛe ſua con
queſta eſt: ꝙ eam laboꝛantẽ
nõ adiuuaret. Dñs aũt pꝛo
maria reſpondit marthe⁊ et
ipſe ei fact⁹ eſt aduocat⁹: q̇
iudex fuerat interpellatus
Martha inq̇t circa mľta es
occupata⁊ q̃ñ vnũ eſt neceſ-
ſariũ. Maria melioꝛẽ ꝑtem
elegit q̃ nõ auferet ab ea. Ɽ. x
Audiuim⁹ ⁊ ĩterpella
tionẽ interpellãtis ⁊
ſentẽtiã iudicis⁊ q̃ ſententia
interpellãti reſpõdit: ſuſce-
ptã defẽdit. Erat eni maria
intẽta dulcedini v̄bi dñi. In
tẽta erat martha quõ paſce
ret dñm⁊ intenta maria quõ
paſceretur a dño. A martha
conuiuiũ dño pabat⁊ in cui⁹
ꝯuiuio maria iã iocũdabat.
¶ Cũ ergo maria ſuauit au
diret v̄bũ dulciſſimũ ⁊ coꝛde

intentiſſimo paſceret̃ inter-
pellato domio a ſorore ſua?
quõ putamuƷ eam timuiſſe
ne diceret ei dñs / ſurge et
adiuua ſororẽ tuã? Mira ei
ſuauitate tenebat̃ q̃ pfecto
maior eſt mẽtis q̃ ventris.
Excuſata eſt: ſedit ſecurior
Quomodo aũt excuſata at-
tendam⁹: inſpiciam⁹ pſcrute
mur quod poſſumus : vt et
nos paſcamur. Tu. Lec. xi.

Q Uid enim? Putam⁹ re
prehenſũ eſſe miniſte
riũ marthe / quã cura hoſpi-
talitatis occupauerat: q̃ ip-
ſum dñm hoſpitio recepat.
Quõ recte reprehendebat̃:
que tãto hoſpite letabatur.
Hoc ſi verũ eſt / dimittãt q̃d
miniſtrant hoĩes egẽtibus:
eligant ſibi partem meliorez
que non auferat̃ ab eis. Va
cent verbo: inhient dulcedi
ni doctrine: occupẽtur circa
ſcientiam ſalutarem. Nihil
eis cure ſit quis peregrin⁹ i
vico ſit q̇s egeat pane: quis
induendus / q̇s viſitand⁹ / q̇s
redimẽdus / quis ſepeliẽd⁹.
Vacent opera mĩe: vni inſte
tur ſcientie. Tu. Lectio. xii.

S Ʒ melior eſt pars ma
rie cur nõ oẽs hoc fa-
ciunt: qñ in hac cauſa ipſum
dñm patronũ habem⁹: Non
enĩ timem⁹ in hac re ne offẽ-
damus ei⁹ iuſtitiã: cũ patro
nã ei⁹ teneamus ſentẽtiam.
Et tñ ita nõ eſt : ſƷ ſicut dñs
dicit ita eſt. Quõ intelligis
ita non eſt: eſt aũt quõ intel
ligere debes. Ecce aduer-
te. Circa multa es occupa-
ta: q̃ñ vnũ ẽ neceſſariũ. Ma
ria optimã partẽ elegit. Nõ
tu malã: ſed iſta meliorẽ. SƷ
vñ meliorẽ. Or tu circa mul
ta: hec circa vnũ. Vnũ ei pre
ponit̃ multis. Nõ ei a mlt̃is
vnũ: ſƷ mlt̃a ab vno. Multa
ſunt q̃ facta ſunt: vn⁹ eſt q̇ fe
cit. Celũ et t̃rã ⁊ mare ⁊ oĩa
q̃ i eis ſũt: q̃ mlt̃a ſũt. Quis
iſta dinumeret? Quis horũ
multitudinẽ cogitet? Quis
hec fecit? De⁹ oĩa. Ecce bo-
na valde. Bõa valde q̃ fecit:
quãto melior ille q̇ fecit. Tu.
Seq̃n. ſ. eu. ſc̃d'm lu. c. x. In illo.

I N il. tẽ: Intrauit ieſ⁹ i
q̃d̃dã caſtellũ: ⁊ muli
er q̃dã martha noĩe excepit
illũ i domũ ſuã. Et huic erat
ſoror noĩe maria q̃ etiã ſedẽs
ſec⁹ pedes dñi audiebat v̄bũ
illi⁹. Martha ãt: ſatagebat
circa freq̃ns miſteriũ. Que
ſtetit ⁊ ait Dñe: nõ ẽ tibi cure
q̃ ſoror mea reliq̇t me ſolam
miniſtrare? Dic ergo illi: vt
me adiuuet. Et rñdẽs dixit

filii dñs. Martha martha ſol
licita es ⁊ turbarȝ erga plu=
rima. Porro vnū eſt neceſſa=
riū. Maria optimā ptē ele=
git: q̄ nō auferet ab ea. Am
Oro vt ſtra. Ad lau. añ. ſup
ps. Aſſūpta eſt maria ī ce=
lū gaudēt āgeli laudātes be
nedicūt dñz. P. xcij. Dñs re.
f. xxxij. Cp. In oib⁹. R. bre.
Adiuua nos. hy⁹. O q̄ gl'i=
fica. f. lxvij. V. Elegit eā de.
Ad bñ⁹ā. Que ē iſta q̄ aſcē
dit ſicut aurora ꝯſurgēs pul
chra vt lūa electa vt ſol ꝑ̄ribil
vt caſtroꝝ acies ordiata: Or
F Amloꝝ tuoꝝ dñe de
licti ignoſce: vt q̄ tibi
placere de actib⁹ nr̄is nō va
lem⁹/ genitricis filij tui dñi
dei nr̄i inꝑ̄ceſſiōe ſaluemur.
Et faꝝp e. Ad j. ā. Maria
vgo aſſūpta eſt ad ethereū
thalamū ī q̄ rex regū ſtella=
to ſede ſolio. Ad iij. ā. In
odore vnguētoꝝ tuoꝝ curri
m⁹/ adoleſcētule dilexerᷓt te
nimis. Cp. ⁊ orō. vt ī lau. V.
Gaude ma. Ad vj. ā. Bñ
dicta filia tu a dño / q̄a p te
fructū vite cōicauim⁹. Cap.
Q Ue eſt iſta (Cā. viij.
q̄ aſcendit de deſerto
delicijs affluēs ⁊ innixa ſup
dilectū ſuū: Deo ḡ. V. Spe=
cioſa facta es. Oratio.

C Oncede nos famlos
tuos q̄s dñe de⁹ ppe
tua mentis et corpis pſperi
tate gaudere: ⁊ gl'ioſa beate
marie ſemp vginis inꝑ̄ceſſio
ne a p̄ſenti liberari triſtitia/
⁊ eterna pfrui letitia. Et fa:
Per do. Ad. ix. añ. Pul=
chra es ⁊ decora filia hieru=
ſalē/ terribilis vt caſtrorum
acies ordinata. Cp. Cāti. j.
T Rahe me poſt te: cur
rem⁹ ī odore vngētoꝝ
tuoꝝ. D. ḡ. V. Dignare me.
C Oncede miſeri Or.
cors deus fragilitati
noſtre preſidiū: vt q̄ ſctē dei
genitricis marie requiē cele
bramus interceſſionis eius
auxilio/ a nr̄is iniqtatib⁹ re=
ſurgam⁹. Et faꝝp e. In. ij.
veſ. ſup pos. ā. e. j. iiij. de. ſ. no.
Cap. R. V⁹. ⁊ orō vt ī l. hy⁹.
Quē tra. ex integro. f. lxviij.
Ad magt āñ. Hodie maria
virgo celos aſcēdit gaude=
te quia cum chriſto regnat
in eternū. Priuatis dieb⁹
infra octa. Uenite. dicitur
directanee. hy⁹. Fit porta.
fo. lxvi. In primo noctur. ā.
Tota pulchra. minor. Aña.
Quam pulchra. añ. Exalta
ta es. añ. Paradiſi porte. V⁹.
Gaude maria. Lectio bre=
uis. Canticorum. vj. Caplo

Q Ue eſt iſta q̄ ꝓgredit
q̄ſi aurora ꝯſurgens:
pulchra vt luna/electa vt ſol
terribilis vt caſtrorū acies or=
dinata: Viderūt eā filie ſyō
ꝛ beatiſſimā p̄dicauerūt: re
gine ꝛ cōcubine: ꝛ laudaue=
rūt eā. Tu. R̷. bre. Aue ma=
ria Grā plena. V̷. Dñs tecū
Grā. ¶ In. ij. noc. ān. Allā.
feriale. Cp̄. Ubi venit ple. re
quire p̄uatis dieb9 viſitatio=
nis. V̷. Speciosa facta. orō.
P Orrige nobꝫ dexterā
tuā: ꝛ p interceſſionē be
ate et glorioſe ſemperꝙ vgi
nis dei genitricis marie/au
xilium nobis ſuperne virtu=
tis īpende. Et fac. Per eun.
Ad lau. ſuꝑ p̄s fe. ā. Aſſū=
pta eſt ma. Cap̄. Magnum
pietatis. vt ſ in viſitatione
priuatis dieb9. Ad bn̄9 ān.
Beata es maria mater. ān.
Uirgo prudentiſſima. ān.
Sub tuū p̄ſidiū. Ad mḡt ā.
Sub tuā ptectionē. ā. San
cta maria ſuccurre. ān. Aia
mea. Semel explete reiterā
tur. Rek. vt ī die ſcō. ¶ Dñi
ca ifra oc. oia fiant vt ī die
ſcō except ſubſcriptꝭ. In. j.
veſ. ſr p̄s ā. Uidi ſpecioſā.
cū rek. R̷. bre. Adiuua. Ad
mḡt ꝛ ad bn̄9 ā. vt ſ priuatis
dieb9 occurrēs ex ordi. orō.

Famlor. ¶ In. j. noc. ſuꝑ p̄s
do. ā. Tota pul. mior Ad. vi.
ān. Quā pul. ān. Exaltata.
V̷. Gaude maria. Lectio. j.
Ex ſermo bti hieronẏ. pbrī.
H Odie dilectiſſie vene
rabilis ꝛ glīoſa ſp vgo
eleuatꝭ ſr choros āgelor: vt
ſpectē poſſit videre vultūꝙ
ſaluatoris: quē amauerat/
quē cōcupierat ex toto deſi=
derio cordis. Q ꝺ ſi gaudiū
fit ī celo de q̄libet pctōre cō
uerſo: multomagis putādū
eſt ꝓ tāte vginis exaltatiōe
ꝛ glīa ꝙ exltatio ſit ī ſuꝑnis
¶ Cui9 nimirꝫ feſtiuitas oi=
um ſuꝑnor ē glīatio: celico
larūꝙ ciuiū ꝯgratulatio: pre
ſerti q̄r ei9 celebritas laus ꝛ
fauor eſt ſaluatoris. Uñ cre
dim9 vt ſupra dictū eſt ꝙ nō
hūc tm̄ diē ſolēnem ducūt ꝓ
ei9 honore annuū: verūetiā
ꝯtinuū ꝛ eternū iocunditatꝭ
ac letitie ꝛ venerat iōis obſe
quio/ cum oī colūt tripudio
amorꝭ ꝛ gaudij. Nec īmerito
q̄r ōis illa celeſtꝭ ciuitas cō=
gratulatꝭ ꝛ veneratꝭ mr̄ē cu
ius ſuꝑ ſe adorat filiū regē:
ante quē tremūt poteſtates
et curuatur oīe genu. Tu.
R̷. ia oia vt in die ſcō. Lcō. ij.
D E huius nimirū ad
celos aſcēſione mul=

to ãmirantis ĩtuitu celeſtiũ ſecretoꝝ ↄtẽplatoꝛ in cãticis vidi inquit ſpecioſam: ſicut colũbã aſcendẽtẽ deſup riuos aquaꝝ. ¶ Et vere ſpecioſa quaſi colũba: qꝛ illius ſpeciem colũbe ac ſimplicitatẽ premõſtrabat que ſup dñm venit: et docuit iohãnẽ qꝛ hic ẽ q̃ baptizat. Lu. L. iij.

ET bene deſup riuos aquarũ: qꝛ ſup aquaꝫ refectionis educauerat eaꝫ dñs ⁊ nutrierat. Ex q̃ multi deducti riui oẽm irrigãt terrã delitiarũ: et infundũt ortũ voluptatis: ex quibꝰ quotidie lota ⁊ pfuſa beata dei genitrix vgo maria aſcẽdit hodierna die ſpecioſa valde et ammirabilis: cuius odoꝛ ineſtimabilis erat nimis: et ideo ineffabilis. ¶ Ad cuius pfecto fragrãtiam odoris: oĩs illa celeſtis hierl'm leta decurrit. Quã circũdãt floꝛes roſaꝝ ⁊ lilia ↄualliũ: eo q̄ oẽs aie martyrio rubricate eã eterne dilectiõis cõplectunt amplexibꝰ: ⁊ vgitatis ſplẽdore cãdidate acſi lilia ĩ valle humilitatꝫ enutrite circũdant eã veneratiõis gra obſequentes. Lec. iiij.

REcte igit btã dei genitrix ⁊ martyꝛ ⁊ vgo fuit: quãuis ĩ pace vitã finierit. Hinc quoq̄ q̄ vere paſſa ſit ſymeon pphẽta loq̃ns ad eã: et tuã ĩnq̃t ĩpiꝰ aiaꝫ ptrãſibit gladiꝰ. Ex quo ↄſtat q̄ alij ſcti et ſi paſſi ſunt p xpo in carne: tñ in aĩa q̃ ĩmoꝛtal' eſt pati nõ potuerũt. Beata vo dei genitrix: qꝛ in ea paſſa eſt pte: q̃ ĩpaſſibilis habetur: ideo vt ita fatear qꝛ ſpiritalit ⁊ atrociꝰ paſſa ẽ gladio paſſiõis xpi: pluſq̃ martyꝛ fuit. ¶ Vñ ↄſtat vt qꝛ oĩbus plꝰ dilexit, pptea et plꝰ doluerit: in tm̃ vt aĩaꝫ eiꝰ totã ptrãſiret ⁊ poſſideret vis doloꝛis: ad teſtimoniũ eximie dilectiõis. Que qꝛ mente paſſa eſt: pluſq̃ martyꝛ fuit. Nimiꝝ et dilectio eiꝰ amplius foꝛtis q̃ moꝛs: qꝛ moꝛtẽ xpi ſuã fecit. ¶ In. ij. noc. ãn. Paradiſi poꝛte. ãn. Sup ſalutẽ. ã. Optimã partẽ. vꝰ. Specioſa facta es. Lect. v.

NUnc aũt circũdãt eã floꝛes roſarũ: id eſt mẽter ãmirãtes eiꝰ pulchritudinẽ int filias hierl'ꝫ. In q̃ poſuit rex thronũ ſuũ: qꝛ cõcupiuit eiꝰ ſpem ac decoꝛẽ. Fuit enĩ plena charitate ⁊ dilectiõe: ideo ſeq̄t pꝰ eã purpuratoꝝ exercitꝰ: ⁊ cãdidatoꝝ grex. Quã ſi diligẽtiꝰ aſpici

as: nihil virtut; eſt nihil ſpe ciositat;/ nihil ſplēdoꝝ ⁊ glo rie: qđ ī ea nō reſplēdeat Et ideo eā bn̄ circūdant flores roſarū ⁊ lilia ↄualliū: vt vir tutes virtutibꝰ fulciāt ⁊ for moſitas decore caſtitatis Nam ꝛ augeat. lec. vi.

NOis ſplēdor ⁊ gl'ia quā to illuſtratior fulgore ſuo ꝓ uehit ī ſublimiꝰ: tāto appa= ret pſtātior claritate quoꝝ libet ſubiectoꝝ: ⁊ eximior p̄= dicat Sic ⁊ btē dei genitrici cuiꝰ plātatio ac ſi roſe ī hieri co ſpaliꝰ refulſit/ ⁊ cādor vir ginitat; ſplēdidꝰ enituit/ cir cūdata officio charitat;/ ſub mittit ſctōꝝ claritas: vt am pliꝰ eius gl'ia ↄmēdet: q̄ ſup choros āgeloꝝ eleuata iā; btiſſima pdicat. Nā āgeloꝝ quis celſior ſit natura/ non tn̄ gl'ia maior: q2 ⁊ ipi gratu ita gr̄a ne corruerēt ſunt ſal uati. Vn̄ dauid ✝bo inq̇t dn̄i celi firmati ſunt: et ſpū oris eius oīs virtus eoꝝ. lc. vii.

QVod ſi ſpū dei oīs vir tus eoꝝ: cōſtat btām et gl'ioſā virginē in quā ſup= uenit ſpūſſctūs ⁊ deꝰ totꝰ il lapſꝰ nō caſu vel ruina ſ; nu tu tm̄ ⁊ gr̄a/ portat nouē mē ſibꝰ ī vtero āpliora ꝓmeruiſ ſe priuilegia ✝tutū: ⁊ pcepiſ ſe gr̄am ab āgelis etiā col= laudatā. Vn̄ ⁊ ſi mirabil' eſt eoꝝ ✝tus ⁊ firmitas ppetui tatis/ mirabilior tn̄ in maria quā obūbrauit ✝tꝰ altiſſimi: vt vltra omnē ſit virtutē an gelicam qđ factū eſt in ea: ⁊ ammirabile cunctis ſeculis ſacramētū. Ac per hoc etiā angelis maior exīde preſtat gratia: cū reſtaurant a deo p eū oīa: quē venerant ⁊ ado rāt ſup ſe regē xp̄m dn̄m na tum ex eadem virgine. Tu autem dn̄e. Lectio. viii.

HInc ⁊ maria cūct; tā to venerabilior: quāto et gratioſior. Et quāto virtu te altiſſimi extollit ad ſubli= mia: tāto clarior reſultat in gloria. Plena ſiq̇dē gr̄a/ ple na deo plena ✝tutibꝰ nō pōt nō poſſidere plene gl'ia; cla ritat; eterne: quā pleniſſime accepit vt mater fieret ſal= uatoris. Quā viderīt oēs fi= lie ſion/ ⁊ btām dixerūt/ ac regie laudauerūt/ qm̄ tantā eā viderūt quātā nullꝰ nar= rādo explet mortaliū: quā= tomagis deū q̇ tantā ac talē fecit eā: vt ipſe fieret p eam. Vn̄ dauid hō inq̇t natꝰ ē in ea: ⁊ ipe fūdauit eā altiſſimꝰ Tu. In. iii. noc. ā. Alt. iii Cāti. Audite me. fo. lviii. ✝.

Dignare. ℞. c. ix. Lc. ſcti euā-
gelij ſcdm lucam. Cap. x.
In il. tpe. Intrauit ie-
ſus i quoddā caſtellū: et
mulier qdā martha noīe ex-
cepit illū i domū ſuā. Et re.
Omel. b. aug. epi. de ea. l.
Uerba dn̄i nr̄i ieſu xp̄i que
modo ex euāgelio recitata
ſunt admonēt nos eſſe vnū
aliqd ad qđ tēdamus: qn̄ in
hui ſcl'i mltitudine labora-
mus. Tendimus aūt adhuc
peregrinantes: nondum ibi
manātes. Adhuc in via: nō-
dū in patria. Adhuc deſide-
rando: nondū fruēdo. ¶ Tn̄
tendamus: et ſine pigritia vt
ſine intermiſſione tēdamus:
vt aliqn̄ puenire valeamus
Martha et maria due ſoro-
res erant: ambe non ſolum
carne: ſed etiā religione ger-
mane. Ambe domino adhe-
ſerunt: ambe domino in car-
ne preſenti concorditer ſer-
uierunt. Tu aūt. Lectio. x.
Uſcepit martha ſicut
ſuſcipi ſolent peregri-
ni: ſed tamen ſuſcepit famu-
la dn̄m egra ſaluatorē: crea-
tura creatorē. Suſcepit au-
tem ſpū paſcenda: in carne
paſcēdū. ¶ Uoluit eni dn̄s
formā ſerui accipere: et acce-
pta forma ſerui in illa paſci
a ſeruis dignatiōe nō cditio-
ne. Naz et iſta dignatio fuit:
ſe prebere paſcendū. Habe-
bat carnē qdem in qua eſuri-
ret et ſitiret: ſed neſcitis qa
in eremo eſuriēti angeli mi-
niſtrabāt: Ergo q paſci vo-
luit: paſcēti pſtitit. Lc. xi.
Uid autē miru ſi et de
ſctō helia preſtitit vi-
due: quem prius coruo mini-
ſtrāte paſcebat: Nūqd paſ-
cēdo defecerat: qn̄ ad vidu-
am mittebat: Nō paſcēdo
defecerat qn̄ ad viduā mitte-
bat: ſz religioſā viduā p obſe-
quiū exhibitū ſuo ſuo bn̄di-
cere diſponebat. Sic & dn̄s
ſuſceptus eſt tanq̄ hoſpes: q
in ſua ppria venit: et ſui eū nō
recepert. Sz quotqt recepe-
rūt eū dedit eis ptātē filios
dei fieri: adoptās ſeruos et
frēs faciēs / redimens capti-
uos et faciēs coheredes. L. xij
Ec qs tn̄ vr̄z forſitā di-
cat: o btī q xp̄m ſuſci-
pere / i domū ppriā meruert
Noli dicere: noli murmura-
re: quia temporib' natus es
quando iam dn̄m non vides
i carne. Nō tibi abſtulit iſtā
dignationem. Cum vni in-
quit ex minimis meis feci-
ſtis: mihi feciſtis. Hec de
dn̄o paſcēdo in carne: ſz pa-

ſcente in ſpū pauca ꝑ tpe di
xerim⁹. Tu. Euā. ⁊ oꝛ vt in
die ſctō. Ad l. ⁊ ad hoꝛ. dieī
ā. Allā. p. l. Miſere mei de⁹
cū reſ. fo. xviij. cp. Signū ma
gnū. vts ī viſitatiōe. Ad vei.
ſup pos ā. Vidi ſpecioſā. ſo
la. Ad mag. ā. vts ī priuatis
dieb⁹ īfra oc. ex oꝛdie occur
rēs. ¶ In oct. ſcti laurentij
mar. Cō. in. j. veſ. cū ā. Cōfi
teboꝛ tibi. Oro. Excita q̄s.
vt in die ſancto au. vj. Ad
lau. ā. In craticula. ¶ Aga
piti marty. Cōmemo. Oro.

LEtet eccleſia tua de⁹
beati agapiti marty
ris tui ꝯfuſa ſuffragijs / atqꝫ
eius precib⁹ glioſis / et deuo
ta permaneat et ſecura con
ſiſtat. ꝑ xp̄ꝫ. ¶ Bernardi ab
batis. xij. lc. Si ꝯſideremus
f. xxxv. Euā. Neō lucer. f. xl.
¶ In octa. aſſūp. beate ma
rie: oīa fiant vt ī die ſctō ex
ceptis ſubſcriptis. In. j. veſ.
ſup pos ā. Vidi ſpecioſaꝫ. cū
reliquis. Oro Famuloꝛum.
¶ Eodē die timothei ⁊ ſim
phoꝛiani mar. Cōme. Oro.

AUxiliū tuum q̄s dn̄e
nobis placat⁹ impen
de: et intercedentib⁹ beatis
martyrib⁹ tuis / timotheo et
ſimphoꝛiano: dexterā ſuper
nos tue ꝑpitiatiōis extēde.

lc. j. Ex ſmo. btī hiero. pbſi.

BEata ⁊ itemerata
virgo maria ecce
hodierna die ad il
lū preclarū ⁊ ſplē
didū thronū archangeloꝛū
ꝑ hūilitatē: ꝑ integritatē car
nis aſcēdit: vn̄ intēperātia
oli eximios archangeloꝝ et
ſupbia deiecit. Quapropter
gaudete: gaudete inq̄ quia
patefacta eſt vobis via celo
rū ¶ Quāuis eni nobꝫ eadē
promittant: vobis tn̄ iā pre
ſto ſunt: q̄ cū angelis icoꝛru
ptionē ſeruatis: q̄ licꝫ de hoc
mundo ſitis: fauēte deo iaꝫ
in hoc mūdo non eſtis. Q2 ⁊
ſi ſcl'm vos hr̄e meruit: tene
re oīno nō potuit. Tu. lc. ij.

BEata igit maria ho
die iā ab oīb⁹ gētibus
lōge lateqꝫ predicat: ⁊ vobꝫ
que ſecute eſtis exēplū tan
te ꝟgis btitudo ꝯdonat ce
leſtis. ¶ Quas nō illecebꝛe
ſollicitāt coꝛpoꝛis: non col
luuio ꝑcipitat voluptatꝫ: nō
eſtus inflāmat incētiue car
nis: imo angelica imitatio
delectat i terrꝫ: quoꝝ i futu
ro equalitas repromittit in

BEate igit eſtꝫ cel'. r. iij
filie: ſꝫ ⁊ btē vidue: q̄ ce
libē vobiſcū in xp̄o ductū vi
tā: q2 ſcd̄m apl'm liberate a

lege viri ſic ꝑmãſerũt. Bea-
tior inqͭ erit ſi ſic ꝑmanſerit
ſm meũ ꝯciliũ. ¶ Puto enĩ
ait: ꝙ ⁊ ego ſpm̃ dei habeã.
euidenť volẽs exprimere q̃d
interſit inť eam q̃ ꝯiũcta eſt
adhuc lege viro: ⁊ inť eã q̃ iã
ſoluta vinculo beatior ꝑdica
tur. Qđ ſi vtraqꝫ beata q2 in
xp̃o: beatior tñ q̃cũqꝫ iã ſolu
ta eſt: ⁊ celeſtia ſectať. Lc iiij.

IDeo vidue ſp bene vir
ginib9 copulanť: vt ait
ap̃ľs. Mulier innupta ⁊ vir-
go cogitat que ſunt dñi: vt
ſit ſctã corꝑe et ſpũ. Quodã
modo em̃ ꝟginitas magiſte
riũ viduarũ gliſcit et ꝯforta
tur exẽplis. ¶ Que cũ viris
caſtũ ſuauerũt ꝯnubiũ do-
cẽt integritatẽ: magis ꝟgini
bus obſeruãdam: et ꝙ ꝓpe
modũ nõ inferioris ꝟtutis ẽ
a cõiugio abſtiere qđ aliqñ
delectauerit: q̃ ꝯiugij dele-
ctamenta neſcire. In vtroqꝫ
ſiq̇dẽ gradu fortitudo lauda
tur: et celeſtis vite predica-
tur virtus. Tu. Lectio. v.

IDcirco iam cũ xp̃o co
gnatiõem vterqꝫ ordo
ſortiť. Vñ dñs ſi q̇s fecerit
inq̇t voluntatẽ p̃ris mei q̇ in
celis ẽ: ip̃e me9 frať ⁊ ſoror: ⁊
mať ẽ. Vbi nõ ſexus: nõ ꝯdi-
tio: nõ etas diſcerniť: ſꝫ q̇ fe-
cerit inq̇t volũtatẽ p̃ris mei
qui in celis eſt. Vñ q2 libera
facultas cũctis preſtať: eſto
te chariſſime ad qđ vos xp̃i
gr̃a vocauit: eſtote matres
xp̃i ac ſponſe: eſtote ſorores
et propinq̃: quia qđ carne nõ
potuiſtis: gratia totũ cõdo-
natũ eſt vobis. Lectio. vi.

ET ideo diligite mr̃ez
dñi que vobis ſpõſuꝫ
genuit immortalẽ: cui9 ⁊ vo
biſcũ ſoror ẽ ip̃a: q2 volũtatẽ
p̃ris fecit vt eſſet mať. Pro-
pinqua quidẽ vobis nõ car-
ne ſed ſpũ: vt vnitas ꝯmen
detur eccľie: et ſocietas cor-
poris xp̃i ĩtelligať. Vñ dñs
Volo pater: ſicut ego et tu
vnũ ſum9: vt et ip̃i in nobis
vnũ ſint. Que ꝑfecto vnitas
ꝑ vnũ dei mediatorẽ ⁊ hoĩm
efficiť. Facite ergo volũtatẽ
patris et vos: vt vnũ eſſe poſ
ſitis. Tu autẽ. Lectio. vij.

ORnate lãpades vr̃as
occurrite ſpõſo: q2 iaꝫ
ad oſtiũ pulſat: et mr̃ez ſi eã
diligitis ſeq̇mini. Int9 autẽ
parate ⁊ ornate lãpades ve
ſtras: q2 filie regis eſtis. Oĩs
ꝫ gľia vr̃a ab int9 ſit: ⁊ int9 ha
bete qđ foris luceat: ne for-
te inť has ſolẽnitates ꝑuſq̃
ſponſus veniat lãpades vr̃e
extinguãtur. Nã celebritas

hui⁹ diei nō niſi accēſis lāpa
dib⁹ intus ꝛ foꝛis recte colit
Jdō emēdū eſt oleū dū vacat
ne cū ſpōſus venerit (qꝺ ab
ſit) vacue inueniami. ℞c. viij.
PRopterea q̄ ſurſū ſūt
ſapite vbi btā ꝑuenit
ꝟgo: ꝛ nō q̄ ſuꝑ terrā: qꝛ vr̄a
cōuerſatio ſi eſtis qꝺ voui=
ſtis i celis foꝛe debet. Jlluc
erigite mentē/ illuc abſcon
dite vitā veſtrā/ donec furoꝛ
ꝑtrāſeat dn̄i: quo btā dei ge
nitrix hodie ꝑuenit. Jbi nā=
q₃ habetis ſpōſum: ibi pon=
tificē ibi oīa quecūq₃ queſi=
ſtis. Jlluc dirigite mētem:
vt cū chꝛiſtus fili⁹ virginis
apparuerit in fine ſeculi: cū
ipſo et vos appareatis ī glo
ria amē. Tu. ℞c. ix. Lec. ſcti
euāge. ſm lucā. Ca. x.
IN il. t: Jntrauit ieſ⁹ i
quoddā caſtellū: ꝛ mulier q̄=
daꝫ martha noīe excepit il=
lū in domū ſuaꝫ. Et rel. Ex
ꝯmēta. vene. be. pbr̄i: de e. l.
Hec lectio ſuperioꝛi pul=
cherrima ratione connecti=
tur: qꝛ videlicꝫ illa dilectio
nē dei ꝛ ꝓximi verbis ꝛ pa
rabolis: hec aūt ipis reb⁹ ⁊
ꝟitate deſignat. Due quip=
pe iſte dn̄o dilecte ſoꝛoꝛes/
duas vitas ſpirituales q̀bus
in pꝛeſenti ſctā exercetur ec
cleſia demōſtrant: martha
quidē actualē qua ꝓximo ī
charitate ſociamur: maria
vero contemplatiuā/ qua in
amoꝛē dei ſuſpiram⁹. ¶ Ac
tiua eni vita eſt panē eſuriē
ti tribuere verbo ſapientie
neſcientem docere/ errantē
coꝛrigere/ ad humilitatis vi
am ſuperbientē pꝛoximū re
uocare ꝛ infirmantis curam
gerere/ que ſingulis quibuſ
q₃ expediant diſpenſare: et
cōmiſſis nobis qualiter ſub
ſiſtere valeāt ꝓuidere. ℞c. x.
COntēplatiua ꝟo vita
ē charitatē q̀dē dei ꝛ
ꝓximi tota mēte retinere: ſꝫ
ab exterioꝛi actione quieſce
re: ſoli deſiderio ꝯditoꝛis in
herere: vt nihil iam agere li
beat/ ſed calcatis curis oib⁹
ad vidēdā faciē creatoꝛꝫ ſui
anim⁹ inardeſcat: ita vt iam
nouerit carnis coꝛruptibil'
pond⁹ cuꝫ meroꝛe poꝛtare:
totiſq₃ deſiderijs appetere
illis hymnidicis angeloꝛuꝫ
choꝛis itereſſe admiſceri ce
leſtib⁹ ciuib⁹: de eterna ī cō
ſpectu dei īcoꝛruptione gau
dere. ℞c. xi.
QUe etiā ſe=
dēs ſec⁹ pedes dn̄i au
diebat ꝟbū illi⁹: martha aūt
ſatagebat circa freqūēs mi=
niſteriū. Hec vtriq₃ vite ꝯgru

ere nemo q̇ dubitet. Et cōtē
platiue quidē vniformis per
fectio eſt exutā mentē a cun
ctis hr̄e terrenis: eāq̧ quan
tū humana ībecillitas ſinit
vnire cū xp̄o. ¶ Actiue vo
ꝙ freq̄ns miniſteriū ſit gēti-
um magr̄ edocet: q̇ creberri
mis epularū dict; ſuos pro
xp̄o terra mariq̧ labores ac
ſua pericula ꝯmemorat. In
quib⁹ etiā viſiones ac reue-
lationes dn̄i cōmendās: nō
minus ſe in ſpeculatiua vir
tute q̄ perpaucis eſt imita-
bile cōſummatū eſſe ſignifi-
cat. Unde dicit. Siue enim
mente excedimus deo: ſiue
ſobrij ſumus vobis. Re. xij.

Que ſtetit et ait. Dn̄e
nō eſt tibi cure ꝙ ſo-
ror mea reliq̄t me ſolā mini-
ſtrare: Dic ḡ illi: vt me adiu
uet. Ex illoꝝ perſona loqui
tur q̇ adhuc diuine cōtēpla
tionis ignari/ ſolū q̄ didice
re fraterne dilectionis op⁹
deo placitū dicūt: ideoq̧ cū
ctos q̇ xp̄o deuoti eſſe velint
huic mancipādos autumāt.
Et bene martha ſtetiſſe/ ma
ria ſec⁹ pedes dn̄i sediſſe de
ſcribit: quia vita actiua la-
borioſo deſudat in certami-
ne: contēplatiua vero paca-
tis vicioꝝ tumultibus opta
ta iā in xp̄o mētis q̇ete per-
fruit. Et rn̄dens illi dn̄s di-
xit. Martha martha: ſollici
ta es/ ⁊ turbaris erga pluri
ma. Porro vnū eſt neceſſari
um. Et btūs dauid ſolū hoc
neceſſariū hoī eſſe diffiniēs
deo iugit adherē deſiderat
dicēs. Mihi autē adherere
deo bonū eſt: ponere in dn̄o
deo ſpē meā. Et alibi. Unā
petij a dn̄o hanc requirā: vt
inhabitē in domo dn̄i oībus
diebus vite mee: vt videam
voluntatē dn̄i/ ⁊ viſitē tem-
plū ſanctū ei⁹. Una ergo et
ſola eſt theoria id eſt cōtem
platio dei: cui merito oīa iu
ſtificationū merita vniuerſa
virtutū ſtudia poſtponūtur.
Tu. Euāge. ⁊ orō vt i die ſc̄o. In. ij. veſ. ad mḡt ā. Alia
mea liq̄facta. ¶ Bartholo-
mei apoſtoli. xij. lec. Oratio

Omnīps ſēpiterne de⁹ q̇
hui⁹ diei venerādā ſa
ctamq̧ letitiā in btī apl̄i tui
bartholomei feſtiuitate trī
buiſti: da eccl̄ie tue q̄s et a-
mare q̄ credidit/ ⁊ p̄dicare
q̄ docuit. Et fa: p. do. Lec.
Cū cūcta ſacra elo. fo. ij. In
iij. noc. Lec. ix. Lectio ſcti
euāgelij ſc̄dm lucā. cap. xxij

In il. tpe: Facta ē cōtē
tio int̄ diſcipulos ieſu

q̄s eoꝝ videret eſſe maior.
Etꝝ. Ex cō.ve.be.pſ̄r̄ve e.l.
Sicut bonis moris eē ſolet
in ſcripturis exēpla ſꝑ pr̄m
p̄cedentiū q̄b⁹ad meliora ꝑ
ficiant: et q̄bus agnitis de
ſuis actib⁹ hūilient inq̄rere:
ſic ecōtrario reprobi ſi quid
forſā i electis rep̄hēſibile re
periūt: quaſi ſuas ex eo neq̄
tias obtecturi: aut pro iuſto
defēſuri: libentiſſime ſolent
amplecti. ¶ Ideoq; multo
ardenti⁹ legūt: ꝙ facta ē cō
tentio int̄ diſcipulos xp̄i q̄s
eorum videret eſſe maior: ꝙ
ꝙ multitudinis credentium
erat corvnū et aīa vna. Tu.
Multo retinet te= l.x.
naci⁹ ꝙ facta eſt diſ=
ſentio int̄ barnabā et paulū
ita vt diſcederēt ab iuicē: ꝙ
ꝙ idē paul⁹ ait: cū eni ſit int̄
vos zel⁹ ꝛ ꝯtētio: nōne carna
les eſtis nōne hoīes eſtis: q̄
ſi nobis īfirmitas ſctōꝝ imi
tanda proponat: et non illō
poti⁹: q꞉ ꝯualuerūt de īfirmi
tate: fortes facti ſunt i bello
hoc maxime in loco: vbi ꝛ ip
ſa cōtētionis eorū cauſa no=
bis eſt icognita. ¶ Neq; eni
incredibile eſt q̄ a iuxta hoc
quod alibi precipitur: cōten
dite itrare per anguſtā por
tam: honore ſe inuicem pre
ueniendo certarint. Lec.xi.
Verū qualibet ex cau
ſa contenderint: nos
potius non carnales adhuc
diſcipuli quid geſſerint: ſed
ſpiritalis magiſter quid iuſ
ſerit videam⁹. Dixit aūt eis
Reges gētiū dn̄antur eoꝝ:
et qui poteſtatē habent ſup
eos benefici vocant. Vos au
tē non ſic. Sed qui maior eſt
in vobis fiat ſicut iunior: ꝛ q̄
preceſſor ē ſicut miniſtrator
Certantib⁹ de ꝑoratu diſci=
pulis: pi⁹ magiſter eos non
inite cōtentionis arguit: ſed
formā quā ſequantur humi=
litatis modeſta ratione de=
ſcribit. Tu autē. Lectio.xii.
In qua tn̄ forma obti=
nēda maiores et p̄ceſ
ſores id eſt eccl'ie doctores
nō minima diſcretiōe op⁹ ha
bent ne videlicet regū gētiū
iſtar dn̄ari ſubiectis ſeq; ab
eis gaudeāt ſupuacuis lau
dibus attolli: ſed ad exēplū
regis eterni q̄ſi iuniores eis
quib⁹ regendis preſunt effi=
ciantur ac miſtri: q꞉ nimiruꝫ
neceſſe eſt: vt ſic bn̄ agētib⁹
per hūilitatē ſint ſocij q̄ten⁹
cōtra delinquētiū vitia per
zelū iuſtitie ſint erecti: vt et
bonis i nullo ſe p̄ferāt: et cū
prauorū culpa exigit: ꝑtātē

ꝓtinꝰ ſupioritatis agnoſcãt.
Lu. Scd̃m lucã. Cp. vbi ſu.
IN illo tpe: Factã eſt cõ
tẽtio inter diſcipulos
ieſu: q̇s eoꝝ videret eſſe ma-
ior. Dixit aũt eis. Reges gẽ
tium dñant eoꝝ: et q̇ ptãtẽ
habẽt ſup eos bñficivocant
Uos autẽ nõ ſic. Sed q̇ ma
ior eſt in vobis fiet ſicut iu-
nior: ⁊ q̇ p̄ceſſor eſt ſicut mi-
niſtrator. Nã q̇s maior eſt?
Qui recũbit an q̇ miniſtrat?
Nõne q̇ recũbit? Ego aũt i
medio vr̃m ſum: ſicut q̇ mini
ſtrat. Uos aũt eſtis q̇ ꝑman
ſiſtis mecũ in tẽptationibus
meis. Et ego diſpono vobis
ſicut diſpoſuit mihi pr̃ meꝰ
regnũ: vt edatis ⁊ bibatis
ſup mẽſã meã i regno meo ⁊
ſedeatꝪ ſup thronos: iudicã
tes duodeci tribꝰ iſrl̃. Amẽ
Oratio vt s̃ i. ſ. veſ. Reliqua
in cõi apoſtoloꝝ. ¶ Augu-
ſtini epi. xij. lectiones. Oro.
ADeſto ſupplicatiõibꝰ
nr̃is oĩs deꝰ: ⁊ q̇bꝰ fi
duciã ſperãde pietatis idul
ges/ intercedẽte btõ auguſti-
no ꝯfeſſore tuo atq̨ põtifice
ꝯſuete mĩe tribue benignus
effectũ. Et fa: p d̃. Lec. Dñ
dẽs dñs. f. xxxij. Euã. Uigi-
late/ q: neſci. f. xlij. ¶ Eodẽ
die hermetis mar. Cõ. Or

DEꝰ q̇ btm̃ hermẽ mar
tyrẽ tuũ v̄tute ꝯſtan
tie i paſſiõe roboraſti/ ex eiꝰ
nobꝪ imitatiõe tribue ꝑ amo
re tuo ꝓſpera mũdi deſpice
re/ ⁊ nulla eiꝰ aduerſa formi
dare. p xp̃z. ¶ In decol. io.
bap. Ad veſ. cp. Eccl̃ia. xlix
MEmoria iuſti i cõ
poſitiõe odorꝪ fa
cta opꝰ pigmẽta
rij: i oĩ ore quaſi
mel indulcabit eiꝰ memoria
et vt muſica in cõuiuio vini.
Deo g̃. R. Metuebat hero-
des vt infra. x. hyꝰ. Deꝰ tuo
rum. f. lxuiij. V. Juſtꝰ vt pal.
Ad magt ãn. Arguebat he
rodem iohãnes/ ꝓpter hero
diadem quã tulerat fratris
ſui philippi vxorem. Oro.
SAncti iohĩs baptiſte
⁊ martyrꝪ tui dñe q̄s
venerãda feſtiuitas: ſaluta
ris auxilij nobꝪ p̄ſtet effectũ
Et fa: p d̃. ¶ Eodẽ die ſabi
ne mar. Cõ. de. ſ. nõ vir. Or
DEꝰ q̇ int cetera poten
tie tue miracula etiã
in ſexu fragili victoriã mar
tyrij ꝯtuliſti/ ꝯcede ꝓpitiꝰ vt
qui btẽ ſabine martyris tue
natalitia colimꝰ/ p eiꝰ ad te
exẽpla gradiamur. per xp̃z.
Inuit. hyꝰ. ãe. p̄. V. ⁊ cãtica
Reia q̨q̨ duorũ noct. de vno

mar. i. cõi. lcõ. i. Homel. ve. be. pbri. ſup euāg. Audiuit herod. tetracha famā ieſu.
Natalē fr̄es chariſſimi bti iohānis diem celebrantes/ oportet vt non ſolum conſtantiā paſſionis illius pia deuotione recolamus: ſed ⁊ eorum a q̄bus paſſus ē malitiā nobis in arma ſalutis artamus. ¶ Tūc eni ſcripturis ſanctis vtilit̄ animū itēdim⁹: cū nō ſolū i eis ꝟtutes ac p̄mia iuſtorum: verū etiā vitia ac vindictā reproborum ad incitamētū bn̄ agēdi nobis ꝑponim⁹. Tu. lc. ii.
Hoc ſiquidē ⁊ ipſi⁹ dn̄i docemur exēplorum: q̄ vt humane ſupbie ceruicē frāgat/ ac ſublime nobis iugū hūilitatis īponat: nō ſue tm̄ hūilitatis formā quā ſequamur inſinuat dicēs/ diſcite a me q2 mitis ſum ⁊ hūilis corde: ſed etiā angelice ſupbie deiectionē quā caueam⁹ ad mēoriā nob' reuocat dicēs/ videbam ſathanā q̄ſi fulgur de celo cadentē: quaten⁹ nō ſolū nos ſue diuine bonitat' ſed ⁊ demoniace prauit'/ exemplo ad obſeruantiā ſumme virtutis accēdat. Lcō. iii.
Audiuit igitur herodes tetrarcha famam ieſu: ⁊ ait pueris ſuis. Hic ē iohānes baptiſta: ipe ſurrexit a mortuis/ ⁊ ideo ꝟtutes opant̄ in eo. ¶ Qui bn̄ intellexit mortuū poſſe hoīez reſuſcitari ad vitam: bn̄ de reſurrectionis gl'ia ſenſit: q̄ iuſtos poſt reſurrectionē maioris potētie q̄ mortal' fragilitas capit futuros eſſe ꝓſpexit. ¶ Sz miſere deſipuit: q2 qd̄ de hoīe puro ſpōte credere potuit: hoc de hoīe dō credē tot miraculis atteſtātib⁹ tātis p̄conijs ꝯſonātib⁹ nulla ratione ꝯſenſit. lc. iiii.
Quare hoc fr̄es chariſſimi/ niſi vt apte itelligam⁹ nō icredibile reſurrectiōis miraculū/ ſz prauorū anios a credendi gr̄a pctis oñdētib⁹ eē p̄peditos: maioreſq3 gr̄as illi referam⁹ q̄ noſtris cordib⁹ ablato erroris velamine lucē ꝟitatis apire dignat⁹ ē. ¶ Herodes eī tenuit iohēm/ ⁊ alligauit eū ⁊ poſuit in carcerē: ꝑpt herodiadē vxorē fr̄is ſui. Dicebat enī illi iohēs. Non licet tibi habere eam. Tu. Lectio. v.
Impletū videm⁹ in iohāne qd̄ de illo angel⁹ zacharie p̄uſq̄ naſceret̄ p̄dixit: q2 p̄cederet an̄ dn̄z i ſpū ⁊ ꝟtute helie. Ambo nāq3 ori

nẽtervivẽtes ãbo hitu ĩculti ãbo ĩ ſolitudĩe degẽtes/ ãbo pcones veritatis: ãbo regis ⁊ regine pſecutionẽ ꝑ ꝑꝛ iuſtitiã ꝑpeſſi ſũt: ille achab ⁊ ieſabel iſte herodis ⁊ herodiadis. Ille ne ab ĩpijs occideref igneo curru ẽ rapt⁹ in celũ: iſte ne ab ĩpijs vinceref ꝑfecto martyrij certamĩe ſpũ celeſtia regna petiuit ãgelorũ vtiqꝫ ſubuect⁹ auxilio: de q̃b⁹ ſcriptũ ẽ. Curr⁹ dei decẽ milib⁹ mlꝭtiplex: milia letantiũ dñs ĩ illis. Et iterꝫ. Qui facit ãgelos ſuos ſpũs: ⁊ miniſtros ſuos flãmã ignis. L. vj.

SEd q̃rit forte aliq̃s q̃s ſit iſte herodes: qui ue frater ei⁹: q̃ ei⁹ herodias de q̃b⁹ ſermo eſt. Herodes iſte q̃ ⁊ iohannẽ decollauit/ ⁊ in paſſiõe redẽptoris nr̃i pilato aſſenſuꝫ p̃buit: fili⁹ eſt herodis illi⁹ ſub q̃ dñs nat⁹ eſt Qui cũ poſt natiuitatẽ dñicam pauco tꝑe regnaret/ ſicut euangelica teſtatᷓ hyſtoria/ archelaus ei⁹ fili⁹ ei ſucceſſit ĩ regnũ quo cũ vix decẽ annis potiretᷓ accuſãtib⁹ inſolentiã ei⁹ iudeis pulſus eſt regno ab auguſto: ⁊ ꝑpetuo dãnatus exilio. Lcõ. vij

DEinde auguſt⁹ vt regni iudaici minueret potẽtiã: diuiſa in quattuoꝛ ꝑtes ꝓuincia/ quattuoꝛ fr̃es archelai eidẽ regẽde p̃fecit: q̃ ſinglꝫi a pꝛĩcipatu quarte ꝑtis greco ſermone ſunt tetrarche vocati. E q̃b⁹ philippus herodiadẽ filiã arethe regis arabũ accepit vxoꝛẽ: q̃ꝫ idẽ aretha poſtmodũ ablataꝫ ab eo dedit herodi/ eo q̃ ipſe maioꝛꝭ eẽt ꝑtãtis ⁊ fame: factũqꝫ ẽ adulteriũ publicũ ſicut pſidis cauſa pe⁊ũdi ita fideliſſĩo p̃coni nr̃e redẽptõis materia triũphãdi q̃ ꝓhibẽdo ĩiuſti regis ſcelera moꝛte q̃dẽ iniuſta meruit plecti: ſed poſt moꝛtꝭ guſtũ a rege iuſtitie cui teſtioniuꝫ ꝓhibebat iuſtã vite pennis coronã accepit. Tu. Lc. viij.

DIcebat ergo illi iohãnes. Non licet tibi habere eã. Et volẽs inq̃t occidere eũ timuit pplꝭm: quia ſicut ꝓphetam eũ habebat. Non pplꝭus tm̃/ ſed ipſe etiam herodes iohannẽ ſicut ꝓphetã habebat: teſte euangeliſta marco qui ait. Herodes enĩ metuebat iohanneꝫ ſciens eũ virũ iuſtũ et ſctm̃ et cuſtodiebat eum: ⁊ audito eo multa faciebat: ⁊ libenter euꝫ audiebat. Sed vicit amoꝛ mulieris: eũqꝫ in illuꝫ

quem ſctm̄ eſſe nouerat ⁊ iu
ſtum manus mittere coegit
Qui qm̄ noluit cohibere lu=
xuriam ad homicidij reatuȝ
ꝯlapſus eſt: minuſqȝ pctm̄
maioris illi erat cauſa pctī:
cui diſtricto dei iudicio con
tigit vt ꝓpter appetitū adul
tere quā deteſtandā ſciebat
ſāguinem funderet ꝓphete:
quē deo acceptū eſſe cogno
uerat. Hec nāqȝ eſt illa diui
ne diſpenſatio examinis de
qua dicit᷑: q̄ nocet noceat ad
huc: ⁊ q̄ in ſordib⁹ eſt ſorde=
ſcat adhuc. At ꝯtra qđ ſeq̄=
tur ⁊ ſctūs ſctificetur adhuc
ad btī iohānis perſonā ꝯue
niēter aptat᷑: q̄ ſctūs exiſtēs
ſctificabat᷑ adhuc: dū p offi=
cium euangelizandi ad mar
tyrij palmam peruenit. Tu.
Lcō. ix. Lectio ſcti euāge=
ſcđm mattheum. Cap. xiiij.
In illo tpe: Audiuit
herodes tetracha fa=
mam ieſu: ⁊ ait pueris ſuis.
Hic eſt iohannes baptiſta.
Et rel'. Ex homel'. venerabi
lis bede pbr̄i: de eadem l'c.
Die autē natalis herodis
ſaltauit filia herodiadis in
medio: ⁊ placuit herodi: vn
de cum iuramento pollici=
tus eſt ei dare quodcūqȝ po
ſtulaſſet ab eo. Tria piter i=
pioꝝ ſcelera audiuim⁹: cele
brationē natalis herodis in
fauſtā/ ſaltationē puelle la=
ſciuā: iuramentū regis teme
rariū. Quib⁹ ſingulis opor=
tet nos ne talia geramus in
ſtrui. ❡ Nō eni feſtis diē na
talis nr̄i in memoriā reuoca
re: nō vllū tp̄s illecebris in=
dulgere carnalib⁹: ſȝ diē po
ti⁹ exitus nr̄i debem⁹ lachry
mis ⁊ pcib⁹ crebriſqȝ p̄ueni=
re ieiunijs. Hinc eteni vir ſa
piēs admonet dicēs. In oi=
b⁹ opib⁹ tuis memorare no=
uiſſima tua: ⁊ in eťnū nō pec
cabiſ. Tu. R. Miſit herodes
rex man⁹ ac tenuit iohēm et
vinxit eū i carcerē/ q: metue=
bat eū ꝓpť herodiadē Quā
tulerat frīs ſui philippi vxo
rē. V. Arguebat herodē io=
hānes ꝓpť herodiadē. Quā.
Sed nec mēbra no l. x.
ſtra q̄ iā dn̄o ꝯſecrata
ſūt/ luſib⁹ atqȝ ineptis dare
motibus decet. Dicit nanqȝ
apl's. Neſcitiſ qm̄ corpa vr̄a
mēbra ſūt xp̄i: Tollēs ẽ mē
bra xp̄i: faciam mēbra mere
tricis: Abſit. Vn̄ ⁊ alibi ob=
ſecrat per miam dei: vt exhi
beam⁹ corpa nr̄a hoſtiam vi
uentē/ ſctām deo placētem.
❡ Quantū vo temeritatem
iurandi vitare debeamus: ⁊

ipſe in euāgelio dn̄s/ ⁊ iaco
bus i epl'a ſua docet dicens
An̄ oia autē frēs mei nolite
iurare: neq̄ ꝑ celū neq̄ per
terrā: neq̄ aliud q̄dcunq̄ iu
ramentū. Sit aūt ſmo vr̄ eſt
eſt/ nō nō: vt non ſub iudicio
decidatis: illo videlicet iudi
cio ſub q̊ decidit herodes: vt
vel ꝑiurare vel ob ꝑiuriū ca
uendū aliud neceſſe hr̄et pa
trare flagitium. ℟. Metue
bat herodes iohēz/ ſciēs eū
viꝝ iuſtū ⁊ ſctm̄/ ⁊ audito eo
multa faciebat. Et cuſtodie
bat eū. ℣. Miſit herodes rex
man⁹ ac tenuit iohēm ⁊ vixit
eū in carcerē. Et cuſto. l. xi.

At ſi aliq̄d forte nos
incauti⁹ iuraſſe cōti-
gerit: q̄d obſeruatū peioreꝫ
ſcꝫ ṽgat in exitū/ libere illō
ꝯſilio ſalubriore mutanduꝫ
nouerim⁹: ac magis inſtāte
neceſſitate peierādū nobis/
q̄ ꝓ vitādo ꝑiurio i aliud cri
men grauius eſſe diuertendū.
Denique iurauit dauid ꝑ dn̄z
occidere nabal virū ſtultū ⁊
ipiū atq̄ oia q̄ ad illū ꝑtine-
rent demoliri: ſed ad primā
intercesſionē abigail femie
prudētis/ mox remiſit minas
reuocauit enſem i vaginam:
neq̄ aliq̄d culpe ſe tali ꝑiu-
rio ꝯtraxiſſe voluit. ℟. Pu-
elle ſaltātri iperauit mat/ nil
aliud petas niſi caput iohā-
nis baptiſte. Et ꝯtriſtat⁹ eſt
rex ꝓpter iuſiurādū ⁊ ꝓpter
ſiml' diſcūbētes. ℣. Dn̄e mi
rex da mihi i diſco caput io-
hānis baptiſte. Et. Lcõ. xii.

Iurauit herodes dare
ſaltatrici q̄dcūq̄ po-
ſtulaſſet ab eo: ⁊ ne ꝑiur⁹ di
ceret a ꝯuiuis/ ip̄z ꝯuiuiū ſā-
guie polluit: dū ꝓphete mor
tē ſaltatiōis p̄miū fecit. Nō
ſolū in iurādo ſꝫ etiā in oi q̄d
agim⁹ hec ē moderatio ſoler
ti⁹ obſuanda: vt ſi talē forſā
lapſū ṽſuti hoſtis iſiderim⁹
inſidiis ex q̊ ſine aliq̊ pcti cō
tagio ſurgere nō poſſim⁹/ il-
lū poti⁹ euadēdi aditū peta-
m⁹ in q̊ min⁹ ꝑiculi nos per-
peſſuros eſſe cernim⁹: iuxta
exēplū eoꝝ q̊ hoſtilib⁹ clau-
ſis muris dū euadere deſide
rāt/ ⁊ portaꝝ oim acceſſū ſi-
bi interdictū ꝯſiderant: ibi ne
ceſſe ē deſiliēdi loco eligāt:
vbi muro exiſtēte breuiore
minimū ꝑiculi cadētes ſcur
rāt. Tu. ℟. Accedētes diſci
puli ſcti iohannis baptiſte.
Tulerūt corp⁹ ei⁹ et ſepelie
rūt illud. ℣. Miſſo herodes
ſpiculatore p̄cepit āputari
caput iohānis in carcere/ q̊
audito diſcipuli ei⁹. Tulerūt.

Scd'm mattheū vbi ſupra.

IN il. tpe'. Audiuit herodes tetrarcha famam ieſu: ⁊ ait pueris ſuis. Hic eſt iohēs baptiſta. Ipſe ſurrexit a mortuis: ⁊ iō v̄tutes opant̄ ī eo. Herodes enī tenuit iohēz/ ⁊ alligauit eū ⁊ poſuit in carcerē: ꝑpt̄ herodiadē vxorem fr̄is ſui. Dicebat enī illi iohēs. Nō licet tibi habere eā. Et volēs illuz occidere timuit ppl'm: q2 ſicut ꝓphetā eū habebāt. Die aūt natalis herodis ſaltauit filia herodiadis ī medio: et placuit herodi. Unde cū iuramento pollicit⁹ eſt ei dare quodcūqꝫ poſtulaſſet ab eo. At illa p̄monita a mr̄e ſua: da mihi inquit hic in diſco caput iohannis baptiſte. Et ꝯtriſtat⁹ eſt rex. Propter iuramētū aūt ⁊ eos q̀ pariter recūbebant: iuſſit dari. Miſitqꝫ ⁊ decollauit iohannē in carcere. Et allatū eſt caput ei⁹ in diſco: ⁊ datū eſt puelle. Et illa attulit mr̄i ſue. Et accedētes diſcipuli ei⁹ tuler̄t corp⁹ ei⁹: ⁊ ſepelierūt illud. Amē. Or'o vt s. in .j. veſ. Ad lau. ā. Herodes enī tenuit ⁊ ligauit iohēm/ ⁊ poſuit ī carcerē ꝑpt̄ herodiadē. p. xcij. Dn̄s regn̄. f. xxxij. Cp. hy⁹. v̄. et or'o vt in .j. veſ. R̄. brē. Letabit̄ iuſt⁹. Ad bn̄⁹ ā. Miſſo herodes ſpiculatore precepit āputari caput iohānis ī carcere/ q̊ audito diſcipuli ei⁹ venerūt ⁊ tulerūt corpus ei⁹ ⁊ poſuerūt illud in monumēto. ¶ Ad .j. ā. Puelle ſaltāti iperauit mr̄ nihil aliud petas niſi caput iohannis. ¶ Ad. iij. ā. Dn̄e mi rex da mihi ī diſco caput iohannis baptiſte. Cp. ⁊ or'o vt i .j. veſ. v̄. Gloria ⁊ hono. ¶ Ad. vj. ān. Da mihi in diſco caput iohannis baptiſte/ ⁊ ꝯtriſtatus eſt rex ꝑpter iuſiurādū.

Capl'z. Eccleſiaſtici. xlix. cp.

DIuinit⁹ direct⁹ ē in penitētiā gētis: et tulit abhomiationes īpietatis: et ad dn̄m gubernauit cor ipſius. Deo gr̄. v̄. Poſuiſti. Or'o. Oꝑs ſem. de. da. Req're i natiuita. ei⁹ ad. vj ¶ Ad. ix. ā. Petijt puella caput iohannis baptiſte/ q̊ allato dedit matri ſue. Cap. act. xxxiij.

DUm īpleret iohānes curſum ſuū dicebat: quē me arbitrami eſſe nō ſū ego: ſ3 venit fortior me poſt me. Deo gr̄. v̄. Magna ē. Or'o. Preſta q̄s oꝑs de⁹. Req're i natiuita. ei⁹ .j. veſ. ¶ Jn ij. veſ. ſup pos ā e. vt in cōt vir'

mar. Cp̄. ℟. hy⁹. ℣. ⁊ orō. vt
in lau. Ad magr ān. Perpe
tuis nos dn̄e sancti iohānis
baptiſte tuere p̄ſidijs/ ⁊ quā
to fragiliores ſum⁹/ tāto ma
gis neceſſarijs attolle ſuffra
gijs. ¶ Felicis et adaucti
martyrum. Cōme. Oratio.

MAieſtatē tuam dn̄e
ſupplices exoramus
vt ſicut nos iugiter ſctōꝝ
tuorū ꝯmēoratiōe letificas/
ita eoꝝ ſemꝑ ſupplicatione
defendas. Per xp̄m. ¶ Egi
dij ꝯfeſ. xij. l. Magnū bonū.
fol. xxx. Euan. Facili⁹ ē ca.
f. xxxvij. ¶ Magni ꝯfeſ. Cō.
¶ In nati. btē marie ꝟgis.
Ad p̄mas veſ. ſup p̄s ān.

TDeſt nanqꝫ natiui-
tas/ ſacratiſſīe vir
ginisq̄ ex regali ꝓ
genie gēita genuit
xp̄m regē dn̄m/ ipa intcedat
ꝓ pctis nr̄is. ā. Beatiſſime
virginis marie natiuitatem
deuotiſſīe celebrem⁹/ vt ipa
ꝓ nobis intcedat ad dn̄m ie
ſū xp̄m. ā. Sctā maria ꝟgo
intcede ꝓ toto mundo qꝛ ge
nuiſti regē orbis. ān. Om̄m
rerū creator miſere populo
tuo per interceſſionem ge-
nitricis tue de qua prodiſti
ad vitam mundi ſempiter-
nam. Capl'm ꝓuerbioꝝ. viij.

DOmin⁹ poſſedit me ī i
tio viarū ſuaꝝ āteqū
quicq̄ faceret a p̄ncipio: ab
etno ordinata ſū: ⁊ ex antiq̄s
anteq̄ tra fieret. Deo g̃. ℟.
Regali ex ꝓ. vt ītra. vij. hy⁹.
Gaude viſceribꝰ. fo. lxvij. ℣.
Egrediet ꝟga de radice ieſ
ſe: Et flos de radice ei⁹ aſcē
det. Ad mgr ān. Natiuitas
tua dei genitrix ꝟgo gaudiū
annūciauit vniuerſo mūdo/
ex te eī ortus eſt ſol iuſtitie
xp̄s deus nr̄/ q̄ ſoluēs male-
dictionē dedit bn̄dictionē/ ⁊
ꝯfundēs mortē/ donauit no-
bis vitā ſempiternā. Orō.

SUpplicationē ſeruoꝝ
tuoꝝ de⁹ miſerator ex
audi: vt q̄ ī natiuitate dei ge
nitricis et ꝟginis cōgrega-
mur ei⁹ intceſſionib⁹ a te de ī
ſtātib⁹ piculis eruamur. Et
fa: p e. Eod die adria. mar.
PReſta q̄s (Cō. Orō.
om̄ps de⁹ vt q̄ btī adria
ni martyris tui natalitia co
lim⁹/ a cūctis malis īminen
tib⁹ ei⁹ intceſſiōe liberemur.
Per d. ¶ Inuit. hy⁹. āe p̄s.
⁊ ℣. ad duos noc. vt̄s inviſi.
In. j. noc. ℟. j. Hodie nata ē
btā ꝟgo maria ex ꝓgenie dd̄
Per quā ſal⁹ mūdi credēti-
b⁹ appuit/ cui⁹ vita glioſa lu
cē dedit ſclo. ℣. Beatiſſime

virgis marie natiuitatē deuotiſſime celebramus. Per quā. Re. ij. Btiſſie vgis marie natiuitatē deuotiſſime celebrem⁹. Ut ipſa p nobis intcedat ad dñz ieſū xpm. V. Cū iocūditate natiuitatem beate marie celebrem⁹. Ut. Re. iij. Glˀioſe vginis marie ortū digniſſimū recolamus Cui⁹ dñs hūilitatē reſpexit angelo nūciāte ɔcepit redēptorē mūdi. V. Hodie nata eſt btā vgo maria ex pgenie dauid. Cu. Re. iiij. Bñdicta ꝛ venerabilis es vgo maria Cui⁹ viſcera meruerunt portare dñm xpm. V⁹. Bñdicta tu in mulierib⁹/ ꝛ bñdictus fruct⁹ vētris tui. Cui⁹. ¶ In ij. noc. Re. v. Natiuitatem hodiernā ppetue vgis genitricis dei marie ſolēniter celebrem⁹. A qua celſitudo throni pceſſit. V⁹. Glˀioſe vginis marie ortū digniſſimū recolam⁹. A qua. Re. vj. Corde ꝛ anio xpo canam⁹ glˀiam. In hac ſacra ſolennitate pcelſe genitricis dei vginis marie vt ipſa intcedat p nobis ad dñm. V. Oēs parit cōgregati dñm collaudem⁹. In hac. Re. vij. Regali ex pgenie maria vgo exorta refulget. Cuius pcib⁹ nos adiuuari mente et ſpū deuotiſſime poſcimus. V. Corde ꝛ aio xpo canamus glˀiaz in hac ſacra ſolēnitate genitricis dei. Cu. Re. viij. Beata pgenies vnde xps natus eſt. O q̄ glˀioſa eſt vgo q̄ celi regē genuit V. Regali ex pgenie maria exorta refulget. O q̄. ¶ In iij. noc. ā. Hodie nata eſt btā virgo maria ex pgenie dauid allˀa allˀa allˀa. Cañ. Audite me. f. l viij. V⁹. Dignare. Re. ix. Natiuitas glˀioſe vginis marie ex ſemine abrahe orta de tribu iuda/ gnoſa ex ſtirpe dd. Cui⁹ vita inclyta cūctas illuſtrat ecclˀias. V. Natiuitas eſt hodie ſctē marie vginis. Cui⁹. Re. x. Natiuitas tua dei genitrix vgo gaudiū annūciauit vniuerſo mūdo/ ex te eni ort⁹ eſt ſol iuſtitie xpus deus nr̄. Qui ſoluēs maledictionē dedit bñdictionē ꝛ ɔfundēs mortem donauit nobis vitā ſempiternam. V. Aue maria grā plena dñs tecum. Qui. Re. xj. Salue nobilis vga ieſſe aue maria flos cāpi. Uñ ortū eſt liliū ɔualliū. V. Odor tu⁹ ſuper cūcta pcioſa vngenta fauus diſtillās labia tua/ lac ꝛ mel ſub lingua tua. Unde ortū. Re. xij. Felix nāq₃ es ſa

cra Virgo maria: et oī laude di gniſſima. Or ex te ort9 ē ſol iuſtitie xp̄s de9 nr̄. V. Ora p pplo: interueni pro clero: intce de pro deuoto femineo ſexu ſentiāt oēs tuū leuamē: q̄cūq; celebrāt tuā natiuitatē Quia. L. i. Inci. canti. cātico. Oſculetur me oſculo oris ſui. Quia meliora ſūt vbera tua vino: fragrātia vn gentis optimis. Oleū effuſum nomen tuū: ideo adoleſcentule dilexerūt te. Trahe me poſt te: currem9 i odo re vngentoꝝ tuoꝝ. Intro duxit me rex i cellaria ſua. Exultabim9 et letabimur in te: memores vberū tuoꝝ ſuper vinū. Recti diligunt te. Nigra ſum ſed formoſa filie hieruſalem ſicut tabernacula cedar: ſicut pelles ſalomonis. Nolite me ꝯſiderare q̄ fuſca ſim: q2 decolorauit me ſol. Filie matris mee pugnauerūt ꝯtra me: poſuerūt me cuſtodem in vineis. Vineam meā non cuſtodiui. Lec. ii. Indica mihi quē diligit anima mea vbi paſcas vbi cubes i meridie: ne vagari icipiā p9 greges ſodaliū tuoꝝ. Si ignoras te o pulcherrima iter mulieres: egredere et abi poſt veſtigia gregū: et paſce hedos tuos iuxta tabernacula paſtoꝝ. Equitatui meo in currib9 pharaonis aſſimilaui te amica mea. Pulchre ſunt gene tue ſicut turturis: collū tuū ſicut monilia. Murenulas aureas faciemus tibi vermiculatas argento. Lect. iii. Cum eſſet rex i accubitu ſuo: nard9 mea dedit odorē ſuū. Faſcicul9 myrrhe dilect9 me9 mihi: int vbera mea ꝯmorabit. Botr9 cipri dilect9 me9 mihi: i vineis engaddi. Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra: oculi tui colūbarū. Ecce tu pulcher es dilecte mi et decor9. Lectul9 nr̄ florid9: tigna domoꝝ nr̄aꝝ cedrina: laq̄aria nr̄a cipreſſina. Ego flos cāpi: et liliū conualliū. Sicut lilium int ſpinas: ſic amica mea int filias. L. iiii. Sicut mal9 int ligna ſyluaꝝ: ſic dilect9 me9 int filios. Sub vmbra illi9 quē deſiderauerā ſedi: et fructus ei9 dulcis gutturi meo. Intro duxit me rex in cellā vinariā ordinauit in me charitatem. Fulcite me florib9: ſtipate me mal: q2 amore lāgueo Leua ei9 ſub capite meo: et dextera illi9 amplexabit me

Adiuro vos filie hierl'z p ca-
preas ceruoſqꝫ cāpoꝝ: ne ſu
ſcitetis neqꝫ vigilare faciatz
dilectā: quoadusqꝫ ipa velit
VOx dilecti mei. C.v.
Ecce iſte venit ſaliēs
in montib⁹: trāſiliēs colles.
Silis eſt dilect⁹ me⁹ capree
hīnuloqꝫ ceruoꝝ. En ipē ſtat
poſt parietē nr̄m reſpiciēs p
feneſtras: pſpiciēs per can
cellos. En dilect⁹ meus lo-
quitur mihi. Surge prope-
ra amica mea: colūba mea:
formoſa mea: et veni. Jam eī
hyēs trāſijt iber abijt et receſ
ſit. Flores apparuerūt i t'ra:
tēpus putationis aduenit.
Vox turturis audita ē i t'ra
nr̄a: ficus protulit groſſos
ſuos: vinee florētes dederūt
odorem ſuū. Tu. Lec.vi.
SUrge ppa amica mea
ſpecioſa mea et veni: co
lūba mea in foramib⁹ petre
in cauerna macerie. Oſtēde
mihi faciē tuam: et ſonet vox
tua in aurib⁹ meis. Vox eni
tua dulcis: et facies tua de-
cora. Capite nobis vulpes
puulas: q̄ demoliūt vineas.
Nā vinea nr̄a floruit. Dilect⁹
me⁹ mihi et ego illi: q̄ paſcit
int' lilia: donec aſpiret dies
et iclinent vmbre. Reuertere:
ſilis eſto dilecte mi capree
hinnuloqꝫ ceruoꝝ ſuper mō
tes bethel. Lectio.vij.
IN lectulo meo per no
ctes q̄ſiui quē diligit
aīa mea. Queſiui illū: et nō i
ueni. Surgā et circuibo ciui-
tatē: p vicos et plateas q̄rā
quē diligit aīa mea. Queſiui
illū: et nō iueni. Jnuener't me
vigiles: q̄ cuſtodiūt ciuitatē.
Nū quē diligit aīa mea vidi
ſtis: Paululū cū ptranſiſſez
eos: inueni quē diligit anīa
mea. Tenui eū nec dimittā:
donec itroducā illū i domū
mr̄is mee: et i cubiculū geni
tricis mee. Adiuro vos filie
hieruſalē p capreas ceruoſ-
qꝫ camporū: ne ſuſcitetis ne
qꝫ vigilare faciatis dilectā:
donec ipa velit. Lectio.viij.
QUe eſt iſta q̄ aſcendit
per deſertū ſicut vgu
la fumi ex aromatib⁹ myrrhe
et thuris: et vniuerſi pulue
ris pigmētarij. En lectuluz
ſalomonis ſexaginta fortes
ābiūt ex fortiſſimis iſrl': oēs
tenētes gladios et ad bella
doctiſſimi. Vniuſcuiuſqꝫ en
ſis ſup femur ſuū: ppt' timo
res nocturnos. Ferculum fe
cit ſibi rex ſalomō de lignis
libani. Colūnas ei⁹ fecit ar-
genteas: reclinatoriū aureū
aſcenſum purpureū: media

charitate cōſtrauit: ꝓpꝯ fili-
as hierl'z. Egredimini filie
ſiō: ⁊ videte regē ſalomonē i
diademate: q̊ coronauit illū
mr̄ ſua in die deſponſatiōis
illiꝰ: ⁊ i die letitie cordis eiꝰ
Tu. l. ix. Initiū ſ. euāꝰ ſ. mat.

Liber generatiōis ie-
ſu xp̄i filij dauid filij
abrahā. Et reł. Ex cōmēta-
rio bti hiero. pbr̄i: de ea. l. c.

In eſaia legimus. Genera
tionē eiꝰ q̇s enarrabit. Nō ğ
putemꝰ euangeliſtā ꝓphete
eſſe ꝯtrariū vt qḋ ille īpoſſi
bile dixit effatu hic narrare
īcipiat: qꝛ ibi de ḡnatiōe di
uinitatis: hic de īcarnatione
dictū eſt. Et carnalibꝰ aūt ce
pit: vt ꝑ hoīem deū diſcere ī
cipiamus. Filij dauid: filij
abrahā. Ordo ꝑpoſterꝰ: ſed
neceſſario ꝯmutatꝰ. Si eñ
priꝰ poſuiſſet abrahā: et po-
ſtea dauid rurſus ei repetē-
dus fuerat abrahā: vt ḡnati
onis ſeries texeret. ¶ Nō āt
ceteris ꝑtermiſſis: hoꝝ filiū
nūcupauit: qꝛ ad hos tm̄ de
xp̄o facta ē repromiſſio. Ad
abrahā: in ſemie tuo inq̇t bñ
dicent oēs gētes qḋ ē xp̄s:
ad dauid: de fructu ventris
tui ponā ſup ſedē tuam. Iu-
das aūt genuit phares ⁊ za
rā de thamar. Notādū ī ge-
nealogia ſaluatoris nullam
ſctāꝝ aſſumi mulieꝝ: ſꝫ eas
quas ſcriptura reprehēdit:
vt q̇ ꝓpꝯ pctōres venerat: de
peccatricibꝰ naſcēs oīꝫ pec-
cata deleret. Vñ et in ſeq̄nti
bus ruth moabitis ponit: et
bethſabee vxor vrie. Naaſon
aūt genuit ſalmō. Iſte ē naa
ſon pꝛinceps tribꝰ iude: ſicut
in numeris legit. Tu. l. c. x.

Ioꝛā autē genuit oſiā:
oſias āt genuit ioathā
In quarto volumie regū le
gimꝰ de iorā ochoziam gene
ratū fuiſſe: quo mortuo ioſa
beth filia regis ioram ſoror
ochozie tulit ioas filiuꝫ frīs
ſui: ⁊ eū inīnetiōi q̄ ab atha-
lia exercebat ſubtraxit. Cui
ſucceſſit in regnuꝫ filius eiꝰ
amaſias: poſt quē regnauit
filiꝰ eiꝰ azarias q̇ appellat ⁊
ozias: cui ſucceſſit ioathan
filꝰ eiꝰ. ¶ Cernis ğ ꝙ ſcḋm
fidē hyſtorie tres reges ī me
dio fuerit: quos hic euāgeli
ſta pretermiſit. Ioraꝫ q̇ppe
nō genuit oziā: ſꝫ ochoziā et
reliquos quos enumerauī-
mus. Veꝝ qꝛ euangeliſte ꝓ-
poſitum erat tres teſſereſce
decades in diuerſo tp̄m ſta-
tu ponere: ⁊ ioram generi ſe
miſcuerat īpijſſime iezabel:
idcirco vſq; ad tertiam gene

rationem ei⁹ memoria tollit
ne in ſancte natiuitatis or=
dine poneretur. Lu. lc.xi.
ET poſt trāſmigratio=
nē babylonis: iechoni
as genuit ſalathiel. Si volue
rim⁹ iechoniā in fine prime
teſſereſce decadis ponere: in
ſeq̄nti nō erūt quattuordecī
ſʒ tredecim. Sciam⁹ ḡ iecho
niā priorē ipm̄ eſſe queʒ ⁊ io
akim: ſm̄ aūt filiū nō prēm:
quorū prior p k. ⁊ m. ⁊ ſeq̄ns
p ch. ⁊ n. ſcribit: qđ ſcriptorꝝ
vicio eſt longitudine tēporꝝ
apud grecos latinoſq; cōfu
ſum eſt. Jacob aūt genuit io
ſeph. Hunc locuʒ obiecit no
bis iulianus auguſtus p diſ
ſonentia euangeliſtarū: cur
euangeliſta matthe⁹ ioſeph
filium dixerit iacob: ⁊ lucas
eū filium appellauerit heli:
non intelligens ꝯſuetudinē
ſcripturarū q̄ alter ſcđʒ na=
turā: alter ſcđm legē ei pat
ſit. Scim⁹ eni hoc p moyſen
deo iubente preceptū: vt ſi
frat aut propīquus abſq; li
beris mortu⁹ fuerit: ali⁹ ei⁹
accipiat vxorē: ad ſuſcitādū
ſemē frīs vel ꝓpinq̄ ſui. Su
per hoc et affricanus tp̄ʒ ſcri
ptor: et euſebi⁹ ceſarienſis i
libro diaphonicis euāgelio=
rū plenius diſputarūt. l.xii.

GEnuit ioſeph virū ma=
rie. Cū virū audieris: ſu=
ſpicio tibi nō ſubeat nuptia
rū: ſed recordare cōſuetudi
nis ſcripturarū: q̄ ſponſi viri
⁊ ſponſe vocent vxoris. Et a
trāſmigratiōe babylonis vſ
q; ad xp̄m generatiōes quat
tuordecim. Numera a iecho
nia vſq; ad ioſeph ⁊ inuenies
generatiōes tredecim. Por
ro quartadecima generatio
in ip̄m xp̄ʒ reputabitur. Xp̄i
aūt generatio ſic erat. Que
rat prudens lector et dicat.
Cum ioſeph nō ſit pater dn̄i
ſaluatoris: quid pertinet ad
dn̄m generationis ordo de=
ductus vſq; ad ioſeph? Cui
reſpōdebimus primū nō eſ
ſe ꝯſuetudinē ſcripturaruʒ:
vt mulierū in gn̄ationib⁹ or=
do texat: deīde ex vna tribu
fuiſſe ioſeph et mariam. Vn̄
et lege cogebatur eā accipe
re vt ꝓpinquā: ⁊ qđ ſimul: cē
ſentur ī bethleem: vti ex vna
ſtirpe generati. Lu. Initiuʒ
ſcti euāge: ſcđm mattheum.
LIber gn̄ationis ieſu
xp̄i filij dđ: filij abra=
hā. Abrahā genuit iſac: iſa=
ac aūt genuit iacob. Jacob
aūt genuit iudā ⁊ frēs eius:
iudas autē genuit phares ⁊
zara de thamar. Phares āt

genuit eſrom: eſrom autem genuit aram. Aram aūt genuit aminadab. Aminadab aūt genuit naaſon. Naaſon aūt genuit ſalmon. Salmon autem genuit boos de raab Boos autem genuit obeth ex ruth. Obeth autē genuit ieſſe Jeſſe autē genuit dauid regem: dauid autē rex genuit ſalomonē ex ea q̄ fuit vrie. Salomon autē genuit roboā. Roboam aūt genuit abiā. Abia aūt genuit aza. Aza autē genuit ioſaphat. Joſaphat aūt genuit iorā: iorā aūt genuit oziā Ozias aūt genuit ioathā: ioathā autē genuit achas. Achas aūt genuit ezechiā: ezechias autē genuit manaſſē. Manaſſes aūt genuit amō: amō autē genuit ioſiam. Joſias autem genuit iechoniam ⁊ fratres eius: in tranſmigratione babylōis. Et poſt trāſmigrationē babylonis: iechonias genuit ſalathiel. Salathiel aūt genuit zorobabel: zorobabel aūt genuit abiuth Abiuth aūt genuit eliachim: Eliachim aūt genuit azor. Azor aūt genuit ſadoch: ſadoch aūt genuit achi. Achi aūt genuit eliud: eliud āt genuit eleazar. Eleazar āt genuit mathā: mathan aūt genuit iacob. Jacob āt genuit ioſeph: virū marie. De q̄ natus ē ieſus: qui vocatur xp̄s Amē. Or̄o vt ifra. Ad lau. ā. Natiuitas glõſe virginis marie: ex ſemine abrahe: orta de tribu iuda; generoſa ex ſtirpe dauid. p̄. xcij. Dn̄s reḡ. f. xxxij. Cp̄m. Dn̄s poſſedit. R̸. bre. Adiuua nos. Ꝟ. O ſancta mundi dn̄a. f. lxviij. Ꝟ. Egredietᷣ ꝟga. Ad bn̄ ā. Natiuitatē hodiernā perpetue ꝟginis genitricis dei marie ſolēnitᷣ celebremꝰ a qua celſitudo throni pceſſit alleluia. Oratio.

Famulᷣ tuis dn̄e celeſtis gr̄e munꝰ ipartire: vt qbꝰ btē ꝟgis partꝰ extitit ſalutꝭ exordiū natitatis eiꝰ votiua ſolēnitas pacꝭ tribuat incremētū. Et faᷣ: Per dn̄m. ¶ Ad. i. ā. Natiuitas eſt hodie ſctē marie ꝟginis: cuius vita iclyta cūctas illuſtrat eccl̄ias. ¶ Ad. iij. ā̄n. Regali ex pgenie maria exorta refulget: cuiꝰ precibus nos adiuuari mēte et ſpū deuotiſſime poſcimus. Cōz. et or̄ vt i lau. Ꝟ. Gaude. ¶ Ad vj. ā. Corde et aio xp̄o canamus gl̄iam i hac ſacra ſolennitate p̄celſe genitricis dei

marie. Cpz. Eccleſia. xxiiij.
Ego ex ore altiſſimi p diui pmogenita ante oēz creaturā. D. g. ℣. Speciosa facta. Oratio.
Adiuuet nos q̄s dñe btē marie ſp ℣gis inkceſſio venerāda: cuꝰ etiā diē q̄ felix eiꝰ ē īchoata natiuitas celebramꝰ. Et fa: p do. Ad ix. ā. Cū iocūditate natiuitatē ſcē marie celebremꝰ vt ipa p nobis inkcedat ad dñz ieſum xp̄z. Cp. Sapi. iiij
O q̄ pulchra ē caſta gña tio cū claritate: īmortalis ē eñ memoria illiꝰ: q2 z apud deū nota ē et apō hoīes. D. gra. ℣. Dignare me. Oro. Supplicationē ſuorū. vtē i primis vel Jn. ij. veſ. ſr p. ae. ſ. iiij. de. ſ. noc. Cp. Re. ℣. z oro vt i lau. hyꝰ. Gaudevīſceribꝰ. f. lxvij. Ad mēt. ā. Que eſt iſta q̄ pgredik q̄ſi aurora ꝯſurgēs: pulchra vt luna: electa vt ſol: kribilis vt caſtrorū acies ordinata: Priuatis diebꝰ infra octa. Uenite. dicitur directanee. Hyꝰ. Fit porta. f. lxvj. Jn. ſ. noc. ā. Fōs ortorū. ā. Ueniat dilectꝰ. ā. Ueni i ortū. ā. Comedi fauū. ℣. Gaude ma. l. bre. Ec. xxxix.
Audite me diuini fructusꝰ z quaſi roſa plātata ſup riuos aq̄rū fructificate. Quaſi libanꝰ ſuauitatē odorꝫ habete: florete flores: quaſi liliū date odorem. Et frondete in gratiā z collaudate cāticū: et bñdicite dñz in opibus ſuis. Tu. Rez. bre. Dignare me laudare te. Uirgo ſacrata. ℣. Da mihi ℣tutē cōtra hoſtes tuos Uirgo. Jn. ij. noc. ā. Allā. iij. Cp. Ubi venit ple. Require i viſitatiōe eius inter priuatos dies. ℣. Speciosa. Oratio.
Adiuuet nos q̄s dñe btē marie ſempvirginis inkceſſio venerāda: atq3 a pctōꝝ nr̄oꝝ viculis abſolutos: in tua faciat pace gaudere. Et fa: p d. Ad lau. ps. feriales Cp. Magnū pietatis. vtē in viſitatione int priuatos dies. Ad bñꝰ ā. Dilecte mi. ā. Adeſt nanq3. ā. Sācta maria ℣go. Ad mag. ā. Deſcēdi i ortū. ā. Btiſſime ℣gis. ā. Diz rerū. Semel ex plete reiterank. Reliq̄ vtē in die ſancto. Dñica ifra oc. oia ſuāk vt i die ſctō exceptꝫ ſubſcriptis. Jn. i. veſ. ſuper pos. ā. Ecce tu pulchra. cū reliq̄s Re. bre. Adiuua nos. Ad mag. in vtriſq3 veſ. et ad bñꝰ. āñ. vtē p uatis diebꝰ occurreñ. ex ordīe. oro Famul

tuls. In .i. noc. ſup pos dñi=
calesã Fõs ortoꝝ. ã. Veni=
at di. ã Veni i ortũ. ℣. Gau=
de maria. ℟. i. Ex cãticis can
Q Uam pul (ti. Cp. iiii.
chra es amica mea ꝙ
pulchra es: Ocli tui colum
barꝝ: abſq3 eo ꝙ intrinſecus
latet. Capilli tui ſicut gre=
ges caprarꝝ: q̃ aſcẽderũt de
mõte galaad. Dẽtes tui ſic
greges tõſarꝝ: q̃ aſcẽderũt de
lauachro. Oẽs gemellis fe=
tib⁹: ⁊ ſterilis nõ eſt int eas
Sicut vitta coccinea labia
tua: et eloquiũ tuum dulce.
¶ Sicut fragmẽ malipuni=
ci ita gene tue: abſq3 eo qd i
trinſec⁹ latet. Sicut turris dd
collũ tuũ: q̃ edificata eſt cũ
ꝓpugnacul. Mille clipei pẽ
dẽt ex ea: oĩs armatura for=
tium. Duo vbera tua ſicut
duo hinnuli capree gemelli:
q̃ paſcunt i lilijs: donec aſpi
ret dies: et inclinent vmbre
Vadã ad mõtẽ myrrhe: ⁊ ad
collẽ thuris. Tu. Lectio .ii.
T Ota pulchra es ami
ca mea: et macula nõ
eſt i te. Veni de libano ſpon
ſa mea: veni de libano veni.
Coronaberis de capite ama=
na: de vertice ſanir ⁊ hermon:
de cubilib⁹ leonũ: de mõtib⁹
pardorꝫ. ¶ Vulneraſti cor
meũ ſoror mea ſpõſa: vulne=
raſti cor meũ in vno oculoꝝ
tuoꝝ: ⁊ in vno crine colli tui
Quã pulchre ſũt mãme tue
ſoror mea ſponſa. Pulchrio
ra ſũt vbera tua vino: ⁊ odor
vnguentorũ tuorũ ſuper oĩa
aromata. Lectio tertia.
F Auus diſtillãs labia
tua ſpõſa: mel et lac
ſub ligua tua: ⁊ odor veſtimẽ
toꝝ tuorũ ſicut odor thuris
Ortus ꝯcluſ⁹ ſoror mea ſpõ
ſa: ortus concluſus: fons ſi=
gnatus. Emiſſiões tue padi
ſus maloꝝ punicoꝝ/ cũ po=
moꝝ fructib⁹. ¶ Cypri cuꝫ
nardo: nard⁹ ⁊ croc⁹ ⁊ fiſtula
⁊ cinnamomũ: cũ vniuerſis
lignis libani: myrrha et alo
es cum oĩbus primis vngen
tis. Fons ortoꝝ: pute⁹ aqua
rũ viuentiũ: que fluunt ipe=
S tu de libano. Tu. ℟. iiij
Urge aquilo ⁊ veni au
ſter: ꝑfla ortũ meum: ⁊ fluent
aromata illius. Veniat dile
ctus me⁹ i ortũ ſuũ: vt come
dat fructũ pomoꝝ ſuorum.
¶ Veni in ortũ meum ſoror
mea ſpõſa: meſſui myrrham
meã cũ aromatib⁹ meis. Cõ
edi fauũ cum melle meo: bi=
bi vinũ meũ cũ lacte meo. Cõ
edite amici et bibite: et ine=
briami kmi. Ego dormio: et

cor meū vigilat. Tu. ¶ In iii. noc. añ. Comedi fauū. añ. Talis eſt dilect⁹. añ. Uulneraſti cor. ℟. Speciosa. f. c. v.

Uox dilecti mei pulſātis. Aperi mihi ſoror mea: amica mea: colūba mea īmaculata mea: quia caput meū plenū eſt rore: ꝛ cincinni mei guttis noctiū. Expoliaui me tunica mea: quō induar illa: Laui pedes meos: quō inqnabo illos: Dilectus me⁹ miſit manū ſuā per foramē: ꝛ venē me⁹ ītremuit ad tactū eius. Surrexi vt aperirē dilecto meo. T. f. vi

Man⁹ mee diſtillauerūt myrrhā: et digiti mei pleni myrrha probatiſſima. Peſſulū oſtij mei apui dilecto meo: at ille declinauerat atqꝫ trāſierat. Aia mea liqfacta eſt: vt dilect⁹ locut⁹ eſt Queſiui ꝛ non īueni illū: vocaui: ꝛ nō rñdit mihi. Inuenerunt me cuſtodes qui circuierūt ciuitatē. Percuſſerūt me ꝛ vulnerauerūt me: tulerūt palliū meū cuſtodes murorū. Adiuro vos filie hierl'z: ſi inueneritis dilectū meū: vt nuncietis ei quia amore langueo. Tu aūt. Lectio. vij.

Qualis ē dilect⁹ tu⁹ ex dilecto: o pulcherrima mulierū: Qualꝭ ē dilect⁹ tu⁹ ex dilecto: qꝛ ſic adiuraſti nos: Dilect⁹ me⁹ cādid⁹ ꝛ rubicūd⁹: elect⁹ ex milibus. Caput ei⁹ aurū optimū: come ei⁹ ſicut elate palmarū: nigre: qſi coru⁹. Ocl'i ei⁹ ſicut columbe ſup riuulos aqrū q̄ lacte ſūt lote: ꝛ reſident iuxta fluēta pleniſſima. Gene illi⁹ ſicut ariole aromatū: cōſite a pigmētarijs. Labia ei⁹ lilia diſtillātia myrrhā pmā. f. viij

Man⁹ illi⁹ tornatiles: auree plene iacinctis Uenē ei⁹ eburne⁹: diſtict⁹ ſaphir: Crura illi⁹ colūne marmoree: q̄ fūdate ſūt ſup baſes aureas. Spēs ei⁹ vt libani: elect⁹ vt cedri. Gutꝰ illi⁹ ſuauiſſimū: ꝛ tot⁹ deſiderabilis. Talꝭ ē dilect⁹ me⁹: ꝛ ipſe ē amic⁹ me⁹ filie hierl'm. Quo abijt dilect⁹ tu⁹ o pulcherrima mulierū: q̄ declinauit dilect⁹ tu⁹: Et q̄rem⁹ eū tecū. Dilect⁹ me⁹ deſcēdit ī ortū ſuū ad areolā aromatū: vt paſcaꝭ ī ortꝭ: ꝛ lilia colligat. Ego dilecto meo: ꝛ dilect⁹ me⁹ mihi: q̄ paſcitꝭ int̄ lilia. Tu. ¶ In. iii. noc. ā. All'. iiii. Cā. Audite me. f. lviij. ℟. Dignare. f. ix. Initiū. ſ. euā. ſm mat.

Liber gñationis ieſu xp̄i filij dd:

filij abrahā. Et reł. Ex cōmē
ta. bti hylarij epi. de eadē ł.
Gradū quē mattheus in or
dine regie ſucceſſionis edi=
derat/ lucas in ſacerdotali
origine cōputat: quē dū vter
qꝫ dinumerat: cognationē in
dño vtriuſqꝫ tribus vterqꝫ
ſignificat. Recteqꝫ vtriuſqꝫ
gñatiōis gradꝰ ponitꝰ: qr ſa=
cerdotalis ꝛ regie tribꝰ ſocie
tas ꝑ dauid/ ex cōiugio inita
iā a ſalathiel in zorobabel/
cōfirmat ex gñe. ¶ Atqꝫ ita
cū mattheꝰ paternā originē
que ex iuda ꝓficiſcebat recē
ſet: lucas xᵒ acceptū per na
thā ex tribu leui genus edo=
cet: ſuis qꝫ ꝑtibꝰ/ dñi nr̄i ie
ſu xp̄i q̇ eſt eternꝰ rex ꝛ ſacer
dos/ etiā in carnali ortu vtri
uſqꝫ generis gloriam proba
uerunt. Tu autē. Lectio. x.
Quod vero ioſeph po=
tiꝰ q̄ marie natiuitas
recēſetur nihil refert. Eadē
enī eſt totius tribꝰ atqꝫ vna
generatio. Exemplū autem
etiam mattheus ꝛ lucas de
derunt/ patres appellātes
non tam genere q̄ gēte: ꝗa
ab vno tribus cepta ſub vni
us ſucceſſionis et originis
familia continetur. ¶ Cum
enim filius dauid atqꝫ abra
he oſtēdendus ſit/ quare ita
cepit: liber generationis ie
ſu xp̄i filij dauid filij abrahe
Nō differt quis in originis
numero atqꝫ ordine colloce
tur: dummodo vniuerſorū
familia cepta intelligat eſ=
ſe ab vno. Itē cum eiuſdē tri
bus ſint ioſeph ꝛ maria: dū
ꝑfectꝰ ex abrahe gñe ioſeph
oſtēditur: ꝑfecta quoqꝫ do=
cetur ꝛ maria. Tu. Lctō. xi.
Hec enim in lege ratio
ſeruata eſt: vt ſi mor=
tuus ſine filijs familie prin
ceps fuiſſet defuncti vxorē
poſterior frater eiuſdem co=
gnationis acciperet: ſuſce=
ptoſqꝫ filios in familiā eius
qui mortuus eſſet referret/
maneretqꝫ ita in primogeni
tis/ ſucceſſionis ordo: cū pa
tres eorum qui poſt ſe nati
eſſent aut noīe haberentur
aut genere. Sed q̇d illud eſt
qđ diximꝰ/ ſcđm rerū fidem
generatiōis iſtiꝰ ordinē nec
numero ſibi nec ſucceſſione
conſtare: Huiꝰ quoqꝫ rei ra=
tio afferat. Nō ei leuis cau=
ſa eſt vt aliud ſit in narratio
ne aliud in geſtis: ꝛ aliud re
ferat in ſūma: aliud vero te
neat in nūero. Nāqꝫ ab abra
hā vſqꝫ ad dauid quattuor=
deci gñationes nūerate ſūt
et a dauid vſqꝫ ad trāſmigra

tionē babylonis gñationes
quattuordeciꝫ cū in regnoꝝ
libris decē ꝛ ſeptē dephēdā
tur. Sꝫ i hoc nō eſt mēdaciū
aut negligētie vitiū. lcō. xij.
TRes eni gñatiōes ra
tiōe pterite ſunt. Naꝫ
ioram genuit ochoziā; ocho
zias autē genuit ioas: ioas
deinde amaſiā amaſias aūt
genuit oziam. Et in matheo
iorā oziam genuiſſe ſcribitur:
cū quart⁹ ab eo ſit. Hoc ita
qr ex gētili femia iorā ocho
ziā genuit / ex achab ſcꝫ do
mo: dictūq₃ erat p prophetā
non niſi quart⁹ gñatione in
throno regni iſrl quemq₃ de
domo achab eſſe ſeſſurum.
Purgata igit labe familie
gentilis tribuſq₃ pteritis: iā
regalis i quarto generatio
nū cōſequentiū origo nume
rat. Tu aūt. Euange. ꝛ oro
vt in die ſctō. Ad laud. ꝛ ad
horas ān. Alla. Pſalmi dñi
cales. Cp. Signū magnuꝫ.
vrā i viſita. In. ij. veſ. ſr pos
aña. Ecce tu pulchra. ſola.
¶ Gorgonij mar. Cō. Oro.
SAnct⁹ tu⁹ dñe gorgo
nius ſua nos intceſſio
ne letificet / ꝛ pia faciat ſolē
nitate gaudere. Per xpm.
¶ Prothi / iacincti / felicis et
regule mar. Cōmē. Oratio.

BEati pthi nos dñe et
iacicti feliciſ ꝛ regule
foueat pcioſa pfeſſio / et pia
iugit intceſſio tueat. p xpm.
¶ In exaltat. ſ. cru. Ad veſ.
Cp. Re. hy⁹. ꝛ V. vrā. in inuē.
eiuſ dē pto allr. Ad mḡt ā.
Propter lignum ſerui facti
ſumus / et per ſctām crucem
liberati ſumus fructus arbo
ris ſeduxit nos / filius dei re
demit nos alla. Oratio
DEus q̄ nos hodier
na die exaltatione
ſctē crucis annua
ſolennitate letifi
cas. preſta q̄s: vt cui⁹ myſte
ria in terra cognouim⁹ eius
redēptiōis pmia in celo con
ſequamur. Et fa: Per dñm.
¶ Eodē die cornelij et cyp.
mar. Et ſ. cō. erit de eis. oꝛ.
INfirmitateꝫ nr̄am q̄s
dñe ppitius reſpice / ꝛ
mala oīa q̄ iuſte meremur
ſctōꝝ tuoꝝ cornelij ꝛ cypria
ni intceſſione auerte. p xpm.
Scda cō. de oct. Officiū aūt
noct. ſeruat de mart. vſq₃ ad
iij. noc. Lec. Admonēt nos
eloq̄a. fo. xvj. In. iij. noc. ān.
Saluator mūdi ſalua nos
qui p crucē et ſanguinē rede
miſti nos auxiliare nobis te
deprecamur deus nr̄. Cañ.
Dñe audiui. fo. liiij. Pro ini

quitate. Egreſſus es. ℣. Ubi
hi autẽ abſit gl'iari. ₓc. lc. ix.
Lcõſcti euã: ſm io. Cp. xij.
IN il. tpe: Dixit ieſus
turbis. Nũc iudiciũ ẽ
mũdi: nũc pnceps hui9 mũdi
eijcietᷓ foras. Et ego ſi exal=
tatus fuero a terra: oĩa trahã
ad meipſ̃. Et rel'. Ex homel.
btĩ augu. epĩ: de eadem lc.
Nũc inq̃t iudiciũ eſt mũdi.
Quid ergo expectandũ eſt
in fine ſcl'i? Sʒ in fine qď ex=
pectatᷓ / iudiciũ erit iudican=
dorũ viuoꝝ ꝛ mortuorũ: iu=
diciũ erit p̃miorũ penarũq;
eternarũ. ¶ Quale ḡ nũc iudi
ciũ? Jã in ſuperiorib9 lectiõib9
quãtũ potui ꝯmonui charita
tẽ vr̃am: dici etiã iudicium
nõ dãnationis ſed diſcretio=
nis: vñ ſcriptum eſt. Judica
me de9: et diſcerne cauſam
meã de gẽte nõ ſancta. Tu.
Leia vt in luctio. eiuſď. lc. x.
MUlta autẽ ſunt iudicia
dei. Unde dicitur in
pſalmo. Judicia tua abyſſ9
multa. Dicit etiã apl's. O al
titudo diuitiarũ ſapientie
ꝛ ſcientie dei: ꝙ incõprehẽſi
bilia ſũt iudicia ei9. Ex qb9
iudicijs etiaʒ hoc eſt qď hic
ait dñs / nũc iudiciũ ẽ mũdi:
p̃uato illo iudicio ĩ fine: vbi
nouiſſime viui ꝛ mortui iudi
candi ſũt. ¶ Poſſidebat er
go diabolus gen9 hũanũ: ꝛ
reos ſuppliciorum tenebat cy
rographo pctõrũ. Dñabatᷓ
in cordib9 infidelium: et ad
creaturã colendam deſerto
creatore deceptos captiuoſ
q; pertrahebat. Tu. Lcõ. xi.
PEr xp̃i autẽ fideʒ que
morte eius et reſurre
ctione firmata eſt eius ſan=
guinẽ q̃ in remiſſionẽ fuſ9 eſt
pctõrũ milia credentium a
dñatu diaboli: liberantᷓ: xp̃i
corpi copulantᷓ / ꝛ ſub tanto
capite vno eius ſpũ fidelia
mẽbra vegetantᷓ. Hoc voca=
bat iudiciũ: hãc diſcretionẽ:
hãc a ſuis redẽptis diaboli
expulſionẽ. Deniq; attende
q̇d dicat. Quaſi q̃rerem9 q̇d
eſſet qď ait nunc iudiciũ eſt
mũdi: ſecutus expoſuit. Ait
eni. Nũc pĩceps hui9 mũdi
eijcietᷓ foras. Audiuim9 qua
le dixerit eſſe iudiciũ. Nõ er
go illud qď in fine venturuʒ
eſt vbi viui ꝛ mortui iudicã=
di ſũt / alijs ad dexterã / alijs
ad ſiniſtram ſeparatis: ſed
iudiciũ q̊ princeps hui9 mũ=
di eijcietur foras. Lctõ. xij.
QUomodo ergo intus
erat: vel quõ eũ dixit
eijciendũ foras? Nũq̇d nã in
mũdo erat: ꝛ extra mũdum

miſſus ē foras. Si ei de illo iudicio diceret qđ i fine venturū eſt: poſſet aliqs opinari eternū ignē q̄ mittendus eſt diabol⁹ cū angelis ſuis/ ⁊ oīb⁹ q̄ ſūt ex pte ei⁹ nō ex natura ſz vicio / nō qꝛ creauit aut genuit ſz qꝛ pſuaſit ⁊ tenuit: poſſet ḡ aliqs opinari illum ignē etnū extra mūdū eſſe: ⁊ hoc eſſe dictū eijciet foras. Qꝛ vo ait nūc iudiciū ē mūdi ⁊ exponēs qd dixerit nūc inqt princeps hui⁹ mūdi eijciet foras: hoc intelligendū eſt qđ nūc fit: nō quod tanto poſt futurū eſt i nouiſſio die Preuidebat ergo dñs q ſciebat poſt paſſionem ⁊ gl'ificationē ſuā p vniuerſuz mūdū multos pplos credituros: i quoꝝ cordib⁹ diabol⁹ intus erat cui qñ ex fide renūciatur eijcit foras. Tu. Secundum iohannem. Cp. vbi ſu.

IN illo tpe: Dixit ieſ⁹ turbis. Nunc iudiciū eſt mūdi: nūc princeps hui⁹ mundi eijciet foras. Et ego ſi exaltat⁹ fuero a terra: oia trahā ad meipm. Hoc autē dicebat ſignificās qua morte eēt moritur⁹. Rñdit ei turba. Nos audiuimus ex lege qꝛ xp̄s manet ietnū. Et quō tu dicis oportet exaltari filiū hoīs: Quis eſt iſte filius hoīs: Dixit ḡ eis ieſus. Adhuc modicū lumen in vobis eſt. Ambulate dū lucē habetis: vt non tenebre vos comprehēdāt. Et q̄ ābulat in tenebris: neſcit q̄ vadat. Dum lucē habet; credite in lucē: vt filij lucis ſitis. Añ. Oro vtš. Ad k. ā. O magnū pietat; op⁹ mors mortua tūc ē qñ in ligno mortua vita fuit p. xcii. Dñs reğ. f. xxvij. Cp. hy⁹. ℣. ⁊ orovtš in. j. veſ. Re. bre. Mihi aūt Abſit gl'iari. ℣. Niſi in cruce dñi nři ie. x. Ab. Ad bñ⁹ān. Sup oia ligna cedroꝝ tu ſola excelſior in qua vita mūdi pepēdit/ in qua xp̄s triūphauit ⁊ mors mortē ſupauit all'. Poſt Bñdica. co. de mark. ij. de octa.

¶ Ad. j. ā. Salua nos xp̄e ſaluator p v̄tutē ſctē crucis q̄ ſaluaſti petrū i mari miſere nob;. ¶ Ad. iij. ā. O crux āmirabilis euacuatio vulneris reſtitutio ſanitatis. Cp. ⁊ orovtš i. j. veſ. ℣. Dicite in natiōib⁹: Qꝛ dñs reğ. a lig.

¶ Ad. vj. ā. Nos aūt gl'iari opz i cruce dñi nři i. x. Cp. ⁊ oro ettā ad. ix. vt i iuē. eiuſd.

¶ Ad. ix. ā. Adoram⁹ te ieſu xp̄e ⁊ bñdicimus tibi/ qꝛ p crucē tuā redemiſti mundū.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

¶ In .ij. vel. sup psa a. Ado
rem⁹ crucis signaculū p qd
salutꝭ sūpsim⁹ sacramētū a.
Dulce lignū dulces clauos
dulce pond⁹ sustinuit/ qd di
gnū fuit portare pciuz hui⁹
scl'i an. Tuā crucē adoram⁹
dñe tuā gl'iosā recolim⁹ pas=
sionē mišere nr̄i q passꝰ es p
nobis an. Per signū crucis
de inimicꝭ nr̄is libera nos de⁹
nr̄. Cp. Re. hy⁹. V. ꝛ ōro vt i. l.
Ad mḡt a. O crux splēdidi=
or cūctꝭ astris mūdo celebrꝭ
hoib⁹ multū amabil'/ sāctior
vniuersis q sola fuisti digna
portare talētū mūdi/ dulce
lignū/ dulces clauos/ dulcia
ferēs pōdera/ salua p̄ntē ca
teruā i tuis hodie laudib⁹ cō
gregatā. Post Bñd. pria cō.
de mar. de qb⁹ su. ¶ In oct.
na. b. ma. i. j. vel. Co. ōro. Fa
mul't. Rel. vt i die sctō. exce=
ls ¶ Eo. die. Nicome. mar.

Adesto dñe/ Cō. Or
pplo tuo vt bti nico=
medis martyrꝭ tui merita p̄=
clara suscipiēs/ ad ipetrādā
miaz tuā sēp ei⁹ patrocinijs
adiuuet. Per xp̄z. Lec. j. Ex
canticis canticoꝝ. Cap. vi.

Quā pulchra es ami
ca mea/ suauis ꝛ de
cora sicut hierl'm:
tribilis vt castrorū
acies ordiata: Auerte ocl'os
tuos a me: qꝛ ipi me auolare
fecerūt. ¶ Capilli tui sicut
grex capraꝝ: q appueřt de
galaad. Dētes tui sicut gre
ges ouiū q ascēdeřt de laua
chro. Oēs gemellis fetib⁹ ꝛ
sterilis nō ē i eis. Sicut cor=
tex mali pūici sic gene tue:
absqꝫ occultis tuis. Lctō. ij.

Sexaginta sūt regie: ꝛ
octoginta ꝯcubine: et
adolescētulaꝝ non est nūer⁹
Una est colūba mea/ pfecta
mea: vna est mr̄i sue: electa
genitrici sue. ¶ Videřt eā fi
lie siō ꝛ btissimā pdicaueřt:
regie ꝛ ꝯcubine: ꝛ laudaueřt
eā. Que ē ista q pgredit q̄si
aurora ꝯsurgēs: pulchra vt
lūa/ electa vt sol/ tribil' vt ca=
stroꝝ acies ordinata: Lc. iij.

Descēdi i ortū nucū vt
viderē poma ꝯualliū ꝛ
īspicerē si floruissēt vinee: ꝛ
germiassēt mala pūica. Ne=
sciui. Aia mā ꝯturbauit me
ppt q̄drigas amiadab. ¶ Re
uertere reuertē sunamitꝭ: re
uertē reuertē vt ītueamur te
Quid videbꝭ i sunamite/ nisi
choros castroꝝ. Quā p'chri
sūt gress⁹ tui i calciamētis fi
lia pncipis: Iūcture feminū
tuoꝝ sicut monilia: q fabri=
cata sūt manu artificꝭ. Um=

bilſccus tuus crater torna-
tilis nūꝙ indigens poculis.
VEnter (Lectio.iiij.
tuꝰſicut acervus tri-
ticivallatus lilijs. Duo vbe
ra tua ſicut duo hinuli ⁊ ge-
melli capre. Collū tuū ſicut
turris eburnea ⁊ ocli tui ſicut
piſcine i eſebō: q ſūt i porta
filie mltitudis. Naſꝰ tuꝰſi-
cut turris libāi: q reſpicit cō-
tra damaſcū. Caput tuū vt
carmelꝰ: ⁊ come capitis tui ſi
cut purpura regis iūcta cana
libꝰ. Quā pulchra es ⁊ ꝙ de-
cora chariſſia i delitijs. Sta
tura tua aſſimilata ē palme
et vbera tua botris. Lectio.v.
DIxi Aſcēdā i palmā:
⁊ apphendā fructꝰ eiꝰ
Et erūt vbera tua ſicut botri
vinee: et odor oris tui ſicut
malorū: guttur tuū ſicut vinū
optimū. Dignū dilecto meo
ad potādū: labijſqꝫ ⁊ dētibꝰ
illiꝰ ad rumināndū. Ego dile
cto meo: ⁊ ad me ꝯverſio eiꝰ
Veni dilecte mi egrediamur
in agrū: cōmoremur i villis
Mane ſurgamꝰ ad vineas:
videamꝰ ſi floruit vinea / ſi flo
res fructꝰ pturiunt: ſi florue
runt mala punica. Ibi dabo
tibi vbera mea. Mādragore
dederūt oderē i portis nr̄is.
Oia poma noua ⁊ vetera di

lecte mi ſeruaui tibi. Lc.vj.
QUis mihi det te frēm
meū ſugētē vbera ma
tris mee: vt inueniā te foris
⁊ deoſculer: ⁊ iā me nemo de
ſpiciat? Apphēdā te ⁊ ducā
te in domū mr̄is mee: ⁊ i cu-
biculū genitricis mee. Ibi
me docebis: ⁊ dabo tibi pocu
lū ex vino ꝯdito: ⁊ muſtū ma
lorū granatorū meorū. Leua
eiꝰ ſub capite meo: ⁊ dextera
illiꝰ āplexabit me. Adiuro
vos filie hierl̄m: ne ſuſcitetis
neqꝫ euigilare faciatis dile
ctā: donec ipſa velit. Lc.vij.
QUe ē iſta q aſcēdit de
deſerto delitijs affluēs
innixa ſup dilectū ſuū? Sub
arbore malo ſuſcitaui te. Ibi
corrupta eſt mr̄ tua: ibi vio-
lata eſt genitrix tua. Pone
me vt ſignaculū ſup cor tuū
vt ſignaculū ſup brachiū tu
um: qr fortis ē vt mors dile-
ctio: dura ſicut inferꝰ emula
tio. Lāpades eiꝰ lampades
ignis atqꝫ flāmarū. Aq̄ mul
te nō potuerūt extinguē cha
ritatē nec flumina obruēt il
lā. Si dederit hō oēꝫ ſubſtā
tiā domꝰ ſue p dilectiōe: q̄ſi
nihil deſpiciet eā. Lcō.viij.
SOror noſtra parua: ⁊
vbera nō habꝫ. Quid
faciemꝰ ſorori nr̄e i die qū a

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

loq̄nda eſt? Si murꝰ eſt: edifi
cemꝰ ſup eā ꝓpugnacula ar
gētea. Si oſtiū ē: ↄpingamꝰ
illud tabulis cedrinis. Ego
murꝰ: ⁊ vbera mā ſicut turrꝭ:
ex q̊ fctā ſuꝫ corā eo q̄ſi pacē
repiēs. Uinea fuit pacificoꝝ
i ea q̄ hꝫ p pl'os. Tradidit eā
cuſtodibꝰ: vir affer ꝓ fructu
eius mille argēteos. Uinea
mea corā me ē. Mille tui pa
cifici: ⁊ ducēti his q̇ cuſtodi=
unt fluctꝰ eiꝰ. Qui hītas i oꝛ
tis/amici auſcultāt: fac me
audire vocē tuā. Fuge dile=
cte mi: et aſſimulare ca pꝛce
hinuloqꜫ ceruoꝝ ſup motes
aromatum. Tu. Lectio. ix.
Initiū ſcti euāg: ſm matth.
Liber gn̄ationis ieſu
xp̄i filij dauid: filij a=
braham. Et rel'. Ex ↄmēta.
beati hylarij ep̄i: de eadē l'.
Quᵒuſqꜫ ad mariam gn̄atio
nes quattuoꝛdeci eē ſcribū=
tur: cū i nūero tredeci repiā
tur nullꝰ erroꝛ eē poterit ſci=
entibꝰ nō eā ſolū eē dn̄o nr̄o
ieſu xp̄o originem q̄ cepit ex
maria: ſꝫ i ꝓcreatiōe coꝛpo
ree natiuitatꝭ eternā ſignifi=
cantiā ↄpꝛehēdi. ¶ Gn̄atio
nis aūt ratio nō ſimplex eſt
Nam ↄceptus ex ſpū ſancto
natus ex maria ꝟgine: oīm
opus ꝓphetaꝝ eſt. Tu. lc. x.

Sed plures irreligioſi
et a ſpiritali doctrina
admodū alieni/ occaſionem
ex eo occupāt de maria tur
piter opinādi/ ꝙ dictū ſit pꝛi
uſq̄ↄuenirent inuēta eſt in
vtero habēs/ ⁊ illud noli ti=
mere accipe mariā coniugē
tuā/ ⁊ illud/ nō cognouit eaꝫ
donec peperit: nō recoꝛdan
tes eam deſponſatā fuiſſe/ ⁊
dictū hoc ioſeph volēti eam
abicere: qꝛ iuſtus ipſe nollet
eam lege decerni. ¶ Igitur
ne qua de ꝑtu eius ambigui
tas exiſteret: ipſe ↄcepti ex
ſpū ſancto xp̄i teſtis aſſumi=
tur: de hinc qꝛ deſpōſata eſ=
ſet in ↄiugem recipitur. Co=
gnoſcitur itaqꜫ poſt partuꝫ:
id eſt tranſit in coniugis no=
men. Cognoſcitur enim: nō
admiſcetur. Tu. Lectio. xi.
Deniqꜫ cū tranſire io=
ſeph ad egyptū mo=
netur/ ita dicit. Accipe pue
rum ⁊ mr̄em eiꝰ. Et reuerte
re cum puero et mr̄e eiꝰ. Et
rurſū i luca. Et erat ioſeph
⁊ mater eiꝰ. E q̊tiēſcunqꜫ de
vtroqꜫ ſit ſmo: mr̄ potiꝰ xp̄i:
qꝛ id erat: q̄ vxoꝛ ioſeph eſt
nūcupata qꝛ nō erat Sꝫ hec
quoqꜫ ab āgelo rō ſuata eſt:
vt cum deſponſatā eā iuſto
ioſeph ſignificabat/ ↄiugem

nuncuparet. Nā ita ait. Jo-
ſeph fili dd: noli timere acci
pere mariā ꝯiugē tuā. l. xij.
Ergo ꝛ ꝯiugꝭ nomē ſpō
ſa ſuſcepit vt poſt ptū
in ꝯiugē recognita/ tñ mat
ieſu oñderet: ꝛ quēadmodū
iuſto ioſeph deputaret eiuſ-
dē marie iv̄ginitate ꝯiugiū:
ita venerabilis oñderet i ie-
ſu mr̄e v̄ginitas. Ue ꝓ hoīes
prauiſſimi hic p̄ſumūt opio
nis ſue auctoritatē: ꝙ p̄res
dñz fr̄es habuiſſe ſit traditū
Qui ſi marie filij fuiſſēt ꝛ nō
poti⁹ ioſeph ex priore ꝯiuge
ſuſcepti: nūꝙ i tpe paſſiōis
iohāni aplo trāſcripta eēt i
mr̄em dño ad vtrūqꝫ dicēte:
mulier ecce fili⁹ tu⁹: ꝛ iohan
ni/ ecce mr̄ tua: niſi ꝙ ad de-
ſolate ſolatiū charitatē filij
i diſciplo relinq̄bat. Euā. ꝛ
oro cū reſ. vt i die ſcō. ¶ Eu
femie v̄gi. ꝛ mar. Com. Or.
Omnipotens ſempiterne de⁹
qui infirma mūdi eli-
gis vt fortia queqꝫ ꝯfundas
ꝯcede ꝓpiti⁹/ vt q̄ btē eufe
mie martyris tue ſolēnia co
lim⁹/ ei⁹ apud te p̄rocinia ſē
tiam⁹. p. ¶ Eodē die lucie
ꝛ geminiani mar. Cō. Oro.
Preſta dñe p̄cib⁹ nr̄is
cū exultatiōe ꝑuectū
vt quoꝝ diē paſſiōis annua
deuotiōe recolim⁹ etiā fidei
ꝯſtantiā ſubſeq̄mur. p xp̄m.
¶ Lamberti epi ꝛ mar. Cō.
¶ Matthei apli ꝛ euā. Oia
cp. ꝛ orōnes etiā ad. vj. ꝛ ad
ix. de euāge. In. i. veſ. Or.
Da q̄s oēs de⁹: vt bti
matthei apli tui ꝛ euā
geliſte quā p̄uenim⁹ venerā
da ſolēnitas ꝛ deuotionē no
bis augeat ꝛ ſalutē. Et fa. p
do. Lctō. Per ſctm̄ ꝓphetie
ſpm̄. fo. ix. In. iij. noct. lc. ix.
Lcō. ſ. euāg: ſm mat. Cp. ix
In illo tpe: Uidit ieſ⁹
hoiem ſedētē in thelo
neo mattheū noie: et ait illi.
Seq̄re me. Et reſ. Homeſ.
vene. bede pbr̄i: de eadē lc.
Legim⁹ aplo dicēte q: oēs
peccauerūt ꝛ egēt glia dei:
iuſtificati gratis p gr̄az ipſi
us. Qui ꝛ iteꝝ ieſtimabilis
eiuſdē gr̄e magnitudinē cō-
mēdās ait. Ubi aūt abunda
uit pctm̄: ſupabūdauit gr̄a
¶ Q: nimiꝝ quāto grauio-
rē dñs in electis ſuis pctōꝝ
languorē curauit: tanto am
pliorē cūctis gr̄e medentis
potentiā oſtēdit. Unde ꝛ ex
lectione euangelica audiui
mus/ q: ſedentē in theloneo
mattheū ac tpalib⁹ curis in
tentū repente miſerat⁹ voca
uit: et de publicano iuſtū: et

de thelonearío diſcipulũ fecit. Tu autez dñe. Lectio. x.

Quem etiã pficiẽtibus eiuſdẽ gr̃e icremẽtis de cõi diſcipulorũ numero ad apl'atus gradũ pmouit: nec ſolũ pdicandi verũ etiã ſcribẽdi euãgeliũ illi miſterium cõmiſit: vt q̇ curã terreſtriũ omiſerat negociorũ: celeſtiũ eſſe talẽtorũ diſpenſator icipet. Qd obid vtiqз puidẽtia ſuperna fieri diſpoſuit vt nullũ enormitas pctõrũ ſuorũ nullũ nũeroſitas ſcelerũ a ſperãda venia reuocaret: cũ hũc tãtis mũdi nexib' abſolutũ tam celeſtẽ fctm̃ conſpiceret: vt ɔmunicato cũ angelicis ſpiritib' vocabl'o: euãgeliſta noĩaret et eẽt. lc. xi.

Vidit inq̇t ieſus hoĩez ſedẽtẽ i theloneo matheuз noĩe: et ait illi. Seq̃re me. Uidit aũt notã corpei intuit' q̇ interne miſerationis aſpectib': q̇b' z petrũ negãtẽ vt reatũ ſuũ cognoſceret ac deflere poſſet reſpicẽ dignat' eſt: q̇b' ppl'm ſuũ egyptia ſeruitute depſſũ vt eriperet aſpexit dicẽs ad moyſen. Uidẽs vidi afflictionem ppl'i mei q̇ ẽ ĩ egypto: et gemitũ eorũ audiui: et deſcẽdi liberare eos. Uidit ẽ hoĩez: miſeratus eſt eũ q̇ humanis tantum ſtudijs dedit' necdũ ãgelico noĩe dign' extiterat.

Vidit ſedẽtẽ ĩ theloneo: ptinaci videlicet aĩo tpalib' lucris ĩhiãtẽ. l. xij. Mattheum inq̇t noĩe. Mathe' hebraice: latiẽ dr̃ donatus. Qd pfecto nomẽ illi apte ɔgruit: q̇ tẽtũ gr̃e: ſupne mun' accepit. Nec ptereundũ q idez matthe' biomius erat. Nã z leui vocabat. Qd nomẽ ẽt eidẽ gr̃e q̃ donatus ẽ teſtioniũ phibet. Interptat eni addit' ſiue aſſũpt': ſignificãs q aſſũpt' ẽ p electiõez a dño: z addit' ad nũerũ gradus apl'ici. Hoc ãt noĩe illũ marc' et lucas ĩ hac lectiõe magis appellare voluer̃t: ne ɔſortẽ opis euangelici de pſca ɔuerſatiõe notabilẽ redderẽt. At ĩo vbi ad deſcribẽdũ duodeci apl'orũ cathalogũ puener̃t: tacito leui vocabulo: mattheũ illũ apte nũcupauer̃t. S. mat. cp. vbi ſu. ix.

In il. t. Uidit ieſ' hoĩez ſedẽtẽ ĩ theloneo mattheuз noĩe: et ait illi. Seq̃re me. Et ſurgẽs: ſecut' eſt euз Et factũ eſt diſcũbẽte eo in domo: ecce m̃lti publicani z pctõres veniẽtes diſcumbebãt cũ ieſu z diſcipul' ei'. Et

vidētes phariſei: dicebāt diſcipul' ei⁹. Quare cū publicanis ⁊ pctōꝛib⁹ māducat mgr̄ vr̄: At ieſus audiēs ait. Nō eſt op⁹ valentib⁹ medic⁹: ſed male hn̄tib⁹. Eūtes aūt: diſcite qd̄ ē miam volo ⁊ nō ſacrificiū: Nō eni veni vocare iuſtos: ſed pctōꝛes. am̄. oro.

Beati euāgeliſte matthei dn̄e pcib⁹ adiuuemur: vt qđ poſſibilitas nr̄a nō obtinet ei⁹ nob; intceſſiōe donet. Et fa: p đ. Que etiā ad ho. cō. d: Re. đ cōi apl'oꝝ

¶ Mauricii et ſo. e. m̄. xij. k.

Annue q̄s op̄s oro. de⁹: vt nos ſcōꝝ martyꝝ tuoꝝ mauricij exuperij cādidi victoꝝ inocētij ⁊ vitalis acſocioꝝ eoꝛūdem letificet veneranda ſolēnitas: ⁊ vt q̄ꝛū gaudem⁹ triūphis: ſubleuemur ſuffragijs. Et fa: p đ. lc. Oēs electi. fol. xix. Euā. Cū audierit; p̄lia. fol. xxiij.

¶ Coſme ⁊ da. mar. xij. k. orō.

Preſta q̄s op̄s de⁹: vt q̄ ſctōꝝ tuoꝝ coſme ⁊ damiani natalicia colim⁹: a cūctis malis imminētib⁹ eoꝝ intceſſiōibus liberemur. Et fa: p đ. Lec Qui ſctōꝝ merita. fo. xxi. Euā Hec mād vobis. Reqre i cōi apo. f. xij

¶ Michael. ar. et oīm brōꝝ ſpirituū Ad veſ. ſup pos. ā.

Laudem⁹ dn̄ʒ quē laudant angeli: cui cherubin et ſeraphin ſctūs ſanct⁹ ſctūs pclamāt. ā. Milia miliū miſtrabāt ei ⁊ decies milies centena milia aſſiſtebāt ei. ā. Michael archāgele veni i adiutoꝛiū pplo dei. ā. Archāgeli michaelis intuētiōe ſuffulti te dn̄e dep̄camur: vt q̄s honoꝛe pſeqmur / ptingam⁹ et mente al'a. Cap̄. apoca. xij.

Factū ē p̄liū magnuʒ i celo michael ⁊ āgeli ei⁹ p̄liabāt cū dracone: ⁊ draco pugnabat ⁊ āgeli ei⁹: ⁊ nō valuert: neqꝫ loc⁹ iuēt⁹ ē eoꝛū ampli⁹ in celo. Deo gr̄. Re. Te ſctm̄ do. vt īfra. viij. hy⁹ Myſterioꝝ ſignifer. f. lxviij. ℣. In pſpectu āgeloꝝ pſallā tibi de⁹ me⁹: Adoꝛabo ad tē plū ſctm̄ tuū: Ad mḡt. ā Dū ſacruʒ myſteriū cerneret iohānes: archāgel⁹ michael tuba cecinit: dign⁹ es dn̄e de⁹ nr̄ accipere libꝛū ⁊ aperire ſignacula ei⁹ all'. Orō.

Deus q miro oꝛdie angeloꝛū miſteria hoimqꝫ diſpēſas pcede pp̄iti⁹: vt qb⁹ tibi miſtrātib⁹ i celo ſp aſſiſtit ab his i terra vita nr̄a muniat. Et fa: p do. ¶ Inuita. Regē angeloꝝ dn̄ʒ. Venite

adoremus. hs. Venite exul. hy⁹. Aſcēdāt nře. fol. lxviii. ¶ In .i. nock. ā. Stetit āgel⁹ iuxta arā tēpli: hn̄s thuribulum aureū i manu ſua. ps. i. Btūs vir. f. i. ā. Data ſūt ei icenſa mľta vt adoleret ea añ altare aureū qđ ē añ oculos dñi. ps. iiii. Cū iuoca. f. i. ā. Aſcēdit fum⁹ aromatū in ↄſpectu dñi de manu āgeli. ps. v. Verba mea. fo. i. ā. Michael ꝑpoſite padiſi quē honorificāt āgeloꝝ ciues: intce de ꝑ nobis ad dn̄m. ps. viii. Dñe dn̄s. f. ii. ān. Glioſ⁹ apparuiſti in cōſpectu dñi: propterea decorē induit te dn̄s. ps. x. In dn̄o cōfi. fo. iii. ā. Cōcuſſum eſt mare et cōtremuit terra: vbi archangel⁹ michael deſcendebat de celo. ps. xiiii. Dñe qs. fo. iiii. Vꝰ. Stetit angelus iuxta aram tēpli: Habēs thuribulū aureū in manu ſua. Lectio. i. Ex home. beati gregorii pape ſup. euā. Erāt appropinquātes ad ieſū publi. ꝛ pec.

Angelorū ꝛ hoiꝫ natura ad cognoſcēdū ſe dn̄s cōdidit: quam dū conſiſtere ad eťnitatē voluit: eam proculdubio ad ſuam ſimilitudinē creauit. Decē ꝟo dragmas habuit mulier: qꝛ nouē ſūt ordines angelorū: ſꝫ vt cōpleret electoꝝ numer⁹ hō decim⁹ eſt creat⁹: q̇ a cōditore ſuo nec poſt culpam periit: qꝛ hūc eterna ſapientia ꝑ carnē miraculis chorūſcans: ex lumie teſte reparauit. ¶ Nouē vero angelorū ordines diximus: qꝛ videlicet eſſe teſtante ſacro eloq̇o ſcimus / angelos / archangelos / ꝟtutes / poteſtates / principat⁹ / dn̄ationes / thronos / cherubin atq3 ſeraphin. Tu. ℟. Factū eſt ſilentiū in celo dū ↄmitteret bellū draco cū michaele archangelo: ꝛ audita eſt vox milia miliū dicētiū: ſalus honor et ꝟtus. Omnipotenti deo. ℣. Milia miliū miniſtrabant ei: ꝛ decies milies cētena milia aſſiſtebāt ei. Omnipotenti. Lectio. ii.

Eſſe nāq3 āgelos ꝛ archāgelos pene oēs ſacri eloquii pagine teſtantur. Cherubin ꝟo atq3 ſeraphin ſepe vt notū eſt libri prophetarū loquūť. Quattuor quoq3 ordinū noia paulus apľs ad epheſios enūerat dicēs. Supra oēm principatum et poteſtatem et ꝟtutē ꝛ dn̄ationē. ¶ Quarum ad coloſenſes ſcribēs ait. Siue throni ſiue dn̄ationes / ſiue pricipa-

tus:ſiue ptātes. Dñationes
vero et ꝟtutes:principatus
ac ptātes:iam ad epheſios
loquēs deſcripſerat: ſed ea
quoq; coloſenſibꝰ dicturus
ꝑmiſit thronos: de q̇bꝰ nec=
duʒ q̇cꝙ fuerat epheſijs lo=
cutꝰ. ℟. In cōſpectu gentiū
nolite metuere:vos eī ī cor=
dibus vr̄is adorate et time=
te dñz. Angelꝰ enī eiꝰ vobiſ=
cū eſt. ℣. Nolite timere op=
probria hoīm et blaſphemi=
as eoꝝ ne metuatis. Ange
lus em̄ eius. Lectio tertia.

Dum ḡ illis quattuor
q̄ ad epheſios dixit:
id ē pricipatibꝰ atq; poteſta=
tibꝰ ꝟtutibꝰ atq; dñationibꝰ:
cōiūgūt throni: quiq; ſūt or
dines q̇ ſpecialiṫ exprimūt.
Quibꝰ dū angeli et archan
geli cherubin atq; ſeraphin
adiūcta ſunt:ꝓculdubio no=
uē eſſe āgeloꝝ ordines īue=
niūt. ¶ Unde et ipſi angelo
q̇ primꝰ eſt cōditꝰ ꝑ prophe=
tā diciṫ. Tu ſignaculū ſiṁitu
dinis plenꝰ ſapientia et ꝑfe=
ctꝰ decore: in delicijs ꝑadiſi
dei fuiſti. Qui notādū ꝙ nō
ad ſiṁitudinē dei factꝰ:ſed ſi
gnaculū diciṫ ſiṁitudinis: vt
quo in eo ſubtilior ē natura:
eo in illo imago dei ſimiliꝰ in
ſinueṫ īpreſſa. Tu. ℟. In cō=
ſpectu angelorū pſallā tibi.
Et adorabo ad tēpluʒ ſctm̄
tuū et cōfitebor noī tuo dñe
℣. Deꝰ meꝰ es tu et ꝯfitebor
tibi deꝰ meꝰ es tu ⁊ exalta=
bo te. Et adorabo. Lec. iiij.

Quo ī loco mox ſubdiṫ
Omnis lapis ꝑ̄cioſus
operimentū tuū. Sardiꝰ:to
paſiꝰ: ⁊ iaſpis: criſolitꝰ onix
et berillꝰ:ſaphirꝰ carbūculꝰ
⁊ ſmaragdus. ¶ Ecce nouē
dixit noīa lapidū: q2 ꝑfecto
nouē ſunt ordines āgeloruʒ
Quibꝰ nimirum ordinibus
ille primꝰ angelꝰ ideo optus
et ornatꝰ extitit: q2 dū cūctꝭ
agminibꝰ angelorū ꝑ̄latꝰ eſt:
ex eorū ꝯꝑatiōe clarior fuit
℟. Stetit angelꝰ iuxta arā
tē̄pli:habens thuribulū au=
reū in manu ſua:et data ſunt
ei īcenſa multa. Et aſcendit
fumꝰ aromatū de manu an=
geli ī ꝯſpectu dñi. ℣. Data
ſūt ei incēſa multa vt adole=
ret ea ante altare. Et aſcē.
¶ In. ij. noc. a. Sctē micha=
el archāgele defende nos in
ꝑ̄lio:vt nō pereamꝰ ī tremen
do iudicio. ꝓ. xx. Dñe ī virtu.
to. vj. ā Tollite portas prin
cipes vr̄as: ⁊ eleuamī porte
eṫnales. ꝓ. xxiij Dñi ē ṫ. r. vij
ā. Te ſctm̄ dñz ī excelſis lau
dāt oēs āgeli:dicētes te de=

cet hymnꝰ deꝰ. ps. lxiiii. Te
decet. f. xxi. ā. Bti q hītāt in
domo tua dñe: i ſcl'a ſcl'orū
laudabūt te. p. lxxxiii. Quā
dilecta. fo. xxix. ā. Adorate
dñz all'a oēs āgeli eiꝰ all'. p.
xcvi. Dñs reg. ex. f. xxxiiii. ā.
Bñdicite dñz all'a: oēs āge-
li eiꝰ all'a. p. ciii. Bñdic. i. fol.
xxxv. ꝟ. Data ſunt ei incēſa
multa. Ut adoleret ea añ al
SEd (tare aureū. l. v.
cur iſtos pſiſtentiū an
gelorū choros enumerando
pſtriximꝰ: ſi nō eorū qʒ miſte
ria ſubtiliꝰ exprimamꝰ. Gre
ca eteni lingua āgeli: nūcii:
archāgeli ꝟo ſūmi nuncii vo
cant. Sciēdū ꝟo ꝙ āgelorū
vocabulū nomē ē officii: non
nature. Nā ſcti illi celeſtꝫ pa
trie ſpūs: ſp qdē ſūt ſpūs: ſʒ
ſp vocari āgeli nequaq̄ pñt:
qr tūc ſolū ſūt āgeli cū p eos
aliq nūciant. Uñ ⁊ p pſalmi
ſtā dicit. Qui facit angelos
ſuos ſpūs. Ac ſi patēt dicat
Qui eos q̊s ſp habet ſpūs:
etiā cū voluerit āgelos facit
Tu. ℟. Michael ⁊ āgeli eiꝰ
pugnabāt cū diabolo. Et il
le hoſtis antiquꝰ victꝰ eſt ab
eo. ꝟ. Dū preliaret michael
archangelus cū dracone au
dita eſt vox dicentium ſalus
deo noſtro. Et il. Lectio. vi.

HJ aūt q minima nun-
ciāt āgeli: q ꝟo ſūma
archāgeli vocant. Hic ē ei ꝙ
ad mariā ꝟginē nō qlibet an
gelꝰ: ſʒ gabriel archāgelus
mittitur. Ad hoc qppe mini
ſteriū ſūmū āgelū venire di-
gnū fuerat: q ſūmū oīʒ nūci
abat. Qui idcirco etiā priua
tis noībꝰ cēſent vt ſignet p vo
cabula: etiā i opatiōe qd va
leāt. Neqʒ ei i illa ſctā ciuita
te quā de viſiōe oīpotētꝫ dei:
plena ſciētia pficit: idcirco
ppria noīa ſortiūt: ne eorū p
ſone ſine noībꝰ ſciri non poſ-
ſint: ſʒ cū ad nos aliqd mini
ſtratur i veniūt: apd nos etiā
noīa a miſteriis trahūt. ℟.
Archāgeli michael intuen
tiōe ſuffulti te dñe depreca
mur. Ut q̊s honore pſeqmur
ꝯtingamꝰ ⁊ mēte. ꝟ. Perpe-
tuū nobꝫ dñe tue miſatiōis
pſta ſubſidiū: qbꝰ et āgelica
pſtitiſti ſuffragia nō deeſſe.
MJchael nā- (Ut. l. vii.
qʒ q̊s vt deꝰ: gabriel
autē fortitudo dei: raphael
vero dicit medicina dei. Et
q̊tiēs mire virtutꝫ aliqd agit
michael mitti phibet: vt ex
ipo actu ⁊ noīe det itelligi:
qr nullꝰ pōt facere qd face-
re pualet deus. Unde ⁊ ille
antiquꝰ hoſtꝫ: q ee deo ſil'is

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

p ſupbiā ɔcupiuit: dicēs i ce
lū ɔſcendā: ſup aſtra celi ex
altabo soliū meū: ſedebo in
mōte teſtamēti: in lateribus
aqlonis: aſcēdā ſup altitudi
nē nubiū: ſilis ero altiſſimo⁊
dum in fine mundi in ſua vir
tute relinquit extremo iudi=
cio perimend⁹: cū michaele
archangelo preliaturus eſ=
ſe perhibet: ſicut p iohēm d
cit: factū ē preliū cū michae
le archangelo: vt q ſe ad dei
ſimilitudinē ſuperb⁹ extule=
rat: p michaelē peremptus
diſcat: q2 ad dei ſimilitudinē
p ſupbiam nullus exurgat.
Tu. R3. Nunc facta ē ſalus
⁊ virtus: ⁊ regnū deo noſtro
⁊ ptās xpi eius. Q2 piect⁹ ē
accuſator fratrū nr̄orū q ac
cuſabat illos añ ɔſpectū dei
noſtri die ac nocte. V⁹. Pro=
pterea letamini celi ⁊ q habi
tatis in eis. Quia proiectus
eſt accuſator. Lectio. viii.

AD mariā quoq3 gabri
el mittit: q dei forti=
tudo noiat. Illū qppe nūcia
re veniebat: q ad debellan=
das aereas ptātes: humilis
apparere dignat⁹ ē. De quo
per pſalmiſtā dicit. Tollite
portas pncipes vr̄as: et ele=
uamini porte eternales: ⁊ i=
troibit rex glorie. Quis eſt
iſte rex glorie: Dn̄s fortis ⁊
potens: dn̄s potens in pre=
lio. Et rurſum. Dn̄s virtutū
ipe ē rex glorie. Per dei er=
go fortitudinē nunciandus
erat: q virtutū dn̄s et potēs
in prelio ad debellādas po=
teſtates aereas veniebat.
Raphael quoq3 (vt dixim⁹) i
terpretat medicina dei: qa
videlicet du3 thobie oclos
quaſi per officium curatio=
nis tetigit: cecitatis eius te=
nebras terſit. Qui ergo ad
curandum mittit: dignū fu=
it vt dei medicina3 vocaret.
R. Te ſctm̄ dn̄m in excelſis
laudant oēs angeli dicētes.
Te decet laus ⁊ honor dn̄e
V⁹. Cherubin quoq3 et ſera=
phin ſanctus proclamāt: et
omnis celic⁹ ordo dicentes
Te decet. ¶ In. iii. noc. añ.
Michael et angeli eius pu=
gnabāt cū diabolo: ⁊ ille ho
ſtis antiquus vict⁹ eſt ab eo.
Canti. Dn̄e miſerere noſtri.
fo. x. V. Aſcendit fumus aro
matū in ɔſpectu dn̄i De ma
nu angeli. L[...]c. ix. Lec. ſcti
euāge[li]ū m[ath]the. C. p. xviii
IN illo tpe: Acceſſert
diſcipuli ad ieſū dicē=
tes. Quis putas maior ē i re
gno celoꝝ: Et re[li]q[ua]. [Ho]me. bti
maximi epi: de eadē lectiōe

Si diligent̃ audiſtis euãgeli
cã lectionẽ ĩtelligẽ poteſtis q̃
miſtris ac ſacerdotib⁹ dei re
uerẽtia d̃beat̃: vl̃ q̃ ipos cle
ricos iuicẽ ſe hũilitate opoꝛ
teat preuenire. Ait eni dñs
ꝑcũctãtib⁹ diſcipl̃is q̇s eoꝝ
ĩ regno celoꝝ maioꝛ eſſet fu
turus ſtatuto corã oĩb⁹ pue
rulo: q̇cũqꜫ hũiliauerit ſe ſi=
cut puer iſte: hic maioꝛ ẽ ĩ re
gno celoꝝ. Vñ ĩtelligim⁹ ꝙ
hũilitate ꝑuenit̃ ad regnuz:
ſimplicitate penetrat̃ celuz.
¶ Quiſq̇s ḡ cupit diuinita=
tis tenere faſtigia: hũilitatis
ima ſectetur. Quicũqꜫ vult
frem ꝑuenire regnãdo: pri⁹
illũ ꝑueniat obſeq̃ndo: ſicut
ait apl̃s. Honoꝛe iuicẽ ꝑue=
niẽtes. Vincat euz officijs:
vt poſſit vincẽ ſctitate. Si ei
te nõ leſit frat̃: obſeq̇uz me=
ret̃ vt diligas. Q̃ð ſi foꝛſitã
leſit: magis meret̃ obſeq̇um
vt vicas. ¶ Hec ei nr̃e xp̃ia=
nitatis ſũma ẽ: vt amãtibus
viciſſitudinẽ: ledẽtib⁹ patiẽ=
tiã repẽdam⁹. Qui ḡ fuerit
patiẽtioꝛ ad iniuriã: potẽti=
oꝛ ↄſtituet̃ i regno. Nõ ei ad
ĩperiũ celoꝝ ꝑueniet̃ ſuꝑbia:
diuitijs ꝑfectura: ſz humili=
tate pauperie: lenitate. Ar=
ta em̃ ⁊ ãguſta via ẽ: q̃ ducit
ad vitã. Tu. R. Docebo te q̃
vẽtura ſũt ppl̃o tuo ĩ nouiſſi
mis dieb⁹: ⁊ annũciabo tibi
q̃ð expreſſũ ẽ ĩ ſcripturis vita
tis. Et nemo ẽ adiutoꝛ me⁹ ĩ
oĩb⁹ his: niſi michael archã=
gel⁹ pꝛĩceps vr̃. V. Ex die q̃
poſuiſti coꝛ tuũ ad ĩtelligẽ=
dũ: vt te affligeres ĩ ↄſpectu
dñi: exaudita ſũt v̈ba tua ⁊
ego veni ꝑpt̃ ſmones tuos.
Quiſq̇s ḡ (Et ne. l. x.
honoꝛib⁹ iflat⁹ fuerit:
⁊ auri theſauris dilatat⁹: tan
ꝙ onuſtũ ⁊ ĩpeditũ aĩal: per
anguſtuz regni iter tranſire
non poterit. Simul etiã vt ſe
exiſtimat ꝑueniſſe: ſarcinam
ei⁹ exigua poꝛta nõ capiens
reꝑcuſſo limĩe: retroꝛſum re
dire coget̃. Tã em̃ ãguſta eſt
diuiti poꝛta celeſtis: ꝙ ẽ ca=
melo ac⁹ foꝛamen exiguum.
¶ Vñ ait dñs. Facili⁹ eſt ca
melũ ꝑ foꝛamẽ acus trãſire/
ꝙ diuitẽ ĩtrare ĩ regnũ celo
rũ. Sicut ei camelũ aĩal toꝛ
tuoſuz atqꜫ defoꝛme exigua
cauerna ꝑterire nõ patitur:
ita ⁊ diuitẽ auaꝝ atqꜫ mẽda
cẽ arta celoꝝ ianua minime
intrare ꝑmittit. Nã iõ nudi ĩ
ſcl̃o naſcimur: nudi etiã ac=
c[illegible]⁹ ad lauachꝛum: vt nu
di qꜫ ⁊ expediti ad celi ianuã
ꝑperem⁹. T. R. In tpe illo
cõſurget michael q̇ ſtat ꝓ fi=

liȷ̄s vr̄is. Et veniet tp̄s qua-
le nō fuit ex eo ex q̊ gētes eē
ceperūt: vſqꝫ ad tp̄s illud. ℣.
In tpe illo ſaluabit ppl'ſ tu
us oīs qui īuentꝰ fuerit ſcri-
ptus in libro. Et ve. Lec. xi.

Quam aūt icōgruuꝫ et
abſurdū eſt: vt quē nu
dū mater genuit: nudū ſuſce
pit eccl'ia⁊ diues velit ītrare
ī celū. Propterea adoleſcēti il
li diuiti ī euāgelio a ſaluato
re dr (qui ſibi iuſtꝰ videbat ⁊
ſctūs ⁊ oīa mādata legis cō
pleſſe.) Si vis perfectꝰ eſſe⁊
vēde oīa tua et da pauperi
bus. Uſqꝫ adeo ei nuda vtꝰ
apta celo eſt: vt ꝙuis iuſtus
ꝙuis ſanctus aurū vel diui-
tias poſſidens non poſſit eē
ꝑfectꝰ. Talē eni voluit ado-
leſcētē illū dn̄s ad padiſuꝫ
redire / qualis adā fuerat de
padiſi ſublimitate deiectus
Nudus eni adā incola padi
ſi fuit. Deniqꝫ poſt pctm̄ nu-
ditatē ſuā puidens folio pu
denda cōtexit. Prius eni ꝙ
peccaret honeſtatis erat co
lore veſtitꝰ ⁊ atqꝫ ideo nudi-
tatē inhoneſtā nō natura in
ſtituit: ſꝫ delicti reatꝰ iuenit
Nam et ſcti angeli in ſplēdiſ
ſimo habitu cōſtituit ⁊ nūq̇d
tunicis operiunt et pallijs⁊
Sed cū ſit in illis natiuitatꝫ

ſue nuda ſubſtantia ⁊ veſtiti
vident eſſe q ſancti ſūt. Tu.
℞. Nunq̇d ſcis quare vene-
rī ad te: et nūc reuertar vt ꝓ-
lier aduerſus pricipē pſarū
cōtradicentē tuis ꝓcibus ⁊
mee legationi⁊ Uerūtamen
michael archangelus prin-
ceps magnus q̇ ſtat ꝓ filiȷ̄s
ppl'i tui erit adiutor meus.
℣. Princeps regni perſaruꝫ
reſtitit mihi vigiti et vno die
bus. Uerūtamē. Lectio. xii.

Sic igit adā cuſtodiēs
honeſtatꝫ angelice di
gnitatē: erat q̇dē nudꝰ mūda
nis veſtibꝰ⁊ ſꝫ īmortalitatis
erat ſplēdore veſtitꝰ. Nil pra
uum reſpiciebāt eiꝰ ocl'i⁊ nil
cor eiꝰ turpe aliq̇d cogitabat
Erat apd̄ honeſtas mentes
nuditas ip̄a veſtita. Sicut ei
apd̄ neqꝫ hoīes turpis cogi-
tatio a ꝯcupiſcētia veſtibus
nō arcet⁊ ita apd̄ ſctōs viros
honeſta ſimplicitas ad ꝯcu-
piſcēdū nuditate nō trahit.
Sed ſicut viciosis ad corru-
ptelā nuda ſunt oīa⁊ ita reli-
gioſis ad caſtimoniam opta
ſūt vniuerſa. Tu. ℞. Fidelis
ſermo ⁊ oī acceptiōe dignꝰ:
michael archāgelꝰ. Qui pu
gnauit cuꝫ diabolo: gr̄a dei
victor extitit: ⁊ ille hoſtꝫ āti
quus paſſꝰ ē ruinā magnā. ℣.

Factũ eſt ſilẽtiũ i celo dũ cõ mitteret bellũ draco cũ michaele archãgelo. Qui pu. Seqn̄. ſ. euã. ſꝫ mat. vbi ſu. In il. tpe: Acceſſerũt di ſcipl'i ad ieſũ dicẽtes. Quiſputas maior ẽ i regno celoꝝ: Et aduocãs ieſ⁹ puu lũ: ſtatuit eũ in medio eoꝝ ⁊ dixit. Amẽ dico vobꝫ: niſi cõ uerſi fueritis ⁊ efficiamini ſi cut puuli nõ intrabitis in re gnũ celoꝝ. Quicũqꝫ ḡ hũiliauerit ſe ſic puul⁹ iſte: hic maior ẽ i regno celorũ. Et q̄ ſuſcepit vnũ puulũ talẽ i noie meo: me ſuſcipit. Qui autẽ ſcãdalizauerit vnũ de puſill' iſtꝫ q̄ i me credũt: expedit ei vt ſuſpẽdat mola aſinaria i collo ei⁹ ⁊ dimergat i pfũdũ marꝫ. Ue mũdo a ſcãdalis. Neceſſe ẽ ei: vt veniãt ſcãda la. Uerũtñ ve hoi: p quẽ ſcan dalũ vẽit. Si aũt man⁹ tua vl' pes tu⁹ ſcãdalizat te: abſcide eũ ⁊ pijce abs te. Bonũ ẽ ti bi ad vitã ingredi debilẽ vel claudũ: q̄ duas man⁹ vl' duos pedes hñtẽ mitti in ignẽ etnũ. Et ſi ocul⁹ tu⁹ ſcãdalizat te: erue eũ ⁊ pijce abs te Bonũ ẽ tibi cũ vno ocl'o ad vitã itrare: q̄ duos ocl'os hñtẽ mitti i gehẽnã ignis Uide te ne ↄtẽnatꝫ vnũ ex his puſillis. Dico ei vobꝫ: q2 ãgeli eoꝝ i cel' ſp videt faciẽ prĩs mei: q̄ i celis ẽ. Añ. Oro vt i. ſ. vei. ¶ Ad l'. ã. Angeli ar chãgeli throni dñatiões/ p̄n cipat⁹ ⁊ ptãtes/ v'tutes celo loꝝ laudate dñꝫ de cel' al. p̄. xcij. Dñs reg̃. f. xxxij. Cã. V. ⁊ oro vt in. i. veſ. Re. bre. Ste tit ãgel⁹ Juxta arã tẽpli. V. Habẽs thuribulum aureũ i manu ſua. Juxta. hy⁹. Xp̄e ſctõꝝ. f. lxviij. Ad bñ⁹ ã Dũ p̄liaret michael archãgel⁹ cũ dracone/ audita ẽ vox di cẽtiũ ſal⁹ deo nr̃o all'. ¶ Ad l. ã. Factũ ẽ ſilẽtiũ i celo dũ draco ↄmitteret bellũ/ ⁊ michael pugnauit cũ eo ⁊ fecit victoriã all'. ¶ Ad. iij. ã. Mi chael ⁊ ãgeli ei⁹. vtõ l. iij. no. Cã. ⁊ oro vt i. ſ. veſ. V. Stetit ãgel⁹ ¶ Ad. vi. ã. Dũ ↄmitte ret bellũ draco cũ michaele archãgelo/ audita eſt vox mi lia miliũ dicẽtiũ ſal⁹ dñ nr̃o.

Audiui (Cã. Apo. xij. vocẽ magnaꝫ de celo dicẽtẽ: nũc fctã ẽ ſal⁹ ⁊ v't⁹/ ⁊ regnũ dei nr̃i/ ⁊ ptãs xp̄i ei⁹ q2 piect⁹ ẽ accuſator frꝫ nr̃oꝝ/ q̄ accuſabat illos añ ↄſpe ctũ dei nr̃i die ac nocte Deo ḡ. V. Data ſũt ei icẽſa mlta.

Perpetuũ nobꝫ (Oro dñe tue miſatõis pre-

ſta ſubſidiū: qb⁹ ⁊ āgelica p̄=
ſtitiſti ſuffragia nō deeē. Et
fa⁹ p d. ¶ Ad. tr. ā. Michael
gabriel cherubi ⁊ ſeraphin/
hi nō ceſſant clamare q̄tidie
dicētes dign⁹ es dn̄e accipe
gl'iaz all'. Cō. Ad hebre. xij.

ACceſſiſtis ad ſiō mō
tē/ ⁊ ad ciuitatez dei
viuēt: hierl'z celeſtē: ⁊ mul=
toꝝ miliū āgeloꝝ freq̄ntiā:
⁊ eccl'iaz primitiuoꝝ q̄ ꝯſcri
pti ſūt i cel'. Deo g̃. ℣. Aſcē
dit fum⁹ aromatū. Oratio.

BEati archangeli tui
michaelis ⁊ oiz celeſti
um ſpūuz interceſſiōe ſuffulti
te dn̄e ſupplices dep̄camur
vt q̄s honore/ ꝓſequimur cō
tingam⁹ ⁊ mēte. Et fa⁹ p do.
¶ In. ij. veſ. ſup ps. ā e. vts.
in. j. veſ. Cp. Re. hy⁹. ℣. ⁊ ofo
vt i l'. Ad mḡt ān. Michael
gabriel raphael ſūmi nūcij
⁊ oēs ſcti āgeli dei/ intercedite
ꝓ nob⁹ i ꝯſpectu dn̄i. ¶ Hie
rony. ꝯfeſ. xij. l'c. Sctōꝝ pa.
f. xxxiij. Euā Vos eſt̄ ſal t.
f. xliiij. ¶ Remigij epi. Cō.
¶ Leodega. epi ⁊ mar. Cō.
¶ Franciſci cōfeſſo. Cōme.
¶ Marci pape. Com. Oro.

EXaudi dn̄e p̄ces nr̄as
et intercedēte btō mar=
co ꝯfeſſore tuo atq3 pōtifice
ſupplicationes nr̄as placa
tus itēde. p xp̄z. ¶ Eod die
Sergij bachi ⁊ apulei mart.
Cō. ¶ Dionyſij ⁊ ſocioꝝ ei⁹
mar. xij. l'. Miſſis p̄dicatori.
f. xviij. Euā. Attēdite a fer=
mēto pha. fo. xxij. ¶ Gereo
nis ⁊ ſocioꝝ ei⁹ mar. Cō. Or.

DA q̄s omp̄s deus/ vt
btī gereonis martyr̄
tui ſocioꝝq3 ei⁹ veneranda
ſolēnitas/ ⁊ deuotionem no=
bis augeat et ſalutem. Per.
¶ Calixti pa. ⁊ mr. Cō. or.

DEus q̄ nos ꝯſp'ciseꝛ
nr̄a ifirmitate defice
re/ ad amorē tuū nos miſeri
cordit' p ſctōꝝ tuoꝝ exēpla
reſtaura. p xp̄z. ¶ Galli cō=
feſ. xij. l'c Magnū bonū eſt.
fo. xxx. Euan. Facili⁹ eſt ca=
melū. f. xxxvij. ¶ Luce euā=
geliſte. Ad hor. ꝯſue. Oro.

INteruenìat p nobis
q̄s dn̄e ſctūs tu⁹ lucas
euāgeliſta: q̄ cruc̄ mortifica
tiōem iugit' i ſuo corpe ꝓ tui
nois honore portauit. Et fa⁹
p d. Lec. Per ſctm̄ ꝓphetie.
f. ix. Euāg. Deſiḡuit do. f. ..
Oia cp. ⁊ ofone3. ad. [illegible] .3
ir. de euāg. Rel'. de cōi apo.
¶ Vndeci miliū vg. mr. xij. l'.
Oia ſūāt de cōi mr. exceptis
ſubſcrip. Ad vs. Re. Offerēt.
[illegible] di vg. xij. hy⁹. Ieſu co
ro. vg. f. lxvj. q̄ ēt ad l'. ⁊. ij vs

dicet. Ad hoſ. cōſue. Oro.
OMnipotens ſēpitne deꝰ q̄ infir
ma mūdi eligꝭ/ vt for=
tia queq̄ ꝯfūdas/ ꝯcede ꝓpitiꝰ
vt q̄ ſctāꝝ vginū tuaꝝ ſolen
nia colimꝰ/ eaꝝ apd̄ te pro=
ſ[illegible] ſētiamꝰ. Et faꝝ Per d.
Intr Regē vgi. Lec. Pſal
mꝰ q̄ cantat. f. xx. Jn ij. [illegible] P
noīe Uiri. [illegible] Jſti. vt
Jſti ſci gl'ioſū ſāguinē. Euā.
de. x. vgi. cū homel. v. aug.
Jnk pabolas. fo. lj. Rela. iij.
no. de cō. vgi. ¶ Ad. vj. or.
SAnctaꝝ vginū tuarū
q̄s dn̄e ſupplicatione
placatus: ꝛ veniā nobis tri=
bue/ ꝛ remedia ſēpitna cōce
de. Et faꝝ p d. ¶ Ad. ix. Oꝝ
DA q̄s ops deꝰ: vt q̄ ſā
ctaꝝ vginū tuaꝝ na
talitia colimꝰ/ ꝛ ānua ſolēni
tate letemur ꝛ tante fidei ꝓ[illegible]
ciamus exēplo. Et faꝝ p do.
¶ Jn. ij. veſ. ad mḡt ā. Qui=
cꝫ prudētes vgi. ¶ Seueri
epi. Cō ¶ Seueri epi. Cō.
¶ Criſpi ꝛ criſpini. mr. Cō.
¶ Symo. ꝛ iu. apo. Jn. j. vs
COncede q̄s ops (Or
deꝰ vt ſicut ſctōꝝ apo
ſtoloꝝ tuoꝝ ſymōis et iude
gl'ioſa natalitia ꝓuenimus/
ſic ad tua bn̄ficia ꝓmerēda
maieſtatē tuam ꝓ nobis ipſi
ꝓueniāt. Et faꝝ p d. Lectio

Cū cūcta ſa. fo. ij. Euā Hec
mādo vo. fo. xij. Poſt euā. et
ad ho. ꝯſue. Oꝝ. Deꝰ q̄ nos
p btōs. vt i cōi apłoꝝ ¶ Jn
feſ. oīū ſcōꝝ. Ad vs̄ ſup p. ā.
GAudēt in celis aīe
ſanctoꝝ q̄ xp̄i veſti
gia ſunt ſecuti/ et
q2 ꝓ eiꝰ amore ſan=
guinē ſuū fuderunt/ ideo cū
xp̄o regnabunt ſine fine. ān.
Laudez dicite deo nr̄o oēs
ſancti eius/ ꝛ qui timetis de
um puſilli et magni qm̄ re=
gnabit dn̄s deus noſter oī=
potēs gaudeamus ꝛ exulte
mus et demus gl'iam ei. ān.
O q̄ gl'ioſum eſt regnum in
quo cum chriſto gaudēt om
nes ſācti amicti ſtolis albis
ſequūtur agnū quocunqꝫ ie=
rit. ān Sctm̄ eſt verū lumē
et ammirabile miniſtrās lu
cem his qui permanſerunt
in agone certaminis/ recipi=
unt ab ipſo ſplendorem ſem
piternū/ in quo aſſidue feli=
ces letant. Lān. Apoca. vij.
EGo iohannes vidi an
gelū aſcendētē ab or=
tu ſolis habētē ſignū dei vi=
ui: ꝛ clamabat voce magna
quattuor angelis q̄bꝰ datuꝫ
eſt nocere tre ꝛ mari dicēs:
nolite nocē tre et mari neqꝫ
arboribus quoadusqꝫ ſigne=

mus ſeruos dei nri i frōtib⁹ eoꝝ. Deo gra. Rez. Bti eſtis ſcti. vt infra. x. hy⁹. Xp̄e re=dēptoꝛ oīm f. lxviij. ꝟ⁹. Ti=mete dn̄m oēs ſcti ei⁹: Qm̄ nō eſt inopia timentib⁹ eum. Ad m⁹ t ā. Saluatoꝛ mūdi ſalua nos oēs ſancta dei ge nitrix ꝟgo ſēꝑ maria oꝛa ꝑ nobis p̄cibus quoqꝫ ſancto=rū apl'oꝛū martyꝛū ꝛ ꝯfeſſo rū/atqꝫ ſanctaꝝ ꝟginū/ſup=plicit petim⁹ vt a malis oīb⁹ eruamur boniſqꝫ oībus nūc et ſꝑ ꝑfrui mereamur. Oro.

Omie de⁹ nr̄ m'ltiplica ſr̄ nos miaꝫ tuā: vt q̄ꝛū p̄uenim⁹ gl'ioſa ſolēnia/ tribue ſubſeq̄ i ſctā ꝑfeſſiōe letitiā. Et faꝛꝑ do. ¶ Eodē die ceſarij mar. Cō. Oratio

Eus q̄ nos bti ceſa=rij martyꝛis tui ānua ſolēnitate letificas concede ꝑpitius vt cui⁹ natalitia co lim⁹ etiā actiones imitemur. Per d. ¶ Inuitat. Regē re=gū dn̄ꝫ venite adoꝛem⁹. Qꝛ ipſe eſt coꝛona ſctōꝛum oīꝫ. p̄. Vēite. hy⁹. Jeſu ſaluatoꝛ. f. lxviij. In. j. noc. ān. Nouit dn̄s viā iuſtoꝝ q̄ ī lege eius meditant die ac nocte. ps. j. Btū vir. f. j. ā. Mirificauit dn̄s ſctōs ſuos/ꝛ exaudiuit eos clamātes ad ſe. ps. iiij.

Cū inuoca. fo. j. ā. Ammirabi le ē nomē tuū dn̄e/qꝛ gl'ia ꝛ honoꝛe coꝛonaſti ſctōs tuos ꝛ ꝯſtituiſti eos ſuꝑ opa ma=nuū tuaꝝ. ps. viij. Dn̄e dn̄s. f. ij. ā. Dn̄e q̄ opati ſūt iuſti tiā hītabūt in tabernaculo tuo reqeſcēt i mōte ſctō tuo p̄. xiiij. Dn̄e qs. f. iiij. ā. Hec eſt gn̄atio q̄rētiū dn̄ꝫ q̄rētiū faciē dei iacob. p̄. xxiij. Dn̄i eſt t. f. vij. ā. Letami i dn̄o ꝛ exultate iuſti/ꝛ gl'iami oēs recti coꝛde. p̄. xxxj. Bti q̄ꝛū. fo. x. ꝟ. Gl'ioſ⁹ de⁹. Lcō pꝛia

Sermo rabani archiepi.

Egim⁹ in eccl'iaſticis hyſtoꝛijs ꝙ ſanct⁹ bo nifaci⁹ q̄ quartus a btō gre=goꝛio romane vꝛbis epiſco=patū tenebat/ſuis p̄cibus a foca ceſare īpetrarit donari eccleſie xp̄i templū rome qd̄ ab antiquis pantheon ātea vocabat qꝛ hoc quaſi ſimu=lachꝛū oīm videret eſſe deo=rū: in quo eliminata oī ſpur citia fecit eccleſiam in hono re ſancte dei genitricis ma=rie atqꝫ oīm martyꝛū xp̄i: vt excluſa multitudine demo=nū multitudo ibi ſctōꝝ ī me moꝛia a fidelibus haberet. ¶ Et plebs vniuerſa in ca=pite kalendarū nouēbꝛiū ſi=cut in die natalis dn̄i ad ec

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

cleſiã in honoꝛe oim ſancto
rum martyꝝ ↄſecratã cõue
niret: ibiqꝫ miſſaꝝ ſolẽnita-
te a pſule ſedis aplice cele
bꝛata oibuſqꝫ rite peractis
vnuſqſqꝫ i ſua cũ gaudio re-
mearet. Tu. ℟. Bñdicam⁹
pr̃em ⁊ filiũ cum ſancto ſpũ
laudemus ⁊ ſuperexaltemus
eũ In ſcła. ℣. Bñdictus es
dñe in firmamẽto celi ⁊ lau
dabilis ⁊ glioſ⁹. In ſe. Lc. ij.

Ex hac ergo ↄſuetudi
ne ſctẽ romãe eccłie
creſcẽte religiõe xpiana de-
cretũ eſt: vt i eccleſijs dei q̃
p oꝛbẽ terrarũ longe lateqꝫ
conſtruunt honoꝛ et memo-
ria oim ſctõꝝ in die qua p̃di
xim⁹ haberet: vt quicqd hu
mana fragilitas p ignoꝛãti-
am vel negligẽtiã ſeu p occu
pationẽ rei ſcłaris i ſolẽnita
tibus ſctõꝛũ min⁹ plene pe-
giſſet/ in hac ſctã obſeruatio
ne ſolueret: quatenus eoꝛuꝫ
patrocinijs ptecti ad ſupna
celoꝝ gaudia puenire valea
mus. Tu. ℟. Felix nãqꝫ. i fi-
ne muta ſic/ qcũqꝫ celebꝛant
tuam ↄmẽoꝛationẽ. Lcõ. iij.

Nunc ergo fr̃es cha-
riſſimi i oim pꝛimoꝛ-
dijs ſctõꝝ nobis noiare lau
dare/ et gloꝛificare cõdecet
eũ q cũctos cõdidit ſctõs: p
quem oia facta ſũt: p quẽ cũ
cta ſubſiſtunt elemẽta: cui⁹
maieſtas nec incipit nec de
ſinit in ſeculũ: vt merito ois
pꝛincipiũ ac finis creature
noiet. Un̄ ⁊ deoꝝ quẽdaꝫ
pꝛudentẽ dictuꝫ eſt. Ois ſa-
pientia a dño deo eſt: ⁊ cum
illo fuit ſemp ⁊ eſt ante euũ
Altitudinẽ celi ⁊ latitudinẽ
terre ⁊ pꝛofundũ abyſſi: qs
dimẽſus eſt: Arenã maris ⁊
pluuie guttas/ et dies ſcli:
qs dinũerat: Ipe ſol⁹ iue
ſtigare metiri ac dinũerare
hec oia poteſt: q celi ãbituꝫ
ſua circuit ſapiẽtia: ⁊ pfun-
dũ abyſſi ſua penetrat vtu-
te. Et egregi⁹ ille vſificatoꝛ
dei ſapientiã oia poſſe atqꝫ
noſſe ↄſiderabat dicẽs. Qui
ſtellas nũeras: qrum tu oia
ſolus/ ſigna ptãtes curſus/
loca tpa noſti. Tu. ℟. Te ſã
ctũ dñm in excelſis laudant
oẽs ãgeli dicẽtes. Te decet
laus ⁊ honoꝛ dñe. ℣. Cheru
bin quoqꝫ ⁊ ſeraphi ſctũs p
clamant ⁊ ois celicus oꝛdo
dicẽtes. Te decet. Lcõ. iiij.

Cui⁹ pncipatũ atqꝫ vir
tutẽ apłs ſpũſancto
pꝛeuẽt⁹ ſupꝛa modũ eſſe iue-
ſtigare hũane ſciẽtie ↄmẽo-
rat dicens. O altitudo diui-
tiaꝝ ſapiẽtie ⁊ ſciẽtie dei: q

incomprehēſibilia ſunt iudi
cia ei⁹ ⁊ iueſtigabiles vie ei⁹
Quis ei cognouit ſēſū dñi?
aut q̇s ꝯſiliarius eius fuit?
Aut q̇s prior dedit illi? ⁊ re
tribuetur ei? Qm̄ ex ipſo ⁊ ꝑ
ipm ⁊ i ipſo ſūt oia: ipſi gl'ia
i ſcl'a ſcl'oꝝ am̄. ¶ Qui ſup=
na celoꝝ regna ſpiritib⁹ an=
gelicis ad laudē ⁊ gl'iaꝫ atq̄
honorē ſui nois/ ac maieſta=
tis conditis in ꝑpetuū miro
ordie collocauit: de q̇b⁹ plu
ra loq̇ ptimeſcim⁹: q2 ſoli do
ſcire eſt quō vl' quēadmodū
eoꝝ nobis inuiſibilis ⁊ abſq̄
vlla ꝯtagiōe ſeu diminutōe
in ſua ſola puritate cōſiſtat
natura. Tu. ℞. Inter natos
mulieꝝ nō ſurrexit maior io
hāne baptiſta. Qui viā dño
ꝑparauit in eremo. ℣. Fuit
hō miſſus a deo cui nomen
erat iohānes. Qui. ¶ In. ij.
noc. ā. Timete dñm oēs ſcti
ei⁹ qm̄ nihil deeſt timentib⁹
eū ecce oculi dñi ſuꝑ iuſtos/
et aures ei⁹ in p̄ces eoꝝ. ps.
xxxiij. Bñdicā. f. xj. ān. Dñe
ſpes ſctōꝝ ⁊ turris fortitudi
nis eoꝝ/ dediſti hereditatez
timētib⁹ nomē tuū/ ⁊ inhabi=
tabūt in tabernaculo tuo in
ſecula. p. lx. Exau. de⁹ dep̄.
fo. xxj. ā. Bti q̇s eligiſti dñe
habitabūt in atrijs tuis et ei
clamabūt ⁊ hymnū dicēt. p.
lxiiij. Te decet. f. xxj. ā. Dñe
de⁹ ꝟtutū bti oēs q̇ ſpāt i te
nō ꝑuabis bonis eos q̇ ābu
lant i eq̇tate i ſcl'a ſcl'oꝝ lau
dabūt te. p. lxxxiij. Quā dile
cta. f. xxix. ān. Qui diligitis
dñz letami i dño/ ⁊ ꝯfitemi=
ni mēorie ſctitatꝫ ei⁹. p. xcvj.
Dñs reg. ex. f. xxxiiij. ā. Bñ
dicite dñm oēs ꝟtutes eius
bñdicite miniſtri eius q̇ faci
tis voluntatē eius bñdicite
dño. ps. cij. Bñdic. j. f. xxxv.
℣. Iuſtum in perpetuū. lc. v

SEd tñ nouē eē āgelo
rū ordines ad dei iudi
cia ac miſteria ꝯplēda/ teſtā
te ſacro eloq̇o cognouim⁹: q̊
rū pricipat⁹ ac ptātes ſubti=
lit' ac mirabilit' deo oipotētꝫ
nutu diſtinguunt. Alij ex il=
lis ad nos i mūdū miſſi futu
ra p̄dicēdo ꝑueniūt: alij ad
hoc ſunt ꝯſtituti: vt ꝑ eos ſi=
gna ⁊ miracula freq̄nti⁹ fiāt.
Alij ſubiectis angeloꝝ ſpiri
tib⁹ p̄ſunt: eiſq̄ ad explenda
diuina myſteria diſponendo
p̄ncipant. Alij mira potētia
ceteris p̄minent: ꝓ eo ꝙ eis
ad obediēdū: alia angeloꝝ
agmina ſubiecta ſūt. Alij tā
ta diuinitatis gr͞a replēt vt
i eis dñs ſedeat ac ꝑ eos ſua
iudicia exerceat: alij tāto ꝑ=

fectiore ſciētia plēi ſūt: q̄to
claritatē dei vicini⁹ ɔtēplant
℟. Fuerūt ſine q̄rela añ dñz
ꝛ ab inuicē nō ſūt ſepati. Ca
licē dñi biberūt et amici dei
facti ſūt. ℣. Tradiderūt cor=
pora ſua ꝑpter deū ad ſup=
plicia ideo coronant̄ et acci=
piūt palmā. Calicē. Lec. vi.
Aliaꝰ ita deo ɔiun=
cta ſūt āgeloꝝ agmi=
na/ vt int̄ hec ꝛ deū nulli alij
ſpūs int̄ſint: q̄ tanto magis
ei⁹ ardēt amore: quāto ſubti
li⁹ claritatē diuinitatꝭ ei⁹ aſpi
ciūt. Talib⁹ (vt diximꝰ) a pri
mordio incipiētis vite btōrū
ſpūuꝫ diſtinctiōib⁹ ſupna ce=
loꝝ regna a deo ɔditore ī ꝑ
petuū mirabiliter collocata
ſubſiſtūt. His oīb⁹ frēs cha=
riſſimi tā decorꝭ ac deo dile
ctꝭ āgeloꝝ agmīb⁹ hui⁹ diei
ſolēnitatē credim⁹ ɔſecratā
Sꝫ ecce dū celeſtiū ciuiū ſe
creta rimamur: ſupra modū
fragilitatꝭ nr̄e digreſſi ſum⁹
Taceam⁹ iteꝝ de ſecretꝭ ce
leſtib⁹: ꝛ añ ɔditoris oculos
tergam⁹ pctōruꝫ maculas/
vt ad eos de q̄b⁹ loq̄mur ꝑ=
uenire valeam⁹. Tu. ℟. Iſti
ſūt ſcī q̄ ꝑ teſtamēto dei ſua
corꝑa tradiderūt. Et ī ſāguie
agni lauerūt ſtolas ſuas. ℣⁹.
Iſtoꝝ ē ei regnū celoꝝ q̄ cō
tēpſerūt vitā mūdi ꝛ ꝑuenerūt
ad p̄mia regni. Et in. Lc. vij.
Adhuc tñ aliquid de
hac ea d̄ tā pr̄chra at=
q̄ p̄clara feſtiuitate loq̄ inci
piam⁹: q̄ nō ſolū āgeloꝝ vt p̄=
diximꝰ ſpiritib⁹ verūetiā ſcīs
oīb⁹ q̄ in t̄ra ſunt ab exordio
mūdi ꝑcreati honorabilit̄ de
dicata ɔſiſtit. E q̄b⁹ p̄mi fue
rūt p̄riarche viri religioſi at=
q̄ glīoſi in vita ſua/ p̄res ꝑ=
phetaꝝ ꝛ apl̄oꝝ: quoꝝ mē̄o
ria nō derelinq̄tur in ſcl̄m/
et nomē eoꝝ manet in et̄nū:
q̄ꝛ deo digni inuēti ſunt fide
preclari/ hoſpitalitate preci
pui: acuti ī ſenſu: ſapiētes in
ope. Reb⁹ ſecl̄arib⁹ locuple
tes: repatores orbis atq̄ re
creatores. Iuſtitia īſignes:
lōganimes ī ſpe / obediētes
in p̄ceptis: creduli ī ꝑmiſſiōi
bus. Suſceptores angeloꝝ
effecti: facie ad faciē deū vi=
dētes. In ɔſilio prudētes/ ī
p̄lijs victorioſi: ſtatū mundi
regētes: ſceptrū regni obti=
nētes. Quoꝝ īperij poſteri=
tas nō ceſſauit: q̄ adusq̄ xp̄s
ex eoꝝ germīe ꝑ vteꝝ ītacte
v̄gīs q̄ ſpes ē oīꝫ gētiū nat⁹/
in mūdo choruſcās appuit:
ꝛ primatū toti⁹ orbis ac mo
narchiam capiēdo retinuit.
Tu. ℟. Sint lumbi vr̄i pre=

cinctiꝫ lucerne ardētes ī ma
nib⁹ vr̄is. Et vos ſiles hoīb⁹
expectantib⁹ dn̄m ſuū qn̄ re
uertat a nuptijs. ℣. Uigilate
ergo qꝛ neſcitis q̄ hora dn̄s
vr̄ vēturus ſit. Et vos. lc. viij.
HOs ſeq̄tur electio ꝓ
phetaꝝ cū q̄b⁹ locut⁹ ē
dn̄s / ꝛ oñdit ill' ſecreta ſuaꝛ
vt ea q̄ vētura erāt quaſi pn̄
tia ſpūſctō illuminati agno
ſcere atq; enunciare potuiſ
ſent: ꝑncipes ppl'oꝝ vētura
ꝑdicēdo facti. Alij in vtero /
alij ī pueritia / alij ī iuuētute
atq; alij ī ſenectute deo co
gnitiꝫ ſctificatiꝛ iuēti ſūt fi
de pleni deuotiōe ſūmi: īdu
ſtria ſolertes acuti ſenſu ex
cellētes ingenioꝛ ſciētia pre
diti / exercitatiōe diſcipline
ſctē īſtructi: ī ſctā meditatio
ne aſſidui / metuq; mortis in
trepidi. Uerberabant tyran
nos / ſacrilegos inkn̄cerunt:
clauſerūt refrenatis imbri
b⁹ celū / ꝛ iteꝝ ꝓcēdo apuert:
ꝑctā p p'l' iplagentes / eorūq;
vltiōi ſe opponētes. Multiſ
q; miraculoꝝ ſignis effulſe
reꝛ hoīm infirmitates cura
bāt: mortuoꝝ corꝑa reſuſci
tabāt. Xp̄i ꝟo p ꝟginē natiui
tatē ꝛ paſſionē ꝛ reſurrectio
nē ſiue aſcēſionēꝛ ſpūſcti ad
uētū / futuꝝ ī ꝯſūmatiōe mū
diiudiciū: dei ſpū edocti cla
ra voce ꝑdixere. Hos oēs ꝓ
culdubio venerāda hui⁹ diei
feſtiuitate nullomō ꝑuatos
ſed ꝯſortes eē eā ītuēdo ſpa
m⁹. ℟. Offerent regi ꝟgies
poſt eā / ꝓxie ei⁹ offerent tibi
In letitia ꝛ exl'tatiōe. ℣. Pru
dentes ꝟgines aptate lāpa
des vr̄as ecce ſponſ⁹ venit
exite obuiā ei. In. ¶ In. iij.
noc. an. In celeſtib⁹ regnis
ſctōꝝ hītatio ē all'a / ꝛ ī eťnū
reqes eoꝝ all'a. Canti. Uos
ſcti. r. lviij. ℣. Exl'tēt iu. l. ix.
Lcō. ſ. euāg: ſꝫ mat. Cp. v.
IN il. tēꝛ Uidēs ieſ⁹ tur
bas: aſcēdit ī mōtē Et
rel'. Homel'. b. leo. paꝑ de e. l'.
Predicāte dilectiſſimi dn̄o
ieſu xp̄o euangeliū regni / et
diuerſos ꝑ totaꝫ galileā cu
rante languoresꝛ ī oēꝫ ſyriā
ſe ꝟtutū ei⁹ fama diffuderat
ꝛ m'te ex vniuerſa iudea tur
be ad celeſtē medicū ꝯflue
bant. ¶ Qꝛ ei tarda eſt hūa
ne ignorātie fides ad credē
da q̄ nō videt / ꝛ ſꝑanda q̄ ne
ſcitꝛ oportebat diuina erudi
tiōe firmādos corporeis bn̄
ficijs ꝛ viſibilib⁹ miraculis ī
citari: vt cui⁹ tā benignā ex
periebant potentiā nō ambi
gerēt ſalutarē eſſe doctrinā
Tu. ℟. Btā vere mr̄ eccl'ia

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

quam ſic honoꝛ diuīe digna tionis illūinat quā victoꝛio ſoꝝ glˀioſꝰ martyꝝ ſanguis exoꝛnat. Quā iuiolate ꝯfeſ ſionis candida induit ꝟginitas. ℟. Floꝛibus eiꝰ nec roſe nec lilia deſunt. Quā. lc.x.

Ut ĝ exterioꝛes medelas dn̄s ad remedia interioꝛa transferret/ ⁊ poſt ſanitates coꝛpoꝝ curatiōes oꝑaretur aīarū: ſegregatus a circūſtantibus turbis/ ſeceſſum vicini mōtis aſcēdit aduocatꝫ aplˀis q̊s ſublimioribus inſtitutis ab edito myſtice ſedis imbueret: ex ipſa loci atqꝫ oꝑis q̄litate ſignificās ſe eſſe q̇ moyſē quōdam ſuo fuiſſet dignatꝰ alloquio. ¶ Illic quidē terribilioꝛi iuſtitia: hic autē ſacratioꝛi clementia: vt īpleret qd̄ fuerat vaticinio ꝓphete hieremie ꝓmiſſum dicentis. Ecce dies veniūt dicit dn̄s: ⁊ ꝯſummabo ſuꝑ domū iſrael ⁊ ſuꝑ domum iuda teſtamentū nouū Poſt dies illos dicit dn̄s dabo leges meas ī ſenſu ipoꝝ: ⁊ in coꝛde ipoꝝ ſcribam eas. Qui ĝ locutꝰ fuerat moyſi locutꝰ ē ⁊ aplˀis: et ī coꝛdibꝰ diſcipuloꝝ velox ſcribentis ꝟbi manꝰ noui teſtamenti decreta ꝯdebat nulla vt quondā circūfuſa nubiū craſſitudine/ neqꝫ ꝑ terribiles ſonos atqꝫ fulgoꝛes/ populo ab acceſſu mōtis abſterrito: ſꝫ paſtēte ad aures circūſtantiuꝫ tranq̄llitate colloquiꝭ: vt ꝑ grē lenitatē remoueret legꝭ aſperitas: ⁊ ſpūs adoptiōis auferret foꝛmidinē ſuitutis Tu. ℟. Bti eſtis ſci dei oēs q̇ meruiſtis ꝯſoꝛtes fieri celeſtiū ꝟtutū/ ⁊ ꝑfrui etne claritatꝭ glˀia. Ideoqꝫ p̄camur vt mēoꝛes nr̄i intcedere dignemini ꝓ nobis/ ad dn̄m deuꝫ nr̄m. ℣. Gaude et exultate ecce enī merces vr̄a copioſa eſt ī celis. Ideoqꝫ lc.xi.

Qualis igit doctrīa ſit xp̄i ſacre ipius ſnīe ꝓteſtantur: vt q̇ ad etnā btītudineꝫ ꝑuenire deſiderāt: gradꝰ felicīſſime aſcēſiōis agnoſcant. Btī inq̇t pauperes ſpū: q̄m ipoꝝ ē regnū celoꝝ. De qbꝰ paupꝛibus loq̄ret foꝛte eſſet ambiguū/ ſi dicēs btī pauperes nihil adderet de intelligenda pauperū qualitate: ⁊ ſufficere videret ad ꝓmerēdū regnū celoꝝ ea ſola inopia/ quā mlˀti ſub dura ⁊ graui neceſſitate patiūt. Sꝫ cū ait btī paupes ſpū/ oſtendit eis regnū celoꝝ tribuendū quos hūilitas ꝯmēdat aīo-

rum: magis q̄ indigētia fa-
cultatū. Dubitari aūt nō po
teſt q̄ hūilitatis iſti⁹ bonuꝫ
facili⁹ paupes q̄ diuites aſ-
ſequunt: dū ⁊ illis ī tenuita
te amica eſt manſuetudo: et
iſtis ī diuitijs familiaris ela
tio. Veruntamē ⁊ in plerisqꝫ
diuitib⁹ inuenit hic animus
q̄ abūdātia ſua nō ad tumo-
rē ſupbie/ ſꝫ ad opa benigni-
tatis vtatur: idqꝫ pro lucris
maximis numeret: qđ ad re
leuādā miſeriā alieni labo-
ris impēdit. Si generi atqꝫ
ordini hoīm dat in hac vir-
tute cōſortiū: q: poſſunt eſ-
ſe pposito pares: et īpares
cenſu. Nec inteſt quātuꝫ ſint
in terrena facultate diſſimi-
les: q̄ in ſpiritalib⁹ bonis in
ueniūtur eq̄les. Tu. R. Bti
q̄ pſecutionē patiunt ppter
iuſtitiā q̄m ipſoꝝ eſt regnuꝫ
celorū. Beati pacifici q̄m fi-
lij dei vocabunt. V. Bti mū
do corde q̄m ipſi deum vide
bunt. Beati. Lectio .xij

BEata igit illa pauper
tas q̄ rerū tempaliuꝫ
amore nō capit: nec mundi
opib⁹ augeri appetit: ſed ce
leſtibus bonis diteſcere cō-
cupiſcit. Hui⁹ nob̄ magna
nime pauptatis exēplū pri-
mū poſt dñm apl'i pbuerūt:
quia oīa ſua ſine differentia
relinq̄ntes ad vocē celeſtis
magiſtri a captura piſciū in
piſcatores hoīm alacri con-
uerſatiōe mutati ſunt: ⁊ mul
tos ſui ſimiles fidei ſue imi-
tatione fecerūt/ q̄n illis pmi
tiue eccleſie vnū cor oīm/ et
aīa erat vna credētiū. Qui
vniuerſis rebus ſuis poſſeſ-
ſionibuſqꝫ diſtractis p deuo
tiſſimā pauptatē bonis di-
tabant eternis: ⁊ ex apl'ica
pdicatione gaudebāt nihil
habere de mūdo: ⁊ oīa poſſi
dere cū xpo. Hic btūs petr⁹
cū aſcendēs ad tēplū a clau
do elemoſynā poſceret argē
tū inq̄t et aurū nō eſt mihi:
qđ aūt habeo hoc tibi do: in
noīe dñi noſtri ieſu xp̄i naza
reni ſurge et ambula. Quid
hac humilitate ſublimi⁹: q̄d
hac paupertate locupleti⁹:
Non habet pſidia pecunie:
ſed dona nature. Quem de-
bilem edidit mater ex vtero
ſanuꝫ petrus fecit ex verbo:
et qui imaginem ceſaris in
nūmo non dedit: imaginem
xp̄i in hoīe reformauit. Hu-
ius theſauri opibus nō ſolū
ille adiutus eſt cui greſſ⁹ eſt
redditus: ſed etiam quinqꝫ
milia virorū que tunc ad ex-
hortationē apoſtoli ob eiuſ-

dem curationis miraculum crediderunt. Et ille pauper qui nō habebat quod peten ti daret: tantā dedit diuine gratie largitatē vt quemadmodū vnū hoiem reintegraret i pedib⁹ ſic tot milia credentiū ſanaret in cordib⁹: faceretqꝫ eos in xp̄o alacres/ quos i iudaica pfidia iuenerat claudicātes. Tu. ℞. Bti pauperes ſpiritu quoniam ipſorum eſt regnum celorū/ beati mites quoniā ipſi poſſidebunt terrā/ beati qui lugent quoniam ipſi conſolabunt. Beati qui eſuriunt et ſitiunt iuſtitiam quoniā ipſi ſaturabuntur. ℣. Beati miſericordes quoniā ipſi miſericordiā conſequent. Beati.

Scd̄m matthe. Cd̄. vbi ſu.

In illo tpe: Uidens ieſus turbas: aſcēdit in montem. Et cum ſediſſet: accesſerunt ad eū diſcipuli ei⁹ Et aperiens os ſuum: docebat eos dicens. Beati pauperes ſpiritu: quoniā ipſorū eſt regnum celorum. Beati mites: quoniam ipſi poſſidebunt terrā. Bti qui lugent: quoniam ipſi conſolabūtur. Beati qui eſuriunt ⁊ ſitiunt iuſtitiā: qm̄ ipſi ſaturabūtur Beati miſericordes: quoniam ipſi miſericordiā conſequentur. Beati mundo corde: qm̄ ipſi deum videbunt. Beati pacifici: quoniaꝫ filij dei vocabunt. Bti qui perſecutionem patiūtur propter iuſtitiam: quoniā ipſoruꝫ eſt regnum celorū. Beati eſtis cum maledixerint vobis/ et perſecuti vos fuerint/ et dixerint oē malū aduerſum vos mentientes: ꝓpter me. Gaudete et exultate: quoniam merces veſtra: copioſa eſt in celis. Amē. Oratio vt infra. ¶ Ad lau. ā. ſup pos. Scimus qm̄ diligētibus deum oīa cooperantur in bonum/ his qui ſcd̄m ꝓpoſituꝫ vocati ſunt ſancti. ps. xcij. Domin⁹ regnauit. fol. xxxij. Cap. hymn⁹. et ℣. vt ſ. in primis veſ. ℞. breue Sancti ⁊ iuſti In domio gaudete. ℣. Uos elegit deus in hereditatē ſibi. In domino. Ad bened. ān. In ciuitate domini ibi ſonāt iugiter organa ſanctorum/ ibi cinamomum et balſamū odor ſuauiſſimus carmina eorꝫ ibi angeli ⁊ archangeli hymnū deo decantant anā thronū dei alleluia. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus/ qui nos omnium ſanctorū tuo-

rum merita ſub vna tribuiſti
celebritate venerari: queſu
mꝰ: vt deſideratā nobis tue
ꝓpitiatiōis abūdantiā mul=
tiplicatis interceſſoribꝰ lar
giaris. Et faꝛp do. ¶ Ad .i.
ān. Sapientiā ſctōꝝ narrāt
ppl'i / ꝛ laudem eoꝝ ꝓnūciat
ois eccl'ia. ¶ Ad .iii. ā. Red
didit deꝰ mercedē laboꝝ ſā=
ctoꝝ ſuoꝝ / ꝛ deduxit illos in
via mirabili. Cp. ꝛ ofo vt i l'.
℣. Gl'ioſus deus. ¶ Ad .vi.
ā. Gaudete et exultate oēs
ſcti qm̄ merces vr'a copioſa
eſt in celis. Cap. Apoca. vii.

Audiui numerū ſigna
torū: cētū quadragin
ta quattuor milia ſignati: ex
oi tribu filiorū iſrael. ℣. Iu=
ſti imperpetuum. Oratio.

Omnīps ſempiťne deꝰ q̄
nos oim ſctōꝛū tuoꝛū
multiplici facis celebritate
gaudē ꝯcede ꝓpitiꝰ: vt ſicut
tuoꝝ ꝯmēoratione ſctōꝛum
tpali gratulamur officio ita
perpetuo letemur aſpectu.
Et faꝛp d. ¶ Ad .ix. ā Vox
letitie i tabernaculis iuſtoꝝ
all'a all'a all'a. Cp. apo. vii.

Vidi turbā magnam
quā dinūerare nemo
poterat ex oibꝰ gentibꝰ ꝛ tri
bubꝰ ꝛ ppl'is et linguis: ſtan
tes ante thronū et in cōſpe=
ctu agni amicti ſtolis albꝫ:
et palme i manibꝰ eoꝝ. Deo
gra. ℣. Exultent iuſti. Ofo.

Da q̄s dn̄e fidelibꝰ po
pulis oim ſctōꝛū ſēp
veneratione letari: ꝛ eorum
ꝑpetua ſupplicatione muni
ri. Et faꝛp do. ¶ In .ii. veſ.
ſup ps āe vts in .i. veſ. Cp.
Re. hyꝰ. ℣. ꝛ ofo vt in lau. Ad
mgt ān. Te gl'ioſus apl'oꝛū
choꝛus / te ꝓphetarū lauda
bilis nūerꝰ / te martyꝝ cādi
datꝰ laudat exercitꝰ tibi oēs
electi voce confitentur vna=
nimi btā trinitas vnꝰ deus.
¶ Euſtachii ꝛ ſocioꝝ eiꝰ mr.
Com. ¶ Leonardi cō. Cō.
¶ Villebroꝛdi epi. Com.
¶ Quattuor coronatorum
marty. Commemo. Oratio.

Preſta q̄s ops deꝰ / vt
qui gl'ioſos martyres
claudiū / nichoſtratum ſim=
phoꝛianū caſtoꝛiū atq; ſim=
pliciū / fortes i ſua ꝯfeſſione
cognouimus pios apd̄ te in
nr'a intꝑceſſiōe ſentiamꝰ. p x.
¶ Theodo. mar. Cō. Ofo.

Deus q̄ nos btī theo=
doꝛi martyꝛis tui cō=
feſſiōe gl'ioſa circūdas et ꝓ
tegis / pſta nobꝫ eiꝰ imitatio=
ne ꝓficere et ofone fulciri.
Per xp̄m. ¶ Martini epi ꝛ
confeſ. Ad .i. veſ. ſup ps ā.

O Martine o pie ꝙ piū ē gaudere de te: o martine pro phetꝫ cōpar: apo ſtolis ↄſert⁹: p̄ſulū gemma: fide et meritꝫ egregie/ pieta te:mīa:charitate ineffabilis ſuccurre nobꝫ hic et añ deū. ā. Ora ꝑ nobꝫ btē martine vt digni efficiamur ꝓmiſſio= ne xp̄i. ā. Dñe de⁹ nr̄ cui⁹ gr̄a btūs martin⁹ tres mortuos reſuſcitauit/ ↄcede ꝓpiti⁹ vt ꝑ ei⁹ intuētū a morte aīe reſu ſcitari mereamur. ā. Marti= n⁹ triū mortuoꝝ ſuſcitator magnific⁹ viuit in xp̄o gēma ſacerdotū mirifice laureat⁹ Cp̄. ℣. et or̄ones de cōi vni⁹ pōti. ℟ Btūs mar. vt infra iiij. hy⁹. Martine ↄf. f. lxviij. Ad mḡt ā. O btm̄ viꝝ cuius aīa paradiſū poſſidet vñ ex= ultāt āgeli: letāt archāgeli: chor⁹ ſctōrū ꝓclamat turba ℣ginū iuitat: mane nobiſcuꝫ ieſnū. ¶ Eodē die mēſe m̄. Cō. ¶ Inuī. Maximū regē cūctoꝝ adorem⁹ dñm. Qui btm̄ martinū hodie ſctōꝝ cō uixit gl'ie ↄfeſſoꝝ. p̄. Uenite ex. hy⁹. Cōfeſſor dei. f. lxiiij ¶ In. j. noc. ā. Martin⁹ ad= huc cathecumin⁹: hac meve ſte ↄtexit. p̄. j. Btūs vir. fo. j. ā. Sctē trinitatꝫ fidē marti= nus ↄfeſſus eſt/ ac baptiſmi gr̄aꝫ ꝑcepit. p̄. ij. Quare fre. f. j. ā. Btūs martin⁹ dixit iu= liano xp̄i ei ſū miles: pugna re mihi nō licet. p̄. iiij. Cū in uo. f. j. ā. Ego ſigno crucꝫ nō clypeo ꝓtect⁹ aut galea ho= ſtiū cuneos penetrabo ſecu rus. p̄. v. Uerba mea. fo. j. ā. Martine miſit nos dñs tibi auxiliū ferre: ⁊ ruſticā mľti= tudinē effugare. p̄. viij. Dñe dñs. f. ij. ā. Impoſita manu puero btūs martin⁹ imūdū ab eo ſpm̄ eiecit. p̄. x. In do. f. iij. ℣. Iuſtū deduxit. Lect. Bti ſūt ꝟui illi. f. xxviij. ℟. j. Hic ē martin⁹ elect⁹ dei pō= tifex: cui dñs p⁹ apľos tātā gr̄aꝫ ↄferre dignat⁹ ē. Ut in ℣tute trinitatꝫ deifice mere rek fieri triū mortuoꝝ ſuſci= tator magnific⁹. ℣. Scē trini tatꝫ fidē martin⁹ ↄfeſſ⁹ ē. Ut. ℟. ij. Ocľis ac manib⁹ i celū ſꝑ itētus. Inuictū ab or̄one ſpm̄ nō relaxabat. ℣. Corpo ralē qdē moleſtiā grauik fe= rēs mēte tñ ⁊ ſpū i p̄cib⁹ ad deū ſꝑ iſiſtēs. Inuictū. ℟. iij. Dum ſacramēta offerret btūs martin⁹. Glob⁹ igneus apparuit ſuꝑ caput ei⁹. ℣⁹. Orāte ſctō martino. Glo. ℟. iiij. Btūs martin⁹ obitū ſuū lōge āte p̄ſciuit: dixitqꝫ fri=

bus. Diſſolutionē ſui corpis īminere/atqꝫ īdicauit ſe iam reſolui. ℣. Viribꝰ corpis cepit repente deſtitui cōuocatiſqꝫ diſcipulis in vnū dixit. Diſſolu. ¶ In .ij. noc. ā. Cōfido ī dn̄o ꝙ filia mea p̄cibus tuis reddita ſit ſanitati. ps. xiiij. Dn̄e q̄s. f. iiij. ā. Tetradiꝰ cognita dei ℣tute ad baptiſmi gratiā puenit. ps. xx. Dn̄e ī vir. f. vj. ā. O ieffabilē virꝝ p quē nobꝫ tā[illegible] m[illegible]racula chozuſcāt. p. i[illegible] n̄i eſt ter. f. vij. ā. Dn̄s [illegible] xp̄s nō ſe inq̇t purpuratū nec diademate renitētē vētuꝝ eē p̄dixit. ps. xxxiij. Bn̄dicā. f. xj. a. Dū ſacramēta offerret btūs martinꝰ: globꝰ igneus apparuit ſup caput eiꝰ. p. lxiiij. Te decet. f. xxj. ān. Sacerdos dei martine paſtoz egregie ora p nobꝫ deū. p. xcj. Bonū ē. f. xxxij. ℣. Amauit eū. ℟. v. Dixerūt diſcipli ad btm̄ martinū cur nos pat̄ deſerꝫ aut cui nos deſolatos relinq̇s. Inuadēt eni gregē tuū lupi rapaces. ℣. Scimꝰ q̇dē deſiderare te xp̄z n̄ri potiꝰ miſerere q̇s deſeris. Inuadent. ℟. vj. Cum videret beatus martinꝰ diſcipulos ſuos flētes motus his fletibus conuerſus ad dn̄m dixit. Dn̄e ſi adhuc pplo tuo ſum neceſſariꝰ nō recuſo laborē. ℣. O virū ieffabilē nec labore victū nec morte vincēdū q̇ nec mori timuit nec viuere recuſauit ſed fidenſ dixit. Dn̄e. ℟. vij. Dn̄e ſi adhuc pplo tuo ſuz neceſſariꝰ nō recuſo ſubire ppt̄ eos laborē. Fiat volūtas tua. ℣. Munia tua deuotus implebo ſub ſignis tuis quoadusqꝫ iuſſeris militabo. Fiat vo. ℟. viij. O btm̄ virū martinū ep̄m. Qui nec mori timuit nec viuere recuſauit. ℣. In cuiꝰ tranſitu ſctōrum canit numerꝰ angelorū exultat chorꝰ. Qui nec. ¶ In .iij. noc. ā. Martinꝰ ep̄s migrauit a ſclo: viuit in xp̄o gēma ſacerdotū. Cāt. Beatꝰ vir. f. lviij. ℣. Iurauit dn̄s. Euā. Sint lumbi vr̄i. fo. xij. ℟. ix. Ora p nobis btē marie. Ut digni efficiamur pmiſſione xp̄i. ℣. Sacerdos dei martine paſtoz egregie ora p nobis. Ut digni. ℟. x. O btm̄ virū ī cuius tranſitu ſctōꝝ canit numerus angelorum exultat chorꝰ. Omniqꝫ celeſtiū ℣tutū occurrit pſallētiū exercitꝰ. ℣. Martinꝰ hic paup et modicꝰ celū diues īgredit̄. Quiqꝫ. ℟. xj. Martinꝰ abrahe ſinu letꝰ excipit̄: martinꝰ

hic paup̄ ꝛ modicꝰ. Celū di
ues igredit: hymnis celeſti=
bus honoꝛat. ℣. Martinꝰ eps
migrauit a ſc̄lo viuit in xp̄o
gēma ſacerdotū. Celū. Re͂ʒ.
xij. O quātꝰ erat luctus oīm
quāta p̄cipue merētiū lamē
ta monachoꝝ. Qꝛ ꝛ piuʒ eſt
gaudere martino: ꝛ piuʒ eſt
flere martinū. ℣. Iſti viri coꝛ
pus vſqꝫ ad locuʒ ſepulchꝛi
hymnis canoꝛa celeſtibꝰ tur
ba ꝓſequit. Qꝛ ꝛ pi. ¶ Ad l.
ā. Dixerūt diſcipuli ad btm̄
martinū/ cur nos pat deſerꝭ
aut cui nos deſolatos relin=
q̀s: inuadēt eī gregē tuū lu
pi rapaces. p̄. xcij. Dn̄s reg̃.
℟. Amauit eū. hyꝰ. Marti=
ne ꝯfeſſoꝛ. f. lxviij. Ad bn̄ꝰ ā.
O quātꝰ luctꝰ oīm: quāta p̄=
cipue lamēta monachoꝛū et
ꝟginū choꝛꝰ: qꝛ et piū ē gau
dere martino: ꝛ piū eſt flere
martinū. ¶ Ad. j. ān. Dn̄e ſi
adhuc pp̄lo tuo ſuʒ neceſſa=
riꝰ: nō recuſo laboꝛē fiat volū
tas tua. ¶ Ad. iij. ā. O viruʒ
ieffabilē nec laboꝛe victum
nec moꝛte vīcēdū: q̀ nec moꝛi
timuit nec viuere recuſauit.
¶ Ad. vi. ā. Oc̄lis ac mani=
bus ī celū ſp̄ itentꝰ iuictū ab
orōne ſpm̄ ñ relaxabat al. al.
¶ Ad. ix. ān. Martinꝰ abꝛa
he ſinu letꝰ excipit: martinꝰ

hic paup̄ ꝛ modicus: celū di
ues igredit hymnis celeſti=
bus honoꝛat. ¶ In. ij. veſ. ſr
p̄os ā e. j. iiij. d. j. noc. Cp. Re.
hyꝰ. ℣. ꝛ orōvt in l. Ad mag.
ā. O btm̄ pōtificē q̇ totis vi=
ſceribꝰ diligebat xp̄ʒ regē: et
nō foꝛmidabat īperij p̄ncipa
tū: o martine dulcedo medi=
camētū ꝛ medice: o ſctiſſima
aīa quā ꝛ ſi gladiꝰ pſecutoꝛꝭ
nō abſtulit: tñ palmā marty
rij non amiſit. ¶ Bꝛictij epī
Cō. ¶ Othmari cōfeſ. Cō.
¶ Elizabeth vidue. xij. l. oīa
ſuant de cōi nō virgi. Lect.
Simile eſt regnū celoꝛū ſa=
gene. fo. l. Euan. de thezau=
ro. Cū ꝯmentario bti hiero=
nymi Theſaurꝰ iſte. ꝛc. f. liij.
¶ In p̄ſentatione btē marie
ꝟgis. Ad vtraſqꝫ veſ. et ad l.
hyꝰ. Aue maris ſtel. f. lxvi.
¶ In p̄mis veſ. oꝛ. Famul
tuis do. Lectiōes. Home. ꝛ
euāge. vt in octa. nati. eiuſd.
Reliqua oīa vt in natiuitate
eiꝰ. mutato noīe natiuitatis
in pꝛeſentatiōis. ¶ Eodem
die Colūbani ꝯfeſſoꝝ. Cō.
¶ Cecilie ꝟgi. et mar. xij. lc.
¶ In. j. veſ. Cō. cū ſeq̄nti ā.
Uirgo gl'ioſa ſp̄ euangeliuʒ
xp̄i gerebat in pectoꝛe ſuo: ꝛ
non diebus neqꝫ noctibus a
colloquijs diuinis et oꝛatio=

ne ceſſabat. Oratio.
DEus q̇ nos annua
btē cecilie martyrꝫ
tue ſolēnitate leti
ficas: da ut quā ve=
neramur officio: etiā pie cō=
uerſatiōis ſeq̄mur exēplo.
Et fa⁊p d. ¶ In .i. noc. ā. Ce
cilia ṽgo almachiū exupa=
bat: tyburtiū ⁊ valerianū ad
coronas vocabat p. viij Dn̄e
dn̄s. f. ij. ā. Expāſis manibꝰ
orabat ad dn̄m: vt eā eripe=
ret de iimicis. ps. xviij. Celi
enar. f. vj. ā. Cilicio cecilia
mēbra domabat deū gemiti
bus exorabat. p̄. xxiiij. Dn̄i ē
ter. f. viij. ā. Spe tua. p̄. xliiij.
Eructauit f. xv. ā Adiuua=
bit eā. ps. xlv. Deꝰ nr̄. fo. xvj.
ān. Dn̄e ieſu xp̄e ſeminator
caſti cōſilij ſuſcipe ſeminuꝫ
fructꝰ q̊s i cecilia ſeminaſti.
p̄. xlvij. Magnꝰ do. f. xvj. ṽꝰ.
Diffuſa ē. Lec. Quicq̄ fatue
ṽgies. ⁊c. fo. xlviij. R. j. Cātā
tibꝰ organis cecilia ṽgo i cor
de ſuo ſoli dn̄o decantabat
dicēs. Fiat dn̄e cor meum ⁊
corpus meū immaculatū vt
non cōfundar. ṽꝰ. Biduanis
ac triduanis ieiunijs orans
ſuā dn̄o pudicitiā ꝯmenda=
bat dicēs. Fiat. R. ij. O btā
cecilia Que duos fr̄es con=
uertiſti/ almachiū iudicē ſu
paſtiꝰ vrbanū epz i vultu an=
gelico d̄mōſtraſti. ṽ. Btā es
ṽgo gl̄ioſa ⁊ bn̄dictus ſmo
oris tui. Que. R. iij. Uirgo
gl̄ioſa ſp euāgeliū xp̄i gere=
bat i pectore. Et n̄ diebꝰ necq̄
noctibꝰ ceſſabat a colloq̇s
diuis ⁊ or̄one. ṽ. Cātātibꝰ or
ganis cecilia dn̄o d̄cātabat
dicēs fiat dn̄e cor meū ima=
culatū vt nō ꝯfūdar. Et. R.
iiij. Cilicio cecilia mēbra do
mabat deū gemitibꝰ exora=
bat Almachiū exupabat ty=
burciū ⁊ valerianū ad coro=
nas vocabat. ṽ. Nō diebꝰ ne
cq̄ noctibus ceſſabat a collo
quijs diuis ⁊ or̄one. Alma=
chiū. ¶ In. ij. noc. ā. Btā ce=
cilia dixit ad tyburciū hodie
fateor te eē meū cognatū qr
amor dei te fecit eē ꝯtēpto=
rē idoloꝝ. p̄. lxxxiiij. Bn̄dixi
ſti. f. xxx. ā. Fiat dn̄e cor meū
⁊ corpꝰ meū imaculatū vt nō
ꝯfūdar. p̄. lxxxvj Fūdamen
ta. f. xxx. ā. Credimꝰ xp̄m fi=
liū dei veꝝ deū eſſe q̇ ſibi a
lē elegit famulā. p̄. xcv. Cā=
tate. j. fol. xxxviij. ā. Nos ſciē
tes ſctm̄ nomē oīno negare
non poſſumus p̄. xcvj. Dn̄s
reg̃. ex. f. xxxiiij. ān. Cecilia
me miſit ad vos vt oſtēdatis
mihi ſctm̄ vrbanum: qr ad ip
ſum habeo ſecreta q̄ pferam

ps. xcvij. Cātate. ij. f. xxxiiij an. Tūc valerian⁹ ꝑrexit ad antiſtitē et ſigno qd̄ acceperat inuenit ſctm̄ vrbanū. ps. xcviij. Dn̄s reḡ. iraſ. f. xxxiiij ꝟ⁹ Spe tua. Re. v. Ueni ſpō. Re. vj. Hec ē ꝟgo. Re. vij. Induit. vt ſ. i cōi ꝟg. fo. xlv. Re. viij. Ceciliā ītra cubiculum orātē iuenit: et iuxta eā ſtantē angelū dn̄i. Quē vidēs valerianus nimio tīore correptus eſt. ꝟ⁹. Angel⁹ dn̄i deſcēdit de celo et lumē refulſit i hitaculo. Quē vi. ¶ In iij. noc. ā. Triduanas a dn̄o popoſci inducias vt domum meā eccleſiā ꝯſecrarē. Cāti. Audite me. fo. lviij. ꝟ. Dilexiſti. Euā. de decē ꝟginib⁹ Cū homel. bti grego. Sepe vos fratres. ec. fol. liij. Re. ix. Dn̄e ieſu xp̄e paſtor bone ſeminator caſti cōſilij ſuſcipe ſeminū fruct⁹ q̊s i cecilia ſeminaſti. Cecilia famula tua quaſi apis tibi argumētoſa deſeruit. ꝟ. Nam ſpōſuz quē quaſi leonē ferocez accepit ad te quaſi agnum māſuetiſſimū deſtinauit. Ceci. Re. x. Btā cecilia dixit tyburcio hodie te fateor eſſe meū cognatū. Qr amor dei te fecit eſſe ꝯtēptorē idolorū. ꝟ. Sicut eni amor dei frēm tuum mihi cōiugē fecit: ita te quo ꝙ mihi cognatū faciet. Qr. Re. xi. Cecilia me miſit ad vos. Ut oñdatis mihi ſctm̄ vrbanū: qr ad ip̄m habeo ſecreta q̄ ꝑferā. ꝟ. Tunc valerian⁹ ꝑrexit: ꝛ inuēt; pauperib⁹ dixit: cecilia me miſit ad vos. Ut oſten. Re. xij. Dū aurora finē daret cecilia dixit. Eia milites xp̄i abijcite opa tenebrarꝫ et iduimini armis lucis. ꝟ. Cecilia valedicēs frīb⁹: et exhortans ait. Eia. ¶ Ad l. ā. Cātātib⁹ organis cecilia dn̄o decātabat dicēs fiat cor meū immaculatū vt nō ꝯfundar. p̄s. xcij. Dn̄s reḡ. f. xxxij. Ad bn̄⁹ ā. Dū aurora finē daret btā cecilia dixit eia milites xp̄i abijcite opa tenebrarꝫ: ꝛ iduimini armis lucis all'a. ¶ Ad. i. ā. Eſt ſecretū valeriane qd̄ tibi volo dicere: āgelū dei habeo amatorē: qui nimio zelo cuſtodit corp⁹ meū. ¶ Ad. iij. ā. Ualerian⁹ i cubiculo ceciliā cum āgelo orantē inuenit. ¶ Ad vj. ā. Bn̄dico te paē dn̄i mei ieſu xp̄i: qr ꝑ filiū tuuz ignis extict⁹ ē a latere meo. ¶ Ad ix. ā. Cecilia famula tua dn̄e quaſi apis tibi argumētoſa deſeruit. ¶ In. ij. veſ. ſr ps. ā. Cecilia ꝟgo. an. Expāſis

manibꝰ. ā. Cilicio cecilia. ā.
Dñe ieſu xp̄e. Ad mag. añ.
Btā es cecilia q̄ duos frēs
ꝯuertiſti ⁊ almachiū iudicē
ſupaſti: vrbanū ep̄m in vultu
āgelico demōſtraſti. ¶ Cle-
mētis pape ⁊ mar. xij. k. Oia
fiant de cōi vni' mar. exce-
ptis ſubſcriptis. In .j. veſpe.
Cō. cū ſeqnti ā. Oremꝰ oēs
ad dñm ieſū xp̄m/ vt ꝯfeſſori
bus ſuis fontis venas apiat.
¶ Eodē die Felicitatꝫ mar.
Cō. de ſancta non v͛gine. V℣.
Diffuſa eſt gratia. Oratio.

Preſta q̄s ops̄ deus vt
btē felicitatis ſolēnia
recēſentes meritꝫ ipius pre-
gamur ⁊ p̄cibꝰ. p xp̄z. Lect.
Seruꝰ q̄ geminata. Regre i
cōi cōfeſſoꝝ. f. xxxiiij. ¶ In
iij. noc. ā. Oremꝰ oēs ad dñz
ieſum xp̄z: vt oñdat nobꝫ mar
tyris ſui corpꝰ. Cāti. Btūs
vir. fol. lviij. V℣. Magna eſt.
Euāg. Homo q̄dā peregre.
⁊c. reqre in cōi cōfeſ. f. xxxix.
R℟. ix. Orante ſctō clemente
apparuit ei agnꝰ dei de ſub
cuius pede fons viuꝰ ema-
nat. Flumis impetꝰ letificat
ciuitatē dei. V℣. Uidi ſupra
montē agnū ſtātē de ſub cu-
ius pede fons viuꝰ emanat.
Fluminis īpetꝰ letificat ci.
R℟. x. Ora pro nobis btē cle
mēs. Ut digni efficiamur p-
miſſione xp̄i. V℣. Oremꝰ oēs
ad dñm ieſuz xp̄z. Ut digni.
R℟. xi. Dediſti dñe habitacu
lū martyri tuo clemēti: i ma
ri i modū templi marmorei
āgelicis manibꝰ p̄paratum/
iter prebens pplo terre. Ut
enarrāt mirabilia tua. V℣. Ue
niētes aūt veniēt cū exulta-
tiōe portātes manipulos ſu
os. Ut e. R℟. xii. Febꝰ ⁊ corne
lius diſcipuli bti clementis
dixerūt ad pplm oremꝰ oēs
ad dñm. Ut oñdat nobꝫ mar
tyris ſui corpꝰ. V℣. Uenite et
videte opa dei: t͛ribilis i cōſi
liis ſup filios hoiz q̄ ꝯuertit
mare i aridā. Ut oſtē. ¶ Ad
l. ān. Orāte ſctō clemēte ap
paruit ei agnus dei. p̄. xcij.
Dñs reḡ. f. xx.ij. Ad bñꝰ ā.
Dediſti dñe hitaculuz mar-
tyri tuo clemēti i mari i mo-
dū tēpli marmorei āgelicis
manibꝰ p̄paratū/ iter p̄bens
pplo t͛re vt enarrent mirabi
lia tua. ¶ Ad .j. ān. Uidi ſu-
pra mōtē agnū ſtātē de ſub
cuiꝰ pede fons viuꝰ emanat.
¶ Ad .iij. ā. De ſub cuiꝰ pe-
de fōs viuꝰ emanat fluminis
īpetus letificat ciuitatē dei.
¶ Ad .vj. ā. Nō meis meritꝫ
ad vos me miſit dñs vr̄is co
ronis participem me fieri.

¶ Ad .ix. ã. Oẽs gẽtes ꝑ gi
rũ crediderĩt xp̃o dño. ¶ In
ij. veſ. ſr ꝓs ã. Juſtũ dedu=
xit. cũ rel. Ad mag. ã. Inue
nerũt i modũ tẽpli marmo=
rei hitaculũ a deo paratum.
¶ Criſogoni mar. Cõ. Or.
Adeſto dñe ſupplica=
tiõibꝰ nr̃is vt q ex ini=
quitate nr̃a reos nos eſſe co
gnoſcimꝰ: bti criſogoni mar
tyris tui intceſſione libere=
mur. ꝑ xp̃z. ¶ Katherine vir
ginis ⁊ m. xij. l. Hãc parabo
lã. f. xlvij. Euã. de theſauro
Cũ home. bti gregorij. Ce=
lorum regnũ. f. liij. ¶ Satur
nini mauri criſanti et darie
marty. Comme. Oratio.
Deus q̃ nos btõꝝ mar
tyꝝ tuorũ ſaturnini
criſanti mauri ⁊ darie cõce=
dis natalicio perfrui: eorũ
nos tribue meritꝫ adiuuari.
ꝑ xp̃m. ¶ Andree apl̃i. Ad
vel. Cp̃m. Ad Romanos. x.
Corde credit ad iu
ſtitiã: ore aũt ꝯfeſ=
ſio fit ad ſalutẽ: di
cit eñ ſcriptura oĩs
q̇ credit i illũ nõ cõfundetur
Deo g̃. R. Hõ dei. vt infra.
iiij. hyꝰ. V. et orõ vt in cõi de
vno aplo. Ad mag. ã. Am=
bulãs ieſꝰ iuxta mare gali=
lee vidit petrũ ⁊ ãdreã frẽm
eiꝰ: ⁊ ait illis venite poſt me
faciam vos fieri piſcatores
hoim: at illi relictꝭ rhetibꝰ et
naui ſecuti ſũt eũ. ¶ Inuita.
Adoremꝰ victorioſiſſimũ re
gẽ xp̃z. Qui victorẽ ꝑ crucis
tropheuz coronauit btm̃ an=
dreã aplz. p̃. Venite ex. hyꝰ.
Eterna xp̃i. f. lxiij. ¶ In .j. no.
ã. Vidit dñs petrũ ⁊ ãdreã:
⁊ vocauit eos. p̃s. xviij. Celi
enar. f. vj. ã. Venite pꝰ me di
cit dñs: faciã vos fieri piſca=
tores hoim. p̃. xxiij. Dñi eſt
ter. f. vij. ã. Relictis rhetibꝰ
ſecuti ſũt dñm: redẽptorẽ. p̃.
xxxij. Exultate. f. xj. ã. Unꝰ
ex duobꝰ q̇ ſecuti ſunt dñm:
erat ãdreas frater ſymonis
petri alt. p̃. xxxiij. Bñdicã. f.
xj. ã. Xp̃s me miſit ad iſtã ꝓ=
uinciã vbi nõ paruũ pplz ac=
quiſiui. p̃. xliiij. Eructauit. f.
xv. ã. Ego ſi patibulũ crucꝫ
expaueſcerẽ: crucis gl'iam
nõ predicarẽ. p̃. xlvj. Oñes
gẽtes. f. xvj. V. In oẽm ter.
Lect. Mirũ quibuſdã videt.
⁊c. fo. vj. R. j. Dum deambu
laret dñs iuxta mare ſecus
littus galilee/ vidit petrum
et andream rhetia mittẽtes
in mare/ vocauit eos dicens
Venite poſt me faciam vos
piſcatores hominum. Vſus.
Erãt eñi piſcatores: et ait il

lis. Venite. Re. ii. Venite pꝰ
me faciam vos fieri piſcato
res hoim̄. At illi ꝯtinuo reli
ctis retibꝰ ſuis ſecuti ſūt xp̄z
redemptoꝛē. V. Dū deambu
laret dn̄s iuxta mare ſecꝰ lit
tus galilee: vidit petrū ⁊ an
dream ⁊ vocauit eos. At illi.
Re. iii. Moxvt vocē dn̄i predi
cātis audiuit beatus andre
as/ relictis retibꝰ quoꝛū vſu
actuq3 viuebat/ et nevite ſe=
cutꝰ eſt. Premia largientez
Vſ. Ad vnius iuſſiōis vocem
petrus ⁊ andreas relictis re
tibus ſecuti ſūt redēptoꝛem
Premia. Re3. iiii. Hō dei du=
cebat vt crucifigeret: ppl'us
autē clamabat voce magna
dicēs. Innocens ⁊ iuſtꝰ ſine
cauſa dānat. Vſ. Factus eſt
concurſus ppl'oꝛū clamātiū
⁊ dicētiū. Innocēs. In. ii.
noct. ān. Vidēs ādreas cru=
cem cū gaudio clamabat/ qꝛ
amatoꝛ tuus ſemꝑ fui/ ⁊ de=
ſideraui amplecti te o bona
crux. p̄. lx. Exaudi deꝰ dep̄.
f. xxi. a. Salue crux q̄ in coꝛ
poꝛe xp̄i dedicata es/ et ex
mēbris eiꝰ tāq̄ margaritis
oꝛnata. p̄. lxiii. Exaudi deus
oꝛa. fol. xxi. ā. Recipe me ab
hoībus/ et redde me magr̄o
meo: vt ꝑ te me recipiat: q̇ ꝑ
te redemit me all'a. ps. lxiiii

Te decet. f. xxi. ā. Andreas
xp̄i famulꝰ: dignꝰ deo apl'us
germanꝰ petri et in paſſiōe
ſociꝰ. p̄. lxxiiii. Cōfitebimur.
f. xxvi. ā. Beatꝰ andreas oꝛa
bat dicens: dn̄e rex eterne
gloꝛie ſuſcipe me pendentē
in patibulo. p̄. xcvi. Dn̄s re=
gnauit exul. fo. xxxiiii. ā. Di
lexit andream dn̄s in odoꝛē
ſuauitatꝫ all'a. p̄. xcviii. Dn̄s
regnauit iraſ. fo. xxxiiii. Vſ.
Conſtitues eos. Re3. v. Do=
ctoꝛ bonus ⁊ amicus dei an
dreas ducitur ad crucē: aſpi
ciens a longe vidit crucem.
Salue crux ſuſcipe diſcipu
lum eius qui pependit in te
magiſter meus xp̄s. Vſ. Cū
vero perueniſſet ad locū vbi
crux parata erat/ exclama=
uit dicēs. Salue. Re. vi. Cū
perueniſſet beatus andreas
ad locū vbi crux parata erat
exclamauit et dixit/ o bona
crux diu deſiderata/ et iā cō
cupiſcenti aīo preparata: ſe
curꝰ et gaudēs venio ad te.
Ita vt ⁊ tu exultans ſuſcipi
as me diſcipulū eiꝰ q̇ pepē=
dit ī te. V. Amatoꝛ tuꝰ ſemꝑ
fui: et deſideraui te āplecti.
Ita. Re. vii. Salue crux q̄ in
coꝛꝑe xp̄i dedicata es: et ex
mēbris eiꝰ tanq̄ margaritis
oꝛnata. Suſcipe diſcipulu3

eiꝰ q̇ pependit in te. ℣. O bo
na crux diu deſiderata et iā
concupiſcenti aīo p̄parata
Suſci. ℟. viij. O bona crux
q̄ decorē et pulchritudinem
de mēbris dn̄i ſuſcepiſti. Ac
cipe me ab hoībꝰ ⁊ redde me
magiſtro meo/ vt ꝑ te me re
cipiat/ q̇ ꝑ te me redemit. ℣.
Salue crux q̄ ī corpe xp̄i de
dicata es ⁊ ex mēbris eiꝰ tā
q̄ margaritis ornata. Acci=
pe. ¶ In iij. noc. aˉ. Dignū ſi
bi dn̄s cōputauit martyrem
quē vocauit apl'z dū eſſet in
mari all'a. Cāti. Vos ſcti. fo.
lviij. ℣ꝰ Dediſti hereditatē.
L. ix. lc. ſcti euā: ſ. mat. cp. iiij.
In illo tpe: Ambulās
ieſus iuxta mare gali
lee vidit duos fr̄es: ſymonē
q̇ vocat petrꝰ: et andreā fr̄ez
eiꝰ mittētes rhete ī mare. Et
rel'. Home. bti gre. pa: de e. l.
Audiſtis fr̄es chariſſimi:
q: ad vnius iuſſionis vocem
petrꝰ ⁊ andreas relictis rhe,
tibus ſecuti ſunt redēptorē.
Nulla vo hūc facere adhuc
miracula viderant: nihil ab
eo de p̄mio etne retributio=
nis audierant: et tn̄ ad vnuz
dn̄i p̄ceptū/ hoc qd̄ poſſide=
re videbāt obliti ſūt. ¶ Quā
ta nos eiꝰ miracula videmꝰ:
quot flagell' affligimur: quā
tis minarū aſperitatibꝰ de=
terremur: ⁊ tn̄ vocantem ſeq̇
ɔtēnimꝰ. ℟. Orauit ſanctus
ādreas dū reſpiceret celos
voce magna clamauit et di,
xit: tu es deus meꝰ quē vidi
in quo cōplacui ⁊ dilexi. Ne
me patiaris ab ipio iudice
deponi: quia virtutē ſctē cru
cis agnoui. ℣ꝰ Tu es magi
ſter meꝰ xp̄e quē dilexi quez
cognoui quē ɔfeſſus ſum tm̄
modo in iſta voce me exaudi
Ne me patiaris. Lectio. x.
In celo iam ſedet q̄ de
ɔuerſione nos admo=
net: iā iugo fidei gētiū colla
ſubdidit: iā mūdi gloriā ſtra
uit: iam ruinis eiꝰ crebreſcē=
tibꝰ diſtricti iudicij ſui diem
propinquātē denūciat: et tn̄
ſupba mens nr̄a nō vult hoc
ſponte deſerere qd̄ quotidie
ꝑdit ī vita. ¶ Quid ergo fra
tres chariſſimi qd̄ in eiꝰ iudi
cio dicturi ſumꝰ: q̄ ab amo=
re p̄ntis ſeculi nec p̄ceptis
flectimur: nec veribꝰ emen
damur: Sed fortaſſe aliq̇s
tacitis ſecū cogitatiōibꝰ di
cat. Ad vocē dn̄icam vterq̄
iſte piſcator qd̄ aut quātum
dimiſit: q̄ pene nihil habuit:
℟. Expandi manꝰ meas to=
ta die in cruce ad ppl'm non
credentem ſz contradicētem

mihi. Qui ābulant vias non
bonas:ſed poſt peccata ſua
℣. Exaltare q̇ iudicas terrā
redde retributionē ſupbis.
Qui ambulant. Lectio.xi.
SEd hac in re fr̄es cha
riſſimi affectū poti⁹ pē
ſare debem⁹ ꝙ cenſū. Mul-
tū reliq̇t: q̇ ſibi nihil retinuit
Multum reliq̇t: q̇ quantūli
bet parū totū deſeruit. Cer
te nos et habita cum amore
poſſidemus: et ea q̄ minime
habem⁹ ex deſiderio q̄rim⁹.
Multū ergo petr⁹ et andre-
as dimiſit: qn̄ vterqꝫ etiā ha
bendi deſideria dereliquit.
Mltū dimiſit: q̇ cum re poſ
ſeſſa etiā ↄcupiſcētijs renū-
ciauit. A ſeq̄ntib⁹ ergo tāta
dimiſſa ſūt quāta a nō ſequē
tib⁹ ↄcupiſci potuerūt. Tu.
℟. Uir iſte in ppl'o ſuo mitiſ
ſim⁹ apparuit: ſctitate autez
⁊ gr̄a plen⁹: iſte eſt q̇ aſſidue
orat Pro populo ⁊ ciuitate
iſta. ℣. Pro eo vt me dilige-
rent detrahebant mihi ego
aūt orabā. Pro po. Lec.xii.
NEmo ergo cū quoſdā
ↄſpicit multa reliq̇ſſe
apud ſeipm dicat. Imitari
hui⁹ mūdi cōtēptores volo:
ſed q̇d relinquam nō habeo
Multa fr̄es mei reliq̇tis: ſi
deſiderijs terrenis renūcia
tis. Exteriora eniz vr̄a dn̄o
quātalibet parua ſufficiunt.
Cor nāqꝫ ⁊ nō ſubſtantiā pē
ſat: nec ppendit quātū i e[i]⁹
ſacrificio/ ſed ex quāto pfe-
rat. Nam ſi exteriorē ſubſtā-
tiā ppendim⁹: ecce ſcti nego
ciatores nr̄i ppetuā angelo
rū vitaz datis rhetib⁹ ⁊ naui
mercati ſūt. Eſtimationē q̇p
pe pcij non habet: ſed tn̄ re-
gnū dei tanti valet quantuz
habes. Tu. ℟. Dilexit ādre
am dn̄s in odorē ſuauitatis
dū pēderet in cruce dignuz
ſibi ↄputauit martyrē. Quē
vocauit apl'm dū eſſet in ma
ri et ideo amic⁹ dei appella-
tus ē. ℣. Elegit eū dn̄s ⁊ ex-
celſū fecit illū. Quē. S. mat.
IN illo tpe: (cp̄. vbi ſ.
Ambulās ieſus iuxta
mare galilee: vidit duos fra
tres ſimonē q̇ vocat petr⁹ et
ādreā fr̄ez ei⁹: mittētes rhe-
te i mare. Erāt ei piſcatores
Et ait illis. Uenite poſt me:
faciam vos fieri piſcatores
hoim. At illi cōtinuo relictꝭ
rhetib⁹: ſecuti ſūt eū. Et pce
dens inde vidit alios duos
fr̄es iacobū zebedei ⁊ iohan
nē fr̄em eius in naui cū zebe
deo pr̄e eoꝝ reficientes rhe-
tia ſua: et vocauit eos. Illi
aūt ſtati relictis rhetib⁹ ⁊ pa

tre:ſecuti ſunt eum. Amen.
Oro vt infra. ¶ Ad lau. ā.
Salue crux ꝓcioſa ſuſcipe
diſcipulū eius q̇ pependit ī
te magiſter meus xp̄s. p̄. xcij
Dn̄s regnauit. fo. xxxij. Cp̄.
hyꝰ. et ℣. vtš i. j. veſ. ℟. bre.
Cōſtitues eos. Ad bn̄ꝰ ān.
Cōcede nobis hoīem iuſtū
redde nobis hoiem: ſctm̄ ne
inficias hoīem deo charum
iuſtū mãſuetū et pium. orō.
Maieſtatē tuā dn̄e ſup
plices exoramꝰ: vt ſi-
cut eccleſie tue beatꝰ andre-
as apl's extitit p̄dicator ⁊ re
ctor ita ſit apd̄ te pro nobis
per petuꝰ interceſſor. Et fac.
Per dn̄z. ¶ Ad. j. ā. Biduo
viuens pendebat in cruce p
xp̄i noīe beatus andreas et
docebat populū. ¶ Ad. iij.
ān. Non me permittas dn̄e
famulū tuū a te ſeparari: tē
pus eſt vt ꝯmēdes terre cor
pus meū. Cp̄. ⁊ orō vt ī lau.
℣ꝰ. In oēm ter. ¶ Ad. vj. ān.
Qui perſequebantur iuſtū
demerſiſti eos dn̄e in infer-
nū: et in ligno crucis dux iu
ſti fuiſti. Cap. ℣. ⁊ orō etiam
ad. ix. vt in cōi de vno apl'o.
¶ Ad. ix. ā. Maximilla chri
ſto amabilis tulit corpꝰ apl'i
optimo loco cū aromatibꝰ
ſepeliuit. ¶ In. ij. veſ. ſr̄ pos
ãe. j. iiij. de. j. noc. Cp̄. ℟. hyꝰ
℣. ⁊ orō vt i l'. Ad mgt ā. Cū
ꝑueniſſet btūs ãdreas ad lo
cum vbi crux parata erat ex
clamauit ⁊ dixit o bona crux
diu deſiderata ⁊ iã ꝯcupiſcē
ti aīo ꝓparata / ſecurꝰ ⁊ gau-
dens venio ad te: ita vt et tu
exultans ſuſcipias me diſci
pulū eius qui pependit ī te.

¶ Regiſtrum huius partis
Eſtiualis Et primo ✠. A.
B. C. D. E. F. G. H. I
Oēs ſūt q̄terni / p̄ter ✠. ⁊ I
qui ſūt quinterni Scd̄o. A.
B. C. D. E. F. G. H. I. K.
L. M. N. O. P. ſunt etiam
q̄terni / p̄ter P. q̄ ē ternꝰ Ter
tio AA. BB. CC. DD.
EE. FF. GG. HH. II.
KK. oēs ſūt q̄terni p̄ter KK.
q̄ eſt q̄nternus. Ultimo. A.
B. C. D. E. F. G. H.
oēs ſūt etiam quaterni pre-
ter H qui eſt duernus.

¶ Finit pars Eſtiualis bre-
uiarij reuerēdo℞ patrū ordī
nis diui Bn̄dicti de obſuā-
tia p Germaniam / vnionis
Burſfelden̄. Pariſiꝰ impſſa
p Deſideriū maheu induſtri
um calcographū: ſumptibꝰ
Godefridi hectoris. Anno
dn̄i. 1519. Die. 23. Februarij